

Biuletyn

Urzędu Regulacji Energetyki

w numerze m.in.:

- Prawo energetyczne – 15 lat liberalizacji i regulacji rynku paliw i energii
- Aspekty zmiany sprzedawcy energii elektrycznej – sytuacje z życia wzięte
- Ustawa – Prawo energetyczne (tekst jednolity)

04/2012

NR 4 (82) 31 grudnia 2012 ISSN 1506-090X

Urząd Regulacji
Energetyki

Spis treści

- 3/** Prawo energetyczne – 15 lat liberalizacji i regulacji rynku paliw i energii
- 10/** Aspekty zmiany sprzedawcy energii elektrycznej na przykładach z życia wziętych
- 21/** Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 15 czerwca 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo energetyczne
- 106/** Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym
- 142/** Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 23 października 2012 r. w sprawie przetargu na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej
- 147/** Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii
- 156/** Informacje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
- 162/** Tabele informacyjne – taryfy dla ciepła, koncesje

Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki

Szanowni Państwo!

Minęło już piętnaście lat, odkąd uchwalona została ustawa – Prawo energetyczne i odkąd funkcjonuje w naszym kraju organ w postaci Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki regulujący sektor energetyczny. Jest to okres dosyć długi, wymagający podsumowań ale i spojrzenia w niedaleką przyszłość – co można by zmienić, usprawnić, jakie nowe rozwiązania wprowadzić, aby regulacja sektora przebiegała dalej sprawnie i skutecznie.

W tym numerze Biuletynu URE proponujemy zatem Państwu zapoznanie się z artykułem dr. Zdzisława Murasa, dyrektora Biura Prawnego URE, który przeżyście przedstawia okres od wejścia w życie krajowego prawa energetycznego do chwili obecnej pod kątem liberalizacji i regulacji rynku paliw i energii. W artykule zawarto m.in. założenia i cele przyjęcia w 1997 r. ustawy – Prawo energetyczne, zmiany, jakie do niej wprowadzono po implementacji pakietów liberalizacyjnych (oraz jakie zostaną zaimplementowane z III pakietu), a także informacje dotyczące planowanego wkrótce przyjęcia odrębnych regulacji prawnych sektorowych.

„Kiedy parę lat temu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki realizując zadania z zakresu promowania konkurencji głosił, że sprzedawcy energii elektrycznej będą nam oferować różne ceny tej energii, odbierane było to z niedowierzaniem. I stało się, wybór sprzedawcy w większym rozmiarze jest już faktem.

Odbiorcy, jeżeli tylko mają taką wolę, mogą dokonywać zakupu energii elektrycznej od wybranego przez siebie sprzedawcy, o ile ten wyrazi na to zgodę. Na rynku energii elektrycznej mamy wielu sprzedawców oferujących różne produkty wolnorynkowe, co oznacza, że dokonując wyboru powinniśmy być świadomi swoich praw i obowiązków.” Na temat aspektów zmiany sprzedawcy energii elektrycznej piszą w swoim artykule Jolanta Skrago i Piotr Furdzik. Przedstawiają – na podstawie wielu przykładów – problemy, z jakimi spotykają się odbiorcy przy lub po zmianie sprzedawcy wraz z omówieniem tych sytuacji i możliwościami rozwiązań problemów.

Z okazji Nowego, 2013 Roku, życzymy wszystkim Czytelnikom Biuletynu URE wyłącznie pozytywnych energetycznie dni, sprzyjających podejmowaniu nowych wyzwań na polu zawodowym i osobistym

Redakcja

Prawo energetyczne – 15 lat liberalizacji i regulacji rynku paliw i energii

dr Zdzisław Muras

Uwagi wprowadzające

Przyjęta w 1997 r. ustawa – Prawo energetyczne¹⁾ została oparta na zasadzie jednorodności sektora paliw i energii. Objęła bowiem swą regulacją wszystkie rodzaje nośników energetycznych, bez względu na różnice w ich fizycznym charakterze, będące podstawą wyodrębnienia podsektorów: energii elektrycznej, gazu, ciepła i paliw ciekłych. Na etapie uchwalania prawa energetycznego przyjęto założenie, zgodnie z którym prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu, przesyłaniu, dystrybucji lub obrocie energią lub paliwami jest ekonomicznie jednorodne. Pozwoliło to uchwalić jedną ustawę, a w konsekwencji – całościowo (choć nie zawsze wystarczająco lub konsekwentnie) określić prawa i obowiązki zarówno organów państwa, jak i przedsiębiorstw energetycznych. Zasada ta nie oznaczała rzecz jasna, że w zakresie poszczególnych nośników nie ma odrębności w obszarze charakteru i zakresu regulacji. Jednocześnie przyjęcie tej ustawy miało na celu:

- 1) zwiększenie efektywności działania przemysłu energetycznego,
- 2) zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju w warunkach gospodarki rynkowej,
- 3) sprostanie zwiększającym się krajowym i międzynarodowym wymaganiom ochrony środowiska,
- 4) likwidację dotacji do przedsiębiorstw energetycznych przez budżet państwa,
- 5) wprowadzenie mechanizmów rynkowych wszędzie tam, gdzie jest to możliwe,
- 6) stworzenie warunków, które zachęcą kapitał prywatny, również zagraniczny, do inwestowania w sektorze energetycznym, w tym odpowiedniej polityki cenowej, która chroni zarówno interes konsumenta, jak i inwestorów,
- 7) przejrzystość i stabilność regulacji prawnych, jednakowych dla podmiotów o różnych formach organizacyjnych i stosunkach własnościowych²⁾.

Wspomniana zasada jednolitości regulacji rynków gazu ziemnego, energii elektrycznej, ciepła i paliw ciekłych po piętnastu latach jej funkcjonowania jest kontestowana głównie poprzez organizacje reprezentujące poszczególne sektory. Także resort gospodarki odpowiedzialny m.in. za energię, podzielił te poglądy, w związku z tym czynione są starania dotyczące przygotowania dwóch ustaw sektorowych i ustawy dotyczącej źródeł od-

nawialnych. Uzasadnieniem dla rozbicia „korpusu” prawa energetycznego i wydzielenia ustaw sektorowych ma być:

- 1) niska jakość obecnie obowiązującego prawa energetycznego, a w szczególności brak przejrzystości i jasności tekstu prawnego,
- 2) praktyka ustawodawcza innych państw europejskich, w których istnieją odrębne regulacje sektorów energii elektrycznej i gazu ziemnego,
- 3) istnienie odrębnych dyrektyw normujących rynek energii elektrycznej i gazu oraz rozdzwięk pomiędzy ich unormowaniami³⁾.

Podzielając ocenę dotyczącą braku przejrzystości i jasności przepisów prawa energetycznego, które w okresie od uchwalenia do chwili obecnej było 55 razy nowelizowane (trzykrotnie został już ogłoszony tekst jednolity) oraz zauważając istniejącą tendencję w zakresie oddzielania unormowań rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego, należy jednak zwrócić uwagę również na zalety obowiązującego rozwiązania. Gwarantuje ono bowiem spójność terminologiczną oraz podstawowych uprawnień i obowiązków zarówno odbiorców paliw i energii, jak i przedsiębiorstw energetycznych w przyjętych rozwiązaniach. Prawo to ma charakter homogeniczny, jeżeli chodzi o „pień” unormowań, z oczywistymi odrębnościami wynikającymi z charakterystyki regulowanych sektorów. Przyjęcie odrębnych unormowań stwarza niebezpieczeństwo braku spójności aksjologicznej, systemowej i leksykalnej tych odrębnych unormowań, szczególnie

¹⁾ Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348.

²⁾ Zob. uzasadnienie projektu ustawy z 1997 r. s. 1.

³⁾ Zob. M. Swora, Z. Muras, *Prawo energetyczne, Komentarz*, Warszawa 2010 r. s. 37-38.

jeśli zostaną poddane niezależnemu od siebie trybowi przygotowania i procedowania legislacyjnego. Należy również uwzględnić fakt, że odrębne regulacje stwarzają ryzyko pogłębiania się różnic w podejściu do niektórych tożsamyh unormowań przeniesionych z prawa europejskiego (co można już obecnie zaobserwować w projektach poszczególnych ustaw). Będąc zatem w przededniu przyjęcia odrębnych regulacji prawnych sektorowych, należy wyrazić nadzieję, że będą się one charakteryzowały nie mniejszą spójnością rozwiązań prawnych jak pierwsza ustawa – Prawo energetyczne. Większym bowiem zagrożeniem dla rynków paliw i energii jest niespójne i nieskorelowane prawo, niż nawet prawo mało czytelne w warstwie przejrzystości redakcyjnej, z czym mamy niewątpliwie obecnie do czynienia.

Liberalizacja rynku paliw i energii

Zinstytucjonalizowany rozwój krajowego rynku paliw i energii rozpoczął się wraz z przyjęciem w 1997 r. nowoczesnego i innowacyjnego jak na ówczesne czasy prawa energetycznego. Ustawa ta zastępowała funkcjonującą wcześniej ustawę z 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej⁴⁾, która regulowała stosunki gospodarcze na rynku paliw i energii w gospodarce nakazowo-rozdzielczej. Warto podkreślić, że okres przygotowania rozwiązań z ustawy – Prawo energetyczne przypada na przyjmowanie również w Europie pierw-

szego zharmonizowanego ustawodawstwa, mającego na celu liberalizację rynków paliw i energii. Był to okres, w którym prawodawca europejski dostrzegł potrzebę podjęcia działań mających na celu deregulację również na tych rynkach. Należy jednocześnie zauważyć, że na rynkach infrastrukturalnych, co do zasady, deregulacja ma charakter ewolucyjny i polega na stopniowej liberalizacji zakresu regulacji ograniczających rynek. Liberalizacja rynku regulowanego zakłada odejście od silnej roli państwa, które ma tylko zapewniać ochronę minimalnych wartości niezbędnych dla społeczeństwa nie ingerując jednocześnie w zakres swobody gospodarczej. Tego rodzaju liberalizacja jest zatem działaniem z zakresu polityki gospodarczej, polegającym na ograniczeniu ingerencji państwa w funkcjonowanie mechanizmów rynkowych i jest zazwyczaj elementem pakietu reform, których celem jest zdynamizowanie rozwoju gospodarczego. Przeprowadza się ją głównie po to, aby zwiększyć skalę przedsiębiorczości i aktywności przedsiębiorstw prywatnych, zachęcić do inwestowania i rozwijania działalności. Zatem liberalizacja rynku infrastrukturalnego sprowadza się jedynie do ograniczenia ingerencji państwa w funkcjonowanie mechanizmów rynkowych w sytuacji, gdy rynek sam jest w stanie zapewnić spełnienie wszystkich wymogów rynku konkurencyjnego – a więc gdy ingerencja jest zbędna, albo prowadzi do kosztów znacznie przewyższających korzyści.

Jak już wspomniano, na terenie całej ówczesnej Unii był to okres tworzenia wspólnego rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego (przypada na lata 1992–1996) i wiązał się z przyjęciem dwóch

dyrektyw składających się na tzw. I pakiet liberalizacyjny, tj. dyr. 96/92, oraz dyr. 98/305). Jednocześnie od początku funkcjonowania tego rodzaju rozwiązań przyjmowano konieczność ingerencji administracyjnej w strukturę funkcjonujących na tych rynkach zintegrowanych pionowo przedsiębiorstw. Oczywistym bowiem było, że jedynie skuteczne umożliwienie dostępu do infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej (stanowiącej monopol naturalny⁶⁾) będzie decydowało o możliwości korzystania z tego rynku (w zakresie rynku gazu koniecznym jest także zagwarantowanie skutecznego dostępu do infrastruktury magazynowej).

Ustawa – Prawo energetyczne regulowała zagadnienia związane z liberalizacją tego rodzaju rynków podobnie do rozwiązań europejskich, można by powiedzieć, że „implementowała” do prawa krajowego te rozwiązania dużo wcześniej niż

⁵⁾ Dyrektywa 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 19 grudnia 1996 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 27 z 30.01.1997, s. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 2, s. 3, z późn. zm. – dalej: dyr. 96/92), oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/30/WE z 22 czerwca 1998 r. dotycząca wspólnych zasad w odniesieniu do rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 2, s. 28 – dalej: dyr. 98/305).

⁶⁾ Monopol naturalny: sytuacja monopolu, w której ze względów ekonomicznych tylko jeden przedsiębiorca może wytwarzać dane dobro (towar) efektywniej niż kilku konkurencyjnych przedsiębiorców; występuje najczęściej w postaci monopolu sieciowego związanego z istnieniem określonej infrastruktury technicznej; przykłady: dostawa energii elektrycznej, wody, gazu ziemnego, czy transport kolejowy, zob. np. I.B. Nestoruk, *Konkurencja na rynkach lokalnych*, Warszawa 2009 r. s. 4 lub A. Dobroczyńska, L. Juchniewicz, B. Zalewski, *Regulacja energetyki w Polsce*, Toruń 2001 r. s. 13.

⁴⁾ Dz. U. z 1984 r. Nr 21, poz. 96.

jakikolwiek obowiązek implementacyjny zaistniał. Przepisy te wprowadzały Polskę w zakresie regulacji prawnych dotyczących rynków paliw i energii w ramy wspólnego rynku, zamian nasz kraj miał szansę do wstąpienia w struktury europejskie. Już bowiem w swej pierwotnej wersji prawo energetyczne zakłada rozwój rynku w oparciu o funkcjonowanie zasady TPA (*Third Party Access*; art. 4 ust. 2) oraz rozdzielność księgową (art. 44). Jak podkreślono w uzasadnieniu do ustawy „Rozszerzający się zakres wolnego rynku w sektorze energetycznym, wynikający z prowadzonych i zamierzonych reform, wymaga prawnego uregulowania dostępu strony trzeciej do sieci przesyłowych i dystrybucyjnych. Zakłada się, że przedsiębiorstwa energetyczne eksploatujące sieć, będą prawnie zobowiązane do zapewnienia równego dostępu stronom trzecim do sieci, jeśli pozwalają na to warunki techniczne i ekonomiczne, a zainteresowane strony zgadzają się co do warunków. Jeśli

„Prawo energetyczne od początku swego funkcjonowania przewidywało rozwiązania dotyczące urynkwienia sektora energii elektrycznej i gazu przez pryzmat realizacji zasady TPA oraz niezależności operatora, wprowadzając w ówczesnych realiach konieczność zrealizowania rozdziału księgowego”

strony nie są w stanie uzgodnić warunków, spór powinien zostać rozstrzygnięty przez niezawisły sąd. W początkowym okresie przedsiębiorstwa przesyłowe i dystrybucyjne będą miały na obszarze swojej działalności monopol na dostarczanie odpowiednich nośników dla odbiorców finalnych.

Z czasem jednak powinna zaistnieć możliwość, zgodnie z założeniami reformy i przepisami ustawy konkurowania o zamówienia, na zaopatrzenie odbiorców przez ustawowe zobowiązanie właściciela sieci przesyłowych i dystrybucyjnych do udostępnienia ich konkurencyjnym dostawcom i zawierania umów bezpośrednio między wytwórcami a większymi odbiorcami”.

Zatem prawo energetyczne od początku swego funkcjonowania przewidywało rozwiązania dotyczące urynkwienia sektora energii elektrycznej i gazu przez pryzmat realizacji zasady TPA oraz niezależności operatora, wprowadzając w ówczesnych realiach konieczność zrealizowania rozdziału księgowego (art. 44). Należy zatem zauważyć, że ustawodawca krajowy zanim rozpoczęły się jakiegokolwiek działania związane w wdrożeniem Polski w struktury europejskie, przewidywał rozwiązania prawne na rynku energii i gazu odpowiadające regulacjom europejskim. Jeśli jeszcze uwzględnimy uregulowania dotyczące niezależności regulatora, to zakres ochrony i rozwoju rynku w prawodawstwie krajowym był znacznie szerszy uregulowany niż w dyrektywach I pakietu liberalizacyjnego.

Kolejne istotne zmiany w regulacjach krajowych w odniesieniu do liberalizacji rynków paliw i energii związane już były z implementacją do prawodawstwa krajowego II pakietu liberalizacyjnego. Kolejny etap rozwoju omawianych rynków wyznaczała tzw. Strategia Lizbońska przyjęta w marcu 2000 r.,

która określiła podstawowy program społeczno-gospodarczego rozwoju Unii Europejskiej. Strategia ta była odpowiedzią na nowe wyzwania związane z globalizacją i rosnącą konkurencyjnością innych gospodarek światowych, pojawienie się w krajach Unii barier strukturalnych dla wzrostu gospodarczego, spowolnienie jego tempa oraz wysoki poziom bezrobocia. Sama strategia skupiła się na trzech podstawowych kwestiach: innowacyjności (rynków telekomunikacji, energii, transportu oraz rynków finansowych), przedsiębiorczości (ułatwienia w zakładaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej) oraz spójności społecznej (kształtowanie nowego aktywnego państwa socjalnego)⁷⁾. Efektem redefinicji celów Strategii Lizbońskiej było przyjęcie w 2005 r. pakietu Zintegrowanych Wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia na lata 2005–2008. Równolegle do wspomnianych działań o charakterze politycznym, realizowane były działania o charakterze legislacyjnym, odnoszącym się do liberalizacji rynków energii elektrycznej i gazu, przejawiające się w zakresie przyjęcia kolejnych

⁷⁾ Zob. szerzej np. A. Budzyńska, M. Duszczyk, M. Ganczar, E. Gieroczyńska, M. Jatczak, K. Wójcik, *Strategia Lizbońska – droga do sukcesu zjednoczonej Europy*, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, www.ukie.gov.pl (kwiecień 2012 r.); T.G. Grosse, *Zintegrowane podejście w polityce spójności: Przykład dyskusji na temat strategii Lizbońskiej i spójności terytorialnej, Zintegrowane podejście do rozwoju – rola polityki spójności*, Warszawa 2008; E. Okoń-Horodyńska, K. Piecha, *Strategia lizbońska a możliwości budowania gospodarki opartej na wiedzy w Polsce – wnioski i rekomendacje*, Warszawa 2005 r.; J. Barcz (red.) *Traktat z Lizbony. Główne reformy ustrojowe Unii Europejskiej*, Warszawa 2008 r.

pakietów dyrektyw liberalizacyjnych oraz środowiskowych⁸⁾.

Jednocześnie od samego początku liberalizacja rynku energii elektrycznej i gazu, ze względu na wspomnianą na wstępie specyfikę tych rynków (składającego się z rynku usług i rynku towaru), oparta została o dwa podstawowe założenia:

- 1) swobodnego dostępu do sieci (TPA)⁹⁾,
- 2) niezależności funkcjonowania operatora systemu – tzw. *unbundling*¹⁰⁾.

⁸⁾ Tzw. II i III pakiet liberalizacyjny oraz tzw. pakiet klimacno-energetyczny (3×20) – zob. szerzej np. Z. Muras, *Legal Aspects of Granting Electricity and Gas Permits and Licenses in the Light of the Third Liberalisation Package* (w:) R. Zajdler (red.) *EU Energy Law: Constraints with the Implementation of the Third Liberalisation Package*, Cambridge Scholars Publishing 2012 r. s. 83 i n. oraz Z. Muras, *Systemy wsparcia wytwarzania energii elektrycznej w źródłach odnawialnych i kogeneracji – aspekty prawne instrumentów ekonomicznych* (w:) J. Tarajkowski (red.) *Czynnik energia w polityce gospodarczej*, Poznań 2010 r. s. 243 i n. oraz tenże *Support systems for the production of agricultural biogas and electricity in renewable and co-generation sources in Poland*, Rynek Energii nr 3 z 2011 r. s. 127 i n.

⁹⁾ Zob. szerzej np. B. Nowak, *Wewnętrzny rynek energii w Unii Europejskiej*, Warszawa 2009 r. s. 100 i n. oraz Z. Muras, R. Trypens, A. Falecki, M. Mordwa (w:) M. Swora, Z. Muras (red.) *Prawo energetyczne. Komentarz*, Warszawa 2010 r. s. 319 i podana tam literatura; Z. Muras, *Zasada TPA w orzecznictwie – wybrane przykłady*, www.ure.gov.pl. oraz M. Kaliski, D. Staśko, B. Trzaskuś-Zak, *Uregulowania prawne i organizacyjne dotyczące zasady TPA (Third Party Access) w sektorze gazowniczym na przykładzie Polski i Wielkiej Brytanii*, Nafta i Gaz z 2006 r. Tom 23, poz. 2.

¹⁰⁾ Zob. szerzej Z. Muras (w:) M. Swora, Z. Muras, *Prawo energetyczne. Komentarz*, s. 642 i n., oraz S. Klauer, *Ownership unbundling*, Wesen und Vereinbarkeit mit Europarecht und Verfassungsgesetz, Baden-Baden 2006; B. Nojek, *Unbundling jako prawna forma ochrony konkurencji w sektorze energetycznym* (w:) M. Wierzbowski, R. Stankiewicz, *Współczesne problemy prawa energetycznego*, Warszawa 2010; M. Szydło, *Unbundling własnościowy (ownership unbundling) jako instrument regula-*

W konsekwencji w prawie energetycznym pojawiły się regulacje doprecyzowujące zakres uprawnień dostępu do sieci (TPA), w tym w szczególności na rynku gazu (dostęp nie tylko do gazociągów, ale również magazynów i instalacji regazyfikacji). Wprowadzono także dalsze obowiązki publiczno-prawne oddziałujące bezpośrednio na niezależność operatorów, takie jak obowiązek rozdziału organizacyjnego i prawnego operatorów systemu elektroenergetycznego i gazowego (art. 9d i 9h). Ustawodawca krajowy implementując przepisy II pakietu liberalizacyjnego w odniesieniu do tych operatorów przyjął rozwiązania idące dalej niż postanowienia II pakietu, ponieważ unormował pełen zakres rozdziału prawnego nie tylko w odniesieniu do operatorów systemów przesyłowych, ale również operatorów systemów dystrybucyjnych.

Wszystkie te działania miały na celu doprowadzenie do „uwolnienia podrynk” produktu tj. energii elektrycznej i gazu a jednocześnie zmierzały do poddania coraz większemu reżimowi regulacyjnemu rynku usług czyli przesyłania i/lub dystrybucji paliw i energii. Niewątpliwie przyjęty model liberalizacji wynika właśnie z tego, że rynki te są dwuelementowe, przy czym występowanie każdego z tych elementów stanowi nie tylko warunek niezbędny ale i konieczny, abyśmy mogli o tych rynkach mówić. Nie ulega jednocześnie wątpliwości, że liberalizacja rynku gazu i energii elektrycznej, rozumianego jako rynek produktu, jest podporządkowana zwiększanej regulacji rynku usług – „transportu” tych paliw i energii.

cyjny w sektorze energetycznym, cz. 1, PUG 2007, nr 2, B. Nowak, *Wewnętrzny ...* s. 135 i n.

Kolejne zmiany prawa energetycznego, które niewątpliwie muszą nastąpić, wiążą się z implementacją do prawa krajowego rozwiązań III pakietu dyrektyw rynkowych i mają na celu dalszą liberalizację rynku paliw i energii, ale równie istotny element pakietu tych reform stanowi ochrona odbiorców w tym tzw. odbiorców wrażliwych tj. takich, którzy są zagrożeni ubóstwem energetycznym i odłączeniem od sieci. Zgodnie z regulacjami tego pakietu, państwa członkowskie zostały zobligowane do podjęcia odpowiednich działań prawnych, gwarantujących jak najszerszy dostęp do dobra powszechnego – to jest energii elektrycznej oraz dobra pierwszej potrzeby, do którego zaliczamy gaz ziemny¹¹⁾.

Zakres minimalnej regulacji rynków paliw i energii

Pierwotnie, w momencie odejścia od gospodarki nakazowo-rozdzielczej i przejścia do gospodarki wolnorynkowej, ustawa – Prawo energetyczne zakładała pełną kontrolę regulacyjną rynków paliw i energii, tj. poczynając od kontroli wejścia na rynek (szeroki zakres koncesjonowania), poprzez kontrolę stawek i opłat (taryfy), po możliwość rozstrzygnięcia sporów (art. 8), ingerencję w planowanie rozwoju czy utrzymywanie zapasów paliw.

¹¹⁾ Zob. szerzej Z. Muras, *Legal Aspects of Granting Electricity and Gas Permits and Licenses in the Light of the Third Liberalisation Package* (w:) R. Zajdler, *EU Energy Law, Constraints with the Implementation of the Third Liberalisation Package*, Cambridge Scholars Publishing s. 83-105.

Działania te miały na celu zapobieżenie nadmiernej szokowemu przeprowadzeniu transformacji na tych rynkach. Jak zasadnie podkreślili to twórcy prawa energetycznego, „nie wszystko można pozostawić swobodnej regulacji przez sam rynek, gdyż w wielu przypadkach występują monopole naturalne, związane zwłaszcza z infrastrukturą terytorialną sieci elektroenergetycznych i gazowych. Dla nich stosowane są powszechnie systemy regulacji, zastępujące działanie mechanizmów rynkowych w celu wymuszenia sprawności działania przedsiębiorstw energetycznych, wymaganej jakości dostaw oraz oszczędnego i racjonalnego użytkowania energii i paliw. Istotne jest też zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w skali państwa oraz zachowanie odpowiednich standardów ochrony środowiska przy produkcji i użytkowaniu energii¹²⁾. Przyjęto jednocześnie założenie, zgodnie z którym należało podjąć działania, aby państwo przestało pełnić jednocześnie rolę kreatora i kontrolera polityki energetycznej, regulatora i właściciela przedsiębiorstw energetycznych na rzecz rozdzielania instytucjonalnego tych funkcji. Przyjęto zatem, że nadal państwo tworzy i nadzoruje realizację polityki energetycznej przy pomocy ministra właściwego do spraw gospodarki oraz nadzoruje rynek paliw i energii przy pomocy organów regulacyjnych, które powinny być w możliwie dużym stopniu niezależne „od koniunkturalnych wpływów politycznych”. Państwo miało zapewnić działanie organów regulacyjnych w obszarach, gdzie występują monopole naturalne (np. prze-

syłanie i dystrybucja energii elektrycznej i gazu), natomiast działanie organu ochrony konkurencji tam, gdzie istnieje rynek – w celu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym. Jest to bardzo istotny wyróżnik przy rozdzieleniu kompetencji tych dwóch obszarów interwencjonizmu państwowego i gwarantuje bezpieczeństwo podejmowania działań zarówno przez przedsiębiorców, jak i konsumentów na tym rynku. Jak zasadnie podkreślono w uzasadnieniu do ustawy, „niezależność polityczna organu regulacyjnego jest istotna m.in. w przypadku regulacji przedsiębiorstw państwowych, czego się nie wyklucza. Jeżeli urząd regulacji byłby podporządkowany tej samej jednostce administracji rządowej, która wykonuje funkcje właścicielskie państwa, może zachodzić konflikt interesów państwa jako właściciela i państwa jako regulatora. Zdecydowano więc, że w projekcie ustawy kierownictwo urzędu regulacji będzie poływane bezpośrednio przez premiera¹³⁾.”

Kolejne pakiety liberalizacyjne (II i III), szczególnie w zakresie rynku usług (przesyłania i dystrybucji) wprowadzają coraz dalej idące obostrzenia administracyjnoprawne wykonywania tego rodzaju działalności poprzez jej oddzielenie od działalności obrotowej i dystrybucyjnej. Termin *unbundling* (wydzielenie, podział, rozdział) jest powszechnie używany w słownictwie krajowym, w związku z implementacją *acquis communautaire*

„Państwo miało zapewnić działanie organów regulacyjnych w obszarach, gdzie występują monopole naturalne (np. przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej i gazu), natomiast działanie organu ochrony konkurencji tam, gdzie istnieje rynek – w celu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym”

w dziedzinie energii elektrycznej i gazu do prawa krajowego, na potrzeby określenia przemian dotyczących sektora energetycznego i najogólniej rzecz ujmując, oznacza rozdział działalności przesyłowej oraz dystrybucyjnej od działalności wytwórczej oraz działalności obrotowej. W prawie europejskim wyróżnia się cztery rodzaje rozdziału poszczególnych działalności wykonywanych w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo: wydzielenie rachunkowe (*accounting unbundling*), funkcjonalne, w tym w zakresie podejmowania decyzji (*functional unbundling*), prawne (*legal unbundling*) oraz własnościowe (*ownership unbundling*). Poszczególne formy rozdziału organizacyjnego różnią się zakresem ingerencji w strukturę oraz zachowania przedsiębiorstwa energetycznego¹⁴⁾. Prawo energetyczne nie recypowało jeszcze

¹²⁾ Zob. uzasadnienie s. 5.

¹³⁾ Zob. uzasadnienie s. 7.

¹⁴⁾ Zob. szerzej Z. Muras (w.): M. Swora, Z. Muras, *Prawo energetyczne. Komentarz*, s. 642 i n., oraz S. Klauer, *Ownership unbundling, Wesen und Vereinbarkeit mit Europarecht und Verfassungsgesetz*, Baden-Baden 2006; B. Nojek, *Unbundling jako prawna forma ochrony konkurencji w sektorze energetycznym* (w.): M. Wierzbowski, R. Stankiewicz, *Współczesne problemy prawa energetycznego*, Warszawa 2010; M. Szydło, *Unbundling własnościowy (ownership unbundling) jako instrument regulacyjny w sektorze energetycznym*, cz. 1, PUG 2007, nr 2, B. Nowak, *Wewnętrzny ...* s. 135 i n.

w pełni rozwiązań dotyczących rozdziału właścicielskiego i certyfikacji operatorów, w tym operatorów kontrolowanych przez tzw. państwa trzecie (spoza UE)¹⁵⁾.

Konieczność prowadzenia regulacji sektorów paliw i energii spowodowała powołanie do życia instytucji regulatora rynku w miejsce funkcjonującej wcześniej inspekcji energetycznej oraz przypisanie mu zupełnie innego zakresu uprawnień w porównaniu do tego organu. Inaczej także umiejscowiono go w strukturze organów administracyjnych oraz zagwarantowano stosowany poziom niezależności. Początkowo organowi regulacyjnemu przyznano przymiot niezależności, wyrażający się przede wszystkim w kadencyjności sprawowanego urzędu. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 21 ustawy Prezes URE był powoływany na okres 5 lat przez premiera. Ustawa zawierała także katalog przyczyn pozwalających na odwołanie Prezesa URE przed upływem kadencji (choroba trwale uniemożliwiająca wykonywanie zadań, rażące naruszenie obowiązków, popełnienie przestępstwa stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu, rezygnacja). Regres w zakresie regulacji pozycji ustrojowej Prezesa URE nastąpił w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z 27 lipca 2005 r. o przeprowadzaniu konkursów na stanowiska kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, prezesów agencji państwowych oraz prezesów zarządów państwowych funduszy celo-

wych¹⁶⁾, kiedy to usunięte zostały ściśle określone przesłanki odwołania Prezesa URE, choć jednocześnie wprowadzono tryb konkursowy wyłaniania regulatora. Kolejnym etapem ograniczania niezależności Prezesa URE było wejście w życie przepisów ustawy z 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych¹⁷⁾, na mocy której Prezes URE miał być powoływany przez Prezesa RM na wniosek ministra właściwego ds. gospodarki spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Na mocy tych przepisów zlikwidowana została także kadencyjność Prezesa URE¹⁸⁾. Kolejnym etapem w zakresie regulacji statusu Prezesa URE było wejście w życie zmienionej ustawy o służbie cywilnej¹⁹⁾. Przepisami tej ustawy wprowadzono nowe zasady powoływania i odwoływania Prezesa URE, w tym tryb konkursowy oraz kwalifikacje wymagane od kandydatów na Prezesa URE, ale nie wprowadzono kadencyjności i nie określono przesłanek odwołania regulatora.

Obecnie w związku z koniecznością implementacji III pakietu dyrektyw rynkowych, ponownie koniecznym stało się wprowadzenie regulacji gwarantujących niezależność regulatorowi, w tym w za-

kresie organizacyjnym, instytucjonalnym i finansowym. Jednym z determinantów tej niezależności mam być przywrócenie kadencyjności regulatora i przesłanek umożliwiających jego odwołanie²⁰⁾.

Przepisy III pakietu przewidują także, że organom regulacji energetyki należy również przyznać uprawnienia dające im realną możliwość zapewnienia wysokich standardów usługi powszechnej i publicznej w zgodzie z otwarciem rynku, ochrony odbiorców wrażliwych, a także pełnej skuteczności środków w zakresie ochrony konsumentów.

Podsumowanie

Przyjęcie nowatorskiej jak na ówczesne czasy ustawy – Prawo energetyczne, miało na celu doprowadzenie do bezpiecznego i akceptowalnego społecznie uwalniania rynków paliw i energii. Upływ 15-letniego okresu jej funkcjonowania tego podstawowego celu nie zmienia, jednakże ze względu na znaczące zaawansowanie procesów liberalizacyjnych, nadaje mu nowe znaczenie. Wprowadzenie w 1997 r. nowej regulacji miało zapewnić:

- 1) regulację funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych o różnych formach własności,
- 2) stanowienie i kontrolę cen paliw i energii w warunkach gospodarki rynkowej,
- 3) koncesjonowanie działalności gospodarczej w sektorze energetycznym, będącym podstawowym instrumentem prawnym w gospodarce rynkowej,

¹⁵⁾ Zob. szerzej Z. Muras, *Niezależność operatorów systemu – jako jeden z podstawowych desygnatów liberalizacji rynku gazu i energii de lege lata i de lege ferenda* (w:) KUL (w publikacji).

¹⁶⁾ Dz. U. Nr 163, poz. 1362, z późn. zm.

¹⁷⁾ Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.

¹⁸⁾ Zob. szerzej np. M. Swora, *Independence of administrative agencies in the broadcasting sector: the case of the Polish National Broadcasting Council*, *International Journal of Regulation and Governance* 7(1) 2007, s. 67; M. Nowacki, *Zakres niezależności Prezesa URE. Uwagi de lege lata i de lege ferenda w świetle wspólnotowych i polskich regulacji prawnych*, *Biuletyn URE* Nr 1/2009 s. 63.

¹⁹⁾ Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.

²⁰⁾ Zob. też np. M. Swora, *Niezależne organy regulacji*, Warszawa 2012 r. s. 133 i n.

- 4) utworzenie Urzędu Regulacji Energetyki, niezbędnego do regulacji sektora energetycznego,
- 5) nałożenia na podmioty gospodarcze obowiązku utrzymywania rezerw paliw, niezbędnych do zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej i ciepła²¹⁾.

Twórcy ustawy przyjęli zatem, że niezbędna jest nowa ustawa – Prawo energetyczne oraz związane z nią uregulowania wykonawcze w celu stworzenia bazy prawnej do zaistnienia gospodarki rynkowej w sektorze energetycznym oraz jednocześnie określenia ram prawnych zakresu niezbędnego w tym sektorze interwencjonizmu państwa. Kolejne zmiany tej ustawy co prawda doprowadziły do znacznego pogorszenia jej czytelności, ale konsekwentnie zmierzają dokładnie w tym samym kierunku. Mają bowiem doprowadzić do zwiększenia liberalizacji rynku paliw i energii przy zachowaniu jedynie minimalnie niezbędnego ze względu na potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju rynku paliw i energii.

Zarówno dla ustawodawcy europejskiego, jak i krajowego od samego początku rozpoczęcia procesu liberalizacji rynku energii elektrycznej i gazu nie ulegało żadnej wątpliwości, że działania te mogą być skuteczne jedynie wówczas, gdy będzie funkcjonował niezależny regulator rynku oraz niedyskryminacyjny dostęp do sieci przesyłowej i dystrybucyjnej. Nie ulega także wątpliwości, że jest to możliwe jedynie

„Dyrektywy III pakietu liberalizacyjnego przewidują dość szeroką możliwość oddziaływania państw członkowskich na wykonywanie działalności na rynku paliw i energii, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim duży zakres swobody w ukształtowaniu warunków tej regulacji”

wówczas, gdy sieciami takimi zarządza operator systemu całkowicie niezależny od innych form wykonywania działalności energetycznej, nawet jeśli działa w strukturach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Działalność przesyłowa lub dystrybucyjna oparta jest na sieci, która stanowi monopol naturalny. Powoduje to, że z pojęciem liberalizacji rynku gazu i energii nierozdzielnie związane jest pojęcie regulacji rozumianej jako funkcja administracji gospodarczej związana z różnymi instrumentami interwencjonizmu państwowego w tą sferę gospodarczą. Pojęcie regulacji w sektorach paliw i energii odnosi się bowiem do tworzenia instrumentów prawnych, których podstawowym zadaniem jest oddziaływanie na specyficzny kształt tych sektorów gospodarki, w szczególności na rynku usług, na którym państwo tradycyjnie miało pierwotnie monopol, a obecnie ma obowiązki związane z zapewnieniem odpowiedniego zakresu bezpieczeństwa funkcjonowania tego rynku²²⁾.

²²⁾ Zob. szerzej Z. Muras, *Paradoks liberalizacji rynku paliw i energii – rozwój konkurencji przez zwiększanie kontroli administracyjnoprawnej*, UJ Kraków 2012 (w publikacji).

Dyrektywy III pakietu liberalizacyjnego przewidują dość szeroką możliwość oddziaływania państw członkowskich na wykonywanie działalności na rynku paliw i energii, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim duży

zakres swobody w ukształtowaniu warunków tej regulacji. Jediną nieprzekraczalną granicę przyjmowanych rozwiązań, jakiej należy przestrzegać, stanowi nienaruszenie zasady proporcjonalności w zakresie ustanawiania procedur i ograniczeń administracyjnoprawnych. Zasada ta postrzegana jako jeden z fundamentów funkcjonowania rynku wspólnego stanowi maksymalny wyznacznik ingerencji państwa w swobodę wykonywania działalności gospodarczej na rynku gazu i energii elektrycznej, powinna zatem stanowić wytyczną przyjmowanych rozwiązań prawnych niezależnie od tego, czy będzie to jednak kolejna nowelizacja prawa energetycznego, czy też uchwalenie nowych regulacji sektorowych.

dr Zdzisław Muras

Dyrektor
Biura Prawnego URE,
Wyższa Szkoła Ekologii
i Zarządzania w Warszawie

²¹⁾ Zob. uzasadnienie s. 3.

Aspekty zmiany sprzedawcy energii elektrycznej na przykładach z życia wziętych

**Jolanta Skrago
Piotr Furdzik**

Kiedy parę lat temu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki realizując zadania z zakresu promowania konkurencji głosił, że sprzedawcy energii elektrycznej będą nam oferować różne ceny tej energii, odbierane było to z niedowierzaniem.

I stało się, wybór sprzedawcy w większym rozmiarze jest już faktem¹⁾. Odbiorcy, jeżeli tylko mają taką wolę, mogą dokonywać zakupu energii elektrycznej od wybranego przez siebie sprzedawcy, o ile ten wyrazi na to zgodę. Na rynku energii elektrycznej mamy wielu sprzedawców oferujących różne produkty wolnorynkowe, co oznacza, że dokonując wyboru powinniśmy być świadomi swoich praw i obowiązków.

W artykule tym nie będziemy omawiać samej procedury zmiany sprzedawcy, albowiem jest ona przedstawiona na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki (www.maszwybor.ure.gov.pl), gdzie również można skorzystać z kalkulatora energii elek-

trycznej, a zainteresowani odbiorcy przemysłowi i instytucjonalni mogą zapoznać się z opracowaną przez ekspertów URE kompletną dokumentacją przetargową na zakup energii elektrycznej²⁾. Postaramy się natomiast omówić wybrane, z życia wzięte sytuacje, z którymi odbiorcy spotykają się przy lub po zmianie sprzedawcy energii elektrycznej.

Zanim jednak przejdziemy do meritum chcielibyśmy, aby każdy odbiorca wziął sobie do serca dwa następujące hasła: „Dokładnie przeczytam umowę” i „Nie podpiszę umowy jeśli jej nie zrozumiem”. Na pierwszy rzut oka wszyscy te hasła znamy i niby o nich pamiętamy, ale jak przychodzi co do czego, to się okazuje, że ich nie stosujemy ...

Zagadnienia dotyczące umów w pigułce

Na początek przekażemy w skrócie najważniejsze informacje dotyczące umów oraz wyjaśnimy, z jakimi ich rodzajami odbiorca ma do czynienia przy zmianie sprzedawcy.

Umowy, na podstawie których odbywa się dostarczanie energii elektrycznej, są umowami cywilnoprawnymi i mogą być zawierane w sposób określony

w kodeksie cywilnym. A zatem taką umowę możemy zawrzeć w trybie ofertowym tj. poprzez złożenie i przyjęcie oferty³⁾, w drodze przetargu lub aukcji⁴⁾ albo też w drodze negocjacji⁵⁾. Należy pamiętać, że przepisy prawa energetycznego w sposób szczególny definiują strony umowy, tj. odbiorcę (czyli każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie tejże umowy⁶⁾) oraz przedsiębiorstwo energetyczne (czyli podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi⁷⁾). Ustawa – Prawo energetyczne wymienia także odbiorcę końcowego oraz odbiorcę w gospodarstwie domowym⁸⁾, czyli najogólniej rzecz ujmując – konsumenta⁹⁾, w stosunku

³⁾ Szczegółowe regulacje zawarte są w art. 66-70 Kodeksu cywilnego (ustawa z 23 kwietnia 1964 r., Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

⁴⁾ Szczegółowe regulacje zawarte są w art. 70¹ – 70⁵ Kodeksu cywilnego (ustawa z 23 kwietnia 1964 r., Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

⁵⁾ Szczegółowe regulacje zawarte są w art. 72 i 72¹ Kodeksu cywilnego.

⁶⁾ Zob. art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo energetyczne (ustawa z 10 kwietnia 1997 r., Dz. U. z 2012 r., poz. 1059).

⁷⁾ Zob. art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne.

⁸⁾ Zob. art. 3 pkt 13a ustawy – Prawo energetyczne, który zawiera definicję odbiorcy końcowego (odbiorca końcowy – odbiorca dokonujący zakupu paliw lub energii na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej) i art. 3 pkt 13b ustawy – Prawo energetyczne, który zawiera definicję odbiorcy w gospodarstwie domowym (odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym – odbiorca końcowy dokonujący zakupu paliw gazowych lub energii elektrycznej wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym).

⁹⁾ Zob. art. 22¹ Kodeksu cywilnego, który stanowi, że za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

¹⁾ Informacje z monitoringu danych dotyczących zmiany sprzedawcy sukcesywnie zamieszczane są na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

²⁾ Zob. też http://www.ure.gov.pl/portal/pl/424/3219/Prezes_URE_wspiera_odbiorcow_instytucjonalnych_i_promuje_zakupy_energii_elektrycznej.html?search=20883.

do których znajdują też zastosowanie regulacje szczególne dotyczące ochrony ich praw (niektóre z nich zostaną przedstawione w dalszej części artykułu).

Należy również pamiętać, że status odbiorcy uzyskujemy z chwilą zawarcia umowy z przedsiębiorstwem energetycznym, co ma istotne znaczenie w relacjach odbiorca – przedsiębiorstwo energetyczne. W szczególności nie jest odbiorcą ten, kto nie ma zawartej umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

Przykład 1

Pan Karol mieszka w bloku zarządzanym przez wspólnotę mieszkaniową, która ma zawarte odrębne umowy na sprzedaż oraz dystrybucję energii elektrycznej do części wspólnej budynku: umowę sprzedaży z przedsiębiorstwem obrotu energią i umowę o świadczenie usług dystrybucji z przedsiębiorstwem dystrybucyjnym. Zdanem pana Karola, od paru dni na fazy zasilającej obwody części wspólnej budynku występuje znaczny spadek napięcia, powodujący zakłócenia pracy oświetlenia (światłówki) klatki schodowej. Porytowany tą nieprawidłowością pan Karol zwrócił się do przedsiębiorstwa świadczącego usługi dystrybucji energii elektrycznej o bonifikatę. Przedsiębiorstwo energetyczne potwierdziło, że faktycznie w tym czasie występował spadek napięcia na jednej z faz zasilających ten budynek, ale nie udzieliło bonifikaty uzasadniającej, że pan Karol nie jest stroną umowy dotyczącej świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej do części wspólnej tego budynku. Stroną tej umowy jest wspólnota i to ona, a nie pan Karol powinna zwrócić się o wypłatę bonifikaty. Pan Karol mógłby zwrócić się o wypłatę bonifikaty, gdyby to do jego mieszkania była dostarczana energia elektryczna nieodpowiedniej jakości, a tak się złożyło, że mieszkanie to zasilane było z innej fazy, na której nie występował spadek napięcia.

Po zawarciu umowy odbiorca uzyskuje określone uprawnienia (otrzymuje towar w postaci energii elektrycznej), z drugiej zaś strony przyjmuje na siebie określone obowiązki (zapłata za określony towar). Umowy zawierane na gruncie prawa energetycznego są umowami nazwanymi (ich najważniejsze elementy określone zostały w przepisach prawa), dwustronnie zobowiązującymi i wzajemnymi (zarówno odbiorca, jak i przedsiębiorstwo energetyczne występują w podwójnej roli, tj. każdy z nich jest jednocześnie dłużnikiem i wierzycielem). Innymi słowy strony umowy zobowiązują się do tego, że świadczenie jednej strony ma być odpowiednikiem świadczenia strony drugiej. W praktyce wygląda to tak:

Przykład 2

Pani Jola zawierając umowę kompleksową o dostarczanie energii elektrycznej z przedsiębiorstwem energetycznym zobowiązuje się zapłacić za energię elektryczną oraz usługę jej dystrybucji, a przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązuje się tę energię dostarczyć.

I tak, do momentu dostarczenia energii elektrycznej, pani Jola jest wierzycielem w stosunku do przedsiębiorstwa energetycznego (ma prawo żądać dostarczenia jej energii) a przedsiębiorstwo to do chwili dostarczenia pani Joli energii jest jej dłużnikiem (ma obowiązek energię dostarczyć). Po dostarczeniu energii i wystawieniu rachunku role się odwracają – pani Jola do chwili zapłaty jest dłużnikiem przedsiębiorstwa energetycznego a przedsiębiorstwo staje się wierzycielem.

W rzeczywistości proces ten jest płynny. Role wierzyciela i dłużnika uwidaczniają się dopiero

wtedy, gdy jedna ze stron nie wywiąże się ze swoich zobowiązań umownych np. przedsiębiorstwo z pewnych powodów nie dostarcza energii elektrycznej lub odbiorca nie reguluje za nią należności.

Przepisy prawa energetycznego nie określają, w jakiej formie mają być zawierane umowy regulujące dostarczanie energii elektrycznej. Jednakże praktyka pokazuje, że umowy te zawierane są w formie pisemnej. Istotne jest, że jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, to wszystkie czynności następcze, np. zmiana treści umowy, uzupełnienie jej treści jak również rozwiązanie, odstąpienie oraz wypowiedzenie powinny być stwierdzone pismem¹⁰.

Korzystając ze swobody zawierania umów, strony mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby treść lub cel tego stosunku prawnego nie sprzeciwiały się jego właściwości (naturze), ustawie oraz zasadom współżycia społecznego¹¹. Elementy, jakie powinny zawierać umowy, określone są w ustawie – Prawo energetyczne¹², ale dla ważności sprzedaży wystarczy, że zostanie określony jej przedmiot oraz cena¹³.

¹⁰ Zob. art. 77 Kodeksu cywilnego.

¹¹ Zob. art. 353¹ Kodeksu cywilnego.

¹² Szczegółowe regulacje w tym przedmiocie zawiera art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

¹³ Patrz: w wyroku z 24 maja 2000 r. (sygn. akt XVII Ame 23/00) Sąd Antymonopolowy (obecnie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) stwierdził, że „W świetle art. 535 i art. 555 kc do istotnych postanowień umowy sprzedaży paliw i energii (essentialia negotii), należy określenie przedmiotu sprzedaży (paliwo lub energia), który sprzedawca zobowiązuje się przenieść na własność kupującego oraz ceny, ▶

W praktyce zawarcie większości umów stanowiących podstawę do dostarczania energii elektrycznej odbywa się przez przystąpienie – czyli adhezję.

Przykład 3

Przedstawiciel przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem (sprzedażą) energią elektryczną przychodzi do mieszkania pana Jurka. Przedstawia mu wzór umowy sprzedaży tej energii elektrycznej. Pan Jurek prosi o pozostawienie mu tego wzoru oraz deklaruje, że po zapoznaniu się z treścią proponowanej umowy poinformuje go o swojej decyzji. Ostatecznie, po dokładnym zapoznaniu się z treścią umowy, pan Jurek wraz z przedstawicielem przedsiębiorstwa energetycznego podpisują ją bez wprowadzania zmian do jej treści.

Podpisując umowę o treści przygotowanej jednostronnie przez przedsiębiorstwo energetyczne (stanowiącej w takim przypadku wzorzec umowny), odbiorca akceptuje jej treść bez możliwości negocjacji poszczególnych postanowień tej umowy. Zatem, swoboda zawierania umów zostaje tu wyłączona co oznacza, że wzorzec umowny możemy albo podpisać albo odrzucić. Wzorzec umowny powinien zostać konsumentowi (odbiorcy) doręczony przed zawarciem

jaką świadczenia ekwiwalentnego kupującego. Pozostałe składniki umowy, o których mowa w art. 5 ust. 2 Prawa energetycznego oraz szczegółowo wymienione w tzw. rozporządzeniach przyłączeniowych, są elementami nieistotnymi z punktu widzenia dojścia do skutku umowy danego rodzaju (naturalia negoti). Kwestia zamieszczenia w umowie takich postanowień wynika z obowiązku o charakterze publicznoprawnym, obciążającego, przynajmniej w pierwszej kolejności, przedsiębiorstwo energetyczne i nie wpływa na ważność umowy.”

umowy w taki sposób, aby mógł się z jego treścią zapoznać¹⁴⁾. Ponadto powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały, przy czym postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta¹⁵⁾. W przypadku umów adhezyjnych (przez przystąpienie) konsument (odbiorca w gospodarstwie domowym) znajduje się pod szczególną ochroną prawną, albowiem istnieje ryzyko, że podmiot gospodarczy (tu: przedsiębiorstwo energetyczne) może zawrzeć w takiej umowie niekorzystne dla niego klauzule. W Kodeksie cywilnym zawarto regulacje, zgodnie z którymi niezgodnione indywidualnie postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (nieдозwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Niemniej, jeżeli dane postanowienie umowne nie wiąże konsumenta z uwagi na jego niedozwolony (abuzywny) charakter, strony są związane umową w pozostałym zakresie¹⁶⁾.

Przykład 4

Pani Ania zawarła umowę sprzedaży i umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. W umowach tych zauważyła, że ma zawarty zapis „Sprzedawca i OSD nie ponoszą konsekwencji za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy w przypadku awarii w systemie lub działania Siły Wyższej (np. pożar, powódź, huragan, sady, akty sabotażu, publiczne demonstracje)”.

Takie zapisy naruszają dyspozycję art. 385³ pkt 2 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym za niedozwolone postanowienia umowne, uważa się w razie wątpliwości postanowienia umowne, które wyłączają lub istotnie ograniczają odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy. Potwierdził to Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w wyroku z 18 października 2004 r. (sygn. akt XVII Amc 101/03) uznał za postanowienie niedozwolone, klauzulę o treści: „Sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane niewykonaniem umowy lub nienależytym jej wykonaniem w przypadku działania siły wyższej (zdarzenia nagłego, nieprzewidywalnego i niezależnego od woli stron uniemożliwiającego wykonanie umowy w całości lub części w szczególności: klęski żywiołowej jak pożar, powódź, huragan, sady, akty władzy państwowej jak stan wojenny, stan wyjątkowy, działania wojenne, akty sabotażu, strajki itp.), wystąpienia awarii systemowej (warunki w sieci przesyłowej i rozdzielczej lub taki ich stan, który wpływa lub z dużym prawdopodobieństwem może wpłynąć na zdolność przedsiębiorstwa energetycznego do świadczenia usługi przemysłowej i sprzedaży energii elektrycznej, który zagraża, lub z dużym prawdopodobieństwem może zagrażać bezpieczeństwu osób i urządzeń) i awarii w sieci skutkującej nieprzewidywanymi przerwami w dostarczaniu energii elektrycznej lub w przypadku wystąpienia konieczności wykonania nieprzewidywanych prac dla zapobieżenia lub usunięcia skutków awarii w sieci”¹⁷⁾.

¹⁴⁾ Zob. art. 384 Kodeksu cywilnego.

¹⁵⁾ Zob. art. 385 § 2 Kodeksu cywilnego.

¹⁶⁾ Zob. art. 385¹ § 1 Kodeksu cywilnego.

¹⁷⁾ Por. raport *Pozycja konsumenta na rynku energii elektrycznej*, Warszawa-Wrocław, czerwiec 2011.

Przykład 5

Pan Karol znalazł natomiast w swojej umowie sprzedaży energii elektrycznej zapis, zgodnie z którym „Regulowanie należności powinno nastąpić w terminie wskazanym na fakturze”.

Taki zapis nie gwarantuje odbiorcy minimalnego terminu płatności i umożliwia ustalenie płatności w sposób dla niego niekorzystny. I tak, w wyroku z 14 marca 2005 r. (sygn. akt XVII Amc 6/04) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził m.in., iż przy tak sformułowanym postanowieniu konsument nie posiada wiedzy przy zawieraniu umowy z przedsiębiorstwem energetycznym „odnośnie terminu płatności należności przez niego za świadczenie drugiej strony, gdyż umowa takiego terminu nie określa, a czyni to wyłącznie faktura doręczona po jej zawarciu”¹⁸⁾.

Więcej informacji w zakresie klauzul abuzywnych można znaleźć na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na której udostępniony jest pełen ich rejestr¹⁹⁾ oraz na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki, na której udostępniony jest katalog niedozwolonych klauzul umownych w umowach dotyczących energii elektrycznej i gazu, zawieranych z odbiorcami w gospodarstwach domowych²⁰⁾.

Wybierając sprzedawcę możemy się spotkać z następującymi umowami:

- 1) umową sprzedaży – jej treść będzie zawierać postanowienia określające prawa i obowiązki stron związane ze sprzedażą i zakupem energii elektrycznej. Zawierana jest pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się obrotem energią elektryczną (sprzedawcą);
- 2) umową o świadczenie usług dystrybucji – jej treść będzie zawierać postanowienia określające prawa i obowiązki stron związane ze świadczeniem usług dystrybucji. Na podstawie tej umowy odbywać będzie się transport energii elektrycznej za pomocą sieci dystrybucyjnej do punktu odbioru. Zawierana jest pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem energetycznym świadczącym usługę dystrybucji energii elektrycznej. Przy zmianie sprzedawcy odbiorca może upoważnić przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną (sprzedawcę) do zawarcia w jego imieniu i na jego rzecz umowy o świadczenie usług dystrybucji;
- 3) umową kompleksową – zawierającą postanowienia wyżej wymienionych umów. Umowa kompleksowa występuje w dwóch odmianach:
 - a) umowa kompleksowa, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Zawierana jest pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się obrotem energią elektryczną (sprzedawcą)²¹⁾, które w zakresie postanowień dotyczących

- b) umowa kompleksowa, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne. Ten rodzaj umowy kompleksowej przewiduje, że sporządzany jest jeden dokument – jedna umowa – zawierająca postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, przy czym umowa o świadczenie usług dystrybucji zawierana jest przez sprzedawcę w imieniu i na rzecz odbiorcy z przedsiębiorstwem świadczącym te usługi. Ostatecznie będą trzy strony takiej

²²⁾ Zob. art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, definiujący sprzedawcę z urzędu jako przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.

²³⁾ Por. Prawo energetyczne – Komentarz ..., op. cit., str. 465.

²¹⁾ Por. *Prawo energetyczne – Komentarz*, pod redakcją Mariusza Swory i Zdzisława Murasa, Warszawa 2010, s. 465.

¹⁸⁾ Ibidem.

¹⁹⁾ www.uokik.gov.pl

²⁰⁾ Zob. http://www.ure.gov.pl/portal/pl/424/3868/Masz_prawo_nie_zgadzac_sie_z_zapisami_umow_dotyczaczych_zakup_u ENERGII_elektryczn.html.

umowy: przedsiębiorstwo obrotu (sprzedawca), przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej oraz odbiorca.

Przykład 6

Pan Krzysztof prowadzi mały zakład krawiecki i chce zawrzeć odrębną umowę sprzedaży i odrębną umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. W tym celu udaje się do operatora systemu dystrybucyjnego (przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługi dystrybucji), do którego sieci jest przyłączony i zawiera umowę o świadczenie usługi dystrybucji na czas nieokreślony. Przy czym pan Krzysztof wcześniej dokonał wyboru sprzedawcy, z którym zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej.

Zawierając umowę o świadczenie usług dystrybucji na czas nieokreślony, pan Krzysztof nie będzie musiał jej wypowiadać i ponownie zawierać przy kolejnych zmianach sprzedawców. Oczywiście pan Krzysztof mógł zlecić pełnomocnikowi – przedstawicielowi sprzedawcy zawarcie w jego imieniu umowy o świadczenie usług dystrybucji, co w praktyce występuje częściej. W przypadku rozdziału umów pewną niedogodnością może okazać się, że pan Krzysztof ma dwa dokumenty i płaci dwie faktury: jedną za energię elektryczną, a drugą za usługę jej dystrybucji.

Przykład 7

Pani Kasia jest już na emeryturze. Chcąc płacić mniejsze rachunki za zużywaną energię elektryczną zwróciła się do sprzedawcy energii elektrycznej o zawarcie umowy kompleksowej. Jednakże z uwagi na wiek poprosiła, aby był to jeden dokument – jedna umowa i jedna faktura. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej taką umowę dla pani Kasi przygotowało.

Taki przypadek występuje rzadko i zazwyczaj dotyczy sytuacji, kiedy dotychczasowy sprzedawca z urzędu przygotowuje dla „swoich” dotychczasowych odbiorców produkty wolnorynkowe. W tym przypadku mamy do czynienia z umową kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Niewątpliwym plusem takiego rozwiązania jest to, że odbiorca ma zawartą jedną umowę i otrzymuje jedną fakturę za dostarczaną mu energię elektryczną. Jednakże odbiorca w takim przypadku nie może domagać się od przedsiębiorstwa energetycznego zawarcia takiej umowy, albowiem przedsiębiorstwo to nie występuje w tym przypadku jako sprzedawca z urzędu, lecz jako sprzedawca z wyboru²⁴.

Natomiast minusem umowy kompleksowej może okazać się to, że jej wypowiedzenie (konieczne przy kolejnej zmianie sprzedawcy) automatycznie spowoduje brak stosunku prawnego w części dystrybucyjnej.

Przykład 8

Do domu pana Piotra przyszedł przedstawiciel przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem energią elektryczną (sprzedawca) i przedstawił mu ofertę zawarcia umowy kompleksowej typu „2 w 1”, zawierającej w jednym dokumencie postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi dystrybucji. Jednocześnie, przedstawiciel przedsiębiorstwa energetycznego poinformował pana Piotra, że do zawarcia takiej umowy niezbędne będzie udzielenie przez niego pełnomocnictwa pozwalającego na łączne ujęcie postanowień umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych w jednym dokumencie. Pan Piotr przyjął ofertę przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego i stosownego pełnomocnictwa udzielił.

²⁴ Więcej na ten temat w artykule: *Nie wszystkie spory z zakresu energetyki rozstrzyga Prezes URE*, Jolanta Skrago i Radosław Walaszczyk, Biuletyn URE Nr 1/2011.

W przedstawionym przypadku pan Piotr posiada jeden dokument – jedną umowę kompleksową, z której wynikają dwa osobne stosunki prawne:

- 1) stosunek zobowiązaniowy wynikający z umowy sprzedaży, którego stronami są sprzedawca i odbiorca, oraz
- 2) stosunek zobowiązaniowy wynikający z umowy o świadczenie usług dystrybucji, którego stronami są przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej i odbiorca.

Zatem, w odróżnieniu od pierwszej odmiany umowy kompleksowej (opisanej w przykładzie 7), w przypadku świadczeń wynikających z umowy o świadczenie usług dystrybucji, dłużnikiem odbiorcy będzie nie sprzedawca, lecz przedsiębiorstwo, które faktycznie świadczy te usługi, a więc przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej. W szczególności, do tego przedsiębiorstwa będą kierowane ewentualne roszczenia odbiorcy z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania postanowień związanych z dystrybucją energii elektrycznej²⁵. W tym przypadku mamy do czynienia z umową kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne.

Przykład 9

Pan Jacek jest drobnym przedsiębiorcą posiadającym niewielką linię produkcyjną wytwarzającą elementy z tworzyw sztucznych znajdujące zbyt na rynku motoryzacyjnym. Charakter prowadzonej przez niego działalności gospodarczej nie wymaga większego zapotrzebowania na energię elektryczną niż 40 kW, toteż od samego początku jest on odbiorcą energii elektrycznej na niskim napięciu w powszechnie spotykanej grupie taryfowej C11.

²⁵ Por. *Prawo energetyczne – Komentarz ...*, op. cit., s. 467.

Tradycyjnie, odbiorcy energii elektrycznej zakwalifikowani do tej grupy taryfowej korzystają z układu pomiarowo-rozliczeniowego pozwalającego na pomiar wyłącznie pobranej energii czynnej, niemniej w zeszłym roku, u pana Jacka zamontowano zaawansowany technologicznie elektroniczny licznik energii elektrycznej, który oprócz energii czynnej pozwala także mierzyć pobraną energię bierną indukcyjną oraz pojemnościową (pan Jacek nie zna się na elektrotechnice i za bardzo nie wie, co to za energia), napięcia w poszczególnych fazach oraz moce, którymi poszczególne fazy są aktualnie obciążone. Oczywiście, te dodatkowe wielkości nie były wykorzystywane w celach rozliczeniowych, tym samym pan Jacek uznał je za gadżety charakteryzujące liczniki energii elektrycznej nowej generacji. Pewnego dnia, pan Jacek jako strona umowy kompleksowej, uległ ofercie innego sprzedawcy energii elektrycznej, przy czym decydując się na znacznie korzystniejsze warunki sprzedaży udzielił jego przedstawicielowi pełnomocnictwa, aby ten w jego imieniu w ramach procedury zmiany sprzedawcy zawarł umowę o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej z operatorem, do którego sieci jest przyłączony. Cały proces zmiany sprzedawcy przebiegł pomyślnie, i z początkiem nowego miesiąca do zakładu pana Jacka popłynęła energia elektryczna od nowego sprzedawcy. Nadszedł również czas uregulowania otrzymanych faktur. Zgodnie z ofertą, na fakturze wystawionej przez przedsiębiorstwo obrotu pojawiła się inna, atrakcyjniejsza cena energii. Niestety, trwające zadowolenie nagle przerwały dwie pozycje na fakturze wystawionej przez przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, tj. opłata za pobraną energię bierną indukcyjną oraz pobraną energię bierną pojemnościową. Po przeprowadzeniu kilku operacji na podręcznym kalkulatorze pan Jacek już wiedział, że jego łączny rachunek za energię elektryczną wynosi kilkaset złotych więcej, niż w przypadku gdyby w ogóle nie zmienił sprzedawcy energii elektrycznej. Zatem co się stało?

Powyższy przykład odzwierciedla sytuację opisywaną w coraz liczniejszych wystąpieniach odbiorców energii elektrycznej zakwalifikowanych do grup taryfowych C11 i C12, których kieszenie padły ofiarą wprawionego w ruch mechanizmu znanego odbiorcom na średnim napięciu. Otóż znakomita większość odbiorców energii elektrycznej została zobowiązana w drodze odpowiednich zapisów umownych do pobierania energii elektrycznej w taki sposób, aby tzw. współczynnik mocy określający kąt pomiędzy wektorem napięcia elektrycznego i natężenia pobieranego prądu elektrycznego nie przekraczał określonej wartości (zazwyczaj określano dopuszczalny maksymalny tangens tego kąta na poziomie 0,4). Natomiast, instalowane w przypadku grup C11 i C12 liczniki energii elektrycznej w żaden sposób nie udostępniały danych, które pozwoliłyby zweryfikować, czy charakter odbiorników odbiorcy nie spowodował przekroczenia dopuszczalnej wartości tangensa tego kąta. Taką możliwość dają natomiast liczniki elektroniczne, które zostały sparametryzowane do pomiaru również energii biernej. Wówczas, średni tangens kąta przesunięcia pomiędzy napięciem a natężeniem prądu stanowi iloraz zmierzonej energii biernej i zmierzonej energii czynnej. Tym sposobem, przedsiębiorstwo energetyczne jest w stanie ocenić, czy odbiorca w rzeczywistości mieści się w wyznaczonym zakresie tangensa wyżej zdefiniowanego kąta, czy też przekracza go naruszając postanowienia umowy, za które póki co nie ponosi odpowiedzialności (bowiem w umowie nie określono konsekwencji tego naruszenia).

Z drugiej strony, przepisy prawa²⁶⁾ dopuszczają opłaty za przekroczenie wartości tego kąta również w przypadku odbiorców na niskim napięciu, znane jako opłaty za ponadumowny pobór energii biernej, niemniej wymagają, aby te kwestie zostały szczegółowo określone w umowie.

Zatem, dopóki pan Jacek nie zmienił sprzedawcy, umowa kompleksowa (a ściślej jej część dotycząca dystrybucji energii elektrycznej) nie przewidywała opłat za ponadumowny pobór energii biernej, pomimo że zainstalowany licznik elektroniczny już zdradzał przesłanki do wprowadzenia takich opłat. Brakowało tylko okazji pozwalającej zawrzeć w umowie regulacje dotyczące tych opłat, która oczywiście nadarzyła się przy zmianie sprzedawcy. Przypomnijmy, umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawierał w imieniu pana Jacka pełnomocnik przedsiębiorstwa obrotu, który nie zwrócił na to uwagi (zresztą sam pan Jacek też pewnie by nie zwrócił). Ostatecznie, pan Jacek załatał dziurę w swojej kieszeni dokonując niezbędnej kompensacji mocy biernej, co przy jego niewielkiej instalacji elektrycznej oraz nielicznych urządzeniach udało się osiągnąć niezbyt uciążliwym, jednorazowym wydatkiem.

²⁶⁾ Zob. § 45 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2011 r. Nr 189, poz. 1126, z późn. zm.).

Przykład 10

Do domu pani Aliny przyszedł przedstawiciel przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem energią elektryczną (sprzedawca) i zaproponował jej zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej po niezwykle atrakcyjnej cenie. Mimochodem przedstawiciel przedsiębiorstwa wspominał, że zawarcie tej umowy sprzedaży energii elektrycznej ściśle wiąże się z zawarciem umowy ubezpieczenia. Pani Alina zaaferowana korzystną ceną energii podpisała umowę sprzedaży energii elektrycznej wraz z umową ubezpieczenia tzw. umową pakietową.

Odbiorcy korzystający z prawa wyboru sprzedawcy powinni dokładnie sprawdzić, czy zawarcie nowej umowy nie wiąże się z obowiązkiem zakupu jakiś produktów nie związanych ze sprzedażą energii elektrycznej, albo czy nie ma w umowie ukrytych dodatkowych opłat.

Dodatkowo warto w tym miejscu wyjaśnić, że zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne, wstrzymanie dostaw energii elektrycznej może nastąpić tylko wówczas, gdy odbiorca energii elektrycznej zwleka z zapłatą za wskazane media energetyczne. Zatem w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo obrotu spotyka się z sytuacją, iż odbiorca reguluje płatności za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne, a unika realizacji zobowiązań za inne usługi zawarte w tzw. „umowach pakietowych”, narażając to przedsiębiorstwo na straty należy wskazać, iż właściwy do rozstrzygnięcia tego typu kwestii jest sąd powszechny²⁷⁾.

²⁷⁾ Zob. Informacja (nr 31/2012) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 5 grudnia 2012 r. w sprawie wstrzymania dostaw energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, zalegających

Zawarto umowę i co dalej ...

Przyczyną większości problemów odbiorców zwracających się do Urzędu Regulacji Energetyki jest zawarcie umowy bez jej uprzedniego przeczytania lub zrozumienia jej treści, zaś sam wybór tego organu wynika z braku orientacji w zakresie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, które nie obejmują rozstrzygnięcia sporów zaistniałych na tle realizacji (również zmian, odstąpienia, rozwiązania) zawartych umów pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi i odbiorcami energii. Dlatego warto przypomnieć, że organem właściwym do rozstrzygnięcia w tego rodzaju sprawach jest sąd powszechny²⁸⁾.

Na szczęście nie każda niefortunnie zawarta umowa musi prowadzić na wokandę sądową, bowiem w pewnych warunkach strona może od zawartej umowy odstąpić. Forma odstąpienia zależy od okoliczności zawarcia umowy i czasu, jaki upłynął od dnia jej zawarcia. Posłużymy się w tym miejscu przykładami:

z opłatami za realizację zobowiązań z tytułu zawartych umów „pakietowych”.

²⁸⁾ Więcej na ten temat m.in. w artykułach: Radosława Walaszczyka, *Rozstrzygnięcie sporów w prawie energetycznym – zagadnienia praktyczne*, Biuletyn URE Nr 1/2009 oraz Jolanty Skrago i Radosława Walaszczyka, *Nie wszystkie spory z zakresu energetyki rozstrzyga Prezes URE*, Biuletyn URE Nr 1/2011.

Przykład 11

Do mieszkania pana Adama przyszedł akwizytor będący przedstawicielem przedsiębiorstwa energetycznego. Pan Adam po rozmowie z akwizytorem zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej. Akwizytor zostawił panu Adamowi jeden egzemplarz zawartej umowy oraz formularz odstąpienia od tej umowy. Po dwóch dniach, dokonując analizy wszystkich aspektów zawartej umowy pan Adam doszedł do wniosku, że podjął błędną decyzję i chce teraz od tej umowy odstąpić. Co zatem powinien zrobić, aby odstąpienie było skuteczne?

Ponieważ umowa zawarta została na odległość, czyli w domu odbiorcy, pan Adam **powinien złożyć na piśmie** (osobiście w siedzibie przedsiębiorstwa albo listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru) **przedsiębiorstwu energetycznemu, z którym zawarta została umowa stosowne oświadczenie o odstąpieniu od umowy z zachowaniem wymaganego diesiędionowego terminu od jej zawarcia**²⁹⁾. Warto w tym miejscu podkreślić, że przedsiębiorstwo energetyczne zawierając z odbiorcami umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinno przed jej zawarciem poinformować odbiorcę na piśmie o prawie do odstąpienia od umowy w ciągu 10 dni, wraz z wręczeniem mu wzoru oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem nazwy przedsiębiorstwa oraz adresem jego siedziby. Przedsiębiorstwo ener-

²⁹⁾ Art. 2 ust. 1 ustawy z 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012, poz. 1225) dalej zwana: „ustawą o.n.p.k” lub „ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów”.

getyczne obowiązane jest także wręczyć odbiorcy pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę³⁰⁾.

Termin ten jest terminem zawitym i liczony jest od dnia zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej. Wyjątek stanowi sytuacja, kiedy odbiorca nie otrzyma informacji o prawie odstąpienia od umowy na piśmie, wówczas termin ten wydłuża się do 3 miesięcy³¹⁾.

Pan Adam nie musi podawać przyczyny odstąpienia od umowy. Niemniej z ostrożności powinien sprawdzić, czy w umowie przedsiębiorstwo energetyczne nie zastrzegło sobie innej formy odstąpienia od umowy. Warto to sprawdzić, aby uniknąć sporu w zakresie skuteczności odstąpienia od zawartej umowy. Należy również podkreślić, że przedsiębiorstwo energetyczne w tym przypadku nie może żądać od odbiorcy w gospodarstwie domowym (czyli od konsumenta) tzw. odstępnego za to, że skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy³²⁾.

Przykład 12

Pani Ania udała się do siedziby przedsiębiorstwa energetycznego i tam zawarła umowę sprzedaży energii elektrycznej. Sprzedaż energii elektrycznej na podstawie tej umowy ma rozpocząć się 5 maja 2013 r. W umowie tej zawarto również zapis, zgodnie z którym odbiorca może odstąpić od umowy do dnia rozpoczęcia dostaw energii elektrycznej na jej podstawie.

³⁰⁾ Zob. art. 3 ustawy o.n.p.k.

³¹⁾ Zob. art. 4 ustawy o.n.p.k.

³²⁾ Zob. art. 2 ust. 2 ustawy o.n.p.k.

Przykład 13

Pani Ula prowadzi piekarnię. Z przedstawicielem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem energią elektryczną zawarła umowę sprzedaży, ale po trzech dniach stwierdziła, że umowa ta nie spełnia jej oczekiwań i znalazła lepszą ofertę innego przedsiębiorstwa energetycznego. W umowie pani Uli zawarto zapis, że może skorzystać z prawa odstąpienia od umowy, jeżeli takie oświadczenie złożone zostanie na piśmie w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia. W umowie określono również wysokość odstępnego.

Co pani Ania i pani Ula powinny zrobić, aby odstąpienie było skuteczne?

W przykładach 12 i 13 zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego. Pani Ania zawarła umowę w siedzibie przedsiębiorstwa energetycznego, więc nie mają w jej przypadku zastosowania przepisy ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, umowa zawiera również zapisy o możliwości i warunkach skorzystania z umownego prawa do odstąpienia od umowy. Natomiast pani Ula nie występuje w przedstawionym przypadku jako konsument, ale jako podmiot gospodarczy, również i jej umowa zawiera zapisy dotyczące możliwości odstąpienia od umowy.

Odbiorcy, w przypadku podjęcia decyzji o odstąpieniu od umowy, winni szczegółowo zapoznać się z treścią umowy, albowiem mogą być w niej zawarte informacje dotyczące zarówno czasu obowiązywania umowy, jak i możliwości i warunków odstąpienia od niej. Zgodnie z Kodeksem cywilnym w umowie można zastrzec, że jednej lub obu stronom przysługiwać będzie w ciągu oznaczonego terminu prawo odstąpienia od umowy – w takim

przypadku mamy do czynienia z **umownym prawem odstąpienia**³³⁾. Zatem dla skuteczności takiego zastrzeżenia ważne jest, aby zawierało ono:

- 1) oznaczenie terminu, w czasie którego będzie możliwe skorzystanie z prawa odstąpienia. Przy czym termin ten może pojawić się także dodatkowo w postaci wymogu realizacji odstąpienia, np. „za miesięcznym wypowiedzeniem”³⁴⁾ oraz
- 2) określenie, czy prawo to przysługuje obu stronom umowy, czy tylko jednej z nich i której.

Prawo to wykonuje się przez złożone oświadczenia drugiej stronie. Jeżeli umowa zawarta została w formie pisemnej, oświadczenie o odstąpieniu od niej też powinno być stwierdzone pismem. Korzystając z tego prawa nie musimy podawać przyczyn naszej decyzji, chyba że w umowie zastrzeżono, iż odstępujący powinien podać przyczynę odstąpienia. Odstąpienie rodzi skutek taki, jakbyśmy umowy w ogóle nie zawarli.

W umowie można również zastrzec, że jednej lub obu stronom wolno od umowy odstąpić za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne). W takiej sytuacji oświadczenie o odstąpieniu jest skuteczne tylko wtedy, gdy zostało złożone jednocześnie z zapłatą odstępnego³⁵⁾. Zastrzeżenie to, niejako zmusza uprawnionego do odstąpienia do liczenia się z wydatkiem („wykupienie się z umowy”). Druga strona natomiast, której rachuby na utrzymanie

³³⁾ Zob. art. 395 Kodeksu cywilnego.

³⁴⁾ *Komentarz do Kodeksu cywilnego, Księga trzecia, Zobowiązania*, tom 1, Gerard Bieniek, Helena Cieplą, Stanisław Dmowski, Jacek Gudowski, Krzysztof Kołakowski, Marek Zychowicz, Tadeusz Wiśniewski, Czesława Żuławska, Wydanie 9, s. 238.

³⁵⁾ Zob. art. 396 Kodeksu cywilnego.

się z umowy zawiodły, otrzymuje odstępną („kara za zawód”) na pokrycie ewentualnych kosztów zawarcia umowy zniweczonej lub kolejnej, podobnej umowy z innym kontrahentem³⁶⁾.

Dodać w tym miejscu należy, że przepisy ustawy – Prawo energetyczne zawierają regulację szczególną w zakresie wypowiedzania umów, na podstawie których dostarczana jest odbiorcy energia elektryczna. Zgodnie z wyżej wskazaną ustawą odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy energię elektryczną, bez ponoszenia kosztów i odszkodowań innych, niż wynikające z treści umowy, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie³⁷⁾.

Przykład 14

Do mieszkania pana Jana przyszedł akwizytor będący przedstawicielem przedsiębiorstwa energetycznego. Pan Jan po rozmowie z akwizytorem zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej. Akwizytor zostawił panu Janowi jeden egzemplarz zawartej umowy oraz formularz odstąpienia od tej umowy. Po otrzymaniu pierwszego rachunku za dostarczoną mu energię elektryczną pan Jan dochodzi do wniosku, że to nie jest to, czego oczekiwał i chce od tej umowy odstąpić.

W przypadku pana Jana przepisy ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów nie znajdują zastosowania, ponieważ upłynął już dzie-

sięcodniowy termin do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej na odległość. W przypadku pana Jana zastosowanie znajdują zapisy umowne dotyczące rozwiązania (wypowiedzenia) stosunku umownego mocą wzajemnego porozumienia, czyli za zgodą obu stron lub też poprzez jednostronne wypowiedzenie umowy. W umowie znajdziemy zapisy regulujące kwestie praw i obowiązków stron, które mają doprowadzić do wygaśnięcia stosunku prawnego. Należy się z tymi zapisami dobrze zapoznać, aby wypowiedzenie było skuteczne.

W przypadku umów zawieranych z odbiorcami w gospodarstwach domowych ustawodawca wprowadził szczególną regulację, zgodnie z którą umowa, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną odbiorcy tej energii w gospodarstwie domowym, ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie tego odbiorcy dotarło do przedsiębiorstwa energetycznego. Odbiorca ten może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy³⁸⁾. Klauzula, zgodnie z którą odbiorca może jednostronnie wydłużyć termin wypowiedzenia, ma na celu umożliwienie odbiorcy wywiązanie się z zobowiązań umownych, w tym również dotyczących odpowiedzialności za przedwczesne rozwiązanie umowy³⁹⁾.

Przykład 15

Pani Ola prowadzi małą gastronomię i 2 lata temu zawarła umowę kompleksową ze sprzedawcą. Obecnie pani Ola chce zmienić dotychczasowego sprzedawcę na nowego. Znalazła już przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną, z którym chce zawrzeć umowę sprzedaży. Jednocześnie musi rozwiązać umowę kompleksową łączącą ją z dotychczasowym przedsiębiorstwem energetycznym. W umowie widnieje jedynie zapis, że „Umowa zawarta jest na czas nieokreślony”, jednocześnie brak jest postanowień o możliwości rozwiązania tej umowy.

Co pani Ola ma zrobić, aby wypowiedzieć umowę? Powinna na piśmie wypowiedzieć umowę dotychczasowemu sprzedawcy. Może to uczynić również przez pełnomocnika, na przykład poprzez udzielenie nowemu sprzedawcy pełnomocnictwa do dokonania tej czynności. Umowa ulegnie zatem rozwiązaniu z chwilą, gdy oświadczenie woli czyli wypowiedzenie, doszło do drugiej strony w taki sposób, że mogła się ona zapoznać z jego treścią⁴⁰⁾. Z tego też powodu najlepiej oświadczenie o wypowiedzeniu dostarczyć w sposób umożliwiający potwierdzenie dostarczenia dokumentu, np. za zwrotnym potwierdzeniem odbioru lub za poświadczeniem złożenia wypowiedzenia przez pracownika przedsiębiorstwa energetycznego.

Jeżeli w umowie sprzedaży energii elektrycznej, umowie o świadczenie usług dystrybucji lub w umowie kompleksowej strony nie określą okresu obowiązywania umowy i warunków jej rozwiązania, wówczas zastosowanie znajdzie art. 365¹ Kodeksu

³⁶⁾ *Komentarz do Kodeksu cywilnego ...*, op. cit., str. 243.

³⁷⁾ Zob. art. 4j ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

³⁸⁾ Zob. art. 4j ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne.

³⁹⁾ *Prawo energetyczne – Komentarz ...*, op. cit., s. 417.

⁴⁰⁾ Zob. art. 61 Kodeksu cywilnego.

cywilnego, zgodnie z którym zobowiązanie bezterminowe o charakterze ciągłym (a nie ulega wątpliwości, że umowa sprzedaży energii elektrycznej, umowa o świadczenie usług przesyłania tej energii i umowa kompleksowa do tej kategorii należą) wygasa po wypowiedzeniu przez dłużnika lub wierzyciela z zachowaniem terminów umownych, ustawowych lub zwyczajowych, a w razie braku takich terminów niezwłocznie po wypowiedzeniu.

Istnieją też inne przypadki wygaśnięcia zobowiązań np. ze względu na upływ czasu czy na skutek niewywiązania się jednej ze stron z umowy, ale tymi przypadkami nie będziemy się zajmować, bowiem wykraczają poza zakres tego artykułu.

Rozwiązano umowę, a nie ma nowego sprzedawcy ...

Przykład 16

Pan Marek będąc odbiorcą w gospodarstwie domowym skutecznie wypowiedział umowę z dotychczasowym sprzedawcą, jednakże z przyczyn od niego niezależnych, nie została zawarta umowa sprzedaży z nowym, wybranym przez niego sprzedawcą. Jakie możliwości ma pan Marek w takiej sytuacji?

Oczywiście może poszukać jeszcze innego sprzedawcy energii elektrycznej, który zechce zawrzeć z nim stosowną umowę. Niemniej pan Marek będąc odbiorcą w gospodarstwie domowym znajduje się w o wiele korzystniejszej sytuacji, aniżeli podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Odbiorca w gospodarstwie domowym chroniony jest przez przepisy ustawy

– Prawo energetyczne i może zawrzeć umowę kompleksową ze sprzedawcą z urzędu, bowiem ten jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej, na zasadach równoprawnego traktowania, z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu. W przypadku sporu pomiędzy odbiorcą w gospodarstwie domowym a sprzedawcą z urzędu, każdy z tych podmiotów ma możliwość złożenia wniosku do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o rozstrzygnięcie takiego sporu⁴¹⁾. Innymi słowy, pan Marek po nieudanej próbie zawarcia umowy z kolejnym sprzedawcą może zawrzeć umowę kompleksową ze sprzedawcą z urzędu. Mając zapewnione dostawy energii elektrycznej, może w przyszłości ponowić próbę zawarcia umowy z wybranym sprzedawcą, o ile jego oferta będzie bardziej atrakcyjna.

Na zakończenie tego artykułu proponujemy jeszcze krótki przegląd tematyki przedawnienia roszczeń wynikających z umów sprzedaży oraz umów o świadczenie usług dystrybucji ener-

gii elektrycznej. I tak, roszczenia wynikające z umów sprzedaży przedawniają się z upływem dwóch lat⁴²⁾. Również roszczenia o odsetki przedawniają się w tym samym terminie⁴³⁾. Pewne wątpliwości interpretacyjne budzi natomiast ustalenie okresu przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. Jeden z poglądów stanowi, że zastosowanie w przypadku tych umów znajdują przepisy o zleceniu⁴⁴⁾. Gdyby uznać ten pogląd za słuszny, wówczas roszczenia wynikające z umów o świadczenie usług dystrybucyjnych przedawniałyby się z upływem dwóch lat⁴⁵⁾. W literaturze pojawia się również pogląd, zgodnie z którym umowa ta jest umową pozakodeksową, a roszczenia z niej wynikające przedawniają się na zasadach określonych w art. 118 Kodeksu cywilnego, czyli ich termin wynosi 10 lat. Jednakże dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi 3 lata⁴⁶⁾.

Przytoczone przykłady nie odzwierciedlają wszystkich pojawiających się problemów i możliwości ich rozwiązań. Przypominamy, że pomocą

⁴²⁾ Zob. art. 554 Kodeksu cywilnego.

⁴³⁾ Zob. Uchwała Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2003 r. (III CZP 37/03), w której Sąd stwierdził, że „Roszczenie o odsetki za opóźnienie w zapłacie ceny wynikającej z umowy sprzedaży zawartej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy przedawnia się z upływem lat dwóch (art. 554 k.c.)”.

⁴⁴⁾ Zob. art. 750 Kodeksu cywilnego.

⁴⁵⁾ Zob. art. 751 Kodeksu cywilnego.

⁴⁶⁾ *Prawo energetyczne – Komentarz ...*, op. cit., str. 459.

w sprawach umów zawieranych na wolnym rynku służą pracownicy Punktu Informacyjnego dla Odbiorców Paliw i Energii w URE – nr telefonu: (22) 244 26 36, jak również miejscy bądź powiatowi rzecznicy konsumentów⁴⁷⁾.

Piotr Furdzik

Starszy specjalista
w Południowym
Oddziale Terenowym URE
z siedzibą w Katowicach

Jolanta Skrago

Starszy specjalista
w Południowym
Oddziale Terenowym URE
z siedzibą w Katowicach

⁴⁷⁾ Szczegółowa lista instytucji konsumenckich opublikowana jest m.in. na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Foto: J. Skrago

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 czerwca 2012 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo energetyczne

Dz. U. z dnia 25 września 2012 r., poz. 1059

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708),
- 2) ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 158, poz. 1123),
- 3) ustawą z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz stawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 21, poz. 124),
- 4) ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343),
- 5) ustawą z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 115, poz. 790),
- 6) ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905),
- 7) ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316),

- 8) ustawą z dnia 5 września 2008 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wejściem w życie Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. U. Nr 180, poz. 1112),
 - 9) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505),
 - 10) ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11),
 - 11) ustawą z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 69, poz. 586),
 - 12) ustawą z dnia 20 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 215, poz. 1664),
 - 13) ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104),
 - 14) ustawą z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530),
 - 15) ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551),
 - 16) ustawą z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789),
 - 17) ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208),
 - 18) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381),
 - 19) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 1 czerwca 2012 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 216 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708), który stanowi:

„Art. 216. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 197 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz art. 214, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.”;

2) art. 8 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 158, poz. 1123), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 21, poz. 124), które stanowią:

„Art. 13. Przepisy art. 9a ust. 8–8d, art. 9l ust. 11–15, art. 9m, art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. e i pkt 21 oraz art. 56 ust. 1 pkt 1a i ust. 2a pkt 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 9a ust. 8–8d, art. 9c ust. 6 i 7 oraz art. 56 ust. 2a pkt 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.;

2) art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”;

4) art. 79 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343), który stanowi:

„Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

5) art. 6 i 7 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 115, poz. 790), które stanowią:

„Art. 6. W przypadku połączenia się przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się obrotem paliwami gazowymi, przejmujące przedsiębiorstwo energetyczne:

1) wstępuje w prawa i obowiązki przedsiębiorstwa przejmowanego wynikające z umów zawartych z odbiorcami;

2) w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w pkt 1, do dnia wejścia w życie zatwierdzonej dla tego przedsiębiorstwa nowej taryfy, stosuje taryfy obowiązujące do dnia przejścia przez to przedsiębiorstwo wydzielonej z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo części przedsiębiorstwa niezwiązanej z działalnością dystrybucyjną;

3) w rozliczeniach z nowymi odbiorcami do dnia wejścia w życie zatwierdzonej dla tego przedsiębiorstwa nowej taryfy stosuje taryfy właściwe dla miejsca przyłączenia ich instalacji.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 24 czerwca 2007 r.”;

6) art. 65 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905), który stanowi:

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 24, art. 30, art. 45 i art. 46, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”;

7) art. 28 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316), który stanowi:

„Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 46a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie w terminie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

8) art. 15 ustawy z dnia 5 września 2008 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wejściem w życie Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. U. Nr 180, poz. 1112), który stanowi:

„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

9) art. 216 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), który stanowi:

- „Art. 216. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 1, art. 40–43, art. 45, art. 47–49, art. 160 i art. 186 pkt 2–6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.”;
- 10) art. 169 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), który stanowi:
- „Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.”;
- 11) art. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 69, poz. 586), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 12) art. 24 ustawy z dnia 20 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 215, poz. 1664), który stanowi:
- „Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 7 w zakresie art. 400f ust. 10, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;
 - 2) art. 1 pkt 12 lit. e, pkt 14, pkt 18 i pkt 20 lit. c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.”;
- 13) art. 6–22 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104), które stanowią:
- „Art. 6. Przepisów art. 4j ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do umów zawartych na czas określony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
- Art. 7. 1. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia, otrzymał warunki przyłączenia, których ważność upływa nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci, wnosi zaliczkę w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia i nie zostały mu wydane warunki przyłączenia do sieci, wnosi zaliczkę oraz dostarcza, w terminie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, właściwemu przedsiębiorstwu

energetycznemu dokument, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy zmienianej w art. 1 wskazujący na możliwość lokalizacji inwestycji, której dotyczy wnioski o określenie warunków przyłączenia.

3. W przypadku:

- 1) niewniesienia zaliczki w terminie określonym w ust. 1 – warunki przyłączenia tracą ważność;
- 2) niewniesienia zaliczki lub niedostarczenia dokumentu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy zmienianej w art. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 2 – wniosek o przyłączenie pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. Zakres i warunki wykonania ekspertyzy, o której mowa w art. 7 ust. 8e ustawy zmienianej w art. 1, uzgodnione na podstawie odrębnych przepisów z właściwym operatorem systemu elektroenergetycznego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres ustalony z tym operatorem, jednak nie dłużej niż przez 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Ekspertyza, o której mowa w ust. 4, której wykonanie zostało zlecone na podstawie umowy zawartej z wykonawcą przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci, staje się ekspertyzą, o której mowa w art. 7 ust. 8e ustawy zmienianej w art. 1, po jej uzgodnieniu z właściwym operatorem systemu elektroenergetycznego.

Art. 8. Przepisy art. 9a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie dotyczącym świadectw pochodzenia biogazu rolniczego stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Art. 9. Ogłoszenie wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nastąpi do dnia 31 marca 2010 r. z uwzględnieniem waloryzacji dokonanej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Do dnia wyłonienia sprzedawcy z urzędu, podmiotem obowiązującym do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, jest podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu.

Art. 11. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 8–8d ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r.

2. Do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 8–8d ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się do dnia 31 marca 2019 r.

Art. 12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ogłosi w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkową opłatę zastępczą Ozm, o której mowa w art. 9a ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, obowiązującą w 2010 r.

Art. 13. Pierwsze podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f ustawy zmienianej w art. 1, nastąpi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, operator systemu przesyłowego lub systemu połączonego przedłoży Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcję, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dostosowaną do wymagań przepisów zmienionych niniejszą ustawą.

2. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) operatorzy systemu elektroenergetycznego przedłożą Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia projekty planów rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 2a,
 - 2) przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przedłożą Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki pierwszą informację, o której mowa w art. 16 ust. 12
- ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, właściciel, o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

- 1) wystąpi z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie go odpowiednio operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego lub elektroenergetycznego, systemu magazynowania paliw gazowych, systemu skraplania gazu ziemnego albo
- 2) powierzy innemu przedsiębiorstwu energetycznemu, w drodze umowy, pełnienie odpowiednio obowiązków operatora systemu przesyłowego,

systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania, systemu skraplania gazu ziemnego lub systemu połączonego i wystąpi z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie tego przedsiębiorstwa operatorem dla jego sieci lub instalacji.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się do właściciela sieci lub instalacji, o którym mowa w art. 9h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla których w dniu wejścia w życie tej ustawy nie wyznaczono operatora systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania, systemu skraplania gazu ziemnego lub systemu połączonego albo dla których właściciel ten nie wystąpił przed tym dniem z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie operatora.

Art. 16. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzje w sprawie wyznaczenia operatorem systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania paliw gazowych, systemu skraplania gazu ziemnego lub systemu połączonego zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

Art. 17. Uchwalenie przez gminę pierwszych założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, o których mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, lub ich aktualizacja powinna nastąpić w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Pierwsze opublikowanie raportu, o którym mowa w art. 23 ust. 2d ustawy zmienianej w art. 1, nastąpi w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Przepisy art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się do energii elektrycznej niesprzedanej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 3 i 4, art. 9a ust. 9 i 10 oraz art. 46 ust. 3–6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i 4, art. 9a ust. 9 i 10 oraz art. 46 ust. 3–6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

- Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1:
- 1) pkt 8 i 37, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 2) pkt 18, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.”;
- 14) art. 70 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530), który stanowi:
- „Art. 70. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 15) art. 46 i art. 49 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551), które stanowią:
- „Art. 46. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 39 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”
- „Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 15–22, art. 23 ust. 1 i 2, art. 24, art. 25, art. 35 ust. 2, art. 36, art. 37, art. 39 pkt 1 i 4–7, art. 40 oraz art. 41 w zakresie wpływów z kar pieniężnych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
 - 2) art. 38 oraz art. 39 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r.;
 - 3) art. 12, art. 14, art. 23 ust. 3–6, art. 26, art. 27, art. 35 ust. 1 oraz art. 41 w zakresie wpływów z opłat zastępczych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;
- 16) art. 63 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789), który stanowi:
- „Art. 63. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.”;
- 17) art. 9, art. 10 i art. 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), które stanowią:
- „Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 49a ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do

czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49a ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Świadcstwa potwierdzające posiadane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci wydane przez komisje kwalifikacyjne na podstawie dotychczasowych przepisów stają się świadectwami bezterminowymi z wyłączeniem świadectw potwierdzających kwalifikacje zawodowe osób zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, a świadczących usługi na rzecz konsumentów, mikro, małych i średnich przedsiębiorców, które zachowują ważność do czasu upływu terminu, na jaki zostały wydane.”

- „Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 18) art. 11 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), który stanowi:

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 24, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 19) art. 5 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392), który stanowi:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”

.....

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 15 czerwca 2012 r. (poz. 1059)

USTAWA

z dnia 10 kwietnia 1997 r.

Prawo energetyczne¹⁾

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady kształtowania polityki energetycznej państwa, zasady i warunki zaopatrzenia i użytkowania paliw i energii, w tym ciepła, oraz działalności przedsiębiorstw energetycznych, a także określa organy właściwe w sprawach gospodarki paliwami i energią.

2. Celem ustawy jest tworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju kraju, zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, oszczędnego i racjonalnego użytkowania paliw i energii, rozwoju konkurencji, przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii, uwzględniania wymogów ochrony środowiska,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 r. w sprawie przesyłu energii elektrycznej przez sieci przesyłowe (Dz. Urz. WE L 313 z 13.11.1990, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 91/296/EWG z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci (Dz. Urz. WE L 147 z 12.06.1991, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy 96/92/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 27 z 30.01.1997);
- 4) dyrektywy 98/30/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. dotyczącej wspólnych zasad w odniesieniu do rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy 2001/77/WE z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. WE L 283 z 27.10.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) wydobywania kopalin ze złóż oraz bezzbiornikowego magazynowania paliw w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²⁾);³⁾
- 2) wykorzystywania energii atomowej w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 264 i 908).

Art. 2. (uchylony).

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) energia – energię przetworzoną w dowolnej postaci;
- 2) ciepło – energię cieplną w wodzie gorącej, parze lub w innych nośnikach;
- 3) paliwa – paliwa stałe, ciekłe i gazowe będące nośnikami energii chemicznej;
- 3a)⁴⁾ paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia;
- 4) przesyłanie – transport:
 - a) paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami przesyłowymi w celu ich dostarczenia do sieci dystrybucyjnych lub odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci przesyłowych,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 132, poz. 766.

³⁾ Obecnie: ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., zgodnie z art. 225 tej ustawy.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104), która weszła w życie z dniem 11 marca 2010 r.

- b) paliw ciekłych siecią rurociągów,
- c) ciepła siecią ciepłowniczą do odbiorców przyłączonych do tej sieci – z wyłączeniem sprzedaży tych paliw lub energii;
- 5) dystrybucja:
 - a) transport paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom,
 - b) rozdział paliw ciekłych do odbiorców przyłączonych do sieci rurociągów,
 - c) rozdział ciepła do odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej – z wyłączeniem sprzedaży tych paliw lub energii;
- 6) obrót – działalność gospodarczą polegającą na handlu hurtowym albo detalicznym paliwami lub energią;
- 6a) sprzedaż – bezpośrednią sprzedaż paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich wytwarzaniem lub odsprzedaż tych paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich obrotem;
- 7) procesy energetyczne – techniczne procesy w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania paliw lub energii;
- 8) zaopatrzenie w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe – procesy związane z dostarczaniem ciepła, energii elektrycznej, paliw gazowych do odbiorców;
- 9) urządzenia – urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych;
- 10) instalacje – urządzenia z układami połączeń między nimi;
- 10a)⁶⁾ instalacja magazynowa – instalację używaną do magazynowania paliw gazowych, w tym bezzbiornikowy magazyn gazu ziemnego oraz pojemności magazynowe gazociągów, będącą własnością przedsiębiorstwa energetycznego lub eksploatowaną przez to przedsiębiorstwo, włącznie z częścią instalacji skroplonego gazu ziemnego używaną do jego magazynowania, z wyłączeniem tej części instalacji, która jest wykorzystywana do działalności produkcyjnej, oraz instalacji służącej wyłącznie do realizacji zadań operatorów systemu przesyłowego gazowego;
- 10b) instalacja skroplonego gazu ziemnego – terminal przeznaczony do:
 - a) skraplania gazu ziemnego lub
 - b) sprowadzania, wyładunku i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wraz z instalacjami pomocniczymi i zbiornikami magazynowymi wykorzystywanymi w procesie regazyfikacji i dostarczania gazu ziemnego do systemu przesyłowego – z wyłączeniem części terminalu służącej do magazynowania;
- 11) sieci – instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego;
 - 11a) sieć przesyłowa – sieć gazową wysokich ciśnień, z wyłączeniem gazociągów kopalnianych i bezpośrednich, albo sieć elektroenergetyczną najwyższych lub wysokich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu przesyłowego;
 - 11b) sieć dystrybucyjna – sieć gazową wysokich, średnich i niskich ciśnień, z wyłączeniem gazociągów kopalnianych i bezpośrednich, albo sieć elektroenergetyczną wysokich, średnich i niskich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego;
 - 11c) sieć gazociągów kopalnianych (złożowych, kolektorowych i ekspedycyjnych) – gazociąg lub sieć gazociągów wykorzystywane do transportu gazu ziemnego z miejsca jego wydobycia do zakładu oczyszczania i obróbki lub do terminalu albo wykorzystywane do transportu gazu ziemnego do końcowego przeładunkowego terminalu przybrzeżnego;
 - 11d) gazociąg międzysystemowy – gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w celu połączenia krajowych systemów przesyłowych tych państw;
 - 11e) gazociąg bezpośredni – gazociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania paliw gazowych do instalacji odbiorcy z pominięciem systemu gazowego;
 - 11f) linia bezpośrednia – linię elektroenergetyczną łączącą wydzieloną jednostkę wytwarzania energii elektrycznej bezpośrednio z odbiorcą lub linię elektroenergetyczną łączącą jednostkę wytwarzania energii elektrycznej przedsię-

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343), która weszła w życie z dniem 7 kwietnia 2007 r.

- biorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych;
- 11g) koordynowana sieć 110 kV – część sieci dystrybucyjnej 110 kV, w której przepływy energii elektrycznej zależą także od warunków pracy sieci przesyłowej;
- 12) przedsiębiorstwo energetyczne – podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi;
- 12a) przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo – przedsiębiorstwo energetyczne lub grupę przedsiębiorstw, których wzajemne relacje są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 024 z 29.01.2004), zajmujące się:
- a) w odniesieniu do paliw gazowych:
- przesyłaniem lub
 - dystrybucją, lub
 - magazynowaniem, lub
 - skraplaniem
- oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tych paliw, albo
- b) w odniesieniu do energii elektrycznej:
- przesyłaniem lub
 - dystrybucją
- oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tej energii;
- 12b) użytkownik systemu – podmiot dostarczający paliwa gazowe do systemu gazowego lub zaopatrywany z tego systemu albo podmiot dostarczający energię elektryczną do systemu elektroenergetycznego lub zaopatrywany z tego systemu;
- 13) odbiorca – każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym;
- 13a)⁷⁾ odbiorca końcowy – odbiorcę dokonującego zakupu paliw lub energii na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 13b) odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych lub energii elektrycznej wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym;
- 14) gmina – gminy oraz związki i porozumienia międzygminne w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.⁸⁾);
- 15) regulacja – stosowanie określonych ustawą środków prawnych, włącznie z koncesjonowaniem, służących do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, prawidłowej gospodarki paliwami i energią oraz ochrony interesów odbiorców;
- 16) bezpieczeństwo energetyczne – stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska;
- 16a)⁹⁾ bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej – zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię;
- 16b)⁹⁾ bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej – nieprzerwaną pracę sieci elektroenergetycznej, a także spełnianie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci;
- 16c)⁹⁾ równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię – zaspokojenie możliwego do przewidzenia, bieżącego i perspek-

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), która weszła w życie z dniem 30 października 2011 r.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 567.

⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- tywicznego zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną i moc, bez konieczności podejmowania działań mających na celu wprowadzenie ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze;
- 16d)⁹⁾ zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej – stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię;
- 17) taryfa – zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzany jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców w trybie określonym ustawą;
- 18) nielegalne pobieranie paliw lub energii – pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy;
- 19) ruch sieciowy – sterowanie pracą sieci;
- 20) odnawialne źródło energii – źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, geotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych;
- 20a)¹⁰⁾ biogaz rolniczy – paliwo gazowe otrzymywane w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem gazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 21) koszty uzasadnione – koszty niezbędne do wykonania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne działalnością w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania i dystrybucji, obrotu paliwami lub energią oraz przyjmowane przez przedsiębiorstwo energetyczne do kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców; koszty uzasadnione nie są kosztami uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów podatkowych;
- 22) finansowanie oświetlenia – finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszty ich budowy i utrzymania;
- 23) system gazowy albo elektroenergetyczny – sieci gazowe albo sieci elektroenergetyczne oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje, współpracujące z siecią;
- 23a) bilansowanie systemu – działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji, polegającą na równoważeniu zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną z dostawami tych paliw lub energii;
- 23b) zarządzanie ograniczeniami systemowymi – działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania systemu gazowego albo systemu elektroenergetycznego oraz zapewnienia, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ust. 1–4, wymaganych parametrów technicznych paliw gazowych lub energii elektrycznej w przypadku wystąpienia ograniczeń technicznych w przepustowości tych systemów;
- 24) operator systemu przesyłowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie przesyłowym gazowym albo systemie przesyłowym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 25) operator systemu dystrybucyjnego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 26) operator systemu magazynowania – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych, odpowiedzialne za eksploatację instalacji magazynowej;
- 27) operator systemu skraplania gazu ziemnego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się skraplaniem gazu ziemnego, sprowadzaniem, wyładowaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego, odpowiedzialne za eksploatację instalacji tego gazu;
- 28) operator systemu połączonego – przedsiębiorstwo energetyczne zarządzające systemami połączonymi gazowymi albo systemami połączonymi elektroenergetycznymi, w tym systemem przesyłowym i dystrybucyjnym, albo systemem przesyłowym, dystrybucyjnym, magazynowania lub skraplania gazu ziemnego;
- 29) sprzedawca z urzędu – przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy;
- 30) usługa kompleksowa – usługę świadczoną na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych;
- 31) normalny układ pracy sieci – układ pracy sieci i przyłączonych źródeł wytwórczych, zapewniający najkorzystniejsze warunki techniczne i ekonomiczne transportu energii elektrycznej oraz spełnienie kryteriów niezawodności pracy sieci i jakości energii elektrycznej dostarczanej użytkownikom sieci;
- 32) subsydiowanie skrośne – pokrywanie kosztów jednego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub kosztów dotyczących jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców;
- 33)¹¹⁾ kogeneracja – równoczesne wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej lub mechanicznej w trakcie tego samego procesu technologicznego;
- 34)¹¹⁾ ciepło użytkowe w kogeneracji – ciepło wytwarzane w kogeneracji, służące zaspokojeniu niezbędnego zapotrzebowania na ciepło lub chłód, które gdyby nie było wytworzone w kogeneracji, zostałyby pozyskane z innych źródeł;
- 35)¹¹⁾ jednostka kogeneracji – wyodrębniony zespół urządzeń, który może wytwarzać energię elektryczną w kogeneracji, opisany poprzez dane techniczne;
- 36)¹¹⁾ energia elektryczna z kogeneracji – energię elektryczną wytwarzaną w kogeneracji i obliczoną jako:
- a) całkowitą roczną produkcję energii elektrycznej w jednostce kogeneracji w roku kalendarzowym, wytworzoną ze średnioroczną sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji, co najmniej równą sprawności granicznej:
- 75% dla jednostki kogeneracji z urządzeniami typu: turbina parowa przeciwpiętna, turbina gazowa z odzyskiem ciepła, silnik spalinowy, mikroturbina, silnik Stirlinga, ogniwo paliwowe, albo
 - 80% dla jednostki kogeneracji z urządzeniami typu: układ gazowo-parowy z odzyskiem ciepła, turbina parowa upustowo-kondensacyjna, albo
- b) iloczyn współczynnika i rocznej ilości ciepła użytkowego w kogeneracji wytworzonego ze średnioroczną sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji niższą niż sprawności graniczne, o których mowa w lit. a; współczynnik ten jest obliczany na podstawie pomiarów parametrów technologicznych jednostki kogeneracji, dla danego przedziału czasowego, i określa stosunek energii elektrycznej z kogeneracji do ciepła użytkowego w kogeneracji;

¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 21, poz. 124), która weszła w życie z dniem 24 lutego 2007 r.

- 37)¹¹⁾ referencyjna wartość sprawności dla wytwarzania rozdzielonego – sprawność wytwarzania rozdzielonego energii elektrycznej albo ciepła stosowana do obliczenia oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji zamiast wytwarzania rozdzielonego energii elektrycznej i ciepła;
- 38)¹¹⁾ wysokosprawna kogeneracja – wytwarzanie energii elektrycznej lub mechanicznej i ciepła użytkowego w kogeneracji, które zapewnia oszczędność energii pierwotnej zużywanej w:
- jednostce kogeneracji w wysokości nie mniejszej niż 10% w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego lub
 - jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 1 MW w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 39)¹¹⁾ standardowy profil zużycia – zbiór danych o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej w poszczególnych godzinach doby przez grupę odbiorców końcowych:
- nieposiadających urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych umożliwiającą rejestrację tych danych,
 - o zbliżonej charakterystyce poboru energii elektrycznej,
 - zlokalizowanych na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
- 40)¹¹⁾ bilansowanie handlowe – zgłaszanie operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego przez podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe do realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych przez użytkowników systemu i prowadzenie z nimi rozliczeń różnicy rzeczywistej ilości dostarczonej albo pobranej energii elektrycznej i wielkości określonych w tych umowach dla każdego okresu rozliczeniowego;
- 41)¹¹⁾ centralny mechanizm bilansowania handlowego – prowadzony przez operatora systemu przesyłowego, w ramach bilansowania systemu, mechanizm rozliczeń podmiotów odpowiedzialnych za bilansowanie handlowe, z tytułu niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej oraz po-

branej przez użytkowników systemu, dla których te podmioty prowadzą bilansowanie handlowe;

- 42)¹¹⁾ podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe – osobę fizyczną lub prawną uczestniczącą w centralnym mechanizmie bilansowania handlowego na podstawie umowy z operatorem systemu przesyłowego, zajmującą się bilansowaniem handlowym użytkowników systemu;
- 43)¹²⁾ jednostka wytwórcza – wyodrębniony zespół urządzeń należący do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy;
- 44)¹³⁾ rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.¹⁴⁾), odpowiednio, przez spółkę prowadzącą giełdę albo przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

Art. 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, magazynowaniem paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w te paliwa lub energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.

2.¹⁵⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych lub energii, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na zasadach i w zakresie określonym w ustawie; świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 836.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 4a. (uchylony).

Art. 4b. (uchylony).

Art. 4c.¹⁶⁾ 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych. Świadczenie usług magazynowania paliw gazowych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane udostępniać operatorowi systemu przesyłowego gazowego tę część instalacji, która jest używana do magazynowania paliw gazowych i jest niezbędna do realizacji jego zadań.

3. Udostępnienie części instalacji, o której mowa w ust. 2, następuje za wynagrodzeniem, na zasadach określonych w odrębnej umowie. Ustalając wysokość wynagrodzenia należy stosować stawki opłat za usługi magazynowania paliw gazowych ustalone w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem tych paliw.

Art. 4d. 1. Przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego jest obowiązane, przestrzegając zasad bezpieczeństwa, warunków eksploatacji podłączonych złóż, realizacji zawartych umów w zakresie sprzedaży wydobywanych kopalni oraz uwzględniając dostępną albo możliwą do uzyskania przepustowość sieci gazociągów kopalnianych i wymogi ochrony środowiska, zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług transportu gazu ziemnego siecią gazociągów kopalnianych do miejsca ich dostarczenia wybranego przez odbiorcę lub przez przedsiębiorstwo zajmujące się sprzedażą paliw gazowych; świadczenie usług transportu gazu ziemnego odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 158, poz. 1123), która weszła w życie z dniem 20 września 2006 r.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do tych części sieci gazociągów kopalnianych i instalacji, które są używane do lokalnej działalności wydobywczej na obszarze złoża, gdzie jest wydobywany gaz ziemny.

3. Przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego może odmówić świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) występują niezgodności:
 - a) parametrów technicznych sieci gazociągów kopalnianych z parametrami technicznymi sieci lub instalacji, które miałyby być połączone do sieci gazociągów kopalnianych, lub
 - b) parametrów jakościowych transportowanego gazu ziemnego z parametrami jakościowymi gazu ziemnego mającego być przedmiotem usługi transportu gazu ziemnego– których usunięcie nie jest technicznie lub ekonomicznie uzasadnione, albo
- 2) świadczenie usług transportu gazu ziemnego:
 - a) mogłoby spowodować obniżenie obecnego lub planowanego wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, dla potrzeb których wybudowano te gazociągi kopalniane, lub
 - b) uniemożliwiłoby zaspokojenie uzasadnionych potrzeb właściciela lub użytkownika sieci gazociągów kopalnianych lub przedsiębiorstwa zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego w zakresie jego transportu lub uzdatniania.

Art. 4e. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego przy użyciu instalacji skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane, jeżeli jest to konieczne ze względów technicznych lub ekonomicznych, zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług polegających na skraplaniu gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego; świadczenie tych usług odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do terminali skroplonego gazu ziemnego przeznaczonych do magazynowania tego gazu.

Art. 4f. 1. Świadczenie usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, nie może obniżać niezawodności dostarczania i jakości paliw gazowych lub energii poniżej poziomu określonego w odrębnych przepisach oraz powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, a także uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwa energetyczne z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.

2. Przepisów art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 nie stosuje się do świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, magazynowania tych paliw i skraplania gazu ziemnego odbiorcom, jeżeli te paliwa lub energia byłyby dostarczane z systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego innego państwa, które nie nałożyło obowiązku świadczenia tych usług na działające w tym państwie przedsiębiorstwa, lub gdy odbiorca, do którego paliwa gazowe lub energia elektryczna miałyby być dostarczane, nie jest uznany za odbiorcę uprawnionego do korzystania z tych usług w tym państwie.

3. W przypadku odmowy świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, z powodu nieuznania odbiorcy za uprawnionego do wyboru sprzedawcy w jednym z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, na uzasadniony wniosek odbiorcy lub sprzedawcy, zwrócić się, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, do Komisji Europejskiej o zobowiązanie państwa, w którym odmówiono świadczenia tych usług, do realizacji żądanej usługi.

Art. 4g. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne lub przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego za pomocą sieci gazociągów kopalnianych odmówi zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu

ziemnego, jest ono obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz zainteresowany podmiot, podając uzasadnienie odmowy.

2. W przypadku odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej operator systemu elektroenergetycznego, na żądanie podmiotu występującego o jej zawarcie, przedstawia temu podmiotowi istotne informacje o działaniach, jakie należy podjąć, aby wzmocnić sieć w celu umożliwienia zawarcia tej umowy; za opracowanie informacji może być pobrana opłata odzwierciedlająca koszty jej przygotowania.

Art. 4h. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo może odmówić świadczenia usługi przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usługi magazynowania lub usługi skraplania gazu ziemnego, jeżeli świadczenie tych usług może spowodować dla przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo trudności finansowe lub ekonomiczne związane z realizacją zobowiązań wynikających z uprzednio zawartych umów przewidujących obowiązek zapłaty za określoną ilość gazu ziemnego, niezależnie od ilości pobranego gazu, lub gdy świadczenie tych usług uniemożliwia wywiązanie się przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, które odmówiło świadczenia usługi przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usługi magazynowania lub usługi skraplania gazu ziemnego, z powodów określonych w ust. 1, powinno niezwłocznie wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o czasowe zwolnienie z obowiązków określonych w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 lub ograniczenie tych obowiązków, podając uzasadnienie odmowy.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie uzasadnionego wniosku, o którym mowa w ust. 2, może, w drodze decyzji, czasowo zwolnić z obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, nałożonych na przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem, dystrybucją lub transportem gazu ziemnego, magazynowaniem, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub ograniczyć te obowiązki.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3, bierze pod uwagę:

- 1) ogólną sytuację finansową przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1;
- 2) daty zawarcia umów i warunki, na jakich umowy zostały zawarte;
- 3) wpływ postanowień umów na sytuację finansową przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, oraz odbiorców;
- 4) stopień rozwoju konkurencji na rynku paliw gazowych;
- 5) realizację obowiązków wynikających z ustawy;
- 6) podjęte działania mające na celu umożliwienie świadczenia usług, o których mowa w ust. 1;
- 7) wpływ tej decyzji na prawidłowe funkcjonowanie i rozwój rynku paliw gazowych;
- 8) stopień połączeń systemów gazowych i ich współdziałanie.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po uwzględnieniu wniosku przedsiębiorstwa energetycznego niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zajętym stanowisku do wniosku, o którym mowa w ust. 2; wraz z powiadomieniem przekazuje informacje dotyczące zajętego stanowiska.

6. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską poprawek do stanowiska, o którym mowa w ust. 5, lub wniosku o jego zmianę, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do poprawek lub wniosku Komisji Europejskiej w terminie 28 dni od dnia otrzymania poprawek lub wniosku.

7. Uzgodnione z Komisją Europejską stanowisko do wniosku przedsiębiorstwa energetycznego stanowi podstawę do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji, o której mowa w ust. 3.

8. Decyzję, o której mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 4i. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego może, w drodze decyzji, zwolnić przedsiębiorstwo z obowiązków świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1, oraz przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1, gdy świadczenie tych usług będzie się odbywać z wykorzystaniem elementów systemu gazowego lub instalacji

gazowych, których budowa nie została ukończona do dnia 4 sierpnia 2003 r. lub została rozpoczęta po tym dniu, zwanych dalej „nową infrastrukturą”, w tym gazociągów międzysystemowych, instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) nowa infrastruktura ma wpływ na zwiększenie konkurencyjności w zakresie dostarczania paliw gazowych oraz bezpieczeństwa ich dostarczania;
- 2) ze względu na ryzyko związane z budową nowej infrastruktury, bez udzielenia zwolnienia budowa ta nie byłaby podjęta;
- 3) nowa infrastruktura jest lub będzie własnością podmiotu niezależnego, przynajmniej pod względem formy prawnej, od operatora systemu gazowego, w którym to systemie nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana;
- 4) na użytkowników nowej infrastruktury są nałożone opłaty za korzystanie z tej infrastruktury;
- 5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie spowoduje pogorszenia warunków konkurencji i efektywności funkcjonowania rynku paliw gazowych lub systemu gazowego, w którym nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do infrastruktury, której budowę ukończono do dnia 4 sierpnia 2003 r., jeżeli po tym dniu zostały lub zostaną w niej dokonane zmiany umożliwiające znaczny wzrost zdolności przesyłowej tej infrastruktury lub rozwój nowych źródeł zaopatrzenia w paliwa gazowe.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę niedyskryminacyjny dostęp do gazociągów międzysystemowych, okres, na jaki zawarto umowy dotyczące wykorzystania nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, zwiększenie zdolności przesyłowej, okres planowanej eksploatacji infrastruktury oraz uwarunkowania krajowe w tym zakresie.

5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy gazociągów międzysystemowych, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do tego wniosku, po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po uwzględnieniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zajęтым stanowisku; do powiadomienia dołącza informacje dotyczące:

- 1) powodów zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1, łącznie z danymi finansowymi uzasadniającymi to zwolnienie;
- 2) analizy wpływu zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 na konkurencyjność i sprawne funkcjonowanie rynku paliw gazowych;
- 3) okresu, na jaki udzielono zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1;
- 4) wielkości udziału zdolności przesyłowej infrastruktury objętej zwolnieniem z obowiązków wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do całkowitej zdolności przesyłowej tej infrastruktury;
- 5) przebiegu i wyników konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 6) wpływu nowej infrastruktury lub zmian w infrastrukturze, o której mowa w ust. 3, na dywersyfikację dostaw gazu.

7. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską poprawek do stanowiska, o którym mowa w ust. 6, lub wniosku o jego zmianę Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do poprawek lub wniosku Komisji Europejskiej w terminie 28 dni od dnia otrzymania poprawek lub wniosku.

8. Uzgodnione z Komisją Europejską stanowisko do wniosku przedsiębiorstwa energetycznego stanowi podstawę do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, odrębnie dla każdej nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3; w decyzji określa się zakres zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 oraz okres, na jaki udzielono zwolnienia.

10. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 4j.¹⁷⁾ 1. Odbiorca paliw gazowych lub energii ma prawo zakupu tych paliw lub energii od wybranego przez siebie sprzedawcy.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników systemu, umożliwia odbiorcy paliw gazowych lub energii przyłączonemu do jego sieci zmianę sprzedawcy paliw gazowych lub energii, na warunkach i w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 lub 3.

3. Odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy paliwa gazowe lub energię, bez ponoszenia kosztów i odszkodowań innych, niż wynikające z treści umowy, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie.

4. Umowa, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza paliwa gazowe lub energię elektryczną odbiorcy tych paliw lub energii w gospodarstwie domowym, ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie tego odbiorcy dotarło do przedsiębiorstwa energetycznego. Odbiorca ten może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy.

5. Sprzedawca paliw gazowych dokonujący sprzedaży tych paliw odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, lub sprzedawca energii dokonujący jej sprzedaży odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej jest obowiązany zamieszczać na stronach internetowych oraz udostępniać do publicznego wglądu w swojej siedzibie informacje o cenach sprzedaży paliw gazowych lub energii oraz warunkach ich stosowania.

Rozdział 2

Dostarczanie paliw i energii

Art. 5. 1. Dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej:

- 1) umowa sprzedaży – postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 2) umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczania paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 3) umowa o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość paliw gazowych, miejsce, okres i sposób ich przechowywania, stawkę opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej stawki i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 4) umowa o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość skraplanego gazu ziemnego lub regazyfikowanego skroplonego gazu ziemnego, stawkę opłat określoną w taryfie, warunki wprowadzania zmian tej stawki, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

2a.¹⁸⁾ Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, której stroną jest użytkownik systemu niebędący podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, powinna zawierać także, w przypadku gdy użytkownikiem systemu jest:

- 1) odbiorca – oznaczenie:
 - a) wybranego przez odbiorcę sprzedawcy, z którym ma zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej, oraz zasady zmiany tego sprzedawcy; wybrany sprzedawca musi mieć zawartą umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z operatorem systemu dystrybucyjnego, do którego sieci odbiorca ten jest przyłączony,
 - b) podmiotu będącego dla odbiorcy sprzedawcą i zgodę tego odbiorcy na zawarcie przez operatora systemu dystrybucyjnego umowy sprzedaży energii elektrycznej z tym sprzedawcą, na jego rzecz i w jego imieniu, w przypadku zaprzestania dostarczania tej energii przez wybranego przez odbiorcę sprzedawcę;
 - 2) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i przyłączone do sieci dystrybucyjnej – oznaczenie przez to przedsiębiorstwo podmiotu odpowiedzialnego za jego bilansowanie handlowe, który ma zawartą umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z operatorem systemu dystrybucyjnego, do którego sieci przyłączone jest to przedsiębiorstwo, oraz zasady zmiany tego podmiotu;
 - 3) sprzedawca:
 - a) oznaczenie przez sprzedawcę podmiotu odpowiedzialnego za jego bilansowanie handlowe, który ma zawartą umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z operatorem systemu dystrybucyjnego, do którego sieci przyłączeni są odbiorcy, z którymi sprzedawca ma zawarte umowy sprzedaży energii elektrycznej, oraz zasady zmiany tego podmiotu,
 - b) sposób przekazywania danych pomiarowych o ilości zużytej energii elektrycznej przez odbiorców, z którymi sprzedawca ma zawarte umowy sprzedaży energii elektrycznej.
- 2b.¹⁸⁾ umowa sprzedaży energii elektrycznej, której stroną jest odbiorca niebędący podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, powinna zawierać także sposób:

¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 1) określania niezbilansowania energii elektrycznej oraz jego rozliczania odpowiednio według:
 - a) grafiku indywidualnego przedstawiającego zbiór danych o planowanej realizacji umowy sprzedaży energii elektrycznej oddzielnie dla poszczególnych okresów rozliczeniowych centralnego mechanizmu bilansowania handlowego, zwanego dalej „grafikiem handlowym”, oraz rzeczywistego poboru energii elektrycznej lub
 - b) standardowego profilu zużycia oraz rzeczywiście pobranej energii elektrycznej;
- 2) zgłaszania grafików handlowych.

3. Dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej „umową kompleksową”; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.

4. Umowa kompleksowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii lub umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem, dystrybucją paliw gazowych lub energii lub magazynowaniem tych paliw.

4a.¹⁹⁾ Umowa sprzedaży, umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, a także umowa kompleksowa powinny zawierać postanowienia określające maksymalne dopuszczalne ograniczenia w poborze tych paliw.

5. Projekty umów, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach, z wyjątkiem zmian cen lub stawek opłat określonych w zatwierdzonych taryfach, powinny być niezwłocznie przesłane

odbiorcy; jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy.

6. Sprzedawca paliw gazowych lub energii powinien powiadomić odbiorców o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię określonych w zatwierdzonych taryfach, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki.

6a.²⁰⁾ Sprzedawca energii elektrycznej informuje swoich odbiorców o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej sprzedanej przez niego w poprzednim roku kalendarzowym oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania tej energii na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów.

6b.²⁰⁾ W przypadku energii elektrycznej kupowanej na giełdzie towarowej lub importowanej z systemu elektroenergetycznego państw niebędących członkami Unii Europejskiej, informacje o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej mogą być sporządzone na podstawie zbiorczych danych dotyczących udziału poszczególnych rodzajów źródeł energii elektrycznej, w których energia ta została wytworzona w poprzednim roku kalendarzowym.

6c.²¹⁾ Sprzedawca energii elektrycznej informuje swojego odbiorcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551) i charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.

7. Umowy, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, powinny zawierać także postanowienia określające sposób postępowania w razie utraty przez odbiorcę

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

²¹⁾ Dodany przez art. 39 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551), która weszła w życie z dniem 11 sierpnia 2011 r.; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 16.

możliwości wywiązywania się z obowiązku zapłaty za dostarczone paliwa gazowe lub energię lub usługi związane z ich dostarczaniem.

Art. 5a. 1. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej, na zasadach równoprawnego traktowania, z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia ze sprzedawcą z urzędu umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej w celu dostarczania tych paliw lub energii odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, któremu sprzedawca z urzędu jest obowiązany zapewnić świadczenie usługi kompleksowej.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła jest obowiązane do zawarcia umowy kompleksowej z odbiorcą końcowym przyłączonym do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa na wniosek tego odbiorcy.

4. Odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym może zrezygnować z usługi kompleksowej świadczonej przez sprzedawcę z urzędu. Odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, który zrezygnuje z usługi kompleksowej, zachowując przewidziany w umowie okres jej wypowiedzenia, nie może być obciążony przez sprzedawcę z urzędu żadnymi dodatkowymi kosztami z tego tytułu.

Art. 5b.²²⁾ 1. Umowa, na podstawie której przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję operatora systemu dystrybucyjnego sprzedaje energię elektryczną do odbiorcy końcowego oraz świadczy usługi przesyłania

²²⁾ Dodany przez art. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 115, poz. 790), która weszła w życie z dniem 29 czerwca 2007 r., z mocą od dnia 24 czerwca 2007 r.

lub dystrybucji energii elektrycznej, z mocy prawa, z dniem wyodrębnienia z tego przedsiębiorstwa jego części niezwiązanej z działalnością dystrybucyjną i wniesienia jej, przed dniem 1 lipca 2007 r., jako wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego innego przedsiębiorstwa, staje się umową, której stronami są: przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną do którego wniesiono wkład niepieniężny oraz odbiorca energii elektrycznej.

2. Dniem wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, jest dzień wniesienia wkładu niepieniężnego, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne pełniące funkcję operatora systemu dystrybucyjnego powiadamia niezwłocznie Prezesa URE o dniu wyodrębnienia.

3. Za zobowiązania wynikające z umowy, na podstawie której przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję operatora systemu dystrybucyjnego dostarcza energię elektryczną do odbiorcy końcowego, powstałe przed dniem wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, odpowiadają solidarnie przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję operatora systemu dystrybucyjnego, z którego wyodrębniono część niezwiązaną z działalnością dystrybucyjną i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w ust. 1.

4.²³⁾ Odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę, o której mowa w ust. 1, na zasadach i w trybie określonym w art. 4j ust. 3 i 4.

5. Przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję operatora systemu dystrybucyjnego w terminie 3 miesięcy od dnia wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, poinformuje odbiorców końcowych przyłączonych do swojej sieci dystrybucyjnej o wyodrębnieniu jego części niezwiązanej z działalnością dystrybucyjną oraz możliwościach, skutkach i terminie złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 6. 1. Upoważnieni przedstawiciele przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii wykonują kontrole układów pomiarowych, dotrzymania zawartych umów i prawidłowości rozliczeń.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2. Przedstawicielom, o których mowa w ust. 1, po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia wydanego przez właściwy organ przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, przysługuje prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzania, w ramach kontroli, niezbędnych przeglądów urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, a także prac związanych z ich eksploatacją lub naprawą oraz dokonywania badań i pomiarów;
- 3) zbierania i zabezpieczania dowodów naruszania przez odbiorcę warunków używania układów pomiarowo-rozliczeniowych oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, może wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2, stwierdzono, że:

- 1) instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska;
- 2) nastąpił nielegalny pobór paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

3a. Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1, mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

3b. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do bezwzględnego wznowienia dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 3 i 3a, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

3c. Przepisu ust. 3a nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno określać w szczególności:

- 1) przedmiot kontroli;
- 2) szczegółowe uprawnienia upoważnionych przedstawicieli, o których mowa w ust. 1;
- 3) tryb przeprowadzania kontroli.

Art. 6a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne może zainstalować przedpłatowy układ pomiarowo-rozliczeniowy służący do rozliczeń za dostarczane paliwa gazowe, energię elektryczną lub ciepło, jeżeli odbiorca:

- 1) co najmniej dwukrotnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy zwlekał z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi przez okres co najmniej jednego miesiąca;
- 2) nie ma tytułu prawnego do nieruchomości, obiektu lub lokalu, do którego są dostarczane paliwa gazowe, energia elektryczna lub ciepło;
- 3) użytkuje nieruchomość, obiekt lub lokal w sposób uniemożliwiający cykliczne sprawdzanie stanu układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2. Koszty zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, ponosi przedsiębiorstwo energetyczne.

3. W razie braku zgody odbiorcy na zainstalowanie układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub rozwiązać umowę sprzedaży energii.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczynę odmowy.

2. Umowa o przyłączenie do sieci powinna zawierać co najmniej postanowienia określające: termin realizacji przyłączenia, wysokość opłaty za przyłączenie, miejsce rozgraniczenia własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączanego, zakres robót niezbędnych przy realizacji przyłączenia, wymagania dotyczące lokalizacji układu pomiarowo-rozliczeniowego i jego parametrów, warunki udostępnienia przedsiębiorstwu energetycznemu nieruchomości należącej do podmiotu przyłączanego w celu budowy lub rozbudowy sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia, przewidywany termin zawarcia umowy, na podstawie której nastąpi dostarczanie paliw gazowych lub energii, ilości paliw gazowych lub energii przewidzianych do odbioru, moc przyłączeniową, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, a w szczególności za opóźnienie terminu realizacji prac w stosunku do ustalonego w umowie, oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

3.²⁴⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

3a.²⁵⁾ Podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci, zwanych dalej „warunkami przyłączenia”, w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie.

3b.²⁵⁾ Wniosek o określenie warunków przyłączenia zawiera w szczególności oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie, określenie nieruchomości, obiektu lub lokalu, o których mowa w ust. 3, oraz informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia wymagań określonych w art. 7a.

4. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do spełniania technicznych warunków dostarczania paliw gazowych lub energii określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4, 7 i 8 oraz w odrębnych przepisach i koncesji.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realizację i finan-

sowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeń lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.

6. Budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia instalacji należących do podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci zapewnia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, umożliwiając ich wykonanie zgodnie z zasadami konkurencji także innym przedsiębiorcom zatrudniającym pracowników o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu w tym zakresie.

7. Podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci dzieli się na grupy, biorąc pod uwagę parametry sieci, standardy jakościowe paliw gazowych lub energii oraz rodzaj i wielkość przyłączanych urządzeń, instalacji i sieci.

8. Za przyłączenie do sieci pobiera się opłatę ustaloną na podstawie następujących zasad:

- 1) za przyłączenie do sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej gazowej wysokich ciśnień oraz do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i nie wyższym niż 110 kV, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) za przyłączenie do sieci dystrybucyjnej gazowej innej niż wymieniona w pkt 1, sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz sieci ciepłowniczej, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się w oparciu o stawki opłat zawarte w taryfie, kalkulowane na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączania tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16; stawki te mogą być kalkulowane w odniesieniu do wielkości mocy przyłączeniowej, jednostki długości odcinka sieci służącego do przyłączenia lub rodzaju tego odcinka;
- 3)²⁶⁾ za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów.

8a.²⁷⁾ Podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, zwaną dalej „zaliczką”, w wysokości 30 zł za każdy kilowat mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia, z zastrzeżeniem ust. 8b.

8b.²⁷⁾ Wysokość zaliczki nie może być wyższa niż wysokość przewidywanej opłaty za przyłączenie do sieci i nie wyższa niż 3 000 000 zł. W przypadku gdy wysokość zaliczki przekroczy wysokość opłaty za przyłączenie do sieci, różnica między wysokością wniesionej zaliczki a wysokością tej opłaty podlega zwrotowi wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia zaliczki.

8c.²⁸⁾ Zaliczkę wnosi się w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

8d.²⁹⁾ Do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot, o którym mowa w ust. 8a, dołącza w szczególności wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo, w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym lub decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789 oraz z 2012 r. poz. 951). Wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzja

o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej powinny potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją, która jest objęta wnioskiem o określenie warunków przyłączenia.

8e.²⁷⁾ W przypadku urządzeń, instalacji lub sieci przyłączanych bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV sporządza się ekspertyzę wpływu tych urządzeń, instalacji lub sieci na system elektroenergetyczny, z wyjątkiem przyłączanych jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej nie większej niż 2 MW, lub urządzeń odbiorcy końcowego o łącznej mocy przyłączeniowej nie większej niż 5 MW. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej zapewnia sporządzenie ekspertyzy.

8f.²⁷⁾ Koszty wykonania ekspertyzy, o której mowa w ust. 8e, uwzględnia się odpowiednio w nakładach, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 3.

8g.²⁷⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, jest obowiązane wydać warunki przyłączenia w terminie:

- 1) 30 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła – od dnia wniesienia zaliczki;
- 2) 150 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła – od dnia wniesienia zaliczki.

8h.²⁷⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powinno potwierdzić pisemnie złożenie przez wnioskodawcę wniosku, określając w szczególności datę złożenia wniosku.

8i.³⁰⁾ Warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia. W okresie ważności warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

8j.²⁷⁾ W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) odmówi wydania warunków przyłączenia lub zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie z powodu braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia, jest obowiązane niezwłocznie zwrócić pobraną zaliczkę;
- 2) wyda warunki przyłączenia po terminie, o którym mowa w ust. 8g, jest obowiązane do wypłaty odsetek od wniesionej zaliczki liczonych za każdy dzień zwłoki w wydaniu tych warunków;
- 3) wyda warunki przyłączenia, które będą przedmiotem sporu między przedsiębiorstwem energetycznym a podmiotem ubiegającym się o ich wydanie i spór zostanie rozstrzygnięty na korzyść tego podmiotu, jest obowiązane zwrócić pobraną zaliczkę wraz z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia zaliczki do dnia jej zwrotu, o ile nie nastąpi przyłączenie.

8k.²⁷⁾ Stopę odsetek, o których mowa w ust. 8j, przyjmuje się w wysokości równej rentowności pięcioletnich obligacji skarbowych emitowanych na najbliższy dzień poprzedzający dzień 30 czerwca roku, w którym złożono wnioski o wydanie warunków przyłączenia, według danych opublikowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Główny Urząd Statystyczny.

8l.³¹⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane sporządzać informacje dotyczące:

- 1) podmiotów ubiegających się o przyłączenie źródeł do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lokalizacji przyłączy, mocy przyłączeniowej, rodzaju instalacji, dat wydania warunków przyłączenia, zawarcia umów o przyłączenie do sieci i rozpoczęcia dostarczania energii elektrycznej,
- 2) wartości łącznej dostępnej mocy przyłączeniowej dla źródeł, a także planowanych zmian tych wartości w okresie kolejnych 5 lat od dnia ich publikacji, dla całej sieci przedsiębiorstwa o napięciu znamionowym powyżej 1 kV z podziałem na stacje elektroenergetyczne lub ich grupy wchodzące w skład sieci o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym; wartość łącznej

mocy przyłączeniowej jest pomniejszana o moc wynikającą z wydanych i ważnych warunków przyłączenia źródeł do sieci elektroenergetycznej – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych. Informacje te przedsiębiorstwo aktualizuje co najmniej raz na kwartał, uwzględniając dokonaną rozbudowę i modernizację sieci oraz realizowane i będące w trakcie realizacji przyłączenia oraz zamieszcza na swojej stronie internetowej.

9.³²⁾ W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, za przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci w umowie o przyłączenie do sieci; przepisów ust. 8 nie stosuje się.

10. Koszty wynikające z nakładów na realizację przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, w zakresie, w jakim zostały pokryte wpływami z opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w ust. 8 i 9, nie stanowią podstawy do ustalania w taryfie stawek opłat za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych lub energii.

11.³³⁾ W umowie o przyłączenie do sieci ciepłowniczej mogą być ustalone niższe stawki opłat za przyłączenie do sieci niż ustalone na podstawie zasad określonych w ust. 8.

11.³⁴⁾ W umowie o przyłączenie do sieci ciepłowniczej mogą być ustalone niższe stawki opłat za przyłączenie do sieci niż ustalone na podstawie zasad określonych w ust. 8, a w przypadku o którym mowa w art. 7b ust. 1, nie pobiera się opłaty za przyłączenie do sieci.

12. Przyłączany podmiot jest obowiązany umożliwić przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w ust. 1, w obrębie swojej nieruchomości budowę i rozbudowę sieci w zakresie niezbędnym do realizacji przyłączenia oraz udostępnić pomieszczenia lub miejsca na zainstalowanie układów pomiarowych, na warunkach określonych w umowie o świadczenie usługi przyłączenia do sieci.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

³³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 34.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 39 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wejście w życie z dniem 1 lipca 2012 r.

³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

13. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane powiadomić przyłączany podmiot o planowanych terminach prac wymienionych w ust. 12 z wyprzedzeniem umożliwiającym przyłączanemu podmiotowi przygotowanie nieruchomości lub pomieszczeń do przeprowadzenia i odbioru tych prac.

14. Przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek wydać, na wniosek zainteresowanego, oświadczenie, o którym mowa w przepisach prawa budowlanego, o zapewnieniu dostaw paliw gazowych lub energii oraz warunkach przyłączenia obiektu budowlanego do sieci.

Art. 7a. 1. Przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniające:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo sieci ciepłowniczej oraz współpracujących z tą siecią urządzeń lub instalacji służących do wytwarzania lub odbioru ciepła, zwanych dalej „systemem ciepłowniczym”;
- 2) zabezpieczenie systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo systemu ciepłowniczego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci;
- 3) zabezpieczenie przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci przed uszkodzeniami w przypadku awarii lub wprowadzenia ograniczeń w poborze lub dostarczaniu paliw gazowych lub energii;
- 4) dotrzymanie w miejscu przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci parametrów jakościowych paliw gazowych i energii;
- 5) spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach;
- 6) możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobrane paliwa lub energię.

2. Urządzenia, instalacje i sieci, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać także wymagania określone w odrębnych przepisach, w szczególności: przepisy prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania paliw gazowych lub energii i rodzaju stosowanego paliwa.

3. Budowa gazociągu bezpośredniego lub linii bezpośredniej wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, uzyskania zgody Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki; zgoda jest udzielana w drodze decyzji.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, udzielając zgody, o której mowa w ust. 3, uwzględnia:

- 1) wykorzystanie zdolności przesyłowych istniejącej sieci gazowej lub sieci elektroenergetycznej;
- 2) odmowę świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej istniejącą siecią gazową lub siecią elektroenergetyczną podmiotowi występującemu o uzyskanie zgody oraz nieuwzględnienie złożonej przez niego skargi na tę odmowę.

Art. 7b.³⁵⁾ 1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75% ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w odnawialnych źródłach energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, ma obowiązek zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:

- 1) wyposażenie obiektu w indywidualne odnawialne źródło ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, albo
 - 2) przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej
- chyba, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia do sieci albo dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnego odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła

³⁵⁾ Dodany przez art. 39 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2012 r.

dła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność energetyczną, aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.

2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się, jeżeli ceny ciepła stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła i dostarczające ciepło do sieci, o której mowa w ust. 1, są równe lub wyższe od obowiązującej średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c, dla źródła ciepła zużywającego tego samego rodzaju paliwo.

3. Efektywność energetyczną dostarczania ciepła, o której mowa w ust. 1, określa się na podstawie audytu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej.

Art. 8. 1.³⁶⁾ W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać na wniosek jednej ze stron postanowienie, w którym określa warunki podjęcia bądź kontynuowania dostaw do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu gazowego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu gazowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
- 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci instalacji skroplonego gazu ziemnego, instalacji magazynowych, sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz gazociągów bezpośrednich;
- 3) sposób prowadzenia obrotu paliwami gazowymi;
- 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu gazowego i połączeń międzysystemowych;
- 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu gazowego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu;
- 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie gazowym;
- 7) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów gazowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
- 8) parametry jakościowe paliw gazowych i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 9) sposób załatwiania reklamacji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
- 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;

- 3) sposób prowadzenia obrotu energią elektryczną;
- 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji energii elektrycznej, prowadzenia ruchu sieciowego, eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
- 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu elektroenergetycznego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu;
- 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 7) sposób koordynacji planowania rozwoju systemu elektroenergetycznego;
- 8) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego, zarządzania przepływami i dysponowania mocą jednostek wytwórczych oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
- 9) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 10) zakres i sposób przekazywania odbiorcom przez sprzedawcę informacji o strukturze paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku;
- 11) sposób informowania odbiorców przez sprzedawcę o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów;
- 12) parametry jakościowe energii elektrycznej i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 13) sposób załatwiania reklamacji;
- 14)³⁷⁾ zakres i sposób udostępniania użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
 - a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu trans-

- granicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,
- b) ofertach bilansujących składanych dla jednostek wytwórczych, o których mowa w lit. a;

15)³⁸⁾ zakres i sposób informowania odbiorcy przez sprzedawcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz sposób informowania o miejscu, w którym są dostępne informacje o przykładowym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c, i charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.

5.³⁹⁾ Zakres, warunki i sposób bilansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, dla źródeł wykorzystujących energię wiatru, znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określa się odmiennie niż dla pozostałych źródeł energii, uwzględniając:

- 1) udział energii elektrycznej wytworzonej w źródłach wykorzystujących energię wiatru w ilości energii elektrycznej wytworzonej w kraju;
- 2) czas, w jakim należy dokonać zgłoszenia umów sprzedaży energii elektrycznej do realizacji operatorom systemu elektroenergetycznego w stosunku do okresu, którego one dotyczą.

6.⁴⁰⁾ Koszty wynikające ze stosowania dla źródeł wykorzystujących energię wiatru odmiennego bilansowania, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się w kosztach stanowiących podstawę do kalkulacji stawek opłat przesyłowych w taryfie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemów ciepłowniczych, biorąc

³⁸⁾ Dodany przez art. 39 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

³⁹⁾ Stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r., stosownie do art. 23 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552), która weszła w życie z dniem 3 maja 2009 r.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tych systemów, równoprawne traktowanie odbiorców ciepła, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.

8. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
- 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych i instalacji odbiorców;
- 3) sposób prowadzenia obrotu ciepłem;
- 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji ciepła, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci;
- 5) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametry jakościowe nośnika ciepła i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 7) sposób załatwiania reklamacji.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki, w odniesieniu do paliw gazowych i energii elektrycznej, powiadamia Komisję Europejską co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, o wszelkich zmianach w działaniach mających na celu realizację obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska oraz o wpływie tych zmian na konkurencję krajową i międzynarodową.

Art. 9a. 1.⁴¹⁾ Przedsiębiorstwa energetyczne, odbiorcy końcowi oraz towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie, o których mowa w ust. 1a, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, są obowiązane: 1)⁴²⁾ uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 9e ust. 1 lub w art. 9o

ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

- 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 5, obliczoną w sposób określony w ust. 2.

1a.⁴³⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 8, wykonują:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym;
- 2) odbiorca końcowy będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁴⁴⁾) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 3) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy, o której mowa w pkt 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

1b.⁴³⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁴⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

1c.⁴⁵⁾ Deklaracja, o której mowa w ust. 1b, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 8.

1d.⁴⁶⁾ Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 8, w zakresie określonym w ust. 1a pkt 3. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

2.⁴⁷⁾ Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times (E_o - E_u),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 240 zł za 1 MWh,

E_o – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 lub w art. 9o ust. 1, w danym roku,

E_u – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 lub art. 9o ust. 1, które obowiązany podmiot przedstawił do umorzenia w danym roku, o którym mowa w art. 9e ust. 14.

3. Jednostkowa opłata zastępcza oznaczona symbolem O_{zj} , o której mowa w ust. 2, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, dla którego oblicza się opłatę zastępczą, określonym w komunikacie

Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkową opłatę zastępczą po jej waloryzacji, o której mowa w ust. 3, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

5.⁴⁸⁾ Opłaty zastępcze, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 8 pkt 2, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i powinny być uiszczane na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

6.⁴⁹⁾ Sprzedawca z urzędu jest obowiązany, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 9p ust. 1; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.

7. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

8.⁵⁰⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 1a, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, są obowiązane:

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 20 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 215, poz. 1664), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.; obowiązek, o którym mowa w tym przepisie, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 11 tej ustawy.

- 1)⁵¹⁾ uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) uiszczyć opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 5, obliczoną w sposób określony w ust. 8a.

8a.⁵²⁾ Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 8 pkt 2, oblicza się według wzoru:

$$\text{Ozs} = \text{Ozg} \times \text{Eog} + \text{Ozk} \times \text{Eok} + \text{Ozm} \times \text{Eom},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Ozs – opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 8 pkt 2, wyrażoną w złotych,
- Ozg – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 110% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- Eog – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh,
- Ozk – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 40% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- Eok – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw

pochodzenia z kogeneracji o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, umorzonych obowiązującym podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh,

Ozm – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30% i nie wyższą niż 120% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eom – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 3, wyrażoną w MWh.

8b.⁵²⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 8a, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:

- 1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) różnicę między kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji i cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
- 3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;
- 4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.⁵³⁾), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

⁵²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2007 r.; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.; obowiązek, o którym mowa w tym przepisie, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 11 tej ustawy.

⁵³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

8c.⁵²⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 8a, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.

8d.⁵⁴⁾ Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w okresie, w którym koszty wytworzenia tej energii wynikające z nakładów, o których mowa w art. 45 ust. 1a, są uwzględniane w kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.

8e.⁵⁵⁾ Do świadectw pochodzenia z kogeneracji uzyskanych przez wytwórców, o których mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁵⁶⁾), nie stosuje się ust. 8d.

8f.⁵⁷⁾ Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii wykorzystującym w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2007 r.; w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 tej ustawy.

⁵⁵⁾ Dodany przez art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905), która weszła w życie z dniem 4 sierpnia 2007 r.

⁵⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

9.⁵⁸⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w ust. 1, 6 i 7, oraz obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9e ust. 5, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii;
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii;
- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20, oraz inne paliwa;
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9e ust. 5;
- 5) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 10 lat;
- 6) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1, 6 i 7:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane
 – biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

10.⁵⁸⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, oraz szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 8, i obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8, w tym:

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 1) sposób obliczania:
 - a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
 - b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
 - d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1;
- 3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji;
- 4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8;
- 4a)⁵⁹⁾ wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 i 1a, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9l;
- 5)⁶⁰⁾ wielkość i sposób obliczania udziałów ilości energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji,

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. g tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

⁶⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. g tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

- o których mowa w art. 9l ust. 1, lub uiszczenia opłaty zastępczej, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1–2;
- 6) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 8:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 8 pkt 2– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.
 - 11.⁶¹⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9o ust. 7, w tym:
 - 1) parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej,
 - 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
 - 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9o ust. 7,
 - 4) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1,
 - 5) warunki przyłączenia do sieci dystrybucyjnej gazowej instalacji wytwarzania biogazu rolniczego– biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. h ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

Art. 9b. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła są odpowiedzialne za ruch sieciowy i zapewnienie utrzymania należących do nich sieci oraz współdziałanie z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi i odbiorcami korzystającymi z sieci, na warunkach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ust. 7 i 8.

Art. 9c. 1. Operator systemu: przesyłowego, dystrybucyjnego, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub operator systemu połączonego gazowego, odpowiednio do zakresu działania, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania paliw gazowych poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu;
- 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;
- 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami gazowymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu gazowego;
- 4) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu gazowego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania paliw gazowych w obrocie krajowym i transgranicznym, dystrybucji tych paliw i ich magazynowania lub skraplania gazu ziemnego, a także w zakresie rozbudowy systemu gazowego, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami gazowymi;
- 5) współpracę z innymi operatorami systemów gazowych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów gazowych oraz skoordynowania ich rozwoju;
- 6) dysponowanie mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 7) zarządzanie przepływami paliw gazowych oraz utrzymanie parametrów jakościowych tych paliw w systemie gazowym i na połączeniach z innymi systemami gazowymi;

- 8) świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego;
- 9) bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami w systemie gazowym oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niebilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu;
- 10) dostarczanie użytkownikom systemu i operatorom innych systemów gazowych informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji, usług magazynowania paliw gazowych lub usług skraplania gazu ziemnego, w tym o współpracy z połączonymi systemami gazowymi;
- 11) (uchylony).⁶²⁾

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
- 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci przesyłowej w sposób efektywny, przy zachowaniu wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, koordynowanie prowadzenia ruchu sieciowego w skoordynowanej sieci 110 kV;
- 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami elektroenergetycznymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
- 4) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu elektroenergetycznego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania energii elektrycznej w obrocie krajowym i transgranicznym, w tym w zakresie rozbudowy sieci przesyłowej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;

⁶²⁾ Przez art. 69 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 5) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów elektroenergetycznych oraz skoordynowania ich rozwoju;
- 6) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, uwzględniając umowy z użytkownikami systemu przesyłowego oraz techniczne ograniczenia w tym systemie;
- 7) zarządzanie zdolnościami przesyłowymi połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 8) zakup usług systemowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, niezawodności pracy tego systemu i utrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
- 9)⁶³⁾ bilansowanie systemu elektroenergetycznego, określanie i zapewnianie dostępności odpowiednich rezerw zdolności wytwórczych, przesyłowych i połączeń międzysystemowych na potrzeby równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii, zarządzanie ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenie rozliczeń wynikających z:
 - a) niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu elektroenergetycznego,
 - b) zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 9a)⁶⁴⁾ prowadzenie centralnego mechanizmu bilansowania handlowego;
- 10) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym przesyłowym, w sposób skoordynowany z innymi połączonymi systemami elektroenergetycznymi oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w koordynowanej sieci 110 kV, z uwzględnieniem technicznych ograniczeń w tym systemie;
- 11) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci przesyłowej podczas przesyłania energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie

przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;

- 12)⁶⁵⁾ udostępnianie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
 - a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu transgranicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,
 - b) ofertach bilansujących składanych dla jednostek wytwórczych, o których mowa w lit. a;
- 13) opracowywanie planów działania na wypadek zagrożenia wystąpienia awarii o znacznych rozmiarach w systemie elektroenergetycznym oraz odbudowy tego systemu po wystąpieniu awarii;
- 14) realizację ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 i 7;
- 15) opracowywanie normalnego układu pracy sieci przesyłowej oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
- 16)⁶⁶⁾ opracowywanie prognoz zapotrzebowania na energię elektryczną i moc w systemie elektroenergetycznym;
- 17)⁶⁶⁾ określanie potrzeb rozwoju sieci przesyłowej i połączeń międzysystemowych, a także w zakresie budowy nowych źródeł wytwarzania energii elektrycznej;
- 18)⁶⁶⁾ utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej elektroenergetycznej.

⁶³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁶⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁶⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁶⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2a.⁶⁷⁾ Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego jest obowiązany współpracować z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w utrzymywaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej elektroenergetycznej oraz technicznych rezerw zdolności dystrybucyjnych koordynowanej sieci 110 kV.

3. Operator systemu dystrybucyjnego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci dystrybucyjnej w sposób efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz we współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze koordynowanej sieci 110 kV;
- 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci dystrybucyjnej w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego;
- 3) zapewnienie rozbudowy sieci dystrybucyjnej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń międzysystemowych w obszarze swego działania;
- 4) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu zapewnienia spójności działania systemów elektroenergetycznych i skoordynowania ich rozwoju, a także niezawodnego oraz efektywnego funkcjonowania tych systemów;
- 5) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, z wyłączeniem jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV;
- 6)⁶⁸⁾ bilansowanie systemu, z wyjątkiem równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii, oraz zarządzanie ograniczeniami systemowymi;
- 7) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w sieci dystrybucyjnej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie zarządzania przepływami energii elektrycznej w koordynowanej sieci 110 kV;

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁶⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 8) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
- 9) dostarczanie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system jest połączony, informacji o warunkach świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej oraz zarządzaniu siecią, niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci dystrybucyjnej i korzystania z tej sieci;
- 9a)⁶⁹⁾ umożliwienie realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci poprzez:
 - a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu i transmisji danych pomiarowych oraz zarządzaniu nimi, zapewniającej efektywną współpracę z innymi operatorami i przedsiębiorstwami energetycznymi,
 - b) pozyskiwanie, przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie, w uzgodnionej pomiędzy uczestnikami rynku energii formie, danych pomiarowych dla energii elektrycznej pobranej przez odbiorców wybranym przez nich sprzedawcom i podmiotom odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe oraz operatorowi systemu przesyłowego,
 - c) opracowywanie, aktualizację i udostępnianie odbiorcom oraz ich sprzedawcom ich standardowych profili zużycia, a także uwzględnianie zasad ich stosowania w instrukcji, o której mowa w art. 9g,
 - d) udostępnianie danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia energii elektrycznej wyznaczonych na podstawie standardowych profili zużycia dla uzgodnionych okresów rozliczeniowych,
 - e) wdrażanie warunków i trybu zmiany sprzedawcy energii elektrycznej oraz ich uwzględnianie w instrukcji, o której mowa w art. 9g,
 - f) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
 - aktualnej listy sprzedawców energii elektrycznej, z którymi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej,

⁶⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 11; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. c tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- informacji o sprzedawcy z urzędu energii elektrycznej działającym na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego,
 - wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami energii elektrycznej;
- 10) współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu planów, o których mowa w ust. 2 pkt 13;
- 11) planowanie rozwoju sieci dystrybucyjnej z uwzględnieniem przedsięwzięć związanych z efektywnością energetyczną, zarządzaniem popytem na energię elektryczną lub rozwojem mocy wytwórczych przyłączanych do sieci dystrybucyjnej;
- 12) stosowanie się do warunków współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie funkcjonowania koordynowanej sieci 110 kV;
- 13) opracowywanie normalnego układu pracy sieci dystrybucyjnej w porozumieniu z sąsiednimi operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
- 14)⁷⁰⁾ utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w utrzymaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy koordynowanej sieci 110 kV.
- 3a.⁷¹⁾ Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć dystrybucyjna nie posiada bezpośrednich połączeń z siecią przesyłową, realizuje określone w ustawie obowiązki w zakresie współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego za pośrednictwem operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego siecią jest połączony, który jednocześnie posiada bezpośrednie połączenie z siecią przesyłową.

⁷⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. c tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4. Operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1–3, wykonując działalność gospodarczą, są obowiązani w szczególności przestrzegać przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

5. Jeżeli do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1–3, jest niezbędne korzystanie przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, udostępnienie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej.

6.⁷²⁾ Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego.

6a.⁷³⁾ Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru biogazu rolniczego o parametrach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 11, wytworzonego w instalacjach przyłączonych bezpośrednio do sieci tego operatora.

7.⁷²⁾ Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych bezpośrednio do sieci tego operatora.

8. Operator systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego za korzystanie z krajowego systemu elektroenergetycznego pobiera opłaty na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4, a także może żądać od odbiorców przyłączonych do systemu elektroenergetycznego informacji o ilości energii elektrycznej zużywanej przez tych odbiorców, służącej do obliczenia tej opłaty.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

⁷³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

9. Operator systemu przesyłowego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, w szczególności dotyczące:

- 1) zdolności przesyłowych sieci oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci;
- 2) jakości i poziomu utrzymania sieci;
- 3) podejmowanych działań mających na celu pokrywanie szczytowego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną, w tym, w przypadku wystąpienia przerw w dostarczaniu tych paliw lub energii do sieci;
- 4) sporządzanych planów w zakresie określonym w pkt 1–3.

9a.⁷⁴⁾ Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, co 2 lata, w terminie do dnia 31 marca danego roku, informacje w zakresie objętym sprawozdaniem, o którym mowa w art. 15b. Sporządzając informacje dotyczące oceny połączeń międzysystemowych z sąsiednimi krajami, należy uwzględnić opinie operatorów systemów przesyłowych elektroenergetycznych tych krajów.

9b.⁷⁴⁾ Użytkownicy systemu elektroenergetycznego, w szczególności operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, przedsiębiorstwa energetyczne i odbiorcy końcowi są obowiązani przekazywać operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, na jego wniosek, dane niezbędne do sporządzenia informacji, o których mowa w ust. 9a, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

10. Operatorzy systemów przesyłowych współdziałają z Komisją Europejską w sprawach dotyczących rozwoju transeuropejskich sieci przesyłowych.

11. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, informacje o ilości energii elektrycznej importowanej w danym kwartale z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do przedstawiania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

- 1) 31 lipca – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
- 2) 31 stycznia – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

Art. 9d. 1. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu połączonego, będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, powinni pozostawać pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od innych działalności niezwiązanych z:

- 1)⁷⁵⁾ przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego albo
- 2) przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.

1a.⁷⁶⁾ Operatorzy, o których mowa w ust. 1, nie mogą wykonywać działalności gospodarczej związanej z wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi lub energią elektryczną ani jej wykonywać na podstawie umowy na rzecz innych przedsiębiorstw energetycznych.

1b.⁷⁶⁾ Operatorzy, o których mowa w ust. 1, mogą świadczyć usługi polegające na przystosowywaniu paliwa gazowego do standardów jakościowych lub warunków technicznych obowiązujących w systemie przesyłowym lub systemie dystrybucyjnym, a także usługi transportu paliw gazowych środkami transportu innymi niż sieci gazowe.

2. W celu zapewnienia niezależności operatorów, o których mowa w ust. 1, muszą być spełnione łącznie następujące kryteria:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsię-

⁷⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

biorstwa energetycznego zajmującego się także działalnością gospodarczą niezwiązaną z paliwami gazowymi lub energią elektryczną ani być odpowiedzialne – bezpośrednio lub pośrednio – za bieżącą działalność w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej innej niż wynikająca z zadań operatorów;

- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie systemem gazowym lub systemem elektroenergetycznym powinny mieć zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operatorzy powinni mieć zapewnione prawo podejmowania niezależnych decyzji w zakresie zarządzanego majątku koniecznego do ich działania, w tym eksploatacji, konserwacji, remontów lub rozbudowy sieci;
- 4) kierownictwo przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo nie powinno wydawać operatorom poleceń dotyczących ich bieżącego funkcjonowania ani podejmować decyzji w zakresie budowy sieci lub jej modernizacji, chyba że te polecenia lub decyzje dotyczyłyby działań operatorów, które wykraczałyby poza zatwierdzony plan finansowy lub równoważny dokument.

3. Działania mające na celu zapewnienie niezależności operatorów powinny umożliwiać funkcjonowanie mechanizmów koordynacyjnych, które zapewnią ochronę praw właścicielskich w zakresie nadzoru nad wykonywanym przez operatorów zarządem i wykonywaną przez nich działalnością gospodarczą, w odniesieniu do rentowności zarządzanych przez nich aktywów, w szczególności dotyczących sposobu zarządzania zyskiem z udziałów kapitałowych, zatwierdzania rocznego planu finansowego lub równoważnego dokumentu i ustalania ograniczeń w zakresie poziomu całkowitego zadłużenia ich przedsiębiorstwa.

4. Operatorzy opracowują i są odpowiedzialni za realizację programów, w których określają przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, w tym szczególnie obowiązki pracowników wynikające z tych programów.

4a.⁷⁷⁾ Operatorzy, o których mowa w ust. 1, przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki programy, o których mowa w ust. 4, z własnej inicjatywy lub na jego żądanie.

4b.⁷⁷⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze decyzji, zatwierdza program, o którym mowa w ust. 4, i określa termin jego wykonania albo odmawia jego zatwierdzenia, jeżeli określone w nim działania nie zapewniają niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu. W decyzji o odmowie zatwierdzenia programu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza termin przedłożenia nowego programu. Wniesienie odwołania od decyzji nie wstrzymuje obowiązku przedłożenia nowego programu do zatwierdzenia.

5. Operatorzy przedstawiają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdania zawierające opisy działań podjętych w roku poprzednim w celu realizacji programów, o których mowa w ust. 4.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatorów, sprawozdania, o których mowa w ust. 5.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego:

- 1) elektroenergetycznego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci nie jest większa niż sto tysięcy;
- 2) obsługującego system elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych;
- 3) gazowego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci nie jest większa niż sto tysięcy i sprzedaż paliw gazowych w ciągu roku nie przekracza 100 mln m³.

8.⁷⁸⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne wyznaczone operatorem systemu elektroenergetycznego jest obowiązane przekazywać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje dotyczące zmiany zakresu wykonywanej działalności gospodarczej oraz jego powiązań kapitałowych, w terminie miesiąca od dnia wprowadzenia tych zmian.

Art. 9e. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

⁷⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

1a.⁷⁹⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje świadectwa pochodzenia, o których mowa w ust. 1, oraz świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii spełniającej jednocześnie warunki wysokosprawnej kogeneracji.

2. Świadectwo pochodzenia zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia i wytworzonej w określonym odnawialnym źródle energii;
- 4)⁸⁰⁾ określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 5)⁸¹⁾ wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia;
- 6)⁸²⁾ kwalifikację odnawialnego źródła energii do źródła, o którym mowa w art. 9a ust. 8f.

3.⁸³⁾ Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii określone we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;

- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w określonym odnawialnym źródle energii;
- 4)⁸⁴⁾ określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 5) (uchylony);⁸⁵⁾
- 6)⁸⁶⁾ dane o ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji.

4a.⁸⁷⁾ Okres, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 i ust. 4 pkt 4, obejmuje jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego.

4b.⁸⁷⁾ Wniosek, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii przedkłada operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

5.⁸⁸⁾ Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych. Urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe zapewnia wytwarzający tę energię.

5a.⁸⁹⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wydania świadectwa pochodzenia, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, został przedłożony operatorowi systemu elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4b. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁸¹⁾ Dodany przez art. 6 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316), która weszła w życie z dniem 21 października 2009 r.

⁸²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁸⁵⁾ Dodany przez art. 6 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 81; uchylony przez art. 1 pkt 11 lit. c tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. c tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁸⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

7. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia, o której mowa w ust. 17, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 9, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

8. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia.

9.⁹⁰⁾ Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

10. Podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

11.⁹¹⁾ Podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest obowiązany na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu

maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 1a, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

12. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

13.⁹²⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 1a, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

13a.⁹³⁾ Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umorzenie świadectw pochodzenia należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

14. Świadectwo pochodzenia umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

15. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia wygasają z chwilą jego umorzenia.

16.⁹⁴⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9a ust. 1a, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia jest obowiązany złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 11.

⁹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 81.

⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

17. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 9.

18. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:

- 1) opłat, o których mowa w ust. 12;
- 2) opłaty skarbowej za wydanie świadectwa pochodzenia;
- 3) opłaty skarbowej za wydanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1;
- 4)⁹⁵⁾ opłaty skarbowej za czynności urzędowe związane z prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 9p ust. 1.

Art. 9f. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co pięć lat, przedstawia Radzie Ministrów raport określający cele w zakresie udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w krajowym zużyciu energii elektrycznej w kolejnych dziesięciu latach, zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych dotyczących ochrony klimatu, oraz środki zmierzające do realizacji tych celów.

2. Krajowe zużycie energii elektrycznej oblicza się jako sumę krajowej produkcji energii elektrycznej, w tym produkcji tej energii na własne potrzeby oraz importu energii elektrycznej, pomniejszoną o jej eksport.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje raport, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, na podstawie sprawozdania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o którym mowa w art. 24 ust. 1, sporządza co dwa lata raport zawierający analizę realizacji celów ilościowych i osiągniętych wyników w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii. W zakresie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych dotyczących ochrony klimatu raport sporządza się w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, raporty, o których mowa w ust. 1 i 4, w terminie do dnia 27 października danego roku, w którym występuje obowiązek przedstawienia raportu. Raport, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu po przyjęciu przez Radę Ministrów.

Art. 9g. 1. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego są obowiązani do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, zwanych dalej „instrukcjami”.

2. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego informują użytkowników systemu, w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez operatora systemu, o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż 14 dni od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.

3. Instrukcje opracowywane dla sieci gazowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych sieci, w szczególności dotyczące:

- 1) przyłączania sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz gazociągów bezpośrednich;
- 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą;
- 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego;
- 4) współpracy pomiędzy operatorami systemów gazowych;
- 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu.

4. Instrukcje opracowywane dla sieci elektroenergetycznych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych sieci, w szczególności dotyczące:

⁹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 1) przyłączenia urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;
- 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą;
- 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, w tym uzgadniania planów, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 13;
- 4)⁹⁶⁾ współpracy między operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym w zakresie koordynowanej sieci 110 kV i niezbędnego układu połączeń sieci oraz zakresu, sposobu i harmonogramu przekazywania informacji;
- 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu;
- 7)⁹⁷⁾ wymagań w zakresie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej i warunków, jakie muszą zostać spełnione dla jego utrzymania;
- 8)⁹⁷⁾ wskaźników charakteryzujących jakość i niezawodność dostaw energii elektrycznej oraz bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
- 9)⁹⁷⁾ niezbędnych wielkości rezerw zdolności wytwórczych, przesyłowych i połączeń międzysystemowych.

5. Operator systemu dystrybucyjnego uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wymagania określone w opracowanej przez operatora systemu przesyłowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej.

5a.⁹⁸⁾ Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dołącza do instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej standardowy profil zużycia wykorzystywany w bilansowaniu handlowym miejsc dostarczania energii elektrycznej dla odbiorców o mocy umownej nie większej niż 40 kW.

6. Instrukcja opracowywana przez operatora systemu przesyłowego powinna także zawierać wyodrębnioną część dotyczącą bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi, określającą:

- 1) warunki, jakie muszą być spełnione w zakresie bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 2) procedury:
 - a) zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego do realizacji umów sprzedaży oraz programów dostarczania i odbioru energii elektrycznej,
 - b) zgłaszania do operatora systemu przesyłowego umów o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych lub energii elektrycznej,
 - c) bilansowania systemu, w tym sposób rozliczania kosztów jego bilansowania,
 - d) zarządzania ograniczeniami systemowymi, w tym sposób rozliczania kosztów tych ograniczeń,
 - e) awaryjne;
 - 3) sposób postępowania w stanach zagrożenia bezpieczeństwa zaopatrzenia w paliwa gazowe lub energię elektryczną;
 - 4) procedury i zakres wymiany informacji niezbędnej do bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 5)⁹⁹⁾ kryteria dysponowania mocą jednostek wytwórczych energii elektrycznej, uwzględniające, w przypadku elektrowni jądrowych, wymagania w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej określone przepisami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, oraz kryteria zarządzania połączeniami systemów gazowych albo systemów elektroenergetycznych;
 - 6)¹⁰⁰⁾ sposób przekazywania użytkownikom systemu informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego.
- 6a.¹⁰¹⁾ Warunki w zakresie bilansowania systemu elektroenergetycznego, o których mowa w ust. 6 pkt 1, powinny umożliwiać dokonywanie zmian grafiku handlowego w dniu jego realizacji oraz bilansowanie tego systemu także przez zmniejszenie poboru energii elektrycznej przez odbiorców niespodowodowane wprowadzonymi ograniczeniami, o których mowa w art. 11 ust. 1.

⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁰⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

7.¹⁰²⁾ Operator systemu przesyłowego przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

8.¹⁰²⁾ Operator systemu dystrybucyjnego, w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

9.¹⁰²⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt właściwego operatora systemu, zatwierdzonej instrukcję.

10. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego zamieszczają na swoich stronach internetowych obowiązujące instrukcje oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach.

11.¹⁰³⁾ Operator systemu połączonego jest obowiązany do opracowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej. Przepisy ust. 2–10 stosuje się odpowiednio.

12.¹⁰³⁾ Użytkownicy systemu, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje lub sieci są przyłączone do sieci operatora systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, lub korzystający z usług świadczonych przez tego operatora, są obowiązani stosować się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcji zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i ogłoszonej w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki. Instrukcja ta stanowi część umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej lub umowy kompleksowej.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 9h.¹⁰⁴⁾ 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania, systemu skraplania gazu ziemnego lub operatora systemu połączonego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego gazowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowego i jednego operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo jednego operatora systemu połączonego elektroenergetycznego.

3. Operatorem systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania paliw gazowych, systemu skraplania gazu ziemnego lub operatorem systemu połączonego może być:

- 1) właściciel sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, posiadający koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tej sieci lub instalacji;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej, magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, z którym właściciel sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego zawarł umowę powierzającą temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora z wykorzystaniem sieci lub instalacji będących jego własnością.

4. Powierzenie pełnienia obowiązków operatora systemu dystrybucyjnego może dotyczyć wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji:

- 1) energii elektrycznej, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, jest nie większa niż sto tysięcy, albo

¹⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2) gazu ziemnego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci gazowej jest nie większa niż sto tysięcy i sprzedaż paliw gazowych nie przekracza 100 mln m³ w ciągu roku.

5. Umowa, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powinna w szczególności określać:

- 1) obszar, na którym operator systemu przesyłowego lub systemu dystrybucyjnego, lub systemu magazynowania paliw gazowych, lub systemu skraplania gazu ziemnego, lub systemu połączonego będzie wykonywał działalność gospodarczą;
- 2) zasady realizacji obowiązków, o których mowa w art. 9c, z wyszczególnieniem obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu przesyłowego lub systemu dystrybucyjnego, lub systemu magazynowania paliw gazowych, lub systemu skraplania gazu ziemnego, lub systemu połączonego.

6. Właściciel, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie odpowiednio operatora systemu przesyłowego, dystrybucyjnego gazowego albo elektroenergetycznego, systemu magazynowania paliw gazowych lub systemu skraplania gazu ziemnego, w terminie 30 dni od dnia:

- 1) doręczenia decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o udzieleniu temu właścicielowi koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tych sieci lub instalacji, albo
- 2) w którym właściciel zawarł umowę o powierzenie wykonywania obowiązków operatora z przedsiębiorstwem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w odniesieniu do sieci lub instalacji będących jego własnością.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wyznaczając operatora zgodnie z ust. 1, bierze pod uwagę jego efektywność ekonomiczną, skuteczność zarządzania systemami gazowymi lub systemami elektroenergetycznymi, bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej oraz spełnianie przez operatora warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2, a także okres obowiązywania jego koncesji.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wyznaczenia operatorem systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego, systemu magazynowania paliw gazowych, systemu skraplania gazu ziemnego lub operatorem systemu połączonego przedsiębiorstwa energetycznego określonego we

wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorstwo to nie dysponuje odpowiednimi środkami ekonomicznymi lub technicznymi lub nie gwarantuje skutecznego zarządzania systemem, lub nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7, lub gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 9k.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z urzędu wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych albo energii elektrycznej, magazynowanie paliw gazowych lub skraplanie gazu ziemnego i regazyfikację skroplonego gazu ziemnego, operatorem odpowiednio systemu przesyłowego lub systemu dystrybucyjnego, lub systemu magazynowania, lub systemu skraplania gazu ziemnego, w przypadku gdy:

- 1) właściciel, o którym mowa w ust. 1, nie złożył wniosku o wyznaczenie operatora systemu gazowego lub operatora systemu elektroenergetycznego, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z jego sieci lub instalacji;
- 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił wyznaczenia operatora, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z sieci lub instalacji określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1.

10. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 9, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa obszar, instalacje lub sieci, na których operator będzie wykonywał działalność gospodarczą, warunki realizacji kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2, niezbędne do realizacji zadań operatorów systemów, o których mowa w art. 9c.

11. Właściciel sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego jest obowiązany udostępnić operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 9, informacje oraz dokumenty niezbędne do realizacji zadań operatora oraz współdziałać z tym operatorem.

Art. 9i. 1. Sprzedawców z urzędu wyłania Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w drodze przetargu. W przetargu mogą uczestniczyć przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg.

3. W ogłoszeniu o przetargu określa się:

- 1) zakres usług kompleksowych będących przedmiotem przetargu;
- 2)¹⁰⁵⁾ nazwę i siedzibę operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego oraz obszar, dla którego będzie wyłoniony sprzedawca z urzędu;
- 3) miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.

4. Ogłoszenie o przetargu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w dokumentacji przetargowej warunki, jakie powinno spełniać przedsiębiorstwo energetyczne uczestniczące w przetargu, oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert; w dokumentacji przetargowej mogą być określone warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych przez sprzedawcę z urzędu.

6. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na sprzedawcę z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się:

- 1) doświadczeniem oferenta i efektywnością ekonomiczną wykonywanej przez niego działalności gospodarczej;
- 2) warunkami technicznymi oraz wysokością środków finansowych, jakie posiada oferent, niezbędnymi do realizacji zadań sprzedawcy z urzędu.

7. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji; opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Energetyki.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznaje, w drodze decyzji, przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:

- 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu;
- 2) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpiło żadne przedsiębiorstwo energetyczne.

10.¹⁰⁶⁾ W przypadku niewyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na okres 12 miesięcy, wyznacza z urzędu, w drodze decyzji, tego sprzedawcę, biorąc pod uwagę możliwość wypełnienia przez niego obowiązków określonych w ustawie, oraz określa obszar wykonywania przez niego działalności gospodarczej.

11. Po wyłonieniu, w drodze przetargu, lub wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje zmian w koncesji udzielonej przedsiębiorstwu energetycznemu wyłonionemu lub wyznaczonemu na tego sprzedawcę, określając w niej:

- 1) warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, będące operatorem systemu, do którego są przyłączeni odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu zapewniający właściwe poinformowanie o przetargu podmiotów nim zainteresowanych oraz szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej, a także warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 9j.¹⁰⁷⁾ 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w źródłach przyłączonych do sieci, uwzględniając możliwości techniczne, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a w szczególności zapewnienia jakości dostarczanej energii, ciągłości i niezawodności jej dostarczania lub uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub strat materialnych, jest obowiązane do:

- 1) wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawiania w gotowości do jej wytwarzania;

¹⁰⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 2) utrzymywania rezerw mocy wytwórczych lub zapewnienia innych usług systemowych, w wysokości i w sposób określony w umowie zawartej z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego;
- 3) utrzymywania zdolności źródeł do wytwarzania energii elektrycznej w ilości i jakości wynikającej z zawartych umów sprzedaży oraz umów o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 4) współpracy z operatorem systemu elektroenergetycznego, do którego sieci źródło jest przyłączone, w szczególności do przekazywania temu operatorowi niezbędnych informacji o stanie urządzeń wytwórczych i wykonywania jego poleceń, na zasadach i warunkach określonych w ustawie, przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3, instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1, i umowie zawartej z operatorem systemu elektroenergetycznego.

2. W celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego wydaje, stosownie do planów działania, procedur i planów wprowadzania ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 6, instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1, oraz postanowień umów o świadczenie usług przesyłania energii elektrycznej zawartych z użytkownikami systemu, w tym z odbiorcami, polecenia dyspozytorskie wytwórcy, operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz odbiorcom.

3. Podczas wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej polecenia operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego są nadrzędne wobec poleceń operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do uzgadniania z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego planowanych postojów związanych z remontem jednostek wytwórczych, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 6.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie zgłosić operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego dane o ogranicze-

niach możliwości wytwarzania energii elektrycznej lub ubytkach mocy jednostek wytwórczych, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 6, w stosunku do możliwości wytwarzania lub mocy osiągalnej wynikających z aktualnego stanu technicznego tych jednostek, wraz z podaniem przyczyn tych ograniczeń lub ubytków.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w jednostce wytwórczej przyłączonej do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV jest obowiązane udostępniać informacje niezbędne operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu połączonego elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy krajowego systemu elektroenergetycznego oraz wypełnienia obowiązków, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 12.

Art. 9k. Operator systemu przesyłowego działa w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa.

Art. 9l.¹⁰⁸⁾ 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w wysoko-
sprawnej kogeneracji jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia z kogeneracji”. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysoko-
sprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:

- 1) opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW;
- 1a)¹⁰⁹⁾ opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2)¹¹⁰⁾ innej niż wymienionej w pkt 1 i 1a.

¹⁰⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁰⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5; do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w wysoko-
sprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 8–8d, stosuje się do dnia 31 marca 2019 r., stosownie do art. 11 ust. 2 tej ustawy.

¹¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

1a.¹¹¹⁾ W jednostce kogeneracji, w której są spalane paliwa gazowe lub metan uwalniane i ujmowane przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gaz uzyskiwane z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wspólnie z innymi paliwami, do energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji:

- 1) w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zalicza się część energii elektrycznej odpowiadającą udziałowi energii chemicznej paliwa gazowego,
 - 2) w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1a, zalicza się część energii elektrycznej odpowiadającą udziałowi energii chemicznej metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
- w energii chemicznej paliw zużywanych do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw.

1b.¹¹¹⁾ Dla jednostki energii elektrycznej wyprodukowanej w wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, wydaje się tylko jedno świadectwo pochodzenia z kogeneracji.

2. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji określa w szczególności:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) lokalizację, typ i moc zainstalowaną elektryczną jednostki kogeneracji, w której energia elektryczna została wytworzona;
- 3)¹¹²⁾ ilość, rodzaj i średnią wartość opałową paliw, z których została wytworzona energia elektryczna i ciepło w jednostce kogeneracji;
- 4) ilość ciepła użytkowego w kogeneracji i sposoby jego wykorzystania;
- 5) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia z kogeneracji, wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w określonej jednostce kogeneracji;

¹¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. c tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 6) okres, w którym została wytworzona energia elektryczna w wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) ilość zaoszczędzonej energii pierwotnej wyrażoną w procentach, kwalifikującą do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 8)¹¹³⁾ kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo pkt 2 lub w art. 9a ust. 8d.

3. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się jednostka kogeneracji określona we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia z kogeneracji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) określenie lokalizacji, typu i mocy zainstalowanej elektrycznej jednostki kogeneracji, w której energia elektryczna została wytworzona;
- 3)¹¹⁴⁾ określenie rodzaju i średniej wartości opałowej paliw, z których została wytworzona energia elektryczna i ciepło w jednostce kogeneracji, oraz ilości tych paliw ustalone na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych;
- 4) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości ciepła użytkowego w kogeneracji, z podziałem na sposoby jego wykorzystania;
- 5) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, danych dotyczących ilości energii

¹¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. c tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. d tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w danej jednostce kogeneracji;

- 6) określenie okresu, w którym została wytworzona energia elektryczna w wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) określenie ilości energii pierwotnej wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji obliczonej na podstawie referencyjnych wartości dla wytwarzania rozdzielonego;
- 8)¹¹⁵⁾ informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji, dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo 2 lub w art. 9a ust. 8d;
- 9) (uchylony).¹¹⁶⁾

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany na podstawie danych dotyczących wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego oraz planowanej w tym roku średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przedkłada operatorowi systemu elektroenergetycznego w terminie do 14. dnia następnego miesiąca po zakończeniu okresu wytworzenia energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest składany za okres:

- 1) roku kalendarzowego należy dołączyć do niego sprawozdanie, o którym mowa w ust. 10, sporządzone na podstawie uzyskanej w tym okresie rzeczywistej średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji;

- 2) krótszy niż określony w pkt 1 – dane ilościowe zawarte w tym wniosku podaje się łącznie za okres objęty tym wnioskiem, z podziałem na poszczególne miesiące.

8. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w ust. 4 pkt 5.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, został przedłożony operatorowi systemu elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w ust. 6. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 15 lutego każdego roku sprawozdanie zawierające dane, o których mowa w ust. 4, dotyczące jednostki kogeneracji za okres poprzedniego roku kalendarzowego, określone na podstawie rzeczywistej średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji; do wniosku należy dołączyć schemat zespołu urządzeń wchodzących w skład jednostki kogeneracji.

11.¹¹⁷⁾ Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

- 1) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w ust. 16, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego w przedsiębiorstwie energetycznym dla danej jednostki kogeneracji, stwierdzającą prawidłowość danych zawartych w sprawozdaniu oraz zasadność składania wniosku o wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w poprzednim roku kalendarzowym, oraz

¹¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. d tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹⁶⁾ Dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 81; uchylony przez art. 1 pkt 16 lit. d tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹¹⁷⁾ W zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 2) wniosek o wydanie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia niedoboru ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu, lub
- 3) wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu; tak umorzone świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8.

12.¹¹⁸⁾ Do wydawania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 2, przepisy ust. 1–4, 6, 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

13.¹¹⁷⁾ Do umarzania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 3, przepisy art. 9e ust. 13 i 15–17 oraz art. 9m ust. 2 stosuje się odpowiednio.

14.¹¹⁷⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umarza świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydane dla energii elektrycznej, o której mowa w art. 9a ust. 8d.

15.¹¹⁷⁾ Do świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 14, przepisów art. 9m nie stosuje się.

16. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na jego wniosek, wykaz akredytowanych jednostek, które zatrudniają osoby o odpowiednich kwalifikacjach technicznych z zakresu kogeneracji oraz zapewniają niezależność w przedstawianiu wyników badań, o których mowa w ust. 11 pkt 1, a także przekazuje informacje o jednostkach, którym udzielono akredytacji, ograniczono zakres akredytacji, zawieszono lub cofnięto akredytację.

¹¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 9m.¹¹⁹⁾ 1.¹²⁰⁾ Przepisy art. 9e ust. 6–13a i 15–17 stosuje się do:

- 1) praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji i przeniesienia tych praw;
- 2) prowadzenia rejestru świadectw pochodzenia z kogeneracji przez podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych i organizujący na tej giełdzie obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia z kogeneracji lub przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- 3) wydawania dokumentu stwierdzającego prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, przez podmiot, o którym mowa w pkt 2;
- 4) opłat za wpis do rejestru świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz za dokonane zmiany w tym rejestrze;
- 5) wniosków o umorzenie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia z kogeneracji i trybu ich umorzenia;
- 6) wygaśnięcia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- 7) przekazywania, przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, podmiotowi, o którym mowa w pkt 2, informacji o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji.

2. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.

3. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, obejmujące energię elektryczną z kogeneracji wytworzoną w poprzednich latach

¹¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 11; w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 tej ustawy.

¹²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

kalendaryzacyjnych, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 8, w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 9n.¹⁰⁸⁾ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co cztery lata, sporządza raport oceniający postęp osiągnięty w zwiększaniu udziału energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w całkowitej krajowej produkcji energii elektrycznej i przedkłada go Komisji Europejskiej w terminie przez nią wyznaczonym.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, raport, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 21 lutego danego roku, w którym występuje obowiązek sporządzenia raportu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje Komisję Europejską o podjętych działaniach ułatwiających dostęp do systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW.

Art. 9o.¹²¹⁾ 1. Potwierdzeniem wytworzenia biogazu rolniczego oraz wprowadzenia go do sieci dystrybucyjnej gazowej jest świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, zwane dalej „świadectwem pochodzenia biogazu”.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego;
- 2) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadectwem pochodzenia biogazu;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 11;
- 5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego, złożony za pośrednictwem operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja wytwarzania biogazu rolniczego określona we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia biogazu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego;
- 2) określenie lokalizacji i znamionowej wydajności instalacji, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadectwem pochodzenia biogazu;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 11 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w określonej instalacji;
- 5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony.

5. Okres, o którym mowa w ust. 2 pkt 5 i ust. 4 pkt 5, obejmuje jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego przedkłada operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętej tym wnioskiem.

7. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytwarzanego biogazu rolniczego wprowadzanego do sieci gazowej dystrybucyjnej, określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych. Urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe zapewnia wytwarzający biogaz rolniczy.

¹²¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

8. Przepisy art. 9e ust. 5a–17 stosuje się odpowiednio do praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia biogazu, przeniesienia tych praw oraz rejestru tych świadectw.

Art. 9p.¹²¹⁾ 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹²²⁾), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego.

2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest Prezes Agencji Rynku Rolnego, zwany dalej „organem rejestrowym”.

3. Przepisy art. 3, art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2–8, art. 6–8 oraz art. 9 ust. 1, ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność, o której mowa w ust. 1.

4. Przez rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w ust. 3, rozumie się naruszenie przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obowiązków, o których mowa w art. 9r ust. 1 pkt 1 i 2.

5. Organ rejestrowy przekazuje Prezesowi URE informacje o zmianach dokonywanych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych zmian.

6.¹²³⁾ Przepisy art. 9e ust. 18 pkt 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego i wprowadzaniem go do sieci dystrybucyjnej gazowej.

7.¹²³⁾ Przedsiębiorstwa wykonujące działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w ust. 1, oraz podmioty realizujące lub planujące realizację

projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7), zwanym dalej „rozporządzeniem Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010”, poprzez przekazanie organowi rejestrowemu informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego (instalacje o mocy elektrycznej co najmniej 20 MW).

Art. 9r.¹²¹⁾ 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność, o której mowa w art. 9p ust. 1, jest obowiązane do:

- 1) wykorzystywania surowców, o których mowa w art. 3 pkt 20a;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej:
 - a) ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - b) ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) ilości ciepła i energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym;
- 3) przekazywania Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych zawierających informacje, o których mowa w pkt 2, według wzoru opracowanego i udostępnionego przez Agencję Rynku Rolnego.

2. Prezes Agencji Rynku Rolnego na podstawie danych zawartych w rejestrze przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność, o której mowa w art. 9p ust. 1;
- 2) informacje, o których mowa ust. 1 pkt 2.

¹²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.

¹²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w ust. 2, Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje:

- 1) ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska,
 - 2) Prezesowi URE
- do dnia 15 marca następnego roku.

Art. 9s.¹²⁴⁾ 1. Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9p ust. 1.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy organu rejestrowego na podstawie pisemnego upoważnienia oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 9p ust. 1;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien zawierać także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w tym protokole.

6. Organ rejestrowy może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności; przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 9t.¹²⁴⁾ Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w źródłach odnawialnych z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują

obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do powyższego rozporządzenia.

Art. 10.¹²⁵⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła jest obowiązane utrzymywać zapasy paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców, z zastrzeżeniem ust. 1a–1d.

1a.¹²⁶⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, może obniżyć ilość zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła, w przypadku:

- 1) wytworzenia, na polecenie właściwego operatora systemu elektroenergetycznego, energii elektrycznej w ilości wyższej od średniej ilości energii elektrycznej wytworzonej w analogicznym okresie w ostatnich trzech latach, lub
- 2) nieprzewidzianego istotnego zwiększenia produkcji energii elektrycznej lub ciepła, lub
- 3) wystąpienia, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nieprzewidzianych, istotnych ograniczeń w dostawach paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.

1b.¹²⁶⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do uzupełnienia zapasów paliw do wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od ostatniego dnia miesiąca, w którym rozpoczęto ich obniżanie.

1c.¹²⁶⁾ W przypadku gdy uzupełnienie zapasów paliw, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nie jest możliwe w terminie, o którym mowa w ust. 1b, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na pisemny

¹²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹²⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, może, w drodze decyzji, wskazać dłuższy termin ich uzupełnienia do wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, biorąc pod uwagę zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców. Termin ten nie może być jednak dłuższy niż cztery miesiące od ostatniego dnia miesiąca, w którym rozpoczęto obniżanie zapasów paliw.

1d.¹²⁶⁾ Wniosek, o którym mowa w ust. 1c, przedsiębiorstwo energetyczne składa nie później niż na 30 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1b. Wniosek zawiera szczegółowe uzasadnienie i harmonogram uzupełnienia zapasów.

1e.¹²⁶⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane informować:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego o zużyciu i stanie zapasów paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w źródłach przyłączonych do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV; informacja ta jest przekazywana wraz z informacją o stanie urządzeń wytwórczych;
- 2) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o obniżeniu ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 oraz o sposobie i terminie ich uzupełnienia wraz z uzasadnieniem.

1f.¹²⁶⁾ Informację, o której mowa w ust. 1e pkt 2, przedsiębiorstwo energetyczne przekazuje w formie pisemnej najpóźniej w trzecim dniu od dnia, w którym rozpoczęto obniżanie ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

2.¹²⁷⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane umożliwić przeprowadzenie kontroli w zakresie:

- 1) zgodności wielkości zapasów paliw z wielkościami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6;
- 2) uzupełnienia zapasów paliw w terminie, o którym mowa w ust. 1b lub 1c;
- 3) obniżenia zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, w przypadkach, o których mowa w ust. 1a.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, które powinno zawierać:

- 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
- 2) nazwę kontrolowanego przedsiębiorstwa energetycznego;
- 3) określenie zakresu kontroli.

4. Osoby upoważnione przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dokonywania kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości i do miejsc, gdzie są gromadzone i utrzymywane zapasy;
- 2) analizy dokumentów dotyczących ewidencjonowania zapasów.

5. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół i przedstawia organom kontrolowanego przedsiębiorstwa.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wielkości zapasów paliw, o których mowa w ust. 1, sposób ich gromadzenia oraz szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli stanu zapasów, uwzględniając rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie gromadzenia zapasów.

Art. 11. 1.¹²⁸⁾ W przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo-energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

2.¹²⁹⁾ Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych polegają na sprzedaży tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości paliw.

¹²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 69 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

3.¹²⁹⁾ Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
 - 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.
4. Ograniczenia wprowadzone na zasadach określonych w ust. 2 i 3 podlegają kontroli w zakresie przestrzegania ich stosowania.

5. Organami uprawnionymi do kontroli stosowania ograniczeń są:

- 1)¹³⁰⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki – w odniesieniu do dostarczanej sieci energii elektrycznej;
- 2)¹³⁰⁾ wojewodowie – w odniesieniu do paliw stałych oraz ciepła;
- 3) organy właściwe w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 21a – w odniesieniu do jednostek wymienionych w tym przepisie.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców.

6a.¹³¹⁾ Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określa w szczególności:

- 1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;

¹³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 69 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 16; w brzmieniu ustalonym przez art. 69 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.

6b. (uchylony).¹³²⁾

7.¹³³⁾ Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

8. Przedsiębiorstwa energetyczne nie ponoszą odpowiedzialności za skutki ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 7.

9.¹³⁴⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o:

- 1) wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej;
- 2) podjętych działaniach i środkach dla usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 11c ust. 2 i 3.

Art. 11a. (uchylony).¹³⁵⁾

Art. 11b. (uchylony).¹³⁵⁾

Art. 11c.¹³⁶⁾ 1. Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii

¹³²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 16; uchylony przez art. 1 pkt 20 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 69 pkt 4 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 16; uchylony przez art. 69 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹³⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.¹³⁷⁾);

- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania.

2. W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, w terminie 60 dni od dnia zniesienia

ograniczeń, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki raport zawierający ustalenia dotyczące przyczyn powstałego zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, zasadności podjętych działań i zastosowanych środków w celu jego usunięcia, staranności i dbałości operatorów systemu elektroenergetycznego oraz użytkowników systemu, w tym odbiorców energii elektrycznej, o zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

5. Raport, o którym mowa w ust. 4, zawiera także wnioski i propozycje działań oraz określa środki mające zapobiec w przyszłości wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 30 dni od dnia otrzymania raportu, o którym mowa w ust. 4, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki opinię do tego raportu, zawierającą w szczególności ocenę wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 11e ust. 1.

Art. 11d.¹³⁶⁾ 1. W sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w następstwie zdarzeń, o których mowa w art. 11c ust. 1, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego podejmuje w szczególności następujące działania:

- 1) wydaje wytwórcy polecenia uruchomienia, odstawienia, zmiany obciążenia lub odłączenia od sieci jednostki wytwórczej centralnie dysponowanej;
- 2) dokonuje zakupów interwencyjnych mocy lub energii elektrycznej;
- 3) wydaje właściwemu operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego polecenia uruchomienia, odstawienia, zmiany obciążenia lub odłączenia od sieci jednostki wytwórczej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej na obszarze jego działania, która nie jest jednostką wytwórczą centralnie dysponowaną;
- 4) wydaje właściwemu operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego polecenia zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej przez odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej na obszarze jego działania lub przerwania zasilania niezbędnej liczby odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej na tym obszarze;
- 5) po wyczerpaniu wszystkich możliwych działań zmierzających do pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną wydaje odbiorcom końcowym,

¹³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, z 2011 r. Nr 222, poz. 1323 oraz z 2012 r. poz. 908.

przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej, polecenia zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej lub odłączenia od sieci urządzeń i instalacji należących do tych odbiorców, zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń;

6) dokonuje zmniejszenia wielkości zdolności przesyłowych wymiany między-systemowej.

2. W okresie wykonywania działań, o których mowa w ust. 1, użytkownicy systemu, w tym odbiorcy energii elektrycznej, są obowiązani stosować się do poleceń operatora systemu elektroenergetycznego, o ile wykonanie tych poleceń nie stwarza bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób.

3. W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

4. Operatorzy systemu elektroenergetycznego pokrywają koszty poniesione przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1.

5. Koszty poniesione przez operatorów systemu elektroenergetycznego w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty uzasadnione działalności, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2.

Art. 11e.¹³⁶⁾ 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, który w następstwie okoliczności za które ponosi odpowiedzialność wprowadził ograniczenia lub dopuścił się niedbalstwa przy dokonywaniu oceny zasadności wprowadzenia tych ograniczeń, odpowiada na zasadach określonych w ust. 2–4 za szkody powstałe u użytkowników krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorców energii elektrycznej przyłączonych do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej objętym ograniczeniami, w wyniku zastosowania środków i działań, o których mowa w art. 11c i art. 11d, w szczególności z powodu przerw lub ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego odpowiada za szkody powstałe w wyniku wprowadzonych ograniczeń wyłącznie w granicach szkody rzeczywistej ponie-

sionej przez użytkowników systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorców energii elektrycznej, w związku z uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą przez nich rzeczy ruchomej, lub uszkodzeniem albo zniszczeniem nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 3–9 oraz art. 11 ust. 8.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego ponosi odpowiedzialność z tytułu szkód, o których mowa w ust. 1, w stosunku do odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym do wysokości 5000 zł (pięć tysięcy zł).

4. Całkowita odpowiedzialność operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego, z tytułu szkód, o których mowa w ust. 1, gdy przerwy lub ograniczenia dotyczyły następującej liczby użytkowników systemu, w tym odbiorców energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym:

- 1) do 25 000 odbiorców – nie może być wyższa niż 25 000 000 zł (dwadzieścia pięć milionów zł);
- 2) od 25 001 do 100 000 odbiorców – nie może być wyższa niż 75 000 000 zł (siedemdziesiąt pięć milionów zł);
- 3) od 100 001 do 200 000 odbiorców – nie może być wyższa niż 150 000 000 zł (sto pięćdziesiąt milionów zł);
- 4) od 200 001 do 1 000 000 odbiorców – nie może być wyższa niż 200 000 000 zł (dwieście milionów zł);
- 5) ponad 1 000 000 odbiorców – nie może być wyższa niż 250 000 000 zł (dwieście pięćdziesiąt milionów zł).

5. Operatorzy systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego, w zakresie objętym ograniczeniami, sporządzają i przekazują niezwłocznie operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu połączonego elektroenergetycznego informacje o liczbie użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w tym odbiorców energii elektrycznej przyłączonych do sieci dystrybucyjnej objętych ograniczeniami, wraz z wykazem udokumentowanych szkód poniesionych przez tych użytkowników, w tym odbiorców, powstałych w wyniku zastosowania środków, o których mowa w art. 11c i art. 11d, z uwzględnieniem ust. 3 i 7–9.

6. W przypadku gdy łączna wartość szkód przekracza odpowiednią kwotę całkowitej odpowiedzialności, o której mowa w ust. 4, kwotę odszkodowania

należnego użytkownikowi systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorcy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1, obniża się proporcjonalnie w takim samym stosunku, w jakim całkowita kwota odszkodowania, która znajduje zastosowanie zgodnie z ust. 4, pozostaje do łącznej wartości szkód powstałych u tych użytkowników, w tym odbiorców.

7. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego nie ponosi odpowiedzialności z tytułu szkód, o których mowa w ust. 1, powstałych u użytkownika systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorcy energii elektrycznej, jeżeli kwota odszkodowania byłaby niższa niż 100 zł.

8. W zakresie wynikającym z podjętych działań i zastosowanych środków, o których mowa w art. 11c i art. 11d, w szczególności z przerw i ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców lub parametrów jakościowych energii elektrycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i 4 – nie przysługują.

9. Użytkownik systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w tym odbiorca energii elektrycznej, zgłasza żądanie naprawienia szkody operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego dany użytkownik, w tym odbiorca, jest przyłączony.

10. Żądanie naprawienia szkód, o których mowa w ust. 1, należy zgłosić właściwemu operatorowi systemu elektroenergetycznego przed upływem 180 dni od dnia zniesienia ograniczeń. Po upływie tego terminu roszczenie o naprawienie tych szkód wygasa.

11. Wypłacone przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego kwoty odszkodowania za szkody poniesione przez użytkowników tego systemu, w tym odbiorców energii elektrycznej, w wyniku podjętych działań i zastosowanych środków, o których mowa w art. 11c i art. 11d, pomniejszone o kwoty, które operator ten uzyskał od użytkowników, w tym odbiorców, którzy przyczynili się do powstania stanu zagrożenia, nie stanowią dla tego operatora kosztu uzasadnionego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2.

Art. 11f.¹³⁶⁾ Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, o których mowa w art. 11, lub działania i środki, o których mowa w art. 11c

i art. 11d oraz w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15–35), powinny:

- 1) powodować jak najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu rynku energii elektrycznej;
- 2) być stosowane:
 - a) w zakresie niezbędnym do przywrócenia prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego,
 - b) na podstawie kryteriów przyjętych dla bieżącego bilansowania systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 3) być podejmowane w uzgodnieniu z właściwymi operatorami systemów przesyłowych elektroenergetycznych, stosownie do postanowień umów, w szczególności dotyczących wymiany informacji.

Rozdział 3

Polityka energetyczna

Art. 12. 1. Naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach polityki energetycznej jest Minister Gospodarki¹³⁸⁾.

2. Zadania Ministra Gospodarki¹³⁸⁾ w zakresie polityki energetycznej obejmują:

- 1) przygotowanie projektu polityki energetycznej państwa i koordynowanie jej realizacji;

¹³⁸⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw gospodarki, stosownie do art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 4 i art. 9 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146, Nr 107, poz. 679, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1035 i Nr 239, poz. 1592, z 2011 r. Nr 234, poz. 1385 i 1386 i Nr 240, poz. 1429 oraz z 2012 r. poz. 596, 908 i 951).

- 2) określanie szczegółowych warunków planowania i funkcjonowania systemów zaopatrzenia w paliwa i energię, w trybie i zakresie ustalonych w ustawie;
- 3) nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w paliwa gazowe i energię elektryczną oraz nadzór nad funkcjonowaniem krajowych systemów energetycznych w zakresie określonym ustawą;
- 4) współdziałanie z wojewodami i samorządami terytorialnymi w sprawach planowania i realizacji systemów zaopatrzenia w paliwa i energię;
- 5) koordynowanie współpracy z międzynarodowymi organizacjami rządowymi w zakresie określonym ustawą;
- 6) (uchylony).
 3. (uchylony).

Art. 12a.¹³⁹⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje uprawnienia Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 lit. a, art. 5a oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁴⁰⁾ w stosunku do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 13. Celem polityki energetycznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, wzrostu konkurencyjności gospodarki i jej efektywności energetycznej, a także ochrony środowiska.

Art. 14. Polityka energetyczna państwa określa w szczególności:

- 1) bilans paliwowo-energetyczny kraju;
- 2) zdolności wytwórcze krajowych źródeł paliw i energii;
- 3) zdolności przesyłowe, w tym połączenia transgraniczne;
- 4) efektywność energetyczną gospodarki;

¹³⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590, z 2010 r. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 34, poz. 171, Nr 122, poz. 695 i Nr 185, poz. 1092 oraz z 2012 r. poz. 459.

- 5) działania w zakresie ochrony środowiska;
- 6) rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 7) wielkości i rodzaje zapasów paliw;
- 8) kierunki restrukturyzacji i przekształceń własnościowych sektora paliwowo-energetycznego;
- 9) kierunki prac naukowo-badawczych;
- 10) współpracę międzynarodową.

Art. 15. 1. Polityka energetyczna państwa jest opracowywana zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju kraju i zawiera:

- 1) ocenę realizacji polityki energetycznej państwa za poprzedni okres;
 - 2) część prognostyczną obejmującą okres nie krótszy niż 20 lat;
 - 3) program działań wykonawczych na okres 4 lat zawierający instrumenty jego realizacji.
2. Politykę energetyczną państwa opracowuje się co 4 lata.

Art. 15a. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje politykę energetyczną państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przyjętą przez Radę Ministrów politykę energetyczną państwa.

Art. 15b.¹⁴¹⁾ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje obejmujące w szczególności:

- 1) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w paliwa gazowe oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stan infrastruktury technicznej sektora gazowego;
- 3) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na paliwa gazowe oraz postępowanie w przypadku niedoborów ich dostaw;

¹⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 4) przewidywane zapotrzebowanie na paliwa gazowe;
 - 5) planowane lub będące w budowie zdolności przesyłowe paliw gazowych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje co dwa lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.
4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, zawiera informacje dotyczące bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej obejmujące w szczególności:
- 1) prognozę równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię w kolejnych 5 latach oraz możliwości równoważenia dostaw w okresie od 5 lat do co najmniej 15 lat, licząc od dnia sporządzenia sprawozdania;
 - 2) bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej;
 - 3) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w energię elektryczną oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
 - 4) stan infrastruktury technicznej sektora elektroenergetycznego;
 - 5) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz postępowanie w przypadku niedoborów jej dostaw;
 - 6) planowane lub będące w budowie nowe moce wytwórcze energii elektrycznej;
 - 7) zamierzenia inwestycyjne w okresie najbliższych co najmniej 5 lat, w odniesieniu do zapewnienia zdolności przesyłowych połączeń międzysystemowych oraz linii elektroenergetycznych wewnętrznych, wpływające w sposób istotny na pokrycie bieżącego i przewidywanego zapotrzebowania kraju na energię elektryczną oraz na zdolności przesyłowe połączeń międzysystemowych.
5. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, w części dotyczącej zamierzeń inwestycyjnych, o których mowa w ust. 4 pkt 7, należy uwzględnić:
- 1) zasady zarządzania ograniczeniami przesyłowymi określone w rozporządzeniu (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003;
 - 2) istniejące i planowane linie przesyłowe;
 - 3) przewidywane modele (strukturę) wytwarzania, dostaw, wymiany transgranicznej i zużycia energii elektrycznej, umożliwiające stosowanie mechanizmów zarządzania popytem na energię elektryczną;

- 4) regionalne, krajowe i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych, określonych w załączniku I do decyzji nr 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylającej decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE (Dz. Urz. UE L 262 z 22.09.2006, str. 1).
6. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3, zawierają także wnioski wynikające z monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki zamieszcza, na swoich stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej, sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3, do dnia 31 lipca danego roku.
8. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 31 sierpnia:
- 1) co roku – dotyczące gazu ziemnego;
 - 2) co 2 lata – dotyczące energii elektrycznej.

Art. 15c. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki we współpracy z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opracowuje sprawozdanie dotyczące nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorstwa energetyczne i ich zachowań sprzecznych z zasadami konkurencji na rynku energii elektrycznej oraz przekazuje je, do dnia 31 lipca każdego roku, Komisji Europejskiej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o:
- 1) zmianie struktury właścicielskiej przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku energii elektrycznej;
 - 2) podjętych działaniach mających na celu zapewnienie wystarczającej różnorodności uczestników rynku i zwiększenia konkurencji;
 - 3) połączeniach z systemami innych państw;
 - 4)¹⁴²⁾ przedsięwzięciach zapewniających konkurencję na rynku energii elektrycznej i służących rozwojowi połączeń międzysystemowych oraz o praktykach ograniczających konkurencję.

¹⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 15d. (uchylony).¹⁴³⁾

Art. 15e.¹⁴⁴⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje do Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.

Art. 16. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządzają dla obszaru swojego działania plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, uwzględniając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

2.¹⁴⁵⁾ Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, sporządzają plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe i energię, na okresy nie krótsze niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 2a.

2a.¹⁴⁶⁾ Operator systemu elektroenergetycznego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną, na okresy nie krótsze niż 5 lat, oraz prognozy dotyczące stanu bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na okresy nie krótsze niż 15 lat.

2b.¹⁴⁶⁾ Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną opracowany przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego powinien uwzględniać plan rozwoju opracowany przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego.

¹⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 15; uchylony przez art. 69 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3. Plany, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) przewidywany zakres dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła;
- 2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz ewentualnych nowych źródeł paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, w tym źródeł odnawialnych;
- 2a) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami gazowymi albo z systemami elektroenergetycznymi innych państw;
- 3) przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie paliw i energii u odbiorców;
- 4) przewidywany sposób finansowania inwestycji;
- 5) przewidywane przychody niezbędne do realizacji planów;
- 6) przewidywany harmonogram realizacji inwestycji.

3a.¹⁴⁷⁾ Plan, o którym mowa w ust. 2a, powinien także określać wielkość zdolności wytwórczych i ich rezerw, preferowane lokalizacje i strukturę nowych źródeł, zdolności przesyłowych lub dystrybucyjnych w systemie elektroenergetycznym i stopnia ich wykorzystania, a także działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej.

4. Plany, o których mowa w ust. 1, powinny zapewniać minimalizację nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat dla paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości dostaw.

5. W celu racjonalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, przy sporządzaniu planów, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii są obowiązane współpracować z przyłączonymi podmiotami oraz gminami, na których obszarze przedsiębiorstwa te wykonują działalność gospodarczą; współpraca powinna polegać w szczególności na:

- 1) przekazywaniu przyłączonym podmiotom informacji o planowanych przedsięwzięciach w takim zakresie, w jakim przedsięwzięcia te będą miały wpływ na pracę urządzeń przyłączonych do sieci albo na zmianę warunków przyłączenia lub dostawy paliw gazowych lub energii;

¹⁴⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2) zapewnieniu spójności między planami przedsiębiorstw energetycznych a założeniami i planami, o których mowa w art. 19 i 20.

6. Projekty planów, o których mowa w ust. 1, podlegają uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, z wyłączeniem planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji:

- 1) paliw gazowych, dla mniej niż 50 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie mniej niż 50 mln m³ tych paliw;
- 2) energii elektrycznej, dla mniej niż 100 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie mniej niż 50 GWh tej energii;
- 3) ciepła.

7.¹⁴⁸⁾ Przedsiębiorstwa energetyczne przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki corocznie, do dnia 1 marca, sprawozdanie z realizacji planów, o których mowa w ust. 1.

8.¹⁴⁸⁾ Operator systemu elektroenergetycznego dokonuje co 3 lata oceny realizacji planu, o którym mowa w ust. 2a. Na podstawie dokonanej oceny, operator systemu elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia zmiany tego planu.

9.¹⁴⁸⁾ Gminy, przedsiębiorstwa energetyczne lub odbiorcy końcowi paliw gazowych lub energii elektrycznej udostępniają nieodpłatnie przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w ust. 1 lub 2a, informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

10.¹⁴⁸⁾ Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, określając w planie, o którym mowa w ust. 2a, poziom połączeń międzysystemowych elektroenergetycznych, bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) krajowe, regionalne i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych określonych w załączniku I do decyzji, o której mowa w art. 15b ust. 5 pkt 4;
- 2) istniejące połączenia międzysystemowe elektroenergetyczne i ich wykorzystanie w sposób możliwie najefektywniejszy;

3) zachowanie właściwych proporcji między kosztami budowy nowych połączeń międzysystemowych elektroenergetycznych a korzyściami wynikającymi z ich budowy dla odbiorców końcowych.

11.¹⁴⁸⁾ Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej nie niższej niż 50 MW sporządzają prognozy na okres 15 lat obejmujące w szczególności wielkość produkcji energii elektrycznej, przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy istniejących lub budowy nowych źródeł oraz dane techniczno-ekonomiczne dotyczące typu i wielkości tych źródeł, ich lokalizacji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej.

12.¹⁴⁸⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, co 3 lata, aktualizuje prognozy, o których mowa w ust. 11, i informuje o tych prognozach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz operatorów systemów elektroenergetycznych, do których sieci jest przyłączone, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

13.¹⁴⁸⁾ Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego i przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przyłączone do sieci przesyłowej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemowi połączonego elektroenergetycznego informacje o strukturze i wielkościach zdolności wytwórczych i dystrybucyjnych przyjętych w planach, o których mowa w ust. 2a, lub prognozach, o których mowa w ust. 11, stosownie do postanowień instrukcji opracowanej przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego.

14.¹⁴⁸⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej dokonuje aktualizacji planu, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 3 lata, uwzględniając zmiany w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego albo, w przypadku braku takiego planu, zgodnie z ustaleniami zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Art. 16a. 1.¹⁴⁹⁾ W przypadku możliwości wystąpienia długookresowego zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, po stwierdzeniu

¹⁴⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3, że istniejące i będące w trakcie budowy moce wytwórcze energii elektrycznej oraz przedsięwzięcia racjonalizujące jej zużycie nie zapewniają długookresowego bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię.

2. W ogłoszeniu o przetargu określa się przedmiot przetargu, jego zakres, warunki uczestnictwa, rodzaje instrumentów ekonomiczno-finansowych określone w odrębnych przepisach, umożliwiających budowę nowych mocy wytwórczych lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną na warunkach preferencyjnych, oraz miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.

3.¹⁵⁰⁾ Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 9i ust. 4–9.

3a.¹⁵¹⁾ W przetargu mogą uczestniczyć także podmioty niebędące przedsiębiorstwami energetycznymi.

4. Przed skierowaniem ogłoszenia o przetargu do Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uzgadnia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i z innymi właściwymi organami administracji państwowej rodzaje instrumentów, o których mowa w ust. 2.

5. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się:

- 1) polityką energetyczną państwa;
- 2) bezpieczeństwem systemu elektroenergetycznego;
- 3) wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia i środowiska oraz bezpieczeństwa publicznego;
- 4) efektywnością energetyczną i ekonomiczną przedsięwzięcia;
- 5) lokalizacją budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej;

¹⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

6) rodzajem paliw przeznaczonych do wykorzystania w nowych mocach wytwórczych energii elektrycznej.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej warunki przetargu w terminie umożliwiającym ich opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej co najmniej na 6 miesięcy przed dniem zamknięcia składania ofert o przystąpieniu do przetargu.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiera z uczestnikiem przetargu, którego oferta została wybrana, umowę, w której określa się w szczególności obowiązki uczestnika, rodzaje instrumentów, o których mowa w ust. 2, oraz zasady rozliczania wsparcia finansowego wynikającego z tych instrumentów.

8.¹⁵²⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub na realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną oraz warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 16b.¹⁵³⁾ 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego realizuje w pierwszej kolejności działania niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.

2. Zysk operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w rozumieniu ustawy z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 154, poz. 792, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 oraz z 2012 r. poz. 596) przeznaczana się w pierwszej kolejności na finansowanie realizacji zadań i obowiązków, o których mowa w art. 9c ust. 2.

Art. 17. Samorząd województwa uczestniczy w planowaniu zaopatrzenia w energię i paliwa na obszarze województwa w zakresie określonym w art. 19

¹⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

ust. 5 oraz bada zgodność planów zaopatrzenia w energię i paliwa z polityką energetyczną państwa.

Art. 18. 1. Do zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe należą:

- 1) planowanie i organizacja zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy;
- 2) planowanie oświetlenia miejsc publicznych i dróg znajdujących się na terenie gminy;
- 3) finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg publicznych znajdujących się na terenie gminy;
- 4)¹⁵⁴⁾ planowanie i organizacja działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy.

2.¹⁵⁵⁾ Gmina realizuje zadania, o których mowa w ust. 1, zgodnie z:

- 1) miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu – z kierunkami rozwoju gminy zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) odpowiednim programem ochrony powietrza przyjętym na podstawie art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁵⁶⁾).

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do autostrad i dróg ekspresowych w rozumieniu przepisów o autostradach płatnych.

3a. (uchylony).

4. (uchylony).

¹⁵⁴⁾ Dodany przez art. 39 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁵⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460 i 951.

Art. 19. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) opracowuje projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, zwany dalej „projektem założeń”.

2.¹⁵⁷⁾ Projekt założeń sporządza się dla obszaru gminy co najmniej na okres 15 lat i aktualizuje co najmniej raz na 3 lata.

3. Projekt założeń powinien określać:

- 1) ocenę stanu aktualnego i przewidywanych zmian zapotrzebowania na ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe;
- 2) przedsięwzięcia racjonalizujące użytkowanie ciepła, energii elektrycznej i paliw gazowych;
- 3)¹⁵⁸⁾ możliwości wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów paliw i energii, z uwzględnieniem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii, energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanych w kogeneracji oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych;
- 3a)¹⁵⁹⁾ możliwości stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej;

4) zakres współpracy z innymi gminami.

4. Przedsiębiorstwa energetyczne udostępniają nieodpłatnie wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) plany, o których mowa w art. 16 ust. 1, w zakresie dotyczącym terenu tej gminy oraz propozycje niezbędne do opracowania projektu założeń.

5. Projekt założeń podlega opiniowaniu przez samorząd województwa w zakresie koordynacji współpracy z innymi gminami oraz w zakresie zgodności z polityką energetyczną państwa.

6. Projekt założeń wykląda się do publicznego wglądu na okres 21 dni, powiadamiając o tym w sposób przyjęty zwyczajowo w danej miejscowości.

¹⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁵⁹⁾ Dodany przez art. 39 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

7. Osoby i jednostki organizacyjne zainteresowane zaopatrzeniem w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy mają prawo składać wnioski, zastrzeżenia i uwagi do projektu założeń.

8. Rada gminy uchwała założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, rozpatrując jednocześnie wnioski, zastrzeżenia i uwagi zgłoszone w czasie wyłożenia projektu założeń do publicznego wglądu.

Art. 20. 1. W przypadku gdy plany przedsiębiorstw energetycznych nie zapewniają realizacji założeń, o których mowa w art. 19 ust. 8, wójt (burmistrz, prezydent miasta) opracowuje projekt planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, dla obszaru gminy lub jej części. Projekt planu opracowywany jest na podstawie uchwalonych przez radę tej gminy założeń i winien być z nim zgodny.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) propozycje w zakresie rozwoju i modernizacji poszczególnych systemów zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, wraz z uzasadnieniem ekonomicznym;
- 1a)¹⁶⁰ propozycje w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej kogeneracji;
- 1b)¹⁶¹ propozycje stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej;
- 2) harmonogram realizacji zadań;
- 3) przewidywane koszty realizacji proponowanych przedsięwzięć oraz źródło ich finansowania.

3. (uchylony).

4. Rada gminy uchwała plan zaopatrzenia, o którym mowa w ust. 1.

5. W celu realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, gmina może zawierać umowy z przedsiębiorstwami energetycznymi.

6. W przypadku gdy nie jest możliwa realizacja planu na podstawie umów, rada gminy – dla zapewnienia zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i pa-

liwa gazowe – może wskazać w drodze uchwały tę część planu, z którą prowadzone na obszarze gminy działania muszą być zgodne.

Rozdział 4

Organ do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią

Art. 21. 1. Zadania z zakresu spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz promowania konkurencji realizuje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE”.

2. Prezes URE jest centralnym organem administracji rządowej.

2a.¹⁶² Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa URE.

2b.¹⁶³ Stanowisko Prezesa URE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa URE.

2c.¹⁶³ Informację o naborze na stanowisko Prezesa URE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

¹⁶⁰ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁶¹ Dodany przez art. 39 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 21; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁶² W brzmieniu ustalonym przez art. 155 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), która weszła w życie z dniem 24 marca 2009 r.

¹⁶³ Dodany przez art. 155 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 162.

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

2d.¹⁶³⁾ Termin, o którym mowa w ust. 2c pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2e.¹⁶³⁾ Nabór na stanowisko Prezesa URE przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

2f.¹⁶³⁾ Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2e, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

2g.¹⁶³⁾ Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 2f, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

2h.¹⁶³⁾ W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

2i.¹⁶³⁾ Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszelegowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

2j.¹⁶³⁾ Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

2k.¹⁶³⁾ Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3. (uchylony).

4. Prezes URE wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, przy pomocy Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „URE”.

5.¹⁶⁴⁾ Wiceprezesa URE powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa URE. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa URE.

5a.¹⁶⁵⁾ Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 5, powołuje Prezes URE.

5b.¹⁶⁵⁾ Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio ust. 2b–2k.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze zarządzenia, nadaje statut URE, określający jego organizację wewnętrzną.

Art. 21a. Organami właściwymi w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią dla:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, jednostek organizacyjnych Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości

¹⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 155 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 162.

¹⁶⁵⁾ Dodany przez art. 155 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 162.

są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez właściwych ministrów w uzgodnieniu z Prezesem URE;

- 2)¹⁶⁶⁾ jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez Szefów tych Agencji w uzgodnieniu z Prezesem URE.

Art. 22. 1. W skład Urzędu Regulacji Energetyki wchodzi Oddział Centralny w Warszawie oraz następujące oddziały terenowe:

- 1) północno-zachodni z siedzibą w Szczecinie;
- 2) północny z siedzibą w Gdańsku;
- 3) zachodni z siedzibą w Poznaniu;
- 4) wschodni z siedzibą w Lublinie;
- 5) środkowo-zachodni z siedzibą w Łodzi;
- 6) południowo-zachodni z siedzibą we Wrocławiu;
- 7) południowy z siedzibą w Katowicach;
- 8) południowo-wschodni z siedzibą w Krakowie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zasięg terytorialny i właściwość rzeczową z uwzględnieniem granic powiatów.

3. Dyrektorzy oddziałów URE są powoływani i odwoływani przez Prezesa URE.

Art. 23. 1. Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmiierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.

2. Do zakresu działania Prezesa URE należy:

- 1) udzielanie i cofanie koncesji;
- 2) zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45 i 46, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowa-

nych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach;

- 3) ustalanie:
 - a) współczynników korekcyjnych określających projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków wykonywania przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej,
 - b) okresu obowiązywania taryf i współczynników korekcyjnych, o których mowa w lit. a,
 - c) wysokości uzasadnionego zwrotu z kapitału, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia,
 - d) maksymalnego udziału opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla poszczególnych grup odbiorców w taryfach dla paliw gazowych i energii, w przypadkach gdy wymaga tego ochrona interesów odbiorców,
 - e)¹⁶⁷⁾ jednostkowych opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 8a,
 - f)¹⁶⁸⁾ wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f;
- 3a)¹⁶⁹⁾ opracowywanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitą formę planów, o których mowa w art. 16 ust. 1;
- 4) kontrolowanie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a;
- 4a)¹⁷⁰⁾ kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 49a ust. 1 i 2;
- 5) uzgadnianie projektów planów, o których mowa w art. 16;
- 6)¹⁷¹⁾ wyznaczanie operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1, 3 i 9, oraz publikowanie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki i zamiesz-

¹⁶⁷⁾ Dodana przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11; w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 tej ustawy.

¹⁶⁸⁾ Dodana przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 167 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708), która weszła w życie z dniem 24 lipca 2006 r.

- czanie na swojej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o danych adresowych, obszarze działania i okresie, na który zostali wyznaczeni operatorami systemu;
- 7) udzielanie i cofanie zwolnienia z obowiązku świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1;
 - 8)¹⁷²⁾ zatwierdzanie instrukcji ruchu i eksploatacji sieci, o których mowa w art. 9g;
 - 9) organizowanie i przeprowadzanie przetargów dotyczących:
 - a) wyłaniania sprzedawców z urzędu,
 - b) budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej i realizacji przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną;
 - 10) kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych i energii elektrycznej;
 - 11)¹⁷³⁾ kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego oraz innych uczestników rynku energii elektrycznej obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, a także wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia;
 - 11a)¹⁷⁴⁾ kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005) oraz:
 - a) zatwierdzanie informacji podawanych do wiadomości publicznej przez operatorów systemów przesyłowych gazowych, o których mowa w art. 6 tego rozporządzenia, oraz wyrażanie zgody na ograniczenie zakresu publikacji tych informacji,
 - b) opiniowanie wniosków operatorów systemów przesyłowych gazowych o wykorzystanie przez użytkowników sieci przesyłowych niewykorzystanych zdolności przesyłowych tych sieci, w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia,
 - c) zatwierdzanie sposobu wykorzystania przez operatorów systemów przesyłowych gazowych przychodów uzyskiwanych z tytułu udostępniania przez nich niewykorzystanej a zarezerwowanej zdolności sieci przesyłowych;
 - 12) rozstrzyganie sporów w zakresie określonym w art. 8 ust. 1;
 - 13) nakładanie kar pieniężnych na zasadach określonych w ustawie;
 - 14) współdziałanie z właściwymi organami w przeciwdziałaniu praktykom przedsiębiorstw energetycznych ograniczającym konkurencję;
 - 14a)¹⁷⁵⁾ współdziałanie z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem kapitałowym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.¹⁷⁶⁾) w zakresie niezbędnym do właściwego wykonywania zadań określonych w ustawie;
 - 15) ustalanie metod kontroli i podejmowanie działań dla poprawy efektywności przedsiębiorstw energetycznych;
 - 16) określanie i publikowanie wskaźników i cen wskaźnikowych istotnych dla procesu kształtowania taryf;
 - 17) publikowanie informacji służących zwiększeniu efektywności użytkowania paliw i energii;
 - 18)¹⁷⁷⁾ zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie w terminie do dnia 31 marca każdego roku:
 - a) średnich cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji obliczonych oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1–2,

¹⁷⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁷⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228, poz. 1507 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 126, poz. 853, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 131, poz. 763, Nr 199, poz. 1175 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2012 r. poz. 855.

¹⁷⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret siódme ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret piąte ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a tiret szóste ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 16.

- b) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym oraz sposób jej obliczenia,
- c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:
- opalanych paliwami węglowymi,
 - opalanych paliwami gazowymi,
 - opalanych olejem opałowym,
 - stanowiących odnawialne źródła energii
- w poprzednim roku kalendarzowym;
- 19)¹⁷⁸⁾ gromadzenie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej w sektorach:
- a) gazu ziemnego i energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- b) biopaliw ciekłych, o których mowa w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
- znajdujących się w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej i przekazywanie ich do ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 lipca roku sprawozdawczego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 w zakresie określonym w pkt 2–4 załącznika do powyższego rozporządzenia;
- 19a)¹⁷⁹⁾ przekazywanie do Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 9c ust. 11;
- 20) monitorowanie funkcjonowania systemu gazowego i elektroenergetycznego w zakresie:
- a) zasad zarządzania i rozdziału przepustowości połączeń międzysystemowych, z którymi istnieją wzajemne połączenia, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)
- stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- b) mechanizmów bilansowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami w krajowym systemie gazowym i elektroenergetycznym,
- c) warunków przyłączania podmiotów do sieci i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci,
- d) wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci i rozdziału zdolności przesyłowych stron umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych,
- e) warunków świadczenia usług magazynowania paliw gazowych, usług skraplania gazu ziemnego oraz innych usług świadczonych przez przedsiębiorstwa energetyczne,
- f) bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej,
- g) wypełniania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych ich zadań,
- h) wypełniania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44;
- 21)¹⁸⁰⁾ wydawanie świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, i świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, oraz ich umarzanie;
- 22) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub ustawach odrębnych.
- 2a.¹⁸¹⁾ Prezes URE w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 19 i 20, w szczególności sporządza raport przedstawiający i oceniający:
- 1) warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;

¹⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁷⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11; w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uszczerbienia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 tej ustawy.

¹⁸¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 30 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2) realizację planów, o których mowa w art. 16 ust. 2a, z uwzględnieniem zamierzeń inwestycyjnych wynikających ze sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3.

2b.¹⁸¹⁾ Raport, o którym mowa w ust. 2a, może zawierać także propozycje zmian przepisów określających warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, o których mowa w art. 9 ust. 3, i szczegółowych zasad kształtowania taryf dla energii elektrycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, służących rozwojowi zdolności wytwórczych i przesyłowych energii elektrycznej, zgodnie z przyjętą polityką energetyczną państwa, o której mowa w art. 15a, i wnioskami wynikającymi ze sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3.

2c.¹⁸¹⁾ Prezes URE przekazuje raport, o którym mowa w ust. 2a, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku.

2d.¹⁸¹⁾ Raport, o którym mowa w ust. 2a, podlega publikacji w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

3.¹⁸²⁾ W sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5, z wyjątkiem spraw wymienionych w art. 32 ust. 1 pkt 4 i ust. 5, niezbędna jest opinia właściwego miejscowo zarządu województwa.

4. Nieprzedstawienie przez zarząd województwa opinii w sprawach wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 5, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia sprawy do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii.

Art. 24. 1. Prezes URE składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym ocenę bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej, stosownie do zakresu działania określonego w art. 23 ust. 2, oraz przedstawia, na jego żądanie, informacje z zakresu swojej działalności.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera także ocenę podjętych działań zmierzających do realizacji celów określonych w raporcie, o którym

¹⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 69, poz. 586), która weszła w życie z dniem 22 maja 2009 r.

mowa w art. 9f ust. 1, w zakresie ich zgodności z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych.

Art. 25–27. (uchylone).

Art. 28. 1.¹⁸³⁾ Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2.¹⁸⁴⁾ Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9e, art. 9l, art. 9m, art. 9o i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 1b, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 29. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników URE.

Art. 30. 1. Do postępowania przed Prezesem URE stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2–4, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego¹⁸⁵⁾ w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

¹⁸³⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁸⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁸⁵⁾ Obecnie: Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 129, poz. 1102), która weszła w życie z dniem 15 grudnia 2002 r.

3.¹⁸⁶⁾ Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień Prezesa URE, od których służy zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Art. 31. 1. URE wydaje Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Biuletynem URE”.

2. URE ogłasza w Biuletynie URE sprawozdania, o których mowa w art. 24 ust. 1.

3. URE ogłasza w Biuletynie URE informacje o:

- 1) podmiotach ubiegających się o koncesję;
- 2) decyzjach w sprawach koncesji i taryf wraz z uzasadnieniem;
- 3) rozstrzygnięciach w sprawach spornych podjętych przez Prezesa URE;
- 4) średnich cenach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18;
- 5)¹⁸⁷⁾ stawkach opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e;
- 6)¹⁸⁷⁾ zaktualizowanych kwotach kosztów osieroconych, o których mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e;
- 7)¹⁸⁷⁾ średnioważonym koszcie węgla, zużywanego przez jednostki wytwórcze centralnie dysponowane na wytworzenie jednej megawatogodziny energii elektrycznej w poprzedzającym roku kalendarzowym, z uwzględnieniem kosztów jego transportu wyrażonym w złotych na megawatogodzinę, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e;
- 8)¹⁸⁷⁾ średniej cenie wytwarzanej energii elektrycznej przez wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane opalane węglem, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e.

4. W odniesieniu do ciepła informacje, o których mowa w ust. 3, ogłasza się we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym.

¹⁸⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), która weszła w życie z dniem 3 maja 2012 r.

¹⁸⁷⁾ Dodany przez art. 59 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 55.

5. Prezes URE może ustanowić, w drodze zarządzenia, regionalne lub branżowe wydania Biuletynu URE oraz określić ich zakres, zasięg i warunki publikacji ogłoszeń.

Rozdział 5

Koncesje i taryfy

Art. 32. 1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

1)¹⁸⁸⁾ wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania:

- a) paliw stałych lub paliw gazowych,
- b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii lub do źródeł wytwarzających energię elektryczną w kogeneracji z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- c) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW;

2) magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego, jak również magazynowania paliw ciekłych, z wyłączeniem: lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s oraz magazynowania paliw ciekłych w obrocie detalicznym;

3) przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, z wyłączeniem: dystrybucji paliw gazowych w sieci o przepustowości poniżej 1 MJ/s oraz przesyłania lub dystrybucji ciepła, jeżeli łączna moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW;

4)¹⁸⁹⁾ obrotu paliwami lub energią, z wyłączeniem:

- a) obrotu paliwami stałymi, obrotu energią elektryczną za pomocą instalacji o napięciu poniżej 1 kV będącej własnością odbiorcy, obrotu paliwami

¹⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW,

b)¹⁹⁰⁾ obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną dokonywanego na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi przez towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi oraz przez spółkę prowadzącą giełdę towarową, giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające paliwa gazowe lub energią elektryczną, z tytułu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Koncesje na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, będą wydawane z uwzględnieniem dywersyfikacji źródeł gazu oraz bezpieczeństwa energetycznego.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom dywersyfikacji dostaw gazu z zagranicy poprzez ustalenie maksymalnego procentowego udziału gazu z jednego źródła. Rozporządzenie określi poziom dywersyfikacji na okres co najmniej 10 lat.

4. Uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła uzyskiwanego w przemysłowych procesach technologicznych, a także gdy wielkość mocy zamówionej przez odbiorców nie przekracza 5 MW.

5.¹⁹¹⁾ Uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, nie wymaga wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzyną lotniczą oznaczoną symbolem PKWiU 23.20.11-40 oraz objętą kodem CN 2710 11 31, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 1 000 000 euro.

Art. 33. 1. Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który:

- 1)¹⁹²⁾ ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania;
- 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności;
- 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54;
- 5)¹⁹³⁾ uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących.

1a.¹⁹⁴⁾ Prezes URE udziela koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wnioskodawcy, który:

¹⁹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 182.

¹⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2008 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wejściem w życie Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. U. Nr 180, poz. 1112), która weszła w życie z dniem 25 października 2008 r.

¹⁹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁹⁴⁾ Dodany przez art. 69 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 6; w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392), która weszła w życie z dniem 4 grudnia 2011 r.

¹⁹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 1) posiada własne pojemności magazynowe lub
- 2) zawarł umowę przedwstępną o świadczenie usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z późn. zm.¹⁹⁵⁾), w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 tej ustawy, lub
- 3) został zwolniony z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 2.
 2. Uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji lub zezwoleń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.
 3. Nie może być wydana koncesja wnioskodawcy:
 - 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
 - 2)¹⁹⁶⁾ któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 3) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą.
4. (uchylony).
5. Prezes URE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia wnioskodawcy koncesji.

Art. 34. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja, wnoszą coroczne opłaty do budżetu państwa, obciążające koszty ich działalności.

¹⁹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

¹⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2. (uchylony).

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób pobierania przez Prezesa URE opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wysokości przychodów przedsiębiorstw energetycznych osiągniętych z działalności objętej koncesją, a także kosztów regulacji.

4. Przedsiębiorstwa energetyczne wytwarzające energię elektryczną w odnawialnych źródłach energii o mocy nieprzekraczającej 5 MW są zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tych źródłach.

Art. 35. 1. Wniosek o udzielenie koncesji powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania, a w razie ustanowienia pełnomocników do dokonywania czynności prawnych w imieniu przedsiębiorcy – również ich imiona i nazwiska;
- 2) określenie przedmiotu oraz zakresu prowadzonej działalności, na którą ma być wydana koncesja, oraz projekt planu, o którym mowa w art. 16;
- 3) informacje o dotychczasowej działalności wnioskodawcy, w tym sprawozdania finansowe z ostatnich 3 lat, jeżeli podmiot prowadzi działalność gospodarczą;
- 4) określenie czasu, na jaki koncesja ma być udzielona, wraz ze wskazaniem daty rozpoczęcia działalności;
- 5) określenie środków, jakimi dysponuje podmiot ubiegający się o koncesję, w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania działalności objętej wnioskiem;
- 6) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

1a.¹⁹⁷⁾ Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien ponadto określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wol-

¹⁹⁷⁾ Dodany przez art. 69 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 6; w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. a ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 194.

nym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z ustawą wymienioną w art. 33 ust. 1a pkt 2, lub zawierać informację o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy, wraz z dołączoną kopią tej decyzji.

1b.¹⁹⁸⁾ Wnioskodawca, który rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej wyłącznie w zakresie wywozu gazu ziemnego, jest zwolniony z obowiązku dołączenia do wniosku o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą informacji o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.

2. (uchylony).

3. Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków.

Art. 36. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.

Art. 37. 1. Koncesja powinna określać:

- 1) podmiot i jego siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 2) przedmiot oraz zakres działalności objętej koncesją;
- 3) datę rozpoczęcia działalności objętej koncesją oraz warunki wykonywania działalności;
- 4) okres ważności koncesji;
- 5) szczególne warunki wykonywania działalności objętej koncesją, mające na celu właściwą obsługę odbiorców, w zakresie:
 - a) zapewnienia zdolności do dostarczania paliw lub energii w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4, 7 i 8,
 - b) powiadamiania Prezesa URE o niepodjęciu lub zaprzestaniu bądź ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją, w okresie jej obowiązywania;
- 6) zabezpieczenie ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu koncesjonowanej działalności;

¹⁹⁸⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 194.

7) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

2. Koncesja powinna ponadto określać warunki zaprzestania działalności przedsiębiorstwa energetycznego po wygaśnięciu koncesji lub po jej cofnięciu.

3. (uchylony).

Art. 38. Udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.

Art. 39. Przedsiębiorstwo energetyczne może złożyć wniosek o przedłużenie ważności koncesji, nie później niż na 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem.

Art. 40. 1. Prezes URE może nakazać przedsiębiorstwu energetycznemu, pomimo wygaśnięcia koncesji, dalsze prowadzenie działalności objętej koncesją przez okres nie dłuższy niż 2 lata, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

2. Jeżeli działalność prowadzona w warunkach określonych w ust. 1 przynosi stratę, przedsiębiorstwu energetycznemu należy się pokrycie strat od Skarbu Państwa w wysokości ograniczonej do uzasadnionych kosztów działalności określonej w koncesji, przy zachowaniu należytej staranności.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, są zatwierdzane przez Prezesa URE.

Art. 41. 1. Prezes URE może zmienić warunki wydanej koncesji na wnioski przedsiębiorstwa energetycznego.

2. Prezes URE cofa koncesję w przypadkach:

- 1) określonych w art. 58 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2)¹⁹⁹⁾ cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia, w trybie i na zasadach

¹⁹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 144 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), która weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r.

określonych w przepisach odrębnych – w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;

3) w przypadku zmiany, w zakresie określonym w ustawie, warunków wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją.

2a.²⁰⁰⁾ Prezes URE cofa koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą również w przypadku nieutrzymywania, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub niezapewnienia ich dostępności zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2, art. 24a oraz art. 25 ust. 2 albo ust. 5 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.

3. Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

4. Prezes URE może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres:

1) w przypadkach określonych w art. 58 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;

2) w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego.

Art. 42. Koncesja udzielona przedsiębiorstwu energetycznemu na podstawie ustawy wygasa przed upływem czasu, na jaki została wydana, z dniem wykreślenia tego przedsiębiorstwa z właściwego rejestru lub ewidencji.

Art. 43. 1.²⁰¹⁾ Kto zamierza wykonywać działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, przetwarzaniu, magazynowaniu, przesyłaniu, dystrybucji oraz obrocie paliwami lub energią, skraplaniu gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, podlegającą koncesjonowaniu, może ubiegać się o wydanie promesy koncesji.

2. Promesę wydaje Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na działalność określoną w promesie, chyba że uległ zmianie stan faktyczny lub prawny podany we wniosku o wydanie promesy.

5.²⁰²⁾ Do wniosku o wydanie promesy stosuje się odpowiednio art. 35, z zastrzeżeniem ust. 6.

6.²⁰³⁾ Wniosek o udzielenie promesy koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2, lub zawierać zobowiązanie do wystąpienia do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy.

Art. 44. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, zapewniając równoprawne traktowanie odbiorców oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego, jest obowiązane prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

1) dostarczania paliw gazowych lub energii, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi lub energią, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, a także w odniesieniu do grup odbiorców określonych w taryfie, w tym sprzedaży paliw gazowych lub energii odbiorcom, którzy mają prawo wyboru sprzedawcy, i odbiorcom, którzy nie mają prawa wyboru sprzedawcy;

2) niezwiązanym z działalnością wymienioną w pkt 1.

²⁰⁰⁾ Dodany przez art. 69 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 6; w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 194.

²⁰¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 4 lit. a ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 194.

²⁰³⁾ Dodany przez art. 2 pkt 4 lit. b ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 194.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne są obowiązane do sporządzania i przechowywania sprawozdań finansowych dotyczących poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych lub energii, zawierających bilans oraz rachunek zysków i strat za okresy sprawozdawcze, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości.

3. Przedsiębiorstwa energetyczne, które nie są obowiązane na podstawie odrębnych przepisów do publikowania sprawozdań finansowych, udostępniają te sprawozdania do publicznego wglądu w swojej siedzibie.

Art. 45. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla paliw gazowych lub energii, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 32 ust. 1; taryfy należy kalkulować w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu paliwami gazowymi i energią oraz magazynowania, skraplania lub regazyfikacji paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność;
- 1a)²⁰⁴⁾ pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie magazynowania paliw gazowych, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji magazynów paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność w wysokości nie mniejszej niż stopa zwrotu na poziomie 6%;
- 2) pokrycie kosztów uzasadnionych ponoszonych przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych w związku z realizacją ich zadań;
- 3) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.

1a. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty, które wynikają z nakładów ponoszonych na przedsięwzięcia inwestycyjne podjęte przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w latach 1993–1998, słu-

żące poprawie ochrony środowiska i efektywności wytwarzania energii elektrycznej, w części, jaką zatwierdzi Prezes URE, z uwzględnieniem przychodów uzyskanych ze sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ust. 1.

1b.²⁰⁵⁾ Przepisów ust. 1a nie stosuje się od dnia powstania obowiązku uiszczania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e.

1c.²⁰⁵⁾ W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e.

2. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć i usług zmierzających do zmniejszenia zużycia paliw i energii u odbiorców, stanowiących ekonomiczne uzasadnienie uniknięcia budowy nowych źródeł energii i sieci.

3. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć związanych z rozwojem odnawialnych źródeł energii.

4. Przedsiębiorstwa energetyczne różnicują ceny i stawki opłat określone w taryfach dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła dla różnych grup odbiorców wyłącznie ze względu na koszty uzasadnione spowodowane realizacją świadczenia, o ile przepisy nie stanowią inaczej.

5. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii kalkulują stawki opłat za usługi przesyłania lub dystrybucji w taki sposób, aby udział opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla danej grupy odbiorców nie był większy niż ustalony przez Prezesa URE.

6.²⁰⁶⁾ Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 9a ust. 8e.

²⁰⁴⁾ Dodany przez art. 69 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

²⁰⁵⁾ Dodany przez art. 59 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 55.

²⁰⁶⁾ Dodany przez art. 59 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 55.

Art. 45a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie cen i stawek opłat zawartych w taryfie lub cen i stawek opłat ustalanych na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wylicza opłaty za dostarczane do odbiorcy paliwa gazowe, energię elektryczną lub ciepło.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem udzielonych odbiorcy upustów i bonifikat, stanowią koszty zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła dostarczanych do budynku, w którym znajdują się lokale mieszkalne i użytkowe, zamieszkałe lub użytkowane przez osoby niebędące odbiorcami.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela upustów lub bonifikat, o których mowa w ust. 2, za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców w wysokości określonej w taryfie lub w umowie.

4. Koszty zakupu, o których mowa w ust. 2, są rozliczane w opłatach pobieranych od osób, o których mowa w ust. 2. Wysokość opłat powinna być ustalana w taki sposób, aby zapewniała wyłącznie pokrycie ponoszonych przez odbiorcę kosztów zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

5. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio do ustalania przez odbiorcę – właściciela lub zarządcę budynku opłat dla osób, o których mowa w ust. 2, do których ciepło dostarczane jest z własnych źródeł i instalacji ciepłych.

6. W przypadku gdy wyłącznym odbiorcą paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła dostarczanych do budynku jest właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego, jest on odpowiedzialny za rozliczanie na poszczególne lokale całkowitych kosztów zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

7. W przypadku gdy miejsce zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń z przedsiębiorstwem energetycznym za dostarczone ciepło jest wspólne dla dwóch lub więcej budynków wielolokalowych, właściciele lub zarządcy tych budynków wyposażają ją w układy pomiarowo-rozliczeniowe, w celu rozliczenia kosztów zakupu ciepła na poszczególne budynki.

8. Koszty zakupu ciepła, o których mowa w ust. 2, rozlicza się w części dotyczącej:

1) ogrzewania, stosując metody wykorzystujące:

- a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:
 - wskazania ciepłomierzy,
 - wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, wprowadzo-

nych do obrotu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie oceny zgodności,

– powierzchnię lub kubaturę tych lokali,

b) dla wspólnych części budynku wielolokalowego użytkowanych przez osoby, o których mowa w ust. 2, powierzchnię lub kubaturę tych części odpowiednio w proporcji do powierzchni lub kubatury zajmowanych lokali;

2) przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczanej centralnie przez instalację w budynku wielolokalowym, stosując metody wykorzystujące:

a) wskazania wodomierzy ciepłej wody w lokalach,

b) liczbę osób zamieszkałych stale w lokalu.

9. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku, tak aby wybrana metoda, uwzględniając współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku przy jednoczesnym zachowaniu prawidłowych warunków eksploatacji budynku określonych w odrębnych przepisach, stymulowała energooszczędne zachowania oraz zapewniała ustalanie opłat, o których mowa w ust. 4, w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

10. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadza wybraną metodę, o której mowa w ust. 9, w formie wewnętrznego regulaminu rozliczeń ciepła przeznaczonego na ogrzewanie tego budynku i przygotowanie ciepłej wody użytkowej dostarczanej centralnie poprzez instalację w budynku, zwanego dalej „regulaminem rozliczeń”; regulamin rozliczeń podaje się do wiadomości osobom, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jego wprowadzenia do stosowania.

11. W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadził metodę, o której mowa w ust. 9, wykorzystującą ciepłomierze i urządzenia wymienione w ust. 8 pkt 1 lit. a tiret drugie oraz pkt 2 lit. a, osoba, o której mowa w ust. 2, udostępnia swoje pomieszczenia w celu zainstalowania lub wymiany tych ciepłomierzy i urządzeń oraz umożliwia dokonywanie ich kontroli i odczytu wskazań w celu rozliczania kosztów zużytego ciepła w tym budynku.

12. W przypadku stosowania w budynku wielolokalowym metody, o której mowa w ust. 9, wykorzystującej wskazania urządzeń wymienionych w ust. 8

pkt 1 lit. a tiret drugie, regulamin rozliczeń powinien dopuszczać możliwość zamiennego rozliczania opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych lub użytkowych na podstawie ich powierzchni lub kubatury oraz określać warunki stosowania zamiennego rozliczania.

Art. 45b. (uchylony).

Art. 46. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania paliw gazowych, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 4) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków działalności wykonywanej przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 5) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz rozliczeń między przedsiębiorstwami energetycznymi;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) sposób ustalania opłat za przekroczenia mocy;
- 8) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór paliw gazowych;
- 9) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) podział podmiotów przyłączanych na grupy przyłączeniowe;
- 3) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 4) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 5) sposób uwzględniania w taryfach:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia,
 - b) kosztów zakupu energii elektrycznej, o których mowa w art. 9a ust. 6 i 8,
 - c)²⁰⁷⁾ rekompensat, o których mowa w przepisach rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003,
 - d) kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1a;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 7) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi, w tym w zakresie określonym w art. 45 ust. 1a;
- 8) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;

²⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 9) sposób ustalania opłat za ponadumowny pobór energii biernej i przekroczenia mocy;
- 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej;
- 11) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla ciepła oraz szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania ciepła, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

6.²⁰⁸⁾ Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 4) uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji z zastosowaniem wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f;
- 5) sposób ustalania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w pkt 4;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach kosztów zakupu ciepła, o którym mowa w art. 9a ust. 7;
- 7) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 8) sposób prowadzenia rozliczeń, z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi;

²⁰⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 9) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór ciepła.

Art. 47. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE.

2. Prezes URE zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44–46.

2a. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdza, na okres nie dłuższy niż 3 lata, taryfę zawierającą ceny i stawki opłat w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat obowiązujące przed jej przedłożeniem Prezesowi URE, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) zawarte w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat nie uległy zmianie;
- 2) udokumentowane i opisane we wniosku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, której dotyczy taryfa, nie uzasadniają obniżenia cen i stawek opłat zawartych w taryfie;
- 3) dla proponowanego we wniosku okresu obowiązywania taryfy lub dla części tego okresu nie został ustalony współczynnik korekcyjny, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. a.

2b. W przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej Prezes URE może ustalić z urzędu, w drodze decyzji, współczynniki korekcyjne, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. a, wynikające wyłącznie ze zmiany warunków zewnętrznych, które przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane stosować w odniesieniu do cen i stawek opłat określonych w taryfie, o której mowa w ust. 2a, do czasu wejścia w życie nowej taryfy wprowadzonej w trybie określonym w ust. 2.

2c. W przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli:

- 1) decyzja Prezesa URE nie została wydana albo
- 2) toczy się postępowanie odwoławcze od decyzji Prezesa URE.

2d. Taryfy dotychczasowej, o której mowa w ust. 2c, nie stosuje się, jeżeli decyzja Prezesa URE odmawiająca zatwierdzenia taryfy jest uzasadniona koniecznością obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w dotychczasowej taryfie i wynika z udokumentowanych i opisanych zmian zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.

2e.²⁰⁹⁾ Prezes URE analizuje i weryfikuje koszty uzasadnione, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie ich zgodności z przepisami ustawy, na podstawie sprawozdań finansowych i planów rzeczowo-finansowych przedsiębiorstw energetycznych, biorąc pod uwagę tworzenie warunków do konkurencji i promocji efektywności wykonywanej działalności gospodarczej, a w szczególności stosując metody porównawcze oceny efektywności przedsiębiorstw energetycznych wykonujących w zbliżonych warunkach działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

2f.²¹⁰⁾ Planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c.

2g.²¹⁰⁾ W terminie do dnia 31 marca każdego roku Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE wysokość wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 2f. 3. Prezes URE:

- 1) ogłasza w Biuletynie URE, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych i energii elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy;
- 2) kieruje do ogłoszenia, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym zatwierdzone taryfy dla ciepła – w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia taryfy.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Art. 48. (uchylony).

Art. 49. 1. Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi, że działa ono w warunkach konkurencji, albo cofnąć udzielone zwolnienie w przypadku ustania warunków uzasadniających zwolnienie.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć określonej części działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie, w jakim działalność ta prowadzona jest na rynku konkurencyjnym.

3. Przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, Prezes URE bierze pod uwagę takie cechy rynku paliw lub energii, jak: liczba uczestników i wielkości ich udziałów w rynku, przejrzystość struktury i zasad funkcjonowania rynku, istnienie barier dostępu do rynku, równoprawne traktowanie uczestników rynku, dostęp do informacji rynkowej, skuteczność kontroli i zabezpieczeń przed wykorzystywaniem pozycji ograniczającej konkurencję, dostępność do wysoko wydajnych technologii.

Art. 49a.²¹¹⁾ 1.²¹²⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, z zastrzeżeniem ust. 2.

2.²¹²⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach

²⁰⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

²¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 5; wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.

²¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

3. (uchylony).²¹³⁾

4. (uchylony).²¹³⁾

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie dotyczy energii elektrycznej:

- 1) dostarczanej od przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się jej wytwarzaniem do odbiorcy końcowego za pomocą linii bezpośredniej;
- 2) wytworzonej w odnawialnym źródle energii;
- 3)²¹⁴⁾ wytworzonej w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit. a, wyższą niż 52,5%;
- 4) zużywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem na potrzeby własne;
- 5) niezbędnej do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w ustawie;
- 6) wytworzonej w jednostce wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie wyższej niż 50 MW.

6. Prezes URE może, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, zwolnić to przedsiębiorstwo z obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w części dotyczącej produkcji energii elektrycznej:

- 1) sprzedawanej na potrzeby wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych z instytucjami finansowymi w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, lub
- 2) wytwarzanej na potrzeby operatora systemu przesyłowego wykorzystywanej na potrzeby prawidłowego funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego

²¹³⁾ Przepis art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

– jeżeli nie spowoduje to istotnego zakłócenia warunków konkurencji na rynku energii elektrycznej lub zakłócenia na rynku bilansującym.

7. Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi URE informacje o zawartych umowach, na podstawie których sprzedają wytworzoną energię elektryczną na zasadach innych niż określone w ust. 1 i 2, w ciągu 7 dni od dnia ich zawarcia. W informacji należy wskazać strony umowy, ilość i cenę energii elektrycznej oraz okres, na jaki umowa została zawarta.

8. Na podstawie danych zgromadzonych w trybie określonym w ust. 7, Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE średnią kwartalną cenę energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kwartału.

9. Przedsiębiorstwa energetyczne składają Prezesowi URE w terminie do dnia 31 marca roku następnego sprawozdania z realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2, lub odbiorca końcowy albo podmiot działający na ich zlecenie, organizuje i przeprowadza przetarg na sprzedaż energii elektrycznej. Wynik przetargu jest jawny.

11. Przetarg na sprzedaż wytworzonej energii elektrycznej organizowany i przeprowadzany przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2 albo podmiot działający na jego zlecenie, podlega kontroli Prezesa URE pod względem zgodności ze sposobem oraz trybem organizowania i przeprowadzania przetargu określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 12. W przypadku stwierdzenia, że przetarg został przeprowadzony niezgodnie z tymi przepisami, Prezes URE może unieważnić przetarg.

12.²¹⁵⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 2, w tym:

- 1) sposób zamieszczania ogłoszeń o przetargu i dane, które powinny być zamieszczone w ogłoszeniu,
- 2) wymagania, jakie powinien spełniać oferent oraz jakim powinna odpowiadać oferta,

²¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 3) sposób ustalania ceny wywoławczej,
- 4) sposób publikowania wyników przetargu,
- 5) warunki, w których dopuszcza się odstępianie od przetargu – z uwzględnieniem konieczności ochrony konkurencji na rynku energii elektrycznej, realizacji zadań operatora systemu elektroenergetycznego oraz zapewnienia równoprawnego traktowania uczestników przetargu oraz przejrzystości obrotu energią elektryczną.

Art. 50. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych, w tym przeprowadzania przez Prezesa URE kontroli zgodności wykonywanej działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych z udzieloną koncesją, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 6

Urządzenia, instalacje, sieci i ich eksploatacja

Art. 51. Projektowanie, produkcja, import, budowa oraz eksploatacja urządzeń, instalacji i sieci powinny zapewniać racjonalne i oszczędne zużycie paliw lub energii przy zachowaniu:

- 1) niezawodności współdziałania z siecią;
- 2) bezpieczeństwa obsługi i otoczenia po spełnieniu wymagań ochrony środowiska;
- 3) zgodności z wymaganiami odrębnych przepisów, a w szczególności przepisów: prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o dozorze technicznym, o ochronie dóbr kultury, o muzeach, Polskich Norm wprowadzonych do obowiązkowego stosowania²¹⁶⁾ lub innych przepisów wynikających z technologii wytwarzania energii i rodzaju stosowanego paliwa.

²¹⁶⁾ Od dnia 1 stycznia 2003 r. stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne, stosownie do art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505).

Art. 52. 1. Producenci i importerzy urządzeń określają w dokumentacji technicznej wielkość zużycia paliw i energii, odniesioną do uzyskiwanej wielkości efektu użytkowego urządzenia w typowych warunkach użytkowania, zwaną dalej „efektywnością energetyczną”.

2. Producenci i importerzy urządzeń wprowadzanych do obrotu informują o efektywności energetycznej urządzeń na etykiecie i w charakterystyce technicznej.

3. (uchylony).

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie efektywności energetycznej, jakie powinny spełniać urządzenia, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność ochrony interesów odbiorców końcowych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 1, oraz stosowania etykiet i charakterystyk technicznych, o których mowa w ust. 2,
 - 2) wzory etykiet, o których mowa w ust. 2
- uwzględniając konieczność zapewnienia efektywnego użytkowania urządzeń poprzez powszechny dostęp do informacji o efektywności energetycznej tych urządzeń.

Art. 53. Zakazuje się wprowadzania do obrotu na obszarze kraju urządzeń niespełniających wymagań określonych w art. 52.

Art. 53a. Przepisów art. 52 i 53 nie stosuje się do urządzeń i instalacji oraz obiektów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem państwa, stanowiących integralne części systemów techniki wojskowej lub uzbrojenia, ra-towniczo-gaśniczych oraz ochrony granic lub stosowanych w więziennictwie, należących do jednostek, o których mowa w art. 21a.

Art. 54. 1. Osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne.

1a. (uchylony).²¹⁷⁾

1b.²¹⁸⁾ W razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji lub sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji, na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, Prezesa URE lub innego organu właściwego w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 21a, sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych należy powtórzyć.

1c.²¹⁹⁾ Sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych przeprowadza się także w przypadku:

1) wniosku pracodawcy:

- a) gdy osoba zajmująca się eksploatacją sieci, urządzeń lub instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, posiada kwalifikacje potwierdzone świadectwem, ale w ciągu kolejnych pięciu lat nie zajmowała się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, których uprawnienie dotyczy,
- b) który dokonał modernizacji lub innej istotnej zmiany parametrów urządzeń, instalacji lub sieci;

2) osób, o których mowa w ust. 1, zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, świadczących usługi na rzecz konsumentów w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²²⁰⁾) oraz mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsię-

²¹⁷⁾ Przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 85, poz. 458 i Nr 230, poz. 1370.

biorców, w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, co pięć lat.

2. Zabrania się zatrudniania przy samodzielnej eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, osób bez kwalifikacji, o których mowa w ust. 1.

2a.²²¹⁾ Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

3. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:

- 1) Prezesa URE;
- 2) właściwych ministrów i Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a – w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji gazowych, elektrycznych i ciepłych w jednostkach organizacyjnych podległych tym ministrom lub Szefom Agencji lub przez nich nadzorowanych;
- 3) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego.

3a. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3, może odwołać członka komisji w przypadku:

- 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 2) rezygnacji z członkostwa w komisji;
- 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji;
- 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji.

3b. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:

- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;

²²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.

4. Za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, pobierane są opłaty od osób kierujących wnioskami o stwierdzenie kwalifikacji.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby, o których mowa w ust. 1.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określi w szczególności:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń i sieci, przy których eksploatacji jest wymagane posiadanie kwalifikacji;
- 2) zakres wymaganej wiedzy niezbędnej do uzyskania potwierdzenia posiadanych kwalifikacji, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji i urządzeń, o których mowa w pkt 1;
- 3) tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
- 4) jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne, i tryb ich powoływania;
- 5) wysokość opłat pobieranych za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w pkt 2;
- 6) wzór świadectwa kwalifikacyjnego.

Art. 55. (uchylony).

Rozdział 7 Kary pieniężne

Art. 56. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązków wynikających ze współpracy z jednostkami upoważnionymi do dysponowania energią elektryczną i paliwami gazowymi, wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4;

1a)²²²⁾ nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu lub świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 8, lub nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o których mowa w art. 9a ust. 6, lub nie przestrzega obowiązków zakupu ciepła, o których mowa w art. 9a ust. 7, lub przedkłada Prezesowi URE wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu lub świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierające dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;

1b)²²²⁾ nie przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 7 i 8, lub mimo wezwania przedkłada instrukcję niepełniającą wymagań określonych w ustawie;

1c)²²³⁾ nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f, ust. 9–9b, art. 9d ust. 8, art. 11c ust. 3, art. 11e ust. 5 i art. 16 ust. 12 i 13, lub nie przedstawia sprawozdań, o których mowa w art. 9d ust. 5;

1d)²²²⁾ nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003;

1e)²²⁴⁾ nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego;

1f)²²⁵⁾ nie przedkłada lub przedkłada niezgodną ze stanem faktycznym towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu, deklarację, o której mowa w art. 9a ust. 1b;

²²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 16.

²²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 2)²²⁶⁾ nie przestrzega obowiązku utrzymywania zapasów paliw, o którym mowa w art. 10 ust. 1, lub nie uzupełnia ich w terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 1b lub 1c, obniża je w innych przypadkach niż wymienione w art. 10 ust. 1a, lub nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1e;
- 3)(uchylony);²²⁷⁾
- 3a)²²⁸⁾ nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3;
- 4) z nieuzasadnionych powodów odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 7 ust. 1;
- 5) stosuje ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47;
- 5a) nie przedkłada do zatwierdzenia taryfy wbrew żądaniu Prezesa URE, o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- 6)²²⁹⁾ stosuje ceny lub stawki opłat wyższe od zatwierdzonych lub stosuje taryfę niezgodnie z określonymi w niej warunkami;
- 7) odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 28;
- 7a) świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadza w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28;
- 8) prowadzi ewidencję księgową niezgodnie z zasadami określonymi w art. 44;
- 9) zatrudnia osoby bez wymaganych ustawą kwalifikacji;
- 10) nie utrzymuje w należyтым stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń;
- 11) wprowadza do obrotu na obszarze kraju urządzenia niespełniające wymagań określonych w art. 52;
- 12) nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji;
- 13) realizuje działania niezgodne z częścią planu, o której mowa w art. 20 ust. 6;

²²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²²⁷⁾ Przez art. 69 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

²²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 14) z nieuzasadnionych powodów wstrzymuje lub ogranicza dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców;
- 15) z nieuzasadnionych powodów zwleka z powiadomieniem Prezesa URE lub zainteresowanego podmiotu o odmowie zawarcia umów, o których mowa w art. 4g ust. 1 lub art. 7 ust. 1;
- 16) z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 4h ust. 2;
- 17)²³⁰⁾ nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 5a ust. 1–3;
- 18)²³⁰⁾ nie wydaje w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 8g, warunków przyłączenia;
- 19)²³⁰⁾ nie przestrzega warunków i wymagań technicznych korzystania z systemu elektroenergetycznego, procedur postępowania i wymiany informacji, a także nie stosuje się do zasad i obowiązków w zakresie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, planów i procedur stosowanych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 9, a także poleceń operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, o których mowa w art. 11d ust. 1 i 2;
- 20)²³⁰⁾ nie przestrzega warunków i kryteriów niezależności operatora systemu, o którym mowa w art. 9d ust. 1–2;
- 21)²³⁰⁾ nie zapewnia wyznaczonemu dla swojej sieci operatorowi systemu spełnienia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1–2;
- 22)²³⁰⁾ nie przedkłada do zatwierdzenia programu określającego przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, o którym mowa w art. 9d ust. 4, lub nie przedkłada nowego programu, o którym mowa w art. 9d ust. 4b;
- 23)²³⁰⁾ mimo uprzedniego wezwania, nie wykonuje w wyznaczonym terminie programu określającego przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, o którym mowa w art. 9d ust. 4, zatwierdzonego przez Prezesa URE lub podejmuje działania niezgodne z postanowieniami tego programu;

²³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret piąte ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 24)²³⁰ będąc operatorem wyznaczonym na podstawie art. 9h, nie realizuje obowiązków operatora wynikających z ustawy;
- 25)²³⁰ z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h ust. 1 i 6, oraz nie dopełnia warunków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 9h ust. 9;
- 26)²³⁰ nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 9h ust. 11;
- 27)²³⁰ nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9j ust. 1, 4 lub 5;
- 28)²³⁰ wytwarza biogaz rolniczy lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 9p ust. 1;
- 29)²³⁰ nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 9r ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 30)²³⁰ utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 9s ust. 1;
- 31)²³⁰ nie przedkłada sprawozdań, o których mowa w art. 16 ust. 7, lub planów, o których mowa w art. 16 ust. 6 i 8;
- 32)²³⁰ nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2;
- 33)²³¹ naruszył sposób i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49a ust. 12.

2.232) Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza:

1)²³³ w zakresie pkt 1–27, 31–33 Prezes URE;

2) w zakresie pkt 28–30 Prezes Agencji Rynku Rolnego.

2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 2, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

²³¹) Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. a tiret piąte ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²³²) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²³³) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 6, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w danym roku, wyrażoną w MWh;

3)²³⁴) w zakresie nieprzestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 8, obliczona według wzoru:

$$K_s = 1,3 \times (O_{zk} - O_{zzk}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_s – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_{zk} – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 8a, wyrażoną w złotych,

O_{zzk} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2b.²³⁵) Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a i 28–30, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2c.²³⁶) Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1f nie może być niższa niż wysokość obliczona wg wzoru:

$$K_o = 1,3 \times O_{za} + 1,3 \times O_{zb}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

²³⁴) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2007 r.; w zakresie obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz uiszczenia opłaty zastępczej, stosuje się do dnia 31 marca 2013 r., stosownie do art. 13 tej ustawy.

²³⁵) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²³⁶) Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Oza – opłata zastępcza nieuiszczona przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczona wg wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 2, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 1b,

Ozb – opłata zastępcza nieuiszczona przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczona wg wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 8a, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 1b.

2d.²³⁷⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 29 wynosi 1000 zł;
- 2) ust. 1 pkt 28 i 30 wynosi 10 000 zł.

2e.²³⁷⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, nie może być niższa niż 3000 zł za każdy dzień zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia.

2f.²³⁸⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 20 i 21, nie może być niższa niż 1% i wyższa niż 15% przychodu, o którym mowa w ust. 3.

3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Kara pieniężna jest płatna na konto właściwego urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2b.

5. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1–4 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym

że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

6. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

6a.²³⁹⁾ Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8.²⁴⁰⁾ Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, a także przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1775/2005/WE z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego.

Art. 57.²⁴¹⁾ 1. W razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:

- 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo
- 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

2. Należności z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów ustawy

²³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

²³⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.²⁴²⁾).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58–62. (pominięte).

²⁴²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 1621, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854, Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 908.

Art. 62a.²⁴³⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne może udostępniać dane o odbiorcy na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.²⁴⁴⁾).

Art. 63. (pominięty).

Art. 64. (pominięty).

Art. 65. (uchylony).

Art. 66. (pominięty).

Art. 67. (pominięty).

Art. 68. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy znosi się Okręgowe Inspektoraty Gospodarki Energetycznej, utworzone ustawą z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198).

2. Obowiązki i zadania likwidatora Okręgowych Inspektoratów Gospodarki Energetycznej powierza się Ministrowi Gospodarki¹³⁸⁾.

3. Likwidator sporządza bilans zamknięcia.

Art. 69. (pominięty).

Art. 70. 1. (pominięty).

2. Zaświadczenia kwalifikacyjne wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc przez okres w nich oznaczony.

²⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 52 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530), która weszła w życie z dniem 14 czerwca 2010 r.

²⁴⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 217, poz. 1427 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 149, poz. 887 i Nr 171, poz. 1016.

Art. 71. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135);
- 2) ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198).

Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia²⁴⁵⁾, z wyjątkiem art. 21, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy oraz art. 18 ust. 3 i 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁴⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 4 czerwca 1997 r.

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 sierpnia 2012 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym

Dz. U. z dnia 30 października 2012 r., poz. 1190

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 10 lipca 2008 r. o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 976),
- 2) ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11),
- 3) ustawą z dnia 9 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 81, poz. 532),
- 4) ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),
- 5) ustawą z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496),

- 6) ustawą z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016),
 - 7) ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208),
 - 8) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 22 sierpnia 2012 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 68–70, 75, 76 i 78 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343), które stanowią:

„Art. 68. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z późn. zm.^{a)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o rezerwach państwowych”;

- 2) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów obowiązkowych węgla kamiennego.”;

- 3) w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rezerwy gospodarcze ropy naftowej lub paliw w rozumieniu niniejszej ustawy odpowiadają stanom zastrzeżonym, o których mowa w ust. 2.”;

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 143, poz. 1201 oraz z 2006 r. Nr 169, poz. 1200 i Nr 170, poz. 1217.

- 4) w art. 10 w ust. 3:

- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) utrzymywanie zapasów państwowych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343).”;

- b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych ustawach.”;

- 5) uchyla się rozdziały 4 i 6;

- 6) uchyla się art. 23a, 23b i 23c;

- 7) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 22 i 23, stanowią dochód budżetu państwa.

2. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 22 i 23, upłynął rok.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.^{b)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 10a otrzymuje brzmienie:

„10a) instalacja magazynowa – instalację używaną do magazynowania paliw gazowych, w tym bezzbiornikowy magazyn gazu ziemnego oraz pojemności magazynowe gazociągów, będącą własnością przedsiębiorstwa energetycznego lub eksploatowaną przez to przedsiębiorstwo, włącznie z częścią instalacji skroplonego gazu ziemnego używaną do jego magazynowania, z wyłączeniem tej części instalacji, która jest wykorzystywana do działalności produkcyjnej, oraz instalacji służącej wyłącznie do realizacji zadań operatorów systemu przesyłowego gazowego;”;

- 2) w art. 9c w ust. 1 w pkt 10 średnik zastępuje się kropką i skreśla pkt 11;

- 3) art. 9j otrzymuje brzmienie:

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124.

- „Art. 9j. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i przyłączone do sieci elektroenergetycznej należącej do tego systemu jest obowiązane do wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawania w gotowości do jej wytwarzania, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia jakości dostarczanej energii oraz ciągłości i niezawodności dostarczania tej energii do odbiorców lub uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub strat materialnych.
2. W przypadku wystąpienia gwałtownego, nieprzewidzianego uszkodzenia lub zniszczenia urządzeń, instalacji, sieci lub obiektów budowlanych powodującego przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości zagrażającą bezpieczeństwu funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego podejmuje, we współpracy z zainteresowanymi podmiotami, niezbędne działania mające na celu przywrócenie prawidłowego funkcjonowania tego systemu, zgodnie z procedurami określonymi w art. 9g ust. 6.
3. Działania, o których mowa w ust. 2, polegają na:
- 1) wytwarzaniu energii elektrycznej lub pozostawaniu w gotowości do jej wytwarzania;
 - 2) uruchomieniu dodatkowych jednostek wytwórczych energii elektrycznej;
 - 3) wprowadzaniu ograniczeń lub wstrzymaniu poboru energii elektrycznej przez odbiorców tej energii na określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej służącej do prowadzenia ruchu sieciowego.
4. O wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 2, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.
5. Koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, są zaliczane do kosztów działalności wymienionych w art. 45 ust. 1.”;
- 4) w art. 11:
- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1. W przypadku:
- 1) zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo-energetycznym,
 - 2) zagrożenia bezpieczeństwa osób,
 - 3) zagrożenia wystąpieniem znacznych strat materialnych – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.
2. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych polegają na sprzedaży tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości paliw.
3. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:
- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
 - 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.”;

b) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki – w odniesieniu do dostarczanej sieciami energii elektrycznej;

2) wojewodowie – w odniesieniu do paliw stałych oraz ciepła;”;

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określa w szczególności:

 - 1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiając odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;

- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
 - 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
 - 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;
 - 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.”
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.”
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej.”
- 5) uchyla się art. 11a i 11b;
- 6) w art. 15b w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) podejmowane działania i wprowadzone ograniczenia, o których mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343) oraz ich wpływ na warunki konkurencji na rynku gazu ziemnego;”
- 7) uchyla się art. 15d;
- 8) w art. 33 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Prezes URE udziela koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wnioskodawcy, który posiada własne pojemności magazynowe lub zawarł umowę przedwstępną o świadczenie usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 24 ust. 1, w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 15b ust. 2 pkt 11.”
- 9) w art. 35 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 15b ust. 2 pkt 11, powinien ponadto określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 15b ust. 2 pkt 11.”
- 10) w art. 41 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Prezes URE cofa koncesje na obrót gazem ziemnym z zagranicą również w przypadku nieutrzymywania, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub niezapewnienia ich dostępności zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 2 albo 5 ustawy wymienionej w art. 15b ust. 2 pkt 11.”
- 11) w art. 45 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie magazynowania paliw gazowych, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji magazynów paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność w wysokości nie mniejszej niż stopa zwrotu na poziomie 6%;”

12) w art. 56 w ust. 1 skreśla się pkt 3.

Art. 70. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.^o) w art. 20 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343), wprowadzić ograniczenia w dopuszczalnej prędkości pojazdów samochodowych.”

„Art. 75. Procedury, o których mowa w art. 31 ust. 1, producenci i handlowcy są obowiązani przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie do dnia 1 czerwca 2007 r.

Art. 76. Plany, o których mowa w art. 44, wojewodowie są obowiązani po raz pierwszy przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 78. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 17 ust. 4, art. 19a ust. 4 i 5 oraz art. 19i ustawy, o której mowa w art. 68, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 5, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 4 oraz art. 37 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

2) art. 21 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 976), który stanowi:

„Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.”;

3) art. 169 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), który stanowi:

„Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.”;

4) art. 2 i 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 81, poz. 532), które stanowią:

„Art. 2. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do zdarzeń zaistniałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiących naruszenie przepisów art. 63 ust. 1 pkt 1–3, 7 oraz 20 ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się dotychczasowe przepisy o karach pieniężnych, chyba że kara pieniężna wymierzona według przepisów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą byłaby względniejsza.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

5) art. 191 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), który stanowi:

„Art. 191. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 131, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

6) art. 63 i 65 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496), które stanowią:

„Art. 63. Do spraw wszczętych na podstawie ustaw, o których mowa w art. 52 i 55, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.”;

7) art. 76 ustawy z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016), który stanowi:

„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 71 ust. 3, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 4 lit. a, b i e w zakresie ust. 6, pkt 5–7, pkt 9 lit. a–d, pkt 10, pkt 13 lit. b, pkt 15 w zakresie art. 14 ust. 4–7 i pkt 16 w zakresie art. 14b oraz art. 5, art. 6, art. 9, art. 18, art. 45, art. 58 i art. 59, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”;

^o Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701.

8) art. 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), który stanowi:

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

9) art. 4 i 5 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392), które stanowią:

„Art. 4. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 24 ust. 5, art. 25 ust. 3 i 5, art. 26 i art. 30 ustawy zmienianej w art. 1 oraz na podstawie art. 33 ust. 1a, art. 41 ust. 2a i art. 43 ustawy zmienianej w art. 2 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Zachowują ważność decyzje wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. (poz. 1190)

USTAWA

z dnia 16 lutego 2007 r.

o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym¹⁾

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego;
- 2) przeprowadzania kontroli u przedsiębiorców objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów, o których mowa w pkt 1, a także u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektywy Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 73/238/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie łagodzenia skutków trudności w dostawach surowej ropy naftowej i produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 228 z 16.08.1973, str. 1–2; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 1, str. 36);
- 2) dyrektywy 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 217 z 08.08.2006, str. 8–15);
- 3) dyrektywy 2003/55/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 15.07.2003, str. 57–78; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 2, str. 230);
- 4) dyrektywy 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 92–96; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

- 3) postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych dotyczących zaopatrzenia rynku w ropę naftową, produkty naftowe i gaz ziemny, w tym:
 - a) dysponowania zapasami, o których mowa w pkt 1,
 - b) warunki zaopatrzenia w ropę naftową, produkty naftowe i gaz ziemny,
 - c) zakres wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu, poborze i zużyciu produktów naftowych i gazu ziemnego.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bezpieczeństwo paliwowe państwa – stan umożliwiający bieżące pokrycie zapotrzebowania odbiorców na ropę naftową, produkty naftowe i gaz ziemny, w określonej wielkości i czasie, w stopniu umożliwiającym prawidłowe funkcjonowanie gospodarki;
- 2) produkty naftowe – produkty otrzymywane z ropy naftowej, w tym paliwa;
- 3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe oraz gaz płynny (LPG);
- 4) paliwa ciekłe:
 - a) benzyny silnikowe i materiały pędne do silników lotniczych,
 - b) oleje napędowe do silników i materiały pędne do silników lotniczych na bazie ropy naftowej oraz oleje napędowe pozostałe,
 - c) ciężkie oleje opałowe;
- 5) biopaliwa ciekłe – biopaliwa ciekłe w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. a i b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.²⁾);
- 6) gaz płynny (LPG) – skroplone lekkie węglowodory: propan, butan lub ich mieszaninę, wykorzystywane jako paliwo napędowe lub do innych celów energetycznych;
- 7) gaz ziemny – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, we wszystkich stadiach skupienia, w tym skroplony gaz ziemny (LNG) i sprężony gaz ziemny (CNG);
- 8) produkcja paliw – wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, a także przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich;
- 9) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 10) dostawa wewnątrzspółnotowa – przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 11) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Wspólnoty Europejskiej;
- 12) import – import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 13) eksport – eksport ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 14) przywóz – sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu;
- 15) wywóz – wywóz ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu;
- 16) zapasy handlowe – zapasy utrzymywane przez przedsiębiorców zajmujących się produkcją paliw oraz przywozem ropy naftowej lub paliw, stanowiące nadwyżkę nad zapasami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1;
- 17) średnie dzienne wewnętrzne zużycie ropy naftowej i produktów naftowych – wprowadzone na rynek krajowy, w poprzednim roku kalendarzowym i ustalone na podstawie danych statystycznych, średnie dzienne ilości:
 - a) ropy naftowej sprowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach przywozu,
 - b) produktów naftowych:
 - sprowadzonych w ramach przywozu,

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

- ³⁾ wprowadzonych na rynek krajowy z rezerw strategicznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) oraz z zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 1, a także zapasów handlowych,
- pomniejszone o ilości:
- a) ropy naftowej i produktów naftowych wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) ropy naftowej i produktów naftowych przeznaczonych na uzupełnienie zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 1, obniżonych na podstawie art. 33 lub 34,
 - c) paliw przeznaczonych do bunkrowania statków morskich odbywających rejsy dalekomorskie,
 - d) biokomponentów wykorzystanych do produkcji biopaliw ciekłych w wielkości przekraczającej ich maksymalny udział w paliwach ciekłych, określony w przepisach art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.⁴⁾);
- 18) producent – przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przetwarzania paliw;
- 19) handlowiec – przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw;
- 20) pierwszy rok wykonywania działalności gospodarczej – rok kalendarzowy, w którym odbiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania lub przywozu paliw, lub w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, lub przywozu gazu ziemnego, po uzyskaniu niezbędnych koncesji lub pozwoleń;
- 21) interwencyjne uwolnienie zapasów – obniżenie ilości zapasów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, na zasadach określonych w ustawie;
- 22) odbiorca – odbiorcę, o którym mowa w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059);
- 23) instalacja magazynowa – instalację, o której mowa w art. 3 pkt 10a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 24) system gazowy – sieci gazowe wraz z przyłączonymi do nich urządzeniami i instalacjami współpracującymi z siecią oraz inne urządzenia, a także instalacje znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez które gaz ziemny jest wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i rozprowadzany po tym terytorium;
- 25) operator systemu gazowego – operatora systemu przesyłowego gazowego, operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych;
- 26) operator systemu przesyłowego gazowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem gazu ziemnego, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie przesyłowym gazowym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej gazowej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi;
- 27) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją gazu ziemnego, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej gazowej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi;
- 28) operator systemu połączonego gazowego – przedsiębiorstwo energetyczne zarządzające systemami połączonymi gazowymi, w tym systemem przesyłowym i dystrybucyjnym, albo systemem przesyłowym gazowym, dystrybucyjnym gazowym, magazynowania lub skraplania gazu ziemnego;
- 29) odbiorca gazu ziemnego w gospodarstwie domowym – odbiorcę dokonującego zakupu gazu ziemnego na własny użytek w celu jego zużycia w gospodarstwie domowym.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 52 pkt 1 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496), która weszła w życie z dniem 5 lutego 2011 r.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902.

Rozdział 2

**Zasady tworzenia, utrzymywania oraz finansowania
zapasów ropy naftowej i produktów naftowych**

Art. 3. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami interwencyjnymi”.

2. Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, zwane dalej „zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw”, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2)⁵⁾ państwowe ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej „zapasami państwowymi ropy naftowej i produktów naftowych”, tworzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.

3. Zapasy interwencyjne powinny zaspokajać zapotrzebowanie na ropę naftową i produkty naftowe w ilości odpowiadającej co najmniej:

- 1) 90-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu wewnętrznemu ropy naftowej i produktów naftowych, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),
- 2) 30-dniowemu średniemu dziennemu zużyciu wewnętrznemu gazu płynnego (LPG) – z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz surowców oraz produktów naftowych:

- 1) uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) w których tworzy się zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw – biorąc pod uwagę obowiązujące klasyfikacje towarów oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Paliwa, z których są tworzone zapasy interwencyjne, powinny spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

7. Dopuszcza się utrzymywanie, w ramach zapasów interwencyjnych, zapasów benzyny silnikowej, gazu płynnego (LPG) oraz olejów napędowych niepełniających wymagań w zakresie prężności par i temperatury zablokowania zimnego filtra dla poszczególnych okresów roku, określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

8. Utrzymywane, w ramach zapasów interwencyjnych, paliwa, o których mowa w ust. 7, mogą być wprowadzone do obrotu, w celu ich wymiany, pod warunkiem, że w chwili ich wprowadzenia do obrotu będą spełniały wymagania jakościowe dla poszczególnych okresów roku określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Art. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wielkości:

- 1) średniego dziennego przywozu netto ropy naftowej i produktów naftowych,
 - 2) średniej dziennej produkcji paliw,
 - 3) średniego dziennego wewnętrznego zużycia ropy naftowej i produktów naftowych
- w roku poprzedzającym, na podstawie danych statystycznych.

Art. 5. 1. Producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

2. Producenci i handlowcy w zależności od przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej tworzą zapasy obowiązkowe:

- 1) ropy naftowej;
- 2) paliw w następujących grupach produktów:
 - a) benzyny silnikowe i materiały pędne do silników lotniczych,
 - b) oleje napędowe do silników i oleje napędowe pozostałe oraz materiały pędne do silników lotniczych na bazie ropy,
 - c) ciężkie oleje opałowe;
- 3) gazu płynnego (LPG).

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 52 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

3. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, o których mowa w ust. 2, tworzy się w wielkości odpowiadającej:

- 1) 76-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi ropy naftowej lub paliw lub produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),
 - 2) 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi gazu płynnego (LPG) lub jego produkcji
- w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Producenci tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w wielkości, o której mowa w ust. 3, obliczonej na podstawie danych indywidualnych dotyczących ilości:

- 1) ropy naftowej sprowadzonej w ramach przywozu, pomniejszonej o masę frakcji wykorzystanych jako surowiec do produkcji paliw, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3;
- 2) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wyprodukowanych z wykorzystaniem ropy naftowej, produktów lub półproduktów jej rafinacji;
- 3) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprowadzonych w ramach przywozu;
- 4) gazu płynnego (LPG) przywiezionego lub uzyskanego w procesie rafinacji ropy naftowej;
- 5) ropy naftowej lub paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia lub pomniejszenia wynikającego z corocznej zmiany roku bazowego, z którego produkcja paliw lub przywóz ropy naftowej lub paliw służy do obliczenia ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których jest obowiązany dany producent.

5. Handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w wielkości określonej w ust. 3, obliczonej na podstawie danych indywidualnych dotyczących ilości:

- 1) ropy naftowej sprowadzonej w ramach przywozu, pomniejszonej o ilość tej ropy sprzedanej producentowi, odpowiadające masie frakcji wykorzystanych przez tego producenta, jako surowiec do produkcji paliw, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3;
- 2) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprowadzonych w ramach przywozu;
- 3) gazu płynnego (LPG) sprowadzonego w ramach przywozu;

4) ropy naftowej lub paliw ciekłych wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia lub pomniejszenia wynikającego z corocznej zmiany roku bazowego, z którego produkcja paliw lub przywóz ropy naftowej lub paliw służy do obliczenia ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których jest obowiązany dany handlowiec.

6. Ilości ropy naftowej lub paliw, o których mowa w ust. 4 i 5, pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej wywiezionej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej sprowadzonej w ramach przywozu, a następnie wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej wydobytej w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej, o ile udział tych paliw nie przekracza 20% ogólnej ilości ich produkcji w danym roku;
- 4) gazu płynnego (LPG) wywiezionego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) paliw przeznaczonych do bunkrowania statków morskich odbywających rejsy dalekomorskie;
- 6) biokomponentów wykorzystywanych do produkcji biopaliw ciekłych w wielkości przekraczającej ich maksymalny udział w paliwach ciekłych określony w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- 7) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych;
- 8) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 9) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy.

7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek producenta lub handlowca, może zezwolić, w drodze decyzji, na okresowe niepowiększanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż rok.

8. Utworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw stanowią ich majątek, chyba że z umowy, o której mowa w art. 11 ust. 1, wynika, że zapasy te stanowią majątek przyjmującego zlecenie.

Art. 6. 1. Producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub przetwarzania paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do utworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2.

2. Podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest zadeklarowana przez producenta lub handlowca na dany rok kalendarzowy wielkość przywozu ropy naftowej lub paliw lub wielkość produkcji paliw. Jeżeli zadeklarowana wielkość produkcji lub ilość przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej lub paliw jest niższa lub wyższa od wielkości faktycznie zrealizowanych, producent i handlowiec są obowiązani, na koniec roku kalendarzowego, posiadać zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw wyliczone według wielkości faktycznie zrealizowanych.

Art. 7. 1. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone w zakresie grup produktów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, mogą być utrzymywane w postaci:

- 1) produktów gotowych,
- 2) półproduktów rafinacji ropy naftowej,
- 3) ropy naftowej

– w stosunku procentowym, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3.

2. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone w zakresie grup produktów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, mogą być utrzymywane w postaci półproduktów rafinacji ropy naftowej lub w postaci ropy naftowej wyłącznie przez producentów wytwarzających paliwa poprzez przerób ropy naftowej, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 3 i 4.

3. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw utrzymywane w postaci, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, powinny:

- 1) umożliwić rzeczywiste wytworzenie produktów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, w ilości, do której utrzymywania jest zobowiązany producent lub handlowiec;
- 2) być obliczane proporcjonalnie do ilości każdej kategorii produktu otrzymanego przez danego producenta w procesie przerobu ropy naftowej, w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone w zakresie biopaliw ciekłych utrzymuje się w postaci paliw ciekłych stanowiących ich główny składnik.

5. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw tworzone w zakresie gazu płynnego (LPG) mogą być utrzymywane zamiennie wyłącznie w postaci benzyn silnikowych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2 lit. a, w ilości równoważnej pod względem wartości opałowej, ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek producenta lub handlowca, może zezwolić, w drodze decyzji, na czasową zamianę utrzymywanych zapasów obowiązkowych tworzonych w zakresie grup produktów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, w grupach innych niż były utworzone, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 8. 1. Do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw można zaliczyć ropę naftową i paliwa zmagazynowane:

- 1) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych;
- 2) w terminalach i magazynach hurtowych;
- 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych;
- 4) w zbiornikach i magazynach portowych, znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po dopełnieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 6) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej wynajętych do transportowania paliw w obszarze wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów;
- 7) w zbiornikach magazynowych i rozlewniach gazu płynnego (LPG);
- 8) w podziemnych wyrobiskach górniczych (magazynowanie bezzbiornikowe).

2. Do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie zalicza się ropy naftowej lub paliw znajdujących się w:

- 1) złożach ropy naftowej niewydobytej;
- 2) tranzyście, z przeznaczeniem do innych państw;
- 3) rurociągach przesyłowych;
- 4) cysternach kolejowych i samochodowych;
- 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw, w tym stacjach paliw gazu płynnego (LPG);
- 6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym;
- 7) punktach sprzedaży butli z gazem płynnym (LPG);
- 8) zbiornikowcach znajdujących się poza portem docelowym;
- 9) zbiornikach statków morskich.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób:
 - a) tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez handlowców i producentów oraz ustalania ich ilości, w tym również przez producentów paliw wytwarzających te paliwa poprzez procesy mieszania paliw lub komponentów,
 - b) tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) przez producentów i handlowców oraz ustalania ich ilości utrzymywanych w postaci benzyn silnikowych,
 - c) ustalania i tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez producentów i handlowców w przypadku zakończenia, zawieszenia lub zmiany zakresu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania lub przywozu paliw, lub w zakresie przywozu ropy naftowej w danym roku kalendarzowym,
- 2) procentowy udział zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie poszczególnych grup paliw ciekłych, które mogą być utrzymywane w postaci ropy naftowej,
- 3) rodzaje dokumentów potwierdzających wyłączenia z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
- 4) sytuacje, w których producent i handlowiec mogą wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki o zezwolenie na czasową zmianę utrzy-

mywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw tworzonych w zakresie paliw ciekłych w grupach innych niż były utworzone,

5) sytuacje, w których producent lub handlowiec może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki o zezwolenie na czasowe niepowiększanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw – biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku naftowym, szczególnie okoliczności w jakich producent lub handlowiec mogą wystąpić o czasowe niepowiększanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. 1. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw mogą być utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego zapasy te będą magazynowane; umowa ta powinna zawierać w szczególności postanowienia zapewniające kontrolę stanu i jakości tych zapasów, wypełnienie międzynarodowych wymagań dotyczących sprawozdawczości w zakresie zapasów oraz dysponowania nimi i przemieszczania ich z terytorium tego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym również w sytuacji zaistnienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub produktów naftowych na terytorium tego państwa, a także wskazywać organy odpowiedzialne za kontrolę i sprawozdawczość w zakresie tych zapasów.

3. Zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw utrzymywane stosownie do ust. 2 nie mogą przekraczać 5% ogólnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utrzymywania których dany producent i handlowiec są obowiązani.

Art. 10. 1. Producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw, są obowiązani zawrzeć umowę o magazynowanie tych zapasów, zwaną dalej „umową o magazynowanie”.

2. Umowa o magazynowanie określa w szczególności:

- 1) ilość i miejsce magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 2) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 3) sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymianie i konserwacji oraz interwencyjnym uwalnianiu tych zapasów;
- 4) okres magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy;
- 5) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- 6) okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.

3. Producenci oraz handlowcy są obowiązani przekazać Prezesowi Agencji⁶⁾ kopię umowy o magazynowanie, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, w celu dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze producentów i handlowców, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 11. 1. Producenci i handlowcy mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw.

2. Umowa określa w szczególności:

- 1) ilość tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;
- 2) sposób wykonania zlecenia;
- 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 4) sposób postępowania podczas magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymiany i konserwacji oraz interwencyjnego uwolnienia tych zapasów;

- 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten nie może być krótszy niż 90 dni;
- 6) miejsce magazynowania tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;
- 7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 22 i 38;
- 8) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;
- 9) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.

3. Handlowiec, który zlecił wykonanie swoich zadań dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, tworzonych w postaci paliw ciekłych, przedsiębiorcy wytwarzającemu paliwa poprzez przerób ropy naftowej na zasadach określonych w ust. 1, może utrzymywać zapasy w postaci ropy naftowej, pod warunkiem, że w umowie zostaną zawarte również postanowienia zobowiązujące przyjmującego zlecenie do przerobu ropy naftowej na paliwa będące przedmiotem umowy, w czasie zapewniającym przedsiębiorcy zlecającemu wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwalniania tych zapasów, oraz postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydawania paliw.

4. Handlowiec, który zlecił wykonanie swoich zadań dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, tworzonych w postaci paliw ciekłych, przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej na zasadach określonych w ust. 1, może utrzymywać zapasy w postaci ropy naftowej, pod warunkiem, że zostanie zawarta przez niego także umowa dotycząca przerobu tej ropy z przedsiębiorcą wytwarzającym paliwa poprzez przerób ropy naftowej, w której zostaną zawarte postanowienia zobowiązujące tego przedsiębiorcę do przerobu tej ropy na paliwa będące przedmiotem umowy między handlowcem a przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej, w czasie zapewniającym przedsiębiorcy zlecającemu wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwolnienia tych zapasów, oraz postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydania paliw.

5. W przypadku zlecenia przez producentów lub handlowców tworzenia i utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw podmiotom wymienionym w ust. 1, przedsiębiorcy przyjmujący zlecenie:

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 52 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 1) nie mogą wykorzystywać, na własne potrzeby, tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;
- 2) są obowiązani zagwarantować zlecającemu dostęp do tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy.

6. W przypadku gdy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, utrzymywane zgodnie z ust. 1, nie stanowią majątku producenta lub handlowca, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.

7. Producenci i handlowcy przed zawarciem umów, o których mowa w ust. 1 i 4, są obowiązani do przedłożenia Prezesowi Agencji⁶⁾ projektów tych umów oraz uzyskania zgody na ich zawarcie.

8. Prezes Agencji⁶⁾, w terminie 14 dni, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, jeżeli:

- 1) projekty tych umów nie zawierają postanowień, o których mowa w ust. 2–4 i 6;
- 2) lokalizacja lub infrastruktura techniczna baz magazynowych albo organizacja lub charakterystyka techniczna systemu przemieszczania ropy naftowej lub paliw nie zapewniają możliwości ich dostaw do miejsc przeznaczenia, w przypadku wystąpienia zakłóceń bądź kryzysu na rynku krajowym paliw.

9. Producent lub handlowiec przekazuje Prezesowi Agencji⁶⁾ kopie umów, o których mowa w ust. 1 i 4, w terminie 14 dni od dnia ich zawarcia.

10. Producenci i handlowcy, zlecający wykonanie swoich zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw innym podmiotom, ponoszą odpowiedzialność za jakość i stan tych zapasów oraz wypełnianie obowiązków dotyczących interwencyjnego uwolnienia tych zapasów.

Art. 12. 1. Koszty tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw ponoszą producenci oraz handlowcy; koszty te są zaliczane do kosztów ich działalności.

2. Producenci oraz handlowcy lub przedsiębiorcy utrzymujący zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw na rzecz producentów lub handlowców,

stosownie do art. 11, są obowiązani ubezpieczyć zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw od ognia i innych zdarzeń losowych.

Art. 13. 1. Tworzy się rejestr producentów i handlowców, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Prezes Agencji⁶⁾.

3. Rejestr zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie producenta lub handlowca;
- 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca;
- 3) informacje dotyczące magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

4. Prezes Agencji⁶⁾ przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, wykaz producentów lub handlowców wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru, wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru oraz dane podlegające wpisowi do rejestru, uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru w systemie elektronicznym, pod warunkiem, że dane w nim zawarte znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez prowadzącego rejestr.

6.⁷⁾ Dane jednostkowe zawarte w rejestrze podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

Art. 14. 1. Producenci i handlowcy są obowiązani złożyć wnioski o wpis do rejestru, w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej, w zakresie podlegającym obowiązkowi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 170 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), która weszła w życie z dniem 2 stycznia 2011 r.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru zawiera:

- 1) firmę producenta lub handlowca;
- 2)⁸⁾ oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) producenta lub handlowca oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca;
- 3) oznaczenie siedziby i adresu producenta lub handlowca;
- 4) oznaczenie adresu zakładu głównego producenta lub handlowca, jeżeli jest inny niż siedziba producenta lub handlowca;
- 5) oznaczenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej;
- 7) dane o wielkości produkcji, przywozu ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem rodzaju tych paliw, planowanych na dany rok;
- 8) dane o ilości, rodzaju i gatunku paliw oraz ilości ropy naftowej przewidzianych do utworzenia w danym roku kalendarzowym w ramach zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 9) oznaczenie miejsca magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw lub planowanego miejsca magazynowania tych zapasów, w przypadku gdy producent lub handlowiec do dnia złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru nie ustalił miejsca ich magazynowania.

3. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, Prezes Agencji⁶⁾ niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie stanowi niedopełnienie obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru.

4. Prezes Agencji⁶⁾, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wpisu do rejestru, jeżeli:

- 1) prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania przez producenta lub handlowca określonej we wniosku działalności gospodarczej;

- 2) od dnia wydania decyzji o wykreśleniu wpisu z rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 2 lit. a–c, upłynął okres krótszy niż 12 miesięcy.

Art. 15. 1. Prezes Agencji⁶⁾ dokonuje wpisu do rejestru, w drodze decyzji, w terminie 5 dni roboczych od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

2. Decyzja o wpisie do rejestru zawiera w szczególności dane, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1–3, oraz datę wpisu do rejestru i numer w rejestrze.

Art. 16. 1. Zmiana wpisu lub wykreślenie z rejestru następują na uzasadniony wniosek producenta lub handlowca lub z urzędu.

2. Producent oraz handlowiec są obowiązani złożyć wniosek o:

- 1) zmianę wpisu w rejestrze – w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 14 ust. 2;
- 2) wykreślenie wpisu z rejestru – w terminie 14 dni od dnia:
 - a) trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub przetwarzania lub przywozu ropy naftowej lub paliw,
 - b)⁹⁾ cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych lub wygaśnięcia takiego zezwolenia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia,
 - c) cofnięcia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu paliwami lub jej wygaśnięcia,
 - d) ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, należy dołączyć dokumenty lub inne dowody potwierdzające okoliczności uzasadniające wykreślenie wpisu z rejestru.

4. Wpis do rejestru podlega wykreśleniu z urzędu przez Prezesa Agencji⁶⁾ w przypadku:

- 1) prawomocnie orzeczonego zakazu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a;

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 49 ustawy z dnia 29 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1016), która weszła w życie z dniem 1 września 2011 r.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 153 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), która weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r.

- 2) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, co najmniej przez okres 24 miesięcy, potwierdzonego odpowiednimi dokumentami;
- 3) cofnięcia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu paliwami lub jej wygaśnięcia.

5. Prezes Agencji⁶⁾ może wykreślić z urzędu dane wpisane do rejestru niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

6. Wykreślenie wpisu z rejestru następuje w drodze decyzji.

7. O odmowie wpisu do rejestru oraz wykreśleniu z rejestru Prezes Agencji⁶⁾ informuje naczelnika urzędu celnego właściwego dla producenta albo handlowca oraz Prezesa URE w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 6 lub art. 14 ust. 4.

Art. 17. 1. Do postępowania przed Prezesem Agencji⁶⁾ w sprawach określonych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁰⁾).

2. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji⁶⁾ służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 18. Zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych utrzymuje się wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19. 1. Zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych nie mogą być mniejsze niż 14-dniowe średnie dzienne wewnętrzne zużycie ropy naftowej i produktów naftowych.

2. Zapasy państwowe produktów naftowych mogą być utrzymywane w postaci:

- 1) produktów gotowych;
- 2) półproduktów rafinacji ropy naftowej;
- 3) ropy naftowej.
 3. (uchylony).¹¹⁾
 4. (uchylony).¹¹⁾

Art. 20. 1. Zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych są finansowane ze środków budżetu państwa oraz wpływów Agencji¹²⁾.

2. Środki i wpływy, o których mowa w ust. 1, Agencja¹²⁾ przeznacza na pokrycie:

- 1) przyrostu i zmiany struktury zapasów państwowych, stosownie do wielkości i struktury wewnętrznego zużycia ropy naftowej i produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) kosztów:
 - a) utrzymywania i magazynowania zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych,
 - b) wymiany zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych,
 - c) odtwarzania zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych w przypadku ich obniżenia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lub art. 34 pkt 2 lit. a.
- 3.¹³⁾ Środki finansowe uzyskane z obrotu zapasami państwowymi ropy naftowej i produktów naftowych przeznacza się na działalność Agencji związanej z gospodarowaniem tymi zapasami.
4. (uchylony).¹⁴⁾

Art. 21. Prezes Agencji⁶⁾ może zlecić, na podstawie umowy, utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622 i Nr 186, poz. 1100 oraz z 2012 r. poz. 1101.

¹¹⁾ Przez art. 52 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 52 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 52 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁴⁾ Przez art. 52 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 22. 1. Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Prezesowi Agencji⁶⁾ pisemne, miesięczne informacje o ilości:

- 1) przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
 - 2) ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także strukturze wywiezionych paliw,
 - 3) tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
 - 4) utrzymywanych zapasów handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania
- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.

2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemnych, kwartalnych informacji o poniesionych kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.

3. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji⁶⁾ informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.

4.¹⁵⁾ Do informacji, o których mowa w ust. 1–3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Do informacji, o których mowa w ust. 1–3, przetworzonych lub zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą nie stosuje się przepisów ustawy, o której mowa w ust. 4.

Art. 22a.¹⁶⁾ Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub produktów naftowych oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub produktów naftowych realizują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010) poprzez przekazanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorze ropy naftowej, w zakresie określonym w pkt 1 załącznika do powyższego rozporządzenia.

Art. 23. 1. Prezes Agencji⁶⁾ składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki półroczne sprawozdania o stanie zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych, ich strukturze oraz miejscach magazynowania w terminie 45 dni od końca miesiąca następującego po upływie okresu sprawozdawczego.

2. Prezes Agencji⁶⁾ składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki miesięczne, skrócone sprawozdania o stanie zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych, a także ich strukturze, w terminie 45 dni od końca miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

3. Prezes Agencji⁶⁾ przekazuje bieżące informacje w zakresie określonym w ust. 1 oraz inne informacje dotyczące tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki.

Rozdział 3

Zasady tworzenia, utrzymywania oraz finansowania zapasów gazu ziemnego

Art. 24. 1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w gaz ziemny oraz minimalizacji skutków:

¹⁶⁾ Dodany przez art. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208), która weszła w życie z dniem 30 października 2011 r.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 170 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa,
- 2) wystąpienia sytuacji awaryjnej w sieci gazowej,
- 3) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego
– przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ są obowiązani do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

2.¹⁸⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom:

- 1) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi tego gazu, ustalonemu w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo ust. 5, z zastrzeżeniem art. 74;
- 2) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni;
- 3) przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych charakterystykę instalacji magazynowej, w której utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów tego gazu do systemu gazowego.

3.¹⁸⁾ Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z zastrzeżeniem art. 24a.

4. W przypadku stwierdzenia, że parametry techniczne instalacji magazynowych nie zapewniają możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonego gazowego powiadamia o tym fakcie Prezesa URE w terminie 7 dni.

¹⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakładów na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1392), która weszła w życie z dniem 4 grudnia 2011 r.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

5.¹⁹⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom podlega zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli liczba jego odbiorców nie jest większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³. Zwolnienia dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek tego przedsiębiorstwa, w drodze decyzji, na czas określony lub do czasu zmiany stanu faktycznego będącego podstawą do zwolnienia z tego obowiązku.

5a.²⁰⁾ Zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, podlega także podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, jeżeli uprawdopodobni, że liczba jego odbiorców nie będzie większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekroczy w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³; przepis ust. 5 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

5b.²⁰⁾ Podmiot, o którym mowa w ust. 5a, jest obowiązany dołączyć do wniosku o udzielenie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oświadczenie o prognozowanej wielkości przywozu gazu ziemnego oraz kopie umów przedwstępnych sprzedaży gazu ziemnego, które zawarł z dostawcą gazu ziemnego.

5c.²⁰⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 5, zwolnione z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, jest obowiązane:

- 1) przedstawić ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemne, kwartalne sprawozdanie zawierające informacje o wielkościach zrealizowanego przywozu gazu ziemnego, w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego informacje te dotyczą;
- 2) poinformować ministra właściwego do spraw gospodarki o:
 - a) przekroczeniu wielkości uprawniających do uzyskania zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz
 - b) podjętych działaniach mających na celu utworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego
 – w terminie 15 dni od dnia wystąpienia każdego z tych zdarzeń.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

6.²¹⁾ Nie podlegają zwolnieniu, o którym mowa w ust. 5 i 5a, przedsiębiorstwa energetyczne wchodzące w skład grupy kapitałowej – w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.²²⁾) – jeżeli łączna liczba ich odbiorców jest większa niż 100 tys. i łączny przywóz gazu ziemnego przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³.

Art. 24a.²³⁾ 1. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem, że:

- 1) parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni;
- 2) zawarte umowy o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego oraz umowy o świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych dokumenty umożliwiające weryfikację technicznych możliwości dostarczenia do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej

krajowej całkowitej ilości zapasów gazu ziemnego utrzymywanych w instalacjach magazynowych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności umowy, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 25. 1. Wielkość zapasów gazu ziemnego ustala przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾, z zastrzeżeniem ust. 5, do dnia 30 kwietnia każdego roku.

2.²⁴⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie wielkości jego przywozu, w okresie od dnia 1 kwietnia roku ubiegłego do dnia 31 marca danego roku, na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach statystycznych sporządzanych przez to przedsiębiorstwo.

2a.²⁵⁾ Podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie prognozowanej wielkości jego przywozu.

3.²⁶⁾ Dane o wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 2a, przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, przedkładają, do dnia 15 maja każdego roku, Prezesowi URE, w celu ich weryfikacji. Prezes URE, w drodze decyzji, dokonuje weryfikacji tych danych.

4. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości zweryfikowanej przez Prezesa URE są utrzymywane w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września kolejnego roku.

5. Prezes URE ustala, w drodze decyzji, wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na okres od dnia rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego do dnia 30 września. Na okres od dnia 1 października następującego po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego do dnia 30 września roku kolejnego wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest określana przez Prezesa URE w odrębnej decyzji, wydanej najpóźniej na 15 dni przed dniem

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173.

²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

1 października następującym po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, na podstawie danych statystycznych o średniej ilości jego przywozu z dotychczasowego okresu prowadzenia działalności.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ są obowiązane poinformować Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego najpóźniej na 30 dni przed dniem rozpoczęcia tego przywozu.

7. Za dzień rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego przyjmuje się dzień, w którym po raz pierwszy gaz ziemny sprowadzono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 26. 1. Zapasami obowiązkowymi gazu ziemnego dysponuje minister właściwy do spraw gospodarki. Zapasy te mogą być uruchomione przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, niezwłocznie po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Zgodę, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wyraża w drodze decyzji. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania tej decyzji.

3. W przypadku uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ jest obowiązany do ich uzupełnienia do wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 albo ust. 5 w okresie 4 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło ich uruchomienie.

4. W szczególności uzasadnionych przypadkach, termin, o którym mowa w ust. 3, może być, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾, wydłużony do okresu nie dłuższego niż 8 miesięcy, w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 27. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz operatorowi systemu gazowego informacje o:

- 1) wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego zweryfikowanych przez Prezesa URE oraz o technicznych możliwościach dostarczania ich do systemu gazowego, w okresie nie dłuższym niż 40 dni, zweryfikowanych przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego – do dnia 15 czerwca każdego roku;
- 2) rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania, według stanu na dzień 15 września – do dnia 20 września każdego roku.

2.²⁷⁾ Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacje o działaniach podjętych w okresie od dnia 1 kwietnia poprzedniego roku do dnia 31 marca danego roku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do dnia 15 maja każdego roku.

Art. 28. 1. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego stanowią majątek przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾.

2.²⁸⁾ Koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 w związku z realizacją obowiązku utrzymywania, uruchamiania oraz uzupełniania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, są zaliczane do kosztów uzasadnionych ich działalności w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Rozdział 4

Zasady przeprowadzania kontroli

Art. 29. 1.²⁹⁾ Prezes Agencji przeprowadza kontrole u producentów, handlowców i przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania, a także

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 52 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

u przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, oraz u przedsiębiorców, którym zlecono utrzymywanie zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji¹²⁾ po okazaniu legitymacji służbowej oraz po doręczeniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności przedsiębiorcy.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej pracownika organu kontroli uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu:

- 1) prawidłowości ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na dany rok kalendarzowy;
- 2) zgodności stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów interwencyjnych;
- 3) jakości paliw stanowiących zapasy interwencyjne;
- 4) wykonywania postanowień umowy o magazynowanie oraz umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 i w art. 21;
- 5) zgodności stanu zapasów handlowych z danymi, dotyczącymi tych zapasów przedłożonymi w trybie art. 22, w dniu przekazania tego sprawozdania.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo:

- 1) wejścia na teren nieruchomości i do obiektów producentów, handlowców, przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz przedsiębiorców, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także żądania okazania dokumentów dotyczących produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw za

rok, w którym jest przeprowadzana kontrola, i rok poprzedni, umożliwiającą weryfikację poprawności wyliczenia poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do których tworzenia i utrzymywania w danym roku jest obowiązany producent i handlowiec;

- 3) wglądu do dokumentów potwierdzających jakość paliw;
- 4) pobierania próbek paliw na zasadach określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

6. Czynności kontrolne wykonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

7. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

8. W przypadku odmowy podpisania przez kontrolowanego protokołu z kontroli, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

9. Prezes Agencji⁶⁾ może wezwać producenta, handlowca, przedsiębiorcę świadczącego usługi magazynowania lub przedsiębiorcę, któremu zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wskazując termin do usunięcia tych uchybień.

Art. 30. 1.³⁰⁾ Prezes URE jest uprawniony do przeprowadzania kontroli przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 24, oraz spełnienia warunków określonych w art. 24a.

2.³⁰⁾ Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu przedsiębiorstwu, o którym mowa w ust. 1, albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli jego działalności.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1)³¹⁾ imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4.³²⁾ Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom.

5.³²⁾ Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego przedsiębiorstwa:

- 1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących przywozu gazu ziemnego za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola i rok poprzedni, umożliwiających weryfikację poprawności ustalenia poziomu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do których tworzenia i utrzymywania jest obowiązane przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom;
- 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ustaloną według zasad określonych w art. 25 ust. 2 albo ust. 5;
- 3) przedstawienia dokumentów potwierdzających jakość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;

- 4) przedstawienia dokumentów potwierdzających możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 24a ust. 1 pkt 2, w szczególności kopii umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych;
- 5) dokonania innych czynności, jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub prawa Unii Europejskiej.

6. (uchylony).³³⁾

7. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

8.³⁴⁾ W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

9.³⁴⁾ Prezes URE może wezwać przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wyznaczając termin ich usunięcia.

Rozdział 5

Zasady postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie ropy naftowej i produktów naftowych oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych

Art. 31. 1. Producenci i handlowcy są obowiązani posiadać procedury postępowania mające zastosowanie w przypadku:

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

³³⁾ Przez art. 1 pkt 6 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

- 1) wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw;
- 2) wystąpienia awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw.

2. Procedury postępowania, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności sposób i tryb:

- 1) pozyskiwania dodatkowych dostaw ropy naftowej lub paliw z innych źródeł lub kierunków;
- 2) dokonywania zmian w strukturze produkcji produktów naftowych, z uwzględnieniem możliwości technicznych instalacji wytwórczych;
- 3) składania wniosków do ministra właściwego do spraw gospodarki o obniżenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz wprowadzania tych zapasów na rynek.

3. Producenci i handlowcy w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej przekazują procedury, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 2 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia.

4. Producenci i handlowcy przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potwierdzenia aktualności przedłożonych procedur, o których mowa w ust. 1, lub ich aktualizacje do dnia 31 sierpnia każdego roku.

5. Producenci i handlowcy niezwłocznie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o:

- 1) wystąpieniu zakłóceń w dostawach surowców do produkcji paliw lub dostawach paliw,
 - 2) awariach technicznych infrastruktury transportowej ropy naftowej lub paliw, urządzeń służących do wytwarzania paliw lub infrastruktury magazynowej
- mających znaczący wpływ na poziom dostaw ropy naftowej lub paliw lub produkcji paliw.

Art. 32. 1. W sytuacji:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa,
 - 2) konieczności wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych dotyczących zabezpieczenia rynku ropy naftowej lub rynku paliw
- podejmuje się działania interwencyjne, o których mowa w ust. 2.

2. Działania interwencyjne polegają na:

- 1) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych, lub
- 2) obowiązkowej sprzedaży zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, lub zapasów państwowych ropy naftowej i produktów naftowych w określonej ilości, lub
- 3) ograniczeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami, lub
- 4) ograniczeniu zużycia paliw przez odbiorców.

Art. 33. 1. W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki może:

- 1) w drodze rozporządzenia, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku paliw i rzeczywiste możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych;
- 2) w drodze decyzji, obniżyć zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych:
 - a) określając wielkości obniżenia tych zapasów, cenę sprzedaży ropy naftowej i produktów naftowych oraz termin i sposób odtworzenia zapasów, lub
 - b) określając wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub produktów naftowych, cenę sprzedaży ropy naftowej i produktów naftowych oraz termin i sposób odtworzenia zapasów;
- 3) w drodze decyzji:
 - a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów oraz termin i sposób ich odtworzenia, lub
 - b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży oraz termin i sposób odtworzenia tych zapasów, po cenie określonej w tej decyzji.

2. Wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b.

3. Roszczenia z tytułu różnicy między ceną rynkową a ceną określoną w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, pokrywa Skarb Państwa.

4. Przez cenę rynkową rozumie się cenę stosowaną przez producenta lub handlowca w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, a w przypadku niemożności zastosowania tej ceny, cenę stosowaną w tym dniu przez producenta mającego największy udział w rynku paliw.

Art. 34. W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki może:

1) w drodze rozporządzenia, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz sposób i termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;

2) w drodze decyzji:

a) obniżyć zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych, określając wielkość obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub produktów naftowych, cenę sprzedaży ropy naftowej i produktów naftowych oraz termin i sposób odtworzenia zapasów, biorąc pod uwagę stopień zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa,

b) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia tych zapasów, lub

c) nakazać producentom lub handlowcom przedstawienie oferty sprzedaży określonej ilości ropy naftowej lub paliw z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, określając termin jej obowiązywania.

Art. 35. 1. Decyzje, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu lub na wniosek.

2. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. a, może wystąpić:

1) wojewoda;

2) producent lub handlowiec, obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b, może wystąpić:

1) wojewoda;

2) podmiot zainteresowany nabyciem paliw, mający szczególne znaczenie dla ochrony życia, zdrowia, bezpieczeństwa obywateli lub funkcjonowania państwa lub gospodarki.

4. Decyzje, o których mowa w art. 34 pkt 2 lit. b i c, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje z urzędu.

Art. 36. W przypadku konieczności podjęcia działań, o których mowa w art. 33 ust. 1 lub w art. 34, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, dopuścić do obrotu paliwa, które nie spełniają określonych w przepisach wymagań jakościowych, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, w trybie określonym w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w odniesieniu do paliw, w zakresie których taka zgoda jest wymagana.

Art. 37. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obniżania ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w szczególności:

1) tryb postępowania przy wydawaniu decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 34 pkt 2 lit. b i c,

2) dane, które powinny być zawarte we wnioskach o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3,

3) kategorie podmiotów o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mające prawo do pierwszeństwa zaopatrzenia w paliwa pochodzące z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ich miejsce w systemie priorytetowego zaopatrzenia w ropę naftową i paliwa

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego procesu podejmowania decyzji oraz konieczność zapewnienia priorytetowego zaopatrzenia w paliwa wymienionych podmiotów.

Art. 38. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1, oraz informacje o planowanej przez producentów produkcji paliw lub zakontraktowanym lub planowanym przez handlowców przywozie ropy naftowej lub paliw oraz planowanej ich sprzedaży w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu, producenci, handlowcy, a także przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania i przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przekazują niezwłocznie Prezesowi Agencji⁶⁾, na każde żądanie.

2. Prezes Agencji⁶⁾ przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 22 ust. 1.

Art. 39. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może włączyć do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zapasy handlowe, o ile zapasy te spełniają warunki określone w art. 8 ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę skalę zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowo kategorie zapasów ropy naftowej lub paliw włączanych do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem obowiązujących klasyfikacji wyrobów.

Art. 40. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części ograniczenia w zakresie obrotu paliwami, polegające na wyznaczeniu:

- 1) maksymalnej ilości paliw sprzedawanych przez stacje paliw w ciągu doby lub
- 2) maksymalnej ilości paliw, jaką jednorazowo może zakupić odbiorca, lub
- 3) godzin sprzedaży paliw na stacjach paliw

– biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw oraz konieczność wywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej z zobowiązań międzynarodowych.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje wprowadzanych ograniczeń.

Art. 41. 1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia mające na celu zmniejszenie zużycia paliw przez odbiorców, polegające na wprowadzeniu:

- 1) ograniczeń sprzedaży paliw przez sprzedaż tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom pisemnych upoważnień do zakupu określonej ilości paliw, w określonym czasie,
- 2) ograniczeń lub zakazu sprzedaży paliw na stacjach paliw do zbiorników innych niż zbiorniki paliwowe zamontowane w sposób trwały w pojazdach samochodowych,
- 3) ograniczeń dopuszczalnej prędkości pojazdów samochodowych, określonej w art. 20 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137),
- 4) ograniczeń używania pojazdów samochodowych oraz jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym, a także na śródlądowych drogach wodnych oraz ograniczeń w ruchu lotniczym,
- 5) zakazu organizacji imprez motorowych,
- 6) ograniczeń funkcjonowania transportu towarów i osób

– uwzględniając zadania i znaczenie odbiorców paliw dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje środków mających na celu ograniczenie zużycia paliw oraz rodzaje podmiotów wyłączonych ze stosowania ograniczeń, ze względu na ich znaczenie dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.

Art. 42. 1. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych są obowiązani do niezwłocznego, nieodpłatnego podania do publicznej wiadomości informacji o wydaniu rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.

2. Wojewodowie są obowiązani do ogłoszenia informacji o wydaniu rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1, w sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze ich właściwości.

Art. 43. 1. Przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 40 i 41 podlega kontroli.

2. Organami uprawnionymi do kontroli przestrzegania ograniczeń są:

- 1) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 40;
- 2) wojewódzki komendant Policji lub wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 41.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są dokonywane na zasadach określonych w ustawach dotyczących tych organów.

4. Koordynatorami działań kontrolnych są wojewodowie.

Art. 44. 1. Wojewodowie przygotowują plany działań, mające na celu zapewnienie wdrożenia ograniczeń, o których mowa w art. 40 i 41, określające:

- 1) sposób przygotowania i rozdziału upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1;
- 2) sposób koordynacji kontroli przestrzegania ograniczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1;
- 3) służby odpowiedzialne za rozdział upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1;
- 4) wykaz podmiotów o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mających prawo pierwszeństwa do zaopatrywania się w paliwa pochodzące z zasobów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, mających siedzibę na obszarze ich właściwości.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do

dnia 31 sierpnia lub w terminie 5 dni od dnia opublikowania rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.

3. Zaktualizowane plany, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu na zasadach określonych w ust. 2.

Art. 45.³⁵⁾ Do informacji zawartych w dokumentach, o których mowa w art. 31, oraz planach, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

Art. 46. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organy uprawnione do wydawania odbiorcom upoważnień, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1,
 - 2) wzory upoważnień do:
 - a) zakupu określonej ilości paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1,
 - b) przeprowadzenia kontroli przestrzegania ograniczeń, o których mowa w art. 44 ust. 1
- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności wydawania tych upoważnień.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zasobów interwencyjnych, które powoduje zmniejszenie tych zasobów poniżej poziomu określonego w art. 3 ust. 3.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie daty obniżenia zasobów interwencyjnych;
- 2) informacje o:
 - a) przyczynie obniżenia zasobów interwencyjnych,
 - b) podjętych działaniach mających na celu odtworzenie zasobów interwencyjnych,

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 170 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

c) przewidywanych zmianach w poziomie zapasów interwencyjnych do dnia ich odtworzenia.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych o wprowadzeniu ograniczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.

Art. 48. 1. W przypadku gdy działania zastosowane na poziomie krajowym są niewystarczające do wyeliminowania zagrożeń, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki, po uzyskaniu akceptacji Rady Ministrów, może wystąpić do Komisji Europejskiej lub odpowiednich organów innych organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, z wnioskiem o wszczęcie konsultacji w sprawie podjęcia wspólnych działań interwencyjnych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności opis działań zastosowanych na poziomie krajowym oraz propozycje środków, jakie mogą być podjęte na poziomie międzynarodowym.

Rozdział 6

Zasady postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie gazu ziemnego oraz konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych

Art. 49. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ oraz podmioty zlecające świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego są obowiązani posiadać procedury postępowania mające zastosowanie w przypadku:

- 1) wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu gazu ziemnego do systemu gazowego;
- 2) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego przez odbiorców.

2. Procedury postępowania, po ich uzgodnieniu z podmiotami odpowiedzialnymi za ich realizację, w tym odpowiednio z operatorami innych systemów gazowych lub odbiorcami, są przekazywane niezwłocznie operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemu połączanego gazowego.

3. Obowiązku opracowania procedur, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych.

4. Procedury postępowania, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności sposób:

- 1) uruchamiania dodatkowych dostaw gazu ziemnego z innych źródeł lub kierunków;
- 2) zmniejszania poboru gazu ziemnego przez odbiorców, zgodnie z umowami z nimi zawartymi, niebędącego ograniczeniami, o których mowa w art. 56 ust. 1.

Art. 50. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w dostawach gazu ziemnego do systemu gazowego lub nieprzewidzianego wzrostu jego zużycia przez odbiorców, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ oraz podmioty zlecające świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego podejmują działania mające na celu przeciwdziałanie temu zagrożeniu, w szczególności działania określone w procedurach, o których mowa w art. 49 ust. 1.

2. Po podjęciu wszelkich działań umożliwiających zaspokojenie potrzeb swoich odbiorców na gaz ziemny, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ oraz podmioty zlecające świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego zawiadamiają:

- 1) operatora systemu gazowego o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w art. 49 ust. 1, i podjętych działaniach w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego swoim odbiorcom lub o braku możliwości zapewnienia tego bezpieczeństwa w terminie umożliwiającym podjęcie działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa dostarczania gazu ziemnego odbiorcom i prawidłowe funkcjonowanie systemu gazowego;
- 2) niezwłocznie odbiorców, z którymi zawarto umowy sprzedaży gazu ziemnego, za pośrednictwem ogólnopolskich środków masowego przekazu, o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w art. 49 ust. 1, i ich wpływie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego oraz o podjętych działaniach w celu likwidacji skutków tych zdarzeń.

Art. 51. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1, lub w przypadku wystąpienia gwałtownego, nieprzewidzianego uszkodzenia lub zniszczenia urządzeń, instalacji lub sieci, powodującego przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości zagrażającą bezpieczeństwu funkcjonowania systemu gazowego, operator systemu gazowego podejmuje, we współpracy z podmiotami, o których mowa w art. 49 ust. 1, oraz innymi operatorami systemów gazowych, niezbędne działania mające na celu zapewnienie lub przywrócenie prawidłowego funkcjonowania tego systemu, a w szczególności działania określone w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾, operatorzy systemów magazynowania gazu ziemnego i skraplania gazu ziemnego oraz podmioty dysponujące mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego są obowiązane do pozostawiania w gotowości do uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 2) operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonego gazowego niezwłocznie informuje przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ o konieczności i terminie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, a po uzyskaniu zgody, o której mowa w art. 26 ust. 1, uruchamia dostawy pochodzące z zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 3) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ oraz użytkownicy systemu gazowego są obowiązani realizować polecenia operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego.

Art. 52. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów łączonych gazowych uruchamia zapasy obowiązkowe gazu ziemnego po uzyskaniu zgody, o której mowa w art. 26 ust. 1. O uruchomieniu zapasów

obowiązkowych gazu ziemnego operatorzy ci informują operatora systemu magazynowania tego gazu najpóźniej w dniu uruchomienia tych zapasów.

2. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów łączonych gazowych informuje niezwłocznie zlecających usługę przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego o uruchomieniu, na ich rzecz, tych zapasów.

3. Operator systemu magazynowania gazu ziemnego przekazuje odpowiednio operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów łączonych gazowych, w terminie 7 dni od dnia każdorazowego uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, informacje o właścicielach i ilościach gazu ziemnego pobranego z instalacji magazynowych.

4. W wypadku uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego z instalacji magazynowej, w której są magazynowane te zapasy należące do więcej niż jednego przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾, przyjmuje się, że uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego należące do każdego z tych przedsiębiorstw w takim samym stosunku.

5. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów łączonych gazowych przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3:

- 1) operatorowi systemu dystrybucyjnego oraz przedsiębiorstwu energetycznemu lub podmiotowi będącemu właścicielem zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 2) zlecającym usługę przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego, na rzecz których nastąpiło uruchomienie dodatkowych dostaw tego gazu.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne i zlecający usługę przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego, na których rzecz nastąpiło uruchomienie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w terminie 60 dni, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło ich uruchomienie:

- 1) dostarczą właścicielowi wykorzystanego gazu ziemnego równoważne ilości gazu ziemnego, o ile istnieją techniczne możliwości zatłoczenia gazu ziemnego do instalacji magazynowej, lub
- 2) dokonają rozliczeń z właścicielem dostarczonego im gazu ziemnego, zgodnie z zasadami określonymi w obowiązującej taryfie właściciela tego gazu; jeżeli właściciel gazu ziemnego nie jest obowiązany do posiadania taryfy, zasady rozliczeń określa rozliczające się strony.

7. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączanego gazowego niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki i Prezesa URE o terminie i ilości uruchomionych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Informacje te są przekazywane codziennie, do godziny 10⁰⁰, i dotyczą poprzedniej doby.

Art. 53.³⁶⁾ Jeżeli w ocenie operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączanych gazowych działania, o których mowa w art. 50 i art. 52, nie spowodują przywrócenia stanu bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie gazu ziemnego, operator ten, z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potrzebę wprowadzenia ograniczeń w poborze gazu ziemnego, zgodnie z planami wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1.

Art. 54. 1. W przypadku:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa,
 - 2) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego przez odbiorców,
 - 3) wystąpienia zakłóceń w przywozie gazu ziemnego,
 - 4) awarii w sieciach operatorów systemów gazowych,
 - 5) zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania sieci gazowych,
 - 6) zagrożenia bezpieczeństwa osób,
 - 7) zagrożenia wystąpieniem znacznych strat materialnych,
 - 8) konieczności wypełnienia przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych
- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w poborze gazu ziemnego, zwane dalej „ograniczeniami”.

2. Ograniczenia polegają na ograniczeniu maksymalnego godzinowego i dobowego poboru gazu ziemnego.

Art. 55. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wprowadzania ograniczeń, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki lub funkcjonowania państwa, w tym zadania przez nich wykonywane, oraz ochronę odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) sposób wprowadzenia ograniczeń, umożliwiający odbiorcom gazu ziemnego dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami, w szczególności odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych, w przypadku:
 - a) niedoboru gazu ziemnego w systemie gazowym,
 - b) wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na gaz ziemny w systemie gazowym;
- 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1, oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;
- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach;
- 6) sposób współdziałania operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorów systemów magazynowania gazu ziemnego z operatorem systemu przesyłowego gazowego w okresie trwania ograniczeń, w tym zakres przekazywanych informacji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską o przepisach wydanych na podstawie ust. 1.

Art. 56. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części ograniczenia, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców oraz okres, na jaki będą wprowadzane te ograniczenia.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską, państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o wprowadzeniu ograniczeń.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

Art. 57. Przedsiębiorstwa energetyczne nie ponoszą odpowiedzialności za skutki wprowadzanych ograniczeń.

Art. 58. 1. Operatorzy systemów przesyłowych gazowych, operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorzy systemów połączonych gazowych lub przedsiębiorstwa energetyczne pełniące funkcję operatorów są obowiązani do opracowania planów wprowadzania ograniczeń.

2. Plany wprowadzania ograniczeń opracowane przez operatorów lub przedsiębiorstwa energetyczne pełniące funkcję operatorów, o których mowa w ust. 1, określają maksymalne godzinowe i dobowe ilości poboru gazu ziemnego przez poszczególnych odbiorców przyłączonych do ich sieci, dla poszczególnych stopni zasilania.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują odbiorców o ustalonej dla nich w zatwierdzonym planie wprowadzania ograniczeń maksymalnej ilości poboru gazu ziemnego w poszczególnych stopniach zasilania. Wielkości te, określone w zatwierdzonych planach wprowadzania ograniczeń, stają się integralną częścią umów sprzedaży, umów o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego oraz umów kompleksowych, w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

4. Ograniczenia wynikające z planów wprowadzania ograniczeń nie mają zastosowania do odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych.

5. Odbiorcy objęci planami wprowadzania ograniczeń informują właściwego operatora lub przedsiębiorstwa energetyczne pełniące funkcję operatora, o którym mowa w ust. 1, do którego sieci są przyłączeni, do dnia 31 lipca każdego roku, o minimalnej ilości gazu ziemnego, której pobór nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych i odpowiada maksymalnemu dozwolonemu poborowi gazu ziemnego w 10. stopniu zasilania. Określona w informacji ilość gazu ziemnego może być weryfikowana przez operatorów, o których mowa w ust. 1.

6. Operatorzy, o których mowa w ust. 1, mogą dokonać weryfikacji informacji podanych przez odbiorców dotyczących minimalnych ilości gazu ziemnego, których pobór nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych.

7. Czynności weryfikacyjne wykonują, na zlecenie operatorów, o których mowa w ust. 1, autoryzowani audytorzy w dziedzinie energetyki przemysłowej, po okazaniu certyfikatu oraz po doręczeniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności przedsiębiorcy wystawionego przez operatora.

8. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) imię i nazwisko audytora;
- 2) oznaczenie odbiorcy, którego informacje podlegają weryfikacji;
- 3) określenie zakresu weryfikacji;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia weryfikacji;
- 5) wskazanie podstawy prawnej weryfikacji;
- 6) oznaczenie operatora dokonującego weryfikacji;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie.

9. Weryfikacja, o której mowa w ust. 6, polega na sprawdzeniu prawidłowości ustalenia minimalnych godzinowych i dobowych ilości gazu ziemnego, których pobór nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych.

10. Upoważnionym audytorom przysługuje prawo:

- 1) wejścia na teren nieruchomości i do obiektów odbiorcy;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także żądania okazania dokumentów dotyczących procesów technologicznych i eksploatacji urządzeń odbiorcy.

11. Audytorzy wykonują czynności w obecności odbiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.

12. Z przeprowadzonej weryfikacji sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien zawierać wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. W przypadku odmowy podpisania przez odbiorcę protokołu z weryfikacji, audytor dokonuje stosownej adnotacji w protokole.

13. Odmowa podpisania protokołu z weryfikacji przez osobę, o której mowa w ust. 12, nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez audytora i realizacji ustaleń kontroli.

14. W sprawach spornych dotyczących ustaleń zawartych w protokole weryfikacji rozstrzyga Prezes URE, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy złożony w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

15. Jeżeli ilość paliwa gazowego podana przez odbiorcę jest zawyżona o więcej niż 10%, koszty weryfikacji pokrywa odbiorca. Jednocześnie minimalne godzinowe i dobowe ilości gazu ziemnego, których pobór nie powoduje zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych, określone w trakcie weryfikacji, zostają wprowadzone do planu ograniczeń jako odpowiadające 10. stopniowi zasilania.

16. Operatorzy systemów dystrybucyjnych, systemów połączonych lub przedsiębiorstwa pełniące funkcje operatorów, na wniosek operatora systemu przesyłowego gazowego, przekazują mu dane dotyczące dobowych ilości poboru gazu ziemnego przez odbiorców objętych planami wprowadzania ograniczeń do 10. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

17. Operatorzy lub przedsiębiorstwa energetyczne pełniące funkcję operatorów, o których mowa w ust. 1, aktualizują corocznie plany wprowadzania ograniczeń i przedkładają je, do dnia 15 listopada danego roku, Prezesowi URE do zatwierdzenia w drodze decyzji.

18. Operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych, operatorzy systemów połączonych gazowych oraz przedsiębiorstwa pełniące funkcje operatorów przekazują niezwłocznie operatorowi systemu przesyłowego gazowego zatwierdzone plany wprowadzania ograniczeń.

Art. 59. 1. W okresie obowiązywania ograniczeń, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 56 ust. 1, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych:

- 1) realizuje obowiązki związane z wprowadzaniem ograniczeń, przez ustalenie i podawanie do publicznej wiadomości stopni zasilania, zgodnie z planami wprowadzania ograniczeń;
- 2) koordynuje działania przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym, innych operatorów systemów gazowych, operatorów systemów magazynowania gazu ziemnego, operatorów systemów skraplania gazu ziemnego w celu zapewnienia bezpieczeństwa systemu gazowego i realizacji ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 56 ust. 1;

3) dysponuje pełną mocą i pojemnością instalacji magazynowania gazu ziemnego oraz skraplania gazu ziemnego przyłączonych do systemu gazowego oraz uruchamia zapasy obowiązkowe gazu ziemnego.

2. W okresie obowiązywania ograniczeń, operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych lub operatorzy systemów połączonych gazowych przekazują operatorowi systemu przesyłowego gazowego, do godziny 10⁰⁰ każdej doby, dane dotyczące dobowych ilości poboru gazu ziemnego przez odbiorców objętych planami ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1, za poprzednią dobę.

3. W okresie wprowadzenia ograniczeń zapasy obowiązkowe gazu ziemnego są uruchamiane zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

Art. 60. Przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 56 ust. 1 podlega kontroli Prezesa URE.

Art. 61. 1. W przypadku wystąpienia zdarzeń, w wyniku których zastosowane działania, o których mowa w art. 50–52 i art. 56 ust. 1, nie usunęły zagrożeń, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1, 6 i 7, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych, w porozumieniu z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾, lub z własnej inicjatywy niezwłocznie zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności opis:
- 1) zdarzeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wpływu na bezpieczeństwo paliwowe państwa w zakresie dostaw gazu ziemnego;
 - 2) działań podjętych w celu likwidacji skutków zdarzeń, o których mowa w ust. 1;
 - 3) proponowanych środków, jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić z wnioskiem do Rady Ministrów o podjęcie działań polegających na:

- 1) zawiadomieniu Przewodniczącego Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub

2) wystąpieniu do Komisji Europejskiej z żądaniem zwołania Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu.

4. Zawiadomienie lub wystąpienie, o których mowa w ust. 3, zawierają w szczególności opis:

- 1) zdarzeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wpływu na bezpieczeństwo paliwowe państwa w zakresie dostaw gazu ziemnego;
- 2) działań podjętych w celu likwidacji skutków zdarzeń, o których mowa w ust. 1;
- 3) proponowanych środków, jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską.

Art. 62. Po wykonaniu czynności, o których mowa w art. 61 ust. 3, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, włączyć do zapasów obowiązkowych gazu ziemnego pozostałe zapasy tego gazu znajdujące się w instalacjach magazynowych na terenie kraju, przewyższające utrzymywane stany obowiązkowe, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości dostaw gazu ziemnego, w przypadkach, o których mowa w art. 50–52 i art. 56 ust. 1, po zastosowaniu działań określonych w ustawie.

Rozdział 7 Kary pieniężne

Art. 63. 1. Karze pieniężnej podlega ten kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 lub 24, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości;
- 2) obniża ilości zapasów obowiązkowych poniżej poziomu określonego w ustawie;
- 3) utrzymuje, w ramach zapasów obowiązkowych, paliwa lub gaz ziemny nie spełniające wymagań jakościowych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 7;
- 4) będąc osobą kierującą przedsiębiorstwem nie dopełnia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1;

5) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca nie przedstawi w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3 lub art. 38, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;

6) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 24, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 27, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;

7) nie dopełnia obowiązku sprzedaży zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b;

8) nie dopełnia obowiązku przedstawienia oferty sprzedaży, o którym mowa w art. 34 pkt 2 lit. c;

9) nie przestrzega ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, o których mowa w art. 40 ust. 1;

10) nie przestrzega ograniczeń w sprzedaży paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lub 2;

11) nie stosuje się do ograniczeń w poborze gazu ziemnego, o których mowa w art. 56;

12) nie przestrzega ograniczeń w użytkowaniu:

- a) pojazdów samochodowych i motocykli oraz jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych,
 - b) statków na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym,
 - c) statków powietrznych w ruchu lotniczym
- o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4;

13) nie przestrzega zakazu organizacji imprez motorowych, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 5;

14) nie przestrzega ograniczeń w funkcjonowaniu transportu towarów i osób, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 6;

15) będąc podmiotem wyłączonym z ograniczeń, o których mowa w art. 41, dokonuje odsprzedaży zakupionego paliwa;

16) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2;

17) będąc osobą kierującą działalnością producenta lub handlowca nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;

18) będąc osobą kierującą działalnością producenta, handlowca nie usunie uchybień, do czego został obowiązany na podstawie art. 29 ust. 9;

- 19)³⁷⁾ będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, nie usunie, w wyznaczonym terminie, uchybień, do czego został zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 9;
- 19a)³⁸⁾ będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 24 ust. 5, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 24 ust. 5c, albo przedstawi dokumenty lub informacje nieprawdziwe;
- 19b)³⁸⁾ będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, nie złoży wyjaśnień lub nie przedstawi w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 5, albo złoży nieprawdziwe wyjaśnienia lub przedstawi nieprawdziwe dokumenty;
- 20) będąc przedsiębiorcą magazynującym zapasy państwowe ropy naftowej i produktów naftowych, dopuścił do powstania niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu tych zapasów lub dopuścił się uchybienia w zakresie magazynowania zapasów państwowych, ich wymiany, konserwacji oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu tych zapasów.
- 2.³⁹⁾ W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi:
- 1) równowartość iloczynu kwoty 4500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej lub gazu płynnego (LPG), wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w metrach sześciennych;
 - 2) równowartość 250% wartości niedoboru gazu ziemnego, wyliczonej według cen gazu ziemnego ustalonych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 81, poz. 532), która weszła w życie z dniem 29 maja 2010 r.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna stanowi iloczyn 250% wartości jednostkowych paliw lub gazu ziemnego spełniających wymagania jakościowe i ilości paliw lub gazu ziemnego niespełniających wymagań jakościowych.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, kara pieniężna wynosi 350% wartości niesprzedanych zapasów.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 8–10, kara pieniężna wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, stosuje się kary w zależności od ilości pobranego gazu ziemnego w okresie przekroczenia mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń. Przekroczenie mocy oblicza się w następujący sposób:

- 1) w przypadku przekroczenia mocy godzinowej – jako iloczyn mocy maksymalnej, zarejestrowanej przez układ pomiarowy, ponad moc wynikającą z wprowadzonych ograniczeń, ilości godzin w miesiącu, w którym obowiązywały ograniczenia, i czterokrotności stawki opłaty stałej za usługę przesyłania dla danej grupy taryfowej, do której odbiorca zostałby zakwalifikowany na podstawie mocy ustalonej dla tego odbiorcy w pierwszym stopniu zasilania;
- 2) w przypadku przekroczenia mocy godzinowej i mocy dobowej – jako iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej przez układ pomiarowy, ponad moc wynikającą z wprowadzonych ograniczeń, ilości godzin w miesiącu, w którym obowiązywały ograniczenia, i ośmiokrotności stawki opłaty stałej za usługę przesyłania dla danej grupy taryfowej, do której odbiorca zostałby zakwalifikowany na podstawie mocy ustalonej dla tego odbiorcy w pierwszym stopniu zasilania.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, kara pieniężna wynosi od 500 zł do 1000 zł.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 13 i 14, kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 50 000 zł.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 15, kara pieniężna wynosi od 20 000 zł do 50 000 zł.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 50 000 zł.

12. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 17, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 20, kara pieniężna wynosi 200% wartości niedoboru lub straty, lub wartości paliw, niespełniających wymagań jakościowych.

15a.⁴⁰⁾ W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 19a i 19b, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.

16.⁴¹⁾ Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:

1) pkt 3 – wylicza się na podstawie:

a) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu

stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa,

b) cen gazu ziemnego ustalonych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 24 ust. 1;

2) pkt 7 – wylicza się na podstawie ceny określonej w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b;

3) pkt 20 – wylicza się na podstawie:

a) średniej ceny ropy naftowej gatunku Brent, obowiązującej na londyńskiej Międzynarodowej Giełdzie Paliwowej (IPE) w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, wyrażonej w dolarach amerykańskich za baryłkę; średnią cenę za tonę tej ropy oblicza się jako iloczyn ceny baryłki ropy naftowej, współczynnika 7,28 i średniego kursu dolara amerykańskiego, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków,

b) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa.

17.⁴²⁾ Dniem stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 7 oraz 20, jest dzień podpisania protokołu, o którym mowa w art. 29 ust. 7 lub w art. 30 ust. 7.

Art. 64. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 63 ust. 1:

1)⁴³⁾ pkt 1–3, 6, 11, 16, 19 i 19b – wymierza Prezes URE;

2) pkt 1–8, 18 i 20 – wymierza Prezes Agencji⁶⁾;

3) pkt 9 – wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej;

4) pkt 10 i pkt 12 lit. a oraz pkt 13–15 – wymierza właściwy organ Policji;

5) pkt 12 lit. b – wymierza dyrektor urzędu morskiego;

⁴⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 39.

⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 39.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

- 6) pkt 12 lit. c – wymierza Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
7)⁴⁴⁾ pkt 17 i 19a – wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Prezes Agencji⁶⁾ wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1–8, 18 i 20, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

3.⁴⁵⁾ Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1–3, 6, 11, 16, 19 i 19b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4.⁴⁶⁾ Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Właściwy organ Policji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 10, pkt 12 lit. a oraz pkt 13–15, w drodze decyzji.

6. Dyrektor urzędu morskiego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. c, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 65. Przy ustalaniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 63 ust. 4, 6, 8–14, organ wymierzający karę uwzględni w szczególności czas trwania, stopień oraz przyczyny naruszenia przepisów ustawy, a także częstotliwość ich naruszania w przeszłości przez producenta, handlowca lub osobę kierującą działalnością producenta lub handlowca lub podmiot niestosujący się do ograniczeń.

Art. 66. 1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 63 ust. 2–15, stanowią dochód budżetu państwa.

2.⁴⁷⁾ Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1–3 oraz pkt 7, upłynęły 3 lata.

3. Kar pieniężnych nie nakłada się, jeżeli od stwierdzenia naruszeń ustawy, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 4–6 oraz pkt 8–20, upłynęły 3 lata.

4.⁴⁸⁾ Bieg terminu do nałożenia kary pieniężnej zostaje zawieszony od dnia:

- 1) wydania przez organ postanowienia o zawieszeniu postępowania, gdy rozstrzygnięcie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd;
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

5.⁴⁸⁾ Termin do nałożenia kary pieniężnej biegnie dalej od dnia następującego po dniu, w którym:

- 1) decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się;
- 2) orzeczenie sądu administracyjnego stało się prawomocne.

Art. 67. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 68. (pominięty).⁴⁹⁾

Art. 69. (pominięty).⁴⁹⁾

Art. 70. (pominięty).⁴⁹⁾

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a tiret drugiej ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 976), która weszła w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 39.

⁴⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 17.

⁴⁹⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 71. 1. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy byli obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw⁵⁰⁾, są obowiązani do:

- 1) dokonania przeliczenia utworzonych zapasów obowiązkowych zgodnie z zasadami tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw – w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) uzupełnienia posiadanych zapasów obowiązkowych do poziomu odpowiadającego 66-dniowej zrealizowanej przez nich produkcji paliw oraz przywozowi ropy naftowej lub paliw, obliczanemu zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej ustawie – w terminie do dnia 1 lipca 2007 r.;
- 3) corocznego powiększania tych zapasów, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 4, do wielkości, o której mowa w art. 5 ust. 3.

2. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy byli obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, o której mowa w ust. 1, i jednocześnie wykonywali działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przywozu gazu płynnego LPG, są obowiązani do tworzenia i corocznego powiększania zapasów gazu płynnego LPG zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 5, do wielkości, o której mowa w art. 5 ust. 3.

3. Producenci i handlowcy, którzy przed wejściem w życie niniejszej ustawy nie byli obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw są obowiązani do:

- 1) utworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w wielkości odpowiadającej 66 dniom zrealizowanej przez nich produkcji paliw oraz przywozu ropy naftowej lub paliw, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej ustawie, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) – w terminie do dnia 1 lipca 2007 r.;

2) corocznego powiększania tych zapasów zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 4 i 5, do wielkości, o której mowa w art. 5 ust. 3.

4. Producenci i handlowcy powiększają zapasy ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), do wielkości odpowiadających co najmniej:

- 1) 73 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- 2) 76 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2008 r.

5. Producenci i handlowcy powiększają zapasy obowiązkowe gazu płynnego (LPG) do wielkości odpowiadających co najmniej:

- 1) 3 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- 2) 7 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- 3) 13 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2009 r.;
- 4) 20 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2010 r.;
- 5) 30 dniom średniej dziennej produkcji lub przywozu zrealizowanych przez producenta lub handlowca w roku poprzednim – do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 72. 1. Rejestr producentów i importerów, utworzony na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw⁵⁰⁾, staje się rejestrem w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Wpisy w rejestrze utworzonym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1⁵⁰⁾, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.

Art. 73. Ropa naftowa i paliwa utrzymywane w ramach państwowych rezerw gospodarczych na poczet zapasów, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw⁵⁰⁾, stają się zapasami państwowymi, w rozumieniu niniejszej ustawy.

⁵⁰⁾ Utraciła moc na podstawie art. 64 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. Nr 229, poz. 1496), która weszła w życie z dniem 5 lutego 2011 r.

Art. 74. 1. Podmioty obowiązane do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w art. 24 ust. 1, są obowiązane tworzyć i utrzymywać oraz corocznie powiększać zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, tworzą, utrzymują i corocznie powiększają zapasy obowiązkowe gazu ziemnego do wielkości odpowiadającej co najmniej:

- 1) 11 dniom średniego dziennego przywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ – od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 września 2009 r.;
- 2) 15 dniom średniego dziennego przywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ – od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r.;
- 3) 20 dniom średniego dziennego przywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ – od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2012 r.;
- 4) 30 dniom średniego dziennego przywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom¹⁷⁾ – od dnia 1 października 2012 r.

Art. 75. (pominięty).⁴⁹⁾

Art. 76. (pominięty).⁴⁹⁾

Art. 77. Do postępowań administracyjnych wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 78. (pominięty).⁴⁹⁾

Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁵¹⁾.

⁵¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 marca 2007 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 23 października 2012 r.

w sprawie przetargu na wybór przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej²⁾

Dz. U. z dnia 9 listopada 2012 r., poz. 1227

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu w celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, zwanego dalej „przetargiem”, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej;
- 2) wzór deklaracji przetargowej.

§ 2. 1. Podmiot przystępujący do przetargu składa ofertę przetargową w zaklejonej kopercie w siedzibie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia o przeprowadzeniu przetargu, o którym mowa w art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, zwanej dalej „ustawą”.

2. Oferty przetargowe złożone po terminie zwraca się bez otwierania.

§ 3. Do przeprowadzenia przetargu wystarczy złożenie jednej oferty przetargowej.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 64).

§ 4. Prezes URE przed upływem terminu wyznaczonego do składania ofert przetargowych powołuje komisję przetargową, zwaną dalej „komisją”, do przeprowadzenia przetargu.

§ 5. 1. Komisja składa się z co najmniej 5 członków wyznaczanych przez Prezesa URE spośród osób posiadających wiedzę i doświadczenie niezbędne do przeprowadzenia przetargu.

2. Członkiem komisji nie może być osoba, która:

- 1) pozostaje w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia oraz jest związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z podmiotem przystępującym do przetargu lub z osobą uprawnioną do reprezentowania tego podmiotu;
- 2) w okresie 12 miesięcy przed dniem ogłoszenia o przeprowadzeniu przetargu pozostawała w stosunku pracy lub zlecenia z podmiotem przystępującym do przetargu lub była członkiem organu zarządzającego lub nadzorczego tego podmiotu;
- 3) pozostaje z podmiotem przystępującym do przetargu lub z osobą uprawnioną do reprezentowania tego podmiotu w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności;
- 4) została prawomocnie skazana za przestępstwo pozostające w związku z przetargiem, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

§ 6. 1. Członkowie komisji składają pisemne oświadczenia, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w § 5 ust. 2.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, odbiera przewodniczący komisji i przekazuje je Prezesowi URE. Oświadczenie składane przez przewodniczącego komisji odbiera Prezes URE.

3. Członek komisji do czasu zakończenia jej prac powiadamia niezwłocznie przewodniczącego komisji o każdej zmianie stanu objętego oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1. Przewodniczący komisji powiadamienie to przekazuje niezwłocznie Prezesowi URE.

§ 7. 1. Prezes URE odwołuje członka komisji w przypadku:

- 1) niezłożenia przez członka komisji pisemnego oświadczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1;
- 2) ujawnienia, że w stosunku do członka komisji zachodzi okoliczność, o której mowa w § 5 ust. 2;
- 3) złożenia przez członka komisji pisemnej rezygnacji z członkostwa w komisji.

2. W miejsce odwołanego członka komisji Prezes URE powołuje niezwłocznie nowego członka komisji. Przepisy ust. 1 i 3 oraz § 5 i 6 stosuje się do nowego członka komisji.

3. Członkowie komisji składają pisemne zobowiązanie do nieujawniania informacji uzyskanych w związku z pracami komisji.

§ 8. 1. Na pierwszym posiedzeniu komisja wybiera ze swego grona przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i sekretarza komisji oraz dokonuje podziału zadań pomiędzy jej członków.

2. Pracami komisji kieruje przewodniczący komisji, a w przypadku jego nieobecności – zastępca przewodniczącego.

§ 9. 1. Komisja wykonuje swoje czynności na posiedzeniach.

2. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, w głosowaniu jawnym, w obecności co najmniej połowy jej składu. W przypadku równej liczby głosów o wyniku głosowania decyduje głos przewodniczącego komisji.

§ 10. 1. Komisja dokonuje otwarcia ofert przetargowych w dniu przeprowadzenia przetargu wynikającym z art. 16 ust. 4 ustawy.

2. Po otwarciu ofert przetargowych komisja sprawdza, czy oferta zawiera prawidłowo wypełnioną deklarację przetargową oraz audyt efektywności energetycznej, a także czy zgodnie z deklaracją przetargową przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, zgłoszone do przetargu, spełnia warunki, o których mowa w art. 18 ustawy.

3. Komisja odrzuca ofertę przetargową, jeżeli w wyniku sprawdzenia, o którym mowa w ust. 2:

- 1) oferta nie zawiera prawidłowo wypełnionej deklaracji przetargowej lub audytu efektywności energetycznej;

2) zgodnie z deklaracją przetargową przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej zgłoszone do przetargu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ustawy.

4. Komisja przyporządkowuje poszczególne oferty przetargowe, które nie zostały odrzucone, do kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy, dla których jest organizowany przetarg, a następnie wyznacza na podstawie tych ofert średnią wartość efektu energetycznego dla przetargu organizowanego w każdej z kategorii przedsięwzięć, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy.

5. Komisja rozstrzyga przetarg, wybierając w każdej z kategorii przedsięwzięć, o których mowa w ust. 4, oferty przetargowe, w których, zgodnie z deklaracją przetargową, zadeklarowano wartość efektu energetycznego zawierającego się w przedziale, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, począwszy od oferty przetargowej, w której zadeklarowano najwyższą wartość efektu energetycznego, i kończąc na ofercie przetargowej, w której zadeklarowano wartość efektu energetycznego wyższą lub równą iloczynowi oferowanej średniej wartości efektu energetycznego oraz wartości współczynnika akceptacji ofert.

§ 11. 1. Z przebiegu przeprowadzonego przetargu komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) oznaczenie daty i miejsca:
 - a) składania ofert przetargowych,
 - b) otwarcia ofert przetargowych,
 - c) rozstrzygnięcia przetargu;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji ze wskazaniem ich funkcji oraz czynności, w których brali udział;
- 3) liczbę złożonych ofert przetargowych;
- 4) wskazanie ofert przetargowych:
 - a) odrzuconych wraz z podaniem przyczyn ich odrzucenia,
 - b) wybranych, w których, zgodnie z deklaracją przetargową, zadeklarowano wartość efektu energetycznego zawierającą się w przedziale, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy,
 - c) niewybranych z podaniem przyczyn ich niewybrania;

5) podpisy członków komisji, a w przypadku braku podpisu – wzmiankę o przyczynie braku podpisu.

2. Komisja załącza do protokołu dokumentację z przeprowadzonego przetargu.

§ 12. 1. Komisja przekazuje protokół, o którym mowa w § 11 ust. 1, Prezesowi URE.

2. Prezes URE niezwłocznie zamieszcza protokół, o którym mowa w § 11 ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

§ 13. Wzór deklaracji przetargowej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 23 października 2012 r. (poz. 1227)

WZÓR DEKLARACJI PRZETARGOWEJ

Część	DEKLARACJA PRZETARGOWA
	<p>dla przetargu organizowanego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1203) w kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej polegających na</p> <p>..... (kategoria przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o której mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, dla której organizowany jest przetarg)</p> <p>ogłoszonego w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki w dniu r. pod numerem</p> <p style="text-align: right;">(nr ogłoszenia)</p>

1	<p>1) dane podmiotu przystępującego do przetargu:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP)</i></p> <p>2) upoważnienie do występowania w przetargu¹⁾:</p> <p style="text-align: center;">Upoważnienie</p> <p>do występowania w przetargu organizowanym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej dla</p> <p style="text-align: center;"><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP)</i></p> <p>w związku z przedsięwzięciem służącym poprawie efektywności energetycznej polegającym na</p> <p style="text-align: center;"><i>(określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej)</i></p> <p>zrealizowanym/które będzie zrealizowane²⁾ w</p> <p style="text-align: center;"><i>(miejsce lokalizacji przedsięwzięcia)</i></p> <p>przez</p> <p style="text-align: center;"><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP)</i></p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej zgłaszane do przetargu lub u którego przedsięwzięcie takie zostało zrealizowane)</i></p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"><i>(podpis ww. podmiotu)</i></p> <p>¹⁾ Dane należy uzupełnić w przypadku, gdy do przetargu przystępuje podmiot upoważniony przez podmiot, którym mowa w części 2 pkt 1 albo pkt 2 deklaracji przetargowej. W przypadku gdy upoważnienia do występowania w przetargu udziela kilka podmiotów, upoważnienia te stanowią załącznik do deklaracji przetargowej.</p> <p>²⁾ Niepotrzebne skreślić.</p>
---	---

2	<p>Dane podmiotu³⁾:</p> <p>1) u którego zostało zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP)</i></p> <p>2) u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>(imię, nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania albo nazwa, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej NIP)</i></p> <p>³⁾ Dane należy uzupełnić tylko w jednej rubryce, znajdującej się w pkt 1 albo pkt 2.</p> <p>3) Dane dotyczące przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgłaszanego do przetargu:</p> <p>1) określenie przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej zgłaszanych do przetargu:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>(nazwa przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz krótki opis tego przedsięwzięcia)</i></p> <p>2) określenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p><i>(kod pocztowy, miejscowość, ulica i numer)</i></p> <p>3) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1:</p> <p>..... r.</p> <p style="text-align: center;"><i>(dzień) (miesiąc) (rok)</i></p>
---	---

<p>4) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1:</p> <p>..... (lata kalendarzowe)</p> <p>5) oświadczenie, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej⁴⁾:</p> <p style="text-align: center;">Oświadczenie</p> <p style="text-align: center;">dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej</p> <p>Oświadczam, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej zgłoszone do przetargu nie zostały zakończone przed dniem 1 stycznia 2011 r.; 2) na realizację przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej zgłaszanych do przetargu: <ol style="list-style-type: none"> a) nie przyznano premii termomodernizacyjnej, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów, ani b) nie uzyskano środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub z budżetu państwa; 3) przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej zgłoszone do przetargu nie zostały określone w oświadczeniu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej. <p style="text-align: right;">..... (podpis podmiotu przystępującego do przetargu lub osoby uprawnionej do reprezentowania tego podmiotu)</p> <p>⁴⁾ Zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nakłada na podmiot realizujący przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro, jeżeli podmiot ten w deklaracji przetargowej, o której mowa w art. 19 ust. 2 tej ustawy, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje.</p>	<p>6) zobowiązanie do zrealizowania przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1, zgodnie z deklaracją przetargową^{5) 6)}:</p> <p style="text-align: center;">Zobowiązanie do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową</p> <p>W związku z przystąpieniem do przetargu organizowanego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, ogłoszonego w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki w dniu r., zobowiązuję się, w przypadku wygrania tego przetargu, do zrealizowania przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej zgłaszanych do przetargu, zgodnie z niniejszą deklaracją przetargową.</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis podmiotu przystępującego do przetargu lub osoby uprawnionej do reprezentowania tego podmiotu)</p> <p>⁵⁾ Zobowiązanie należy wypełnić w przypadku składania deklaracji przetargowej przez podmiot, o którym mowa w części 2 pkt 2 deklaracji przetargowej, albo przez podmiot przez niego upoważniony.</p> <p>⁶⁾ Zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nakłada na podmiot realizujący przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro, jeżeli podmiot ten nie zrealizował przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wbrew zobowiązaniu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 9 tej ustawy.</p> <p>7) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1:</p> <p>..... toe (tony oleju ekwiwalentnego)</p> <p>8) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się podmiot przystępujący do przetargu:</p> <p>..... toe (tony oleju ekwiwalentnego)</p> <p>9) określenie wartości efektu energetycznego – rozumianego jako stosunek ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1, do wartości świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w pkt 8:</p> <p>..... (wartość efektu energetycznego (w))</p> <p>4</p> <p>Data sporządzenia deklaracji przetargowej i podpis podmiotu przystępującego do przetargu:</p> <p>..... (data)</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis podmiotu przystępującego do przetargu lub osoby uprawnionej do reprezentowania tego podmiotu)</p>
---	---

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 18 października 2012 r.

w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii²⁾

Dz. U. z dnia 9 listopada 2012 r., poz. 1229

Na podstawie art. 9a ust. 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii;
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii;
- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 22 maja 2012 r., pod numerem 2012/331/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, oraz inne paliwa;

- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9e ust. 5 ustawy;
- 5) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 10 lat;
- 6) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalonych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 9a ust. 1, 6 i 7 ustawy:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu;
- 2) uprawy energetyczne – plantacje zakładane w celu wykorzystania pochodzącej z nich biomasy w procesie wytwarzania energii;

- 3) biogaz – gaz pozyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 4) mieszane paliwo wtórne – paliwo będące mieszkanką biomasy lub biogazu oraz innych paliw, przygotowane poza jednostką wytwórczą zużywającą to paliwo;
- 5) układ hybrydowy – jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie w odnawialnych źródłach energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i w źródłach energii innych niż odnawialne źródło energii, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 6) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa stosowane do uruchomienia odnawialnego źródła energii, którego udział wagowy w łącznej ilości spalanej biomasy nie przekracza 0,3% w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy;
- 7) drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe określone w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3 oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna;
- 8) kocioł – stacjonarne urządzenie techniczne, w którym paliwa są utleniane w celu wykorzystania wytworzonego w nim ciepła.

§ 3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy, przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne opłat zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4% – w 2012 r.;
- 2) 12,0% – w 2013 r.;
- 3) 13,0% – w 2014 r.;
- 4) 14,0% – w 2015 r.;
- 5) 15,0% – w 2016 r.;
- 6) 16,0% – w 2017 r.;
- 7) 17,0% – w 2018 r.;
- 8) 18,0% – w 2019 r.;
- 9) 19,0% – w 2020 r.;
- 10) 20,0% – w 2021 r.

§ 4. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 2 ustawy, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonych przez tego odbiorcę opłat zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4% – w 2012 r.;
- 2) 12,0% – w 2013 r.;
- 3) 13,0% – w 2014 r.;
- 4) 14,0% – w 2015 r.;
- 5) 15,0% – w 2016 r.;
- 6) 16,0% – w 2017 r.;
- 7) 17,0% – w 2018 r.;
- 8) 18,0% – w 2019 r.;
- 9) 19,0% – w 2020 r.;
- 10) 20,0% – w 2021 r.

§ 5. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za speł-

niony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o którym mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.³⁾), przedstawił do umorzenia, lub z uiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski opłaty zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, wynosi nie mniej niż:

- 1) 10,4% – w 2012 r.;
- 2) 12,0% – w 2013 r.;
- 3) 13,0% – w 2014 r.;
- 4) 14,0% – w 2015 r.;
- 5) 15,0% – w 2016 r.;
- 6) 16,0% – w 2017 r.;
- 7) 17,0% – w 2018 r.;
- 8) 18,0% – w 2019 r.;
- 9) 19,0% – w 2020 r.;
- 10) 20,0% – w 2021 r.

§ 6. 1. Do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się, niezależnie od mocy tego źródła:

- 1) energię elektryczną lub ciepło pochodzące w szczególności:
 - a) z elektrowni wodnych oraz z elektrowni wiatrowych,
 - b) ze źródeł wytwarzających energię z biomasy oraz biogazu,
 - c) ze słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz kolektorów do produkcji ciepła,
 - d) ze źródeł geotermalnych;
- 2) część energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 8 i 9

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.

ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.⁴⁾).

2. W przypadku jednostki wytwórczej, o której mowa w § 8 ust. 1, w której jest spalana biomasa w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 8 ust. 1, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej oraz z przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, wynosi nie mniej niż:

- 1) 50% – w 2012 r.;
- 2) 60% – w 2013 r.;
- 3) 70% – w 2014 r.;
- 4) 80% – w 2015 r.;
- 5) 80% – w 2016 r.;
- 6) 80% – w 2017 r.;
- 7) 85% – w 2018 r.;
- 8) 85% – w 2019 r.;
- 9) 85% – w 2020 r.;
- 10) 85% – w 2021 r.

3. W przypadku układu hybrydowego, w którym są spalane biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości obliczonej według wzoru, o którym mowa w § 11 ust. 2, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 203, poz. 1351, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 117, poz. 678, Nr 138, poz. 809, Nr 152, poz. 897 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2012 r. poz. 951.

energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej oraz z przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, wynosi nie mniej niż:

- 1) 20% – w 2012 r.;
- 2) 20% – w 2013 r.;
- 3) 20% – w 2014 r.;
- 4) 20% – w 2015 r.;
- 5) 30% – w 2016 r.;
- 6) 40% – w 2017 r.;
- 7) 40% – w 2018 r.;
- 8) 50% – w 2019 r.;
- 9) 50% – w 2020 r.;
- 10) 50% – w 2021 r.

4. W przypadku jednostki wytwórczej, w której są spalane wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze w źródłach o mocy elektrycznej wyższej niż 20 MW, do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną lub ciepło w ilości wynoszącej 100% energii wytworzonej w jednostce wytwórczej, o ile udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej, z przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz ziaren zbóż niespełniających wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym i ziaren zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, w łącznej masie biomasy w ilości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, dostarczonej do procesu spalania, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, wynosi nie mniej niż:

- 1) 20% – w 2012 r.;
- 2) 20% – w 2013 r.;

- 3) 20% – w 2014 r.;
- 4) 20% – w 2015 r.;
- 5) 30% – w 2016 r.;
- 6) 40% – w 2017 r.;
- 7) 40% – w 2018 r.;
- 8) 50% – w 2019 r.;
- 9) 50% – w 2020 r.;
- 10) 50% – w 2021 r.

5. W przypadku gdy jednostka wytwórcza, o której mowa w ust. 3 lub 4, lub jej część będąca kotłem, została oddana do użytkowania do dnia 31 grudnia 2015 r., udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, dla tej jednostki jest określony na poziomie z 2015 r., zgodnie z ust. 3 lub 4.

6. W przypadku gdy jednostka wytwórcza lub jej część będąca kotłem została do dnia 31 grudnia 2015 r. przebudowana w celu spalania w niej wyłącznie biomasy albo biomasy i paliwa pomocniczego, udział wagowy biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów i pozostałości z produkcji leśnej, a także przemysłu przetwarzającego jej produkty, dla tej jednostki jest określony na poziomie z 2015 r., zgodnie z ust. 3 lub 4.

7. W przypadku jednostki wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biomasa i paliwo pomocnicze, należącej do przedsiębiorstwa energetycznego obowiązującego do realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2–6, do energii ze źródeł odnawialnych nie zalicza się energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego z drewna pełnowartościowego.

8. Przepisów ust. 2–6 nie stosuje się do odpadów z przemysłu przetwarzającego produkty z produkcji leśnej spalanych w miejscu ich powstania.

9. W przypadku niedochowania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązkowego udziału wagowego biomasy, o którym mowa w ust. 2–6, do energii ze źródeł odnawialnych zalicza się proporcjonalną część energii elektrycz-

nej lub ciepła, dla których obowiązkowy udział wagowy biomasy w okresie rozliczeniowym objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy, został dochowany.

§ 7. 1. W przypadku gdy jedno przedsiębiorstwo energetyczne posiada więcej niż jedną jednostkę wytwórczą, o której mowa w § 8 ust. 1, lub układ hybrydowy, lub jednostkę wytwórczą, w której są spalane wyłącznie biomasa albo biomasa i paliwo pomocnicze, dopuszcza się rozliczanie udziału wagowego biomasy dla grupy tych jednostek.

2. Energię elektryczną wytworzoną w jednostce wytwórczej, o której mowa w § 6 ust. 1, w okresie jej rozruchu technologicznego, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej w jednostce, o której mowa w § 8 ust. 1, lub części energii elektrycznej wytworzonej w układzie hybrydowym, w którym w procesie wytwarzania energii elektrycznej wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane w źródłach energii innych niż odnawialne, zalicza się do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii. Do energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii zalicza się energię elektryczną wytworzoną w okresie do 90 dni od dnia rozpoczęcia rozruchu technologicznego jednostki wytwórczej, liczonego od dnia pierwszego wprowadzenia energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

3. Przez rozruch technologiczny, o którym mowa w ust. 2, rozumie się wyłącznie przeprowadzanie prób i testów umożliwiających odbiór końcowy jednostki wytwórczej.

§ 8. 1. W jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, z zastrzeżeniem § 11 ust. 2, według wzoru:

$$E_{OZE} = \frac{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi}}{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi} + \sum_{j=1}^m M_{Kj} W_{Kj}} E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZE} – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii [w MWh lub GJ];
- E – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami [w MWh lub GJ];
- M_{Bi} – masę biomasy lub biogazu, spalonych w jednostce wytwórczej [w Mg];
- M_{Kj} – masę paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w Mg];
- W_{Bi} – wartość opałową biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- W_{Kj} – wartość opałową paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- n – liczbę rodzajów biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej;
- m – liczbę rodzajów paliw innych niż biomasa lub biogaz, spalonych w jednostce wytwórczej.

2. Pomiary, rejestracja oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii (EOZE) wykonuje się zgodnie z procedurą pomiarów, rejestracji i obliczania ilości energii wytworzonej w tych źródłach, zwaną dalej „procedurą rozliczeń”, dla danej jednostki wytwórczej.

3. Procedurę rozliczeń opracowuje się zgodnie z:

- 1) przepisami o miarach, w zakresie pomiarów;
- 2) normami określającymi wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych lub wzorcujących, zgodnie z którymi badania biomasy lub biogazu wykonywane będą w laboratoriach wykazujących się kompetencją techniczną i biegłością w zakresie procedur rozliczeń i badań udokumentowaną w rozumieniu tych norm.

4. W przypadku spalania w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu wspólnie z innymi paliwami:

- 1) pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa obejmują pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania;
- 2) pomiary masy biomasy w postaci ciekłej lub biogazu oraz paliwa ciekłego lub gazowego innego niż biomasa lub biogaz powinny obejmować pomiary

masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania, wykonywane metodą bezpośrednią za pomocą pomiaru masy (przepływomierze masowe) lub metodą pośrednią za pomocą pomiaru objętości z korekcją temperatury, a w przypadku paliw gazowych także ciśnienia tych paliw;

- 3) pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej, zwanych dalej „właściwościami fizykochemicznymi”, i pomiar masy tych paliw należy wykonywać w tym samym czasie i miejscu;
- 4) oznaczanie właściwości fizykochemicznych paliw powinno się odbywać zgodnie z normami dotyczącymi właściwości tych paliw;
- 5) w przypadku braku norm, o których mowa w pkt 4, dla danego rodzaju zużywanego paliwa oznaczanie właściwości fizykochemicznych tego paliwa odbywa się według metod zwalidowanych w rozumieniu norm określających wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

§ 9. W przypadku stosowania w jednostce wytwórczej mieszanego paliwa wtórnego należy:

- 1) wykonać pomiary masy tego paliwa dostarczonego do procesu spalania w tej jednostce wytwórczej;
- 2) oznaczyć ciepło spalania i wykonać obliczenia wartości opałowej tego paliwa oraz próbek paliw wchodzących w skład mieszanego paliwa wtórnego;
- 3) rejestrować udział energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej mieszanego paliwa wtórnego zgodnie z § 12.

§ 10. 1. W przypadkach, o których mowa w § 8 i 9:

- 1) obliczania i rozliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej lub ciepła dokonuje się zgodnie z procedurą rozliczeń na podstawie wskazań urządzeń i przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach;
- 2) oznaczanie ciepła spalania i obliczanie wartości opałowej biomasy lub biogazu wykonuje się co 24 godziny z uśrednionej próby, z próbek pobieranych nie rzadziej niż:
 - a) 8 godzin – dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej poniżej 50 MW,

- b) 4 godziny – dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej w zakresie od 50 MW do 250 MW,
- c) 2 godziny – dla całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej jednostki wytwórczej wyższej od 250 MW.

2. W przypadku:

- 1) okresowego zasilania pośredniego zbiornika paliwa, uniemożliwiającego pobranie próbki w czasie określonym w ust. 1 pkt 2, próbkę powinno się pobrać w trakcie ciągłej pracy układu zasilania zbiornika, nie rzadziej niż co 2 godziny;
- 2) zmiany rodzaju dostarczanego paliwa, próbki pobiera się w ciągu godziny od zmiany paliwa, nie później niż przed kolejną zmianą rodzaju dostarczanego paliwa, niezależnie od ostatnio pobranych próbek w czasie określonym w pkt 1 lub w ust. 1 pkt 2, przed zmianą rodzaju paliwa;
- 3) dostawy biomasy kierowanej bezpośrednio do pośredniego zbiornika paliwa lub do spalania, uniemożliwiającej pobranie próbek w czasie określonym w pkt 1 lub w ust. 1 pkt 2, uśrednioną próbę do oznaczenia ciepła spalania i obliczenia wartości opałowej biomasy należy przygotować z próbek pobieranych w okresie doby z każdej dostawy biomasy.

§ 11. 1. W układzie hybrydowym wykonuje się oddzielnie pomiary ilości energii dostarczonej do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, a wytworzonej w:

- 1) odnawialnych źródeł energii,
- 2) źródeł innych niż odnawialne

– o ile nie są wykonywane pomiary, o których mowa w § 8 ust. 4 oraz w § 9 i 10.

2. W układzie hybrydowym ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, oznaczoną symbolem „ E_{OZEh} ”, oblicza się, przyjmując proporcjonalny udział ilościowy energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w ilości energii wytworzonej we wszystkich źródłach zasilających jednostkę wytwórczą, według wzoru:

$$E_{OZEh} = \frac{\sum_{i=1}^n E_{POi}}{\sum_{i=1}^n E_{POi} + \sum_{j=1}^m E_{PKj}} E$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZEh} – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E – całkowitą ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{POI} – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnym źródle energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E_{PKJ} – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w źródle energii innym niż odnawialne źródło energii i wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- n – liczbę odnawialnych źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym;
- m – liczbę źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym, innych niż odnawialne źródła energii.

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym, oznaczoną symbolem „ E_{OZEw} ”, oblicza się według wzoru:

$$E_{OZEw} = E_{CW} \left(1 - \frac{V_p}{V_c} \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{OZEw} – ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym [w MWh];
- E_{CW} – całkowitą ilość energii elektrycznej wytworzonej w elektrowni wodnej z członem pompowym [w MWh];
- V_p – objętość wody przepompowanej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody przepompowanej [w m³];
- V_c – objętość całkowitą wody pobranej przez turbiny elektrowni wodnej, określaną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody pobranej przez te turbiny [w m³].

4. W okresie kalibrowania lub serwisowania urządzeń służących do pomiaru strumienia objętości wody, o którym mowa w ust. 3, dopuszcza się określenie objętości wody przepompowanej i wody pobranej przez turbiny dla celów obliczania ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej z członem pompowym przy wykorzystaniu

metod pośrednich opartych o charakterystyki energetyczne hydrozespołów. Okres ten nie może przekroczyć 336 godzin w roku.

5. Przez kalibrowanie i serwisowanie urządzeń, o których mowa w ust. 4, rozumie się czynności wykonywane w sposób określony w instrukcji obsługi tych urządzeń.

§ 12. 1. Dane dotyczące ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy, oraz wyniki pomiarów i obliczeń właściwości fizykochemicznych, o których mowa w § 8 ust. 4 oraz w § 9 i 10, a także dane uzyskane w wyniku tych pomiarów, rejestruje się w książce rejestrowej z ponumerowanymi kartami dziennymi lub z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

2. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń w książce rejestrowej należy prowadzić w sposób spełniający następujące warunki:

- 1) każdą pozycję rejestrowanych danych oraz wyników pomiarów i obliczeń, po dokonaniu wpisów, podkreśla się poziomą linią;
- 2) poprawki mogą być wprowadzane w sposób umożliwiający odczytanie poprawionego lub skreślonego zapisu; poprawki należy potwierdzić podpisem osoby rejestrującej.

3. Rejestrację danych oraz wyników pomiarów i obliczeń z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych należy prowadzić tak, aby:

- 1) był możliwy wgląd do treści dokonywanych zapisów, a przechowywane dane oraz wyniki pomiarów i obliczeń były chronione przed zatarciem lub zniekształceniem;
- 2) zapisy były zamieszczane w sposób chronologiczny;
- 3) było możliwe sporządzanie wydruków za każdy dzień.

§ 13. 1. Miejscami dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzenia danych, o których mowa w art. 9e ust. 5 ustawy, są zaciski:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

2. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu

przyłączenia odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

§ 14. 1. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, powinny umożliwiać:

- 1) dotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 2) współpracę z siecią oraz spełnienie wymagań technicznych w zakresie przyłączenia do sieci urządzeń wytwórczych, w przypadku źródeł przyłączanych do sieci.

2. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania ciepła w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, powinny umożliwiać dotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców przez podmiot obowiązany do jego zakupu oraz być dostosowane do wymagań technicznych w zakresie przyłączenia do sieci urządzeń wytwórczych, a także do parametrów nośnika ciepła oraz warunków pracy sieci ciepłowniczej.

§ 15. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli sprzedawca z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

§ 16. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w odnawialnych źródłach energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tego źródła w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci odnawialnych źródłach energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdego źródła odnawialnego tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych źródłach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

§ 17. 1. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo poniesienia opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, jednak nie wyższe niż koszty obliczone według wzoru:

$$K_{um} = O_{zj} \times E_{up}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{um} – maksymalny koszt uzasadniony uzyskania świadectw pochodzenia [w zł];
- O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą obowiązującą w roku sporządzania taryfy [w zł/MWh];
- E_{up} – ilość energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh];

2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzania taryfy.

3. Ilość energii elektrycznej oznaczona symbolem „E_{up}”, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w § 3, i ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

§ 18. 1. Koszty zakupu energii elektrycznej ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie sprzedawcy z urzędu, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty zakupu energii elektrycznej po cenach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy.

3. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, które nie spowodują w przedsiębiorstwie energetycznym, w danym roku, wzrostu cen lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, o których mowa w § 16 ust. 1.

4. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 7 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

§ 19. 1. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za rok 2009, 2010 i 2011 uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 1 ustawy, przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne opłatami za-

stępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wyniósł nie mniej niż:

- 1) 8,7% – w 2009 r.;
- 2) 10,4% – w 2010 r.;
- 3) 10,4% – w 2011 r.

2. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za 2010 r. i 2011 r. uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 9a ust. 1a pkt 2 ustawy, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczoną przez tego odbiorcę opłatami zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż 10,4%.

3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej za 2010 r. i 2011 r. uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o którym mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przedstawił do umorzenia, lub z uiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski opłatami zastępczej, w całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej, wynosi nie mniej niż 10,4%.

§ 20. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2012 r.⁵⁾

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. Nr 156, poz. 969 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 182), które na podstawie art. 21 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 11 lipca 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 18/2012

**w sprawie średnioważonego kosztu węgla,
zużywanego przez jednostki wytwórcze
centralnie dysponowane oraz średniej ceny
energii elektrycznej wytworzonej
przez wytwórców eksploatujących jednostki
wytwórcze centralnie dysponowane**

Działając na podstawie art. 46 ust. 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. Nr 130, poz. 905 z późn. zm.), informuję, iż **w 2011 r.:**

- 1) średnioważony koszt węgla zużywanego przez jednostki wytwórcze centralnie dysponowane opalane węglem, z uwzględnieniem kosztów transportu węgla wyniósł **94,45 zł/MWh**;
- 2) średnia cena energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane opalane węglem wyniosła **199,17 zł/MWh**.

Średnioważony koszt węgla zużywany przez jednostki wytwórcze centralnie dysponowane, z uwzględnieniem kosztów transportu węgla, został obliczony jako średnia z jednostkowych kosztów węgla zużytego na produkcję energii elektrycznej wraz z kosztami jego transportu ważona wielkością produkcji energii elektrycznej brutto wytworzonej z węgla przez poszczególne jednostki wytwórcze centralnie dysponowane. Jednostkowe koszty

węgla zużytego na wytworzenie energii elektrycznej wraz z kosztami jego transportu w poszczególnych jednostkach centralnie dysponowanych zostały obliczone jako iloraz kosztów zakupu i transportu węgla zużytego na produkcję energii elektrycznej i wielkości tej produkcji brutto wytworzonej z węgla przez jednostki.

Średnia cena energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane została obliczona jako średnia z jednostkowych cen wytworzonej energii elektrycznej ważona wielkością produkcji energii elektrycznej brutto wytworzonej z węgla przez poszczególne jednostki wytwórcze centralnie dysponowane. Jednostkowe ceny energii elektrycznej wytworzonej w poszczególnych jednostkach centralnie dysponowanych zostały obliczone jako iloraz przychodów ze sprzedaży energii elektrycznej i wielkości produkcji energii elektrycznej brutto wytworzonej z węgla przez te jednostki.

Warszawa, dnia 31 lipca 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 22/2012

**w sprawie wysokości zaktualizowanej
na rok 2013 kwoty kosztów osieroconych**

Działając na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 130,

poz. 905, ze zm.) informuję, iż Prezes URE w drodze decyzji administracyjnych zaktualizował na rok 2013 kwotę kosztów osieroconych dla wytwórców wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy przy zastosowaniu skumulowanego wskaźnika aktualizacji w wysokości 1,52124751914112.

Kwoty kosztów osieroconych określone w załączniku nr 3 do ustawy dla 6 wytwórców po aktualizacji przedstawia poniższa tabela:

Lp.	Wytwórca	Zaktualizowana kwota kosztów osieroconych na 2013 r. [tys. zł]
1	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA <i>następca prawny wytwórców:</i> PGE Elektrownia Turów SA PGE Elektrownia Opole SA	334 409,287
2	ENEA Wytwarzanie SA	35 748,529
3	ZE PAK – Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o.	122 585,726
4	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	135 792,284
5	Elektrociepłownia Chorzów „ELCHO” Sp. z o.o.	71 788,005
6	Elektrociepłownia „Zielona Góra” SA	41 243,868
7	RAZEM	741 567,699

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 23/2012

w sprawie korekt kosztów osieroconych i korekt kosztów na pokrycie kosztów zużycia odebranego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego za 2011 rok

Informuję, że działając na podstawie art. 30 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 ze zm., dalej „ustawa KDT”) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej „Prezesem URE”), ustalił wysokość rocznej korekty zaliczek wypłaconych wytwórcom na poczet kosztów osieroconych za 2011 r. oraz wysokość rocznej korekty zaliczek na pokrycie kosztów zużycia odebranego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego, powstałego w jednostkach opalanych gazem ziemnym za 2011 r.

Zgodnie z zapisami art. 30 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 46 ust. 1 ustawy KDT, Prezes URE ustala, w terminie do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego, w drodze decyzji administracyjnej, korekty kosztów osieroconych oraz korekty kosztów na pokrycie kosztów zużycia odebranego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego za rok poprzedni. Stosowne decyzje w tej sprawie zostały podjęte w terminie ustawowym, tj.: do dnia 31 lipca 2012 r. w stosunku do wszystkich wytwórców uczestniczących w 2011 r. w programie pomocy publicznej określonej ustawą KDT.

Zaliczki na pokrycie kosztów osieroconych zostały wypłacone za 2011 r. w kwocie **1 819 202 469 zł**. Korekty tych zaliczek zostały ustalone przez Prezesa URE dla następujących wytwórców: TAURON Wytwarzanie SA (następcy prawnego wytwórcy: Południowy Koncern Energetyczny SA), ENEA Wytwarzanie SA (następcy prawnego wytwórcy: Elektrownia Kozienice SA), Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o., Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o., Elektrociepłownia Chorzów „ELCHO” Sp. z o.o., Elektrociepłownia „Zielona Góra” SA oraz dla PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA.

W wyniku rozliczenia zaliczek wypłaconych na pokrycie kosztów osieroconych ustalono korekty dodatnie i ujemne, których saldo wynosi **(-) 331 437 257 zł**.

Zaliczki na pokrycie kosztów odebranego i nieodebranego gazu ziemnego powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym były wypłacone za 2011 r. w kwocie **74 145 297 zł**. Korekty tych zaliczek zostały ustalone przez Prezesa URE dla następujących wytwórców: Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o., Elektrociepłownia „Zielona Góra” SA oraz dla PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA.

W wyniku rozliczenia zaliczek wypłaconych na poczet kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym ustalono korekty dodatnie i ujemne, których saldo wynosi **(+) 7 290 612 zł**.

W tej sytuacji, ogólne saldo środków publicznych przekazanych wytwórcom z uwzględnieniem korekt kosztów osieroconych oraz korekt kosztów odebranego i nieodebranego gazu ziemnego powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym stanowi kwotę **1 569 201 121 zł**.

Zobowiązania i należności z tego tytułu zostaną uregulowane między wytwórcami, a Zarządcą Rozliczeń SA w ustawowym terminie do dnia 30 września 2012 r.

Środki zwrócone na rachunek opłaty przejściowej prowadzony przez Zarządcę Rozliczeń SA będą miały wpływ na zmniejszenie obciążeń dla odbiorców energii elektrycznej.

Kluczowe dla ustalenia rocznych korekt wypłaconych zaliczek było ustalenie (stosownie do wymogów ustawy KDT), w jakim zakresie przychody przedstawione przez wytwórców do ustalenia rocznych korekt, pochodzą ze sprzedaży energii elektrycznej na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej oraz w jakim zakresie koszty, które wytwórcy przedstawiają jako niepokryte tymi przychodami, spełniają definicję kosztów osieroconych zawartą w ustawie KDT. Ponadto konieczne było określenie wytwórcy, jako uczestnika programu pomocy publicznej wskazanego ustawą KDT, w kontekście obowiązków tego wytwórcy do sprzedaży energii elektrycznej na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej zgodnie z treścią art. 49a ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zm.).

Ustawa KDT jest programem pomocy publicznej, który ma ułatwić wytwórcom działanie na konkurencyjnym rynku energii po przedterminowym rozwiązaniu umów długoterminowych zawartych ze spółką b. Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA. Program ten został dopuszczony do stosowania Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 25 września 2007 r. w sprawie *POMOCY PAŃSTWA udzielonej przez Polskę w ramach umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej ORAZ POMOCY PAŃSTWA którą Polska planuje udzielić w ramach rekompensaty z tytułu dobrowolnego rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. UE L 83/1 z dnia 28 marca 2009 r.).

Warszawa, dnia 12 października 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 26/2012

**w sprawie średniej kwartalnej ceny
energii elektrycznej sprzedanej na zasadach
innych niż wynikające z art. 49a
ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne**

Działając na podstawie art. 49a ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zm.),

informuję,

że średnia cena energii elektrycznej sprzedawanej na zasadach innych niż określone w art. 49a ust. 1 i 2 tej ustawy, za III kwartał 2012 r. wyniosła **203,37 zł/MWh**.

W obliczeniu ww. ceny uwzględniono dane z realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej do spółek obrotu zawartych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, zobowiązanych do sprzedaży części wytworzonej energii elektrycznej w sposób określony w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – *Prawo energetyczne*. Cena nie uwzględnia podatków (VAT, akcyza), opłat niezwiązanych z ilością sprzedanej energii elektrycznej oraz zobowiązań związanych ze świadectwami pochodzenia. Cenę obliczono na podstawie danych przekazanych przez wytwórców i obejmujących sprzedaż energii elektrycznej w tym okresie o łącznym wolumenie 8,21 TWh.

Warszawa, dnia 23 października 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 27/2012

**w sprawie stawek opłaty przejściowej
na rok 2013**

I. Działając na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o *zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. Nr 130, poz. 905, ze zm.) informuję, iż od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. stawki opłaty przejściowej uwzględniające podatek od towarów i usług (stawki brutto) wynoszą:

- 1) 0,10 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie poniżej 500 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy);
- 2) 0,44 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy);
- 3) 1,39 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie powyżej 1 200 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy);
- 4) 0,38 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienio-

nym w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy);

- 5) 0,93 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienio-nych w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej średniego napięcia (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy);
- 6) 1,75 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienio-nych w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej wysokich i najwyższych napięć (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy);
- 7) 0,48 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej wysokich i najwyższych napięć i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, zużyli nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej z wykorzystaniem nie mniej niż 60% mocy umownej, dla których koszt energii elektrycznej stanowi nie mniej niż 15% wartości ich produkcji (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy).

II. Z uwagi na fakt, iż stawki opłaty przejściowej zamieszczane w taryfach przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są stawkami netto (pomniejszone o należny podatek od towarów i usług), dodatkowo informuję, że stawki opłaty przejściowej netto w 2013 r. będą wynosić:

- 1) 0,08 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie poniżej 500 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy);
- 2) 0,36 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy);
- 3) 1,13 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców końcowych pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie powyżej 1 200 kWh energii elektrycznej (art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy);
- 4) 0,31 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienionych w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy);
- 5) 0,76 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienionych w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej średniego napięcia (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy);
- 6) 1,42 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, niewymienionych w pkt 1 – 3 niniejszego Komunikatu, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej wysokiej i najwyższych napięć (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy);
- 7) 0,39 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców końcowych, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej wyso-

kich i najwyższych napięć i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, w którym są stosowane stawki opłaty przejściowej, zużyli nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej z wykorzystaniem nie mniej niż 60% mocy umownej, dla których koszt energii elektrycznej stanowi nie mniej niż 15% wartości ich produkcji (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy).

III. W sytuacji, gdy taryfa na dystrybucję energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego będącego płatnikiem opłaty przejściowej, w której uwzględnia się skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, zgodnie z art. 45 ust. 1c i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. Nr 1059), nie zostanie wprowadzona do stosowania od dnia 1 stycznia 2013 r. przedsiębiorstwo to jest obowiązane w rozliczeniach z odbiorcami końcowymi od dnia 1 stycznia 2013 r. pobierać opłatę przejściową według nowych stawek, opublikowanych w niniejszej Informacji.

Warszawa, dnia 30 października 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 29/2012

w sprawie braku obowiązku przedkładania do zatwierdzania taryf na obrót paliwami gazowymi na giełdzie towarowej

W związku z przygotowywanym uruchomieniem rynku gazu ziemnego na giełdzie towarowej i w odpowiedzi na zgłaszane wątpliwości, czy transakcje sprzedaży gazu ziemnego realizowane na tym rynku podlegają zwolnie-

niu z obowiązku stosowania taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE, przedstawiam poniższe stanowisko.

Biorąc pod uwagę przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. *o giełdach towarowych* (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284 ze zm.), a w szczególności:

- istotę funkcjonowania giełdy towarowej i zorganizowanie obrotu towarami giełdowymi w sposób zapewniający wszystkim uczestnikom jednokowe warunki zawierania transakcji giełdowych,
- gwarantowany jednakowy dostęp w tym samym czasie do informacji rynkowych, a w szczególności do informacji o kursach i cenach towarów giełdowych oraz o obrotach towarami giełdowymi,
- zapewnienie bezpiecznego i sprawnego przebiegu procesu zawierania transakcji giełdowych i rozliczeń oraz upowszechnianie jednolitych informacji umożliwiających ocenę aktualnej wartości towarów giełdowych,
- możliwość zawierania tylko tych transakcji, których warunki są akceptowalne przez uczestniczące w nich strony,
- gwarancje skutecznej kontroli przez Komisję Nadzoru Finansowego i zabezpieczeń przed wykorzystaniem przez jakiegokolwiek uczestnika obrotu towarami giełdowymi pozycji ograniczającej konkurencję,
- zasady obrotu towarami giełdowymi zatwierdzone przez Komisję Nadzoru Finansowego z poszanowaniem zasad uczciwego obrotu oraz interesów wszystkich uczestników obrotu towarami giełdowymi,
- nieograniczony dostęp do rynku dla podmiotów, które zostały wskazane w przepisach ustawy *o giełdach towarowych*

stwierdzam, że

rynek gazu ziemnego organizowany przez giełdę towarową działającą zgodnie z ustawą o giełdach towarowych oraz rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany z mocy prawa spełnia warunki konkurencyjnego segmentu rynku gazu.

Powyższe sprawia, że transakcje dokonywane na tak określonych ustawowo zasadach spełniają warunek do uznania, że działalność w tym zakresie prowadzona jest *ex lege* w warunkach konkurencji.

* * *

Powyższe uwarunkowania stały u podstaw wydania informacji Prezesa URE z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie uznania giełdowego rynku energii elektrycznej za rynek konkurencyjny oraz potwierdzone zostały praktyką wieloletniego funkcjonowania obrotu towarami giełdowymi na Towarowej Giełdzie Energii SA. W związku z powyższym oferowanie przez przedsiębiorstwa energetyczne do sprzedaży paliw gazowych dokonywane poprzez giełdę towarową oraz rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany może się odbywać na analogicznych, jak to zostało ustalone w odniesieniu do energii elektrycznej, zasadach, tj. bez obowiązku stosowania przez te przedsiębiorstwa energetyczne zatwierdzonych przez Prezesa URE taryf, co wynika z konkurencyjności tego rynku. Zatem, w świetle art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego podmioty, które działając w zaufaniu do organu zastosują się do określonych przez ten organ zasad, nie narażają się na sankcje w postaci kar pieniężnych.

Zastosowanie tych samych reguł do rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany wynika z tre-

ści art. 3 pkt 44 ustawy – Prawo energetyczne. Rynek ten oznacza obrót towarami giełdowymi organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 ze zm.), odpowiednio przez spółkę prowadzącą giełdę albo przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy. Zgodnie z art. 21 ust. 3a oraz art. 33

ust. 3a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi spółka prowadząca giełdę lub rynek pozagiełdowy może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych. Do spółki prowadzącej giełdę lub rynek pozagiełdowy, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o giełdach towarowych.

Warszawa, dnia 31 października 2012 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 30/2012

w sprawie korekt kosztów osieroconych i korekt kosztów na pokrycie kosztów zużycia odebranego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego za 2011 rok – indywidualne rozliczenie beneficjentów pomocy publicznej

W nawiązaniu do Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 sierpnia 2012 r. (nr 23/2012) w sprawie korekt kosztów osieroconych i korekt kosztów na pokrycie kosztów zużycia odebranego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego za 2011 rok, w tabeli poniżej przedstawione zostało indywidualne rozliczenie każdego z wytwórców objętego programem pomocy publicznej z tytułu przedterminowego rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej za 2011 r.

Lp.	Wytwórcy	Kwota zaliczek na poczet kosztów osieroconych na rok 2011 w wysokości określonej we wnioskach (art. 24)	Kwota zaliczek na poczet kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym za 2011 r. określonych we wnioskach (art. 45)	RAZEM kwota zaliczek	Korekta roczna kosztów osieroconych	Korekta roczna kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym, o których mowa w art. 44 ustawy	Suma korekt rocznych	Saldo środków publicznych przekazanych wytwórcom z uwzględnieniem rocznych korekt
tys. zł								
1	PGE GIEK SA	1 133 901,067	30 706,203	1 164 607,270	-84 949,258	-6 941,502	-91 890,760	1 072 716,510
2	PGE GIEK SA – Elektrownia Opole	234 499,910		234 499,910	1 190,520		1 190,520	235 690,430
3	TAURON Wytwarzanie SA	165 960,492		165 960,492	211 676,638		211 676,638	377 637,130
4	ENEA Wytwarzanie SA	3 500,000		3 500,000	-37 397,322		-37 397,322	-33 897,322
5	Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o.	95 000,000		95 000,000	-2 410,188		-2 410,188	92 589,812

Lp.	Wytwórcy	Kwota zaliczek na poczet kosztów osieroconych na rok 2011 w wysokości określonej we wnioskach (art. 24)	Kwota zaliczek na poczet kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym za 2011 r. określonych we wnioskach (art. 45)	RAZEM kwota zaliczek	Korekta roczna kosztów osieroconych	Korekta roczna kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym, o których mowa w art. 44 ustawy	Suma korekt rocznych	Saldo środków publicznych przekazanych wytwórcom z uwzględnieniem rocznych korekt
tys. zł								
6	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	100 000,000	40 000,000	140 000,000	13 293,285	14 232,114	27 525,399	167 525,399
7	Elektrociepłownia Chorzów Elcho Sp. z o.o.	73 400,000		73 400,000	-1 484,339		-1 484,339	71 915,661
8	Elektrociepłownia Zielona Góra SA	12 941,000	0,000	12 941,000	14 480,153	0,000	14 480,153	27 421,153
9	RAZEM	1 819 202,469	70 706,203	1 889 908,672	114 399,489	7 290,612	121 690,101	2 011 598,773
w tym grupy kapitałowe:								
	PGE Polska Grupa Energetyczna SA	1 368 400,977	30 706,203	1 399 107,180	-83 758,738	-6 941,502	-90 700,240	1 308 406,940
	TAURON Polska Energia SA	165 960,492	0,000	165 960,492	211 676,638	0,000	211 676,638	377 637,130
	ENEA SA	3 500,000	0,000	3 500,000	-37 397,322	0,000	-37 397,322	-33 897,322

Foto: J. Skrago

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby oddziału terenowego URE

(w okresie wrzesień – październik 2012 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Warszawa	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Wołomin	2,14
	Przedsiębiorstwo Ciepłowniczo Usługowe Piaseczno Sp. z o.o. – Piaseczno	3,58
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Płońsku Sp. z o.o. – Płońsk	8,39
	ZZN WAM Sp. z o.o. Oddział Energetyki Ciepłej – Warszawa – źródła woj. lubuskiego	1,26
	ZZN WAM Sp. z o.o. Oddział Energetyki Ciepłej – Warszawa – źródła woj. zachodniopomorskiego	- 1,77
	ZZN WAM Sp. z o.o. Oddział Energetyki Ciepłej – Warszawa – źródła woj. pomorskiego	- 0,30
	ZZN WAM Sp. z o.o. Oddział Energetyki Ciepłej – Warszawa – źródła woj. warmińsko-mazurskiego	2,55
	INTERPEP Sp. z o.o. EC Zakrzów Sp.kom. – Warszawa	- 0,81
	Szczecin	Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Świdwin
Zakłady Chemiczne POLICE SA – Police		16,18
Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. – Borne Sulinowo		9,17
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Wałcz		4,04
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Choszczno		4,52
Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Szczecin		3,02
Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Karlino		6,94
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Białogard		10,60
Zakład Ciepłownictwa Sp. z o.o. – Złocieniec		0,80
Gdańsk	Wspólne Przedsiębiorstwo „PROMEX” SC – Pruszcz Gdański	8,63
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Nowy Dwór Gdański	6,74
	Spółdzielnia Mieszkaniowa ŚWIT w Elku – Elk	5,93
	Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Mrągowo	4,93
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Giżycko	4,56
	Ciepłownia Miejskie Sp. z o.o. – Węgorzewo	8,81
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Pisz	3,70	
Poznań	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Włocławek	6,50
	VAPO Sp. z o.o. – Toruń	13,99

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Poznań	INFRATECH Sp. z o.o. Sp.kom. – Chełmno	8,15
	Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Sępólno Krajeńskie	6,39
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Golub – Dobrzyń	7,98
	Elektrociepłownia Kalisz – Piwonice SA – Kalisz	9,76
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gniezno	5,55
	GEOTERMIA – CZARNKÓW Sp. z o.o. – Czarnków	4,10
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej PEC SA – Kalisz	3,19
	Energetyka Ciepła Kępno Sp. z o.o. – Kępno	5,18
Lublin	Zakład Energetyki Ciepłej w Hrubieszowie (Miasto Hrubieszów) – Hrubieszów	13,35
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Chełm	5,73
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Włodawa	8,15
	Lubelskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Lublin	3,92
	Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. – Parczew	2,34
	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA – Oddział Elektrociepłownia Lublin Wrotków – Lublin	9,51
	SPOMASZ BEŁŻYCE SA – Bełżyce	9,91
	Biłgorajskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w organizacji – Biłgoraj	6,05
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „PEC” – Świdnik	3,89
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Grajewo	7,36
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej GIGA Sp. z o.o. – Augustów	- 0,28
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Białystok	6,60
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Mońki	4,96	
Łódź	ECO Kutno Sp. z o.o. – Kutno	7,30
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Pabianice	3,42
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Łask	5,24
	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. – Poddębice	4,87
	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA – Oddział Elektrownia Bełchatów – Bełchatów	10,60
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Rawa Mazowiecka	1,90
	DALKIA ŁÓDŹ SA – Łódź	9,25

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Łódź	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Łęczycza	5,51
	Energetyka Ciepła Miasta Skarżysko Kamienna – Skarżysko Kamienna	9,71
Wrocław	PCC ROKITA SA – Brzeg Dolny	10,04
	Zespół Elektrociepłowni Wrocław SA – Wrocław	9,11
	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA – Oddział Elektrownia Turów – Bogatynia	7,80
	Miejska Gospodarka Komunalna Sp. z o.o. – Oleśnica	4,37
	BD Sp. z o.o. – Wrocław	- 4,11
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Bogatynia	24,73
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Namysłów	2,33
Katowice	Kompania Węglowa SA – Katowice	10,78
	Zakład Elektroenergetyczny H.Cz. ELSEN Sp. z o.o. – Częstochowa	25,60
	Ciepłownia Rydułtowy Sp. z o.o. – Rydułtowy	5,98
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Gliwice Sp. z o.o. – Gliwice	5,65
	Rejonowa Spółka Ciepłownicza Sp. z o.o. – Bytom	6,51
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Mikołów Sp. z o.o. – Mikołów	8,40
	Elektrociepłownia Szopienice Sp. z o.o. – Katowice	4,13
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Piekary Śląskie	4,27
	TERMA – DOM Sp. z o.o. – Zabrze	7,30
Kraków	Dalkia Chrzanów Sp. z o.o. – Chrzanów	5,86
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Brzesko	8,99
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Oświęcim	6,39
	Elektrownia Skawina SA – Skawina	8,50
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Nowa Dęba	3,22
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Jasło	5,51
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemysłu Sp. z o.o. – Przemysł	5,95
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o. – Nowa Sarzyna	9,34	

Odmowy zatwierdzenia taryf dla ciepła – wg siedziby oddziału terenowego URE

(w okresie wrzesień – październik 2012 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Data odmowy
Gdańsk	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Chojnice	2012.10.18

Wykaz przedsiębiorstw, które otrzymały koncesje na wniosek

(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
EOLOS NORTH Sp. z o.o.	00-020 Warszawa, ul. Szpitalna 1 lok. 58	Wee
GEFCO POLSKA Sp. z o.o.	00-095 Warszawa, Pl. Bankowy 2	Opc
Żuromin Sp. z o.o.	00-526 Warszawa, ul. Krucza 16/22	Wee
Klepienne Poznań Sp. z o.o.	00-609 Warszawa, al. Armii Ludowej 26	Dee
INVESTKING Sp. z o.o.	00-695 Warszawa, ul. Nowogrodzka 50 lok. 515	Opc
Power 21 Sp. z o.o.	00-838 Warszawa, ul. Prosta 51	Dee
Kokosownia Częstochowa Nowa Sp. z o.o.	00-867 Warszawa, ul. Chłodna 51	Dpg
Energetyka Ursus Sp. z o.o.	02-495 Warszawa, Pl. Czerwca 1976 r. Nr 1	Dee, Dpg
MEW SA	02-640 Warszawa, ul. Woronicza 76/119	Oee
KATE Krzysztof Twardowski	02-699 Warszawa, ul. Kłobucka 10 A	Opc
ARMEX OIL Sp. z o.o.	02-739 Warszawa, ul. Strzeszyńska 31	Opc
GAZ POL Magdalena Ickiewicz	03-152 Warszawa, ul. Modlińska 330	Opc
Frito Lay Sp. z o.o.	03-801 Warszawa, ul. Zamojskiego 24/26	Wee
New Energy Transfer SA	03-984 Warszawa, ul. Jugosławińska 9	Opg
Energetyka Nowy Dwór Mazowiecki Sp. z o.o.	05-100 Nowy Dwór Mazowiecki, ul. Zakroczyńska 30 lok. 113	Oee
ZOCH-GAZ Krzysztof Zoch	05-170 Warszawa, ul. Warszawska 25b/ 23	Opc
Tomasz Fronczyk	05-200 Wołomin, ul. Wileńska 92/18	Opc
Krzysztof Chrościcki Stacja Paliw DAKOIL	05-310 Kałuszyn, ul. Wojska Polskiego 31A	Opc
LINK Sp. z o.o.	05-462 Wiązowna, ul. Nadrzeczna 17	Opc
PKE ENERGIA SC Piotr Kociszewski, Emilia Kociszewska	05-480 Karczew, Brzezinka 2	Wee
ARTO Arkadiusz Domaniak, Tomasz Domaniak SC	05-505 Prażmów, ul. Ryxa 84	Opc
Sławomir Lasota LUK-GAZ	05-651 Chynów, Żyrów 2	Opc
Błonie-Pass Strefa Przemysłowa Leszek Mirkowicz	05-870 Błonie, Pass	Dee
PEKAES SA	05-870 Błonie, ul. Spedycyjna 1	Opc
KECMER Kecmer Paweł	06-300 Przasnysz, Karwacz 83	Wee
Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna Boma Bogdan Jasionek	07-303 Stary Lubotyń, Lubotyń-Włóki 4B	Opc
FUH Wrzostuś Rafał Wrzosek	07-320 Małkinia Górna, ul. Wyszynskiego 11	Opc
AGA Sp. z o.o.	09-100 Płońsk, Ilinko	Opc
Firma Handlowa JANKO Strzelec Jan	09-300 Żuromin, Franciszkowo	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Ekoplan Projekty i Usługi Techniczne Piotr Wasilewski	09-400 Płock, ul. Morykoniego 5/81	Oee
Stacja Paliw DOM-KAL Sp.j. Marian Dobaczewski, Lech Kaliński	09-533 Słubice, ul. Płocka 83	Opc
PURE ENERGY POLAND Eugeniusz Turkowski Sp.kom.	10-549 Olsztyn, ul. Adama Mickiewicza 4	Wee
Firma Handlowo-Usługowa WIKI Mirosław Barbarski	11-010 Barczewo, ul. Wiśniowa 6	Opc
Brejta Marek Inter Trans LKW	11-041 Olsztyn, Gutkowo 10	Wee
Energia Ewa Chojnowska	11-700 Mragowo, ul. Mrongowiusza 29A/1	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe Miga Sp. z o.o.	13-200 Działdowo, ul. Księżodworska 6	Wee
Paula Ten-Elsen – Zajazd	14-200 Iława, Szałkowo 21A	Opc
GAZ-MAX BUKPAS EWA	16-400 Suwałki, ul. Emilii Plater 9A lok. 25	Opc
Zakład Naprawy Narzędzi Pomiarowych Eugeniusz Prokopiuk	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Jana Krzysztofa Kluka 8	Opc
Swedspan Polska Sp. z o.o.	17-106 Orla, Koszki 90	Wee, Dee
Stacja Paliw FULMAX Gąsowscy Sp.j.	18-100 Łapy, ul. Płonkowska 119	Opc
MARK II Sp. z o.o.	20-079 Lublin, ul. Chmielna 2A	Opc
KK ENERGY Sp. z o.o.	20-135 Lublin, ul. Prosta 19	Opc
SAFARI Sp. z o.o.	20-149 Lublin, ul. Do Dysa 1	Opc
Miejska Korporacja Komunikacyjna Sp. z o.o.	20-260 Lublin, ul. Antoniny Grygowej 2	Opc
KOMA OIL Stacja Paliw Kozak Krzysztof, Madejek Jan Sp.j.	20-433 Lublin, ul. Melgiewska 39	Opc
MERITUM Ewa Kozłowska	21-044 Dorohucza	Opc
EKO-OIL Sp. z o.o.	21-302 Kąkolewnica Wschodnia, Wagnanka 43	Opc
WOSTIM S. Filipek Sp.j.	21-500 Biała Podlaska, Woskrzenice Duże 21A	Opc
PERFEKT Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Lwowska 105	Opc
SYLWESTER GRESZTA	22-437 Łabunie, Łabuńki Pierwsze 275	Opc
Konrad Łabiga LUB-GAZ	24-220 Niedrzwica Duża, ul. Bełczyńska 74A	Opc
NOMI SA	25-561 Kielce, ul. Witosa 76	Opc
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Bogusław Polit	26-065 Piekoszków, Skalka 59	Opc
Urszula Rudnicka ULOIL	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Asfaltowa 1	Opc
STĘPIEŃ Sp. z o.o.	26-624 Kowala, Mazowszany 19	Opc
Enea Trading Sp. z o.o.	26-900 Kozienice 1, Świerże Górne	Opg
Usługi Transportowe Ćwiek Marek	26-903 Głowaczów, ul. Warecka 15 F	Opc
Edward Magdziak Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne MAGTRANS	28-100 Busko-Zdrój, ul. Bohaterów Warszawy 116	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Grupa Polskie Składy Budowlane SA	28-100 Busko-Zdrój, Welecz 142	Oee
Edyta Słoma Firma Handlowo-Usługowa TOMIL	29-120 Kluczewsko, ul. Leśna b/n	Opc
Proten Sp. z o.o.	30-015 Kraków, ul. Świętokrzyska 4/5	Opc
CETRO Sp. z o.o.	30-062 Kraków, Al. 3 Maja 9	Opc
Kazimierz Korzonek Stacja Paliw	30-065 Kraków, ul. Piastowska 20	Opc
FHU PETROKRAK Maciej Lorenz	31-419 Kraków, ul. Liryczna 4	Opc
BTS-OIL Sp. z o.o.	32-050 Skawina, ul. Rynek 15	Opc
Foodcare Sp. z o.o.	32-080 Zabierzów, ul. Spokojna 4	Wee
Czekaj Jacek Firma Handlowo-Produkcyjno-Usługowa MARLIBO	32-329 Bolesław, Hutki, ul. Górka 19	Opc
Bol-Therm Sp. z o.o.	32-332 Bukowno, ul. Kolejowa 37	Dpg
Best Power Sp. z o.o.	32-400 Myślenice, ul. Partyzantów 2	Opc
Firma Handlowo-Usługowa WOJAS Sp.j. Wojas-Surma Edyta, Wojas Leszek, Wojas Szczepan	32-420 Gdów, Podolany 45	Opc
Synthos Dwory 5 Sp. z o.o.	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	Wee
Synthos Dwory 4 Sp. z o.o.	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	Wee
PETROL M. Jastrzębski, J. Krawczyk, J. Marecik Sp.j.	32-731 Żegocina, Łąka Górna 46	Opc
OTOBUS Sp. z o.o.	33-100 Tarnów, ul. Widok 39	Opc
Traff Wojtaszek Sp.j.	33-122 Wierzchosławice, Ostrów 142	Opc
EKO-TANK Sp.j. I.J.W.P.T. Kielbasa	33-170 Tuchów, Dąbrówka Tuchowska 66B	Opc
Elektrociepłownia Andrychów Sp. z o.o.	34-120 Andrychów, ul. Krakowska 83	Dee
Mileto Sp. z o.o.	34-123 Choczniwa, ul. Tadeusza Kościuszki 367	Opc
Smart Prom Sp. z o.o.	34-142 Kalwaria Zebrzydowska, Leńcize 307	Opc
TAPI Tadeusz Żur i Piotr Żur Sp.j.	34-240 Jordanów, ul. Gen. Maczka 98	Opc
Bartłomiej Ormaniec Firma Handlowo-Usługowa Beskidek	34-322 Gilowice, ul. Zielona 11	Opc
Podhale Oil Rajski i Podkanowicz Sp.j.	34-400 Nowy Targ, ul. Składowa 11	Opc
PETRAB Sp. z o.o.	34-730 Mszana Dolna, Raba Niżna 206	Opc
Marcin Kunysz	36-002 Jasionka, Stobierna 588 C	Opc
RESTANK Sp. z o.o.	37-124 Kraczkowa, Kraczkowa 926	Opc
Firma Handlowo-Usługowa Niżnik Paweł	37-204 Tryńcza, Gorzyce 325	Opc
Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o.	37-450 Stalowa Wola, ul. Komunalna 1	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Marvis-Oil Sp. z o.o.	38-126 Markuszowa, Markuszowa 6 B	Opc
Zakład Tworzyw Sztucznych GAMRAT SA	38-200 Jasło, ul. Mickiewicza 108	Dee
Andrzej Szczepek Euro Oil	38-500 Sanok, Zablotce 16	Opc
Krzysztof Demko Stacja LPG EUROGAZ	38-600 Lesko, ul. Bieszczadzka 4	Opc
Krzysztof Opar Stacja LPG AUTO-GAZ	38-623 Uherce Mineralne dz. nr 393/4	Opc
Zakład Budowlano-Drogowy BIESZCZADY Sp. z o.o.	38-700 Ustrzyki Dolne, ul. 29 Listopada 35	Opc
Hotel Ariamów SA	38-712 Ustrzyki Dolne, Ariamów	Wee
APRO Serwan Witold	39-300 Mielec, ul. Sękowskiego 2A lok. 7	Wee
Energia Euro Park Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Partyzantów 23	Oee
E-Star Elektrociepłownia Mielec Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Wojska Polskiego 3	Dee
Zakłady Chemiczne SIARKOPOL Tarnobrzeg Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, ul. Chemiczna 3	Dpg
Federal-Mogul Gorzyce Sp. z o.o.	39-432 Gorzyce, ul. Odlewników 52	Dee, Dpg
KARENA SA	40-004 Katowice, Al. Korfantego 8	Opc
Arno Sp. z o.o.	40-022 Katowice, ul. Damrota 6/301	Opc
Energia-PL Sp. z o.o.	40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 16/7	Opc
Energie2 Sp. z o.o.	40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 16/7	Oee
Fermex Sp. z o.o.	40-036 Katowice, ul. Plebiscytowa 28	Opc
Innovex Sp. z o.o.	40-123 Katowice, ul. Czerwińskiego nr 6 lok. 207	Opc
Polskie Biogazownie Energy-Zalesie Sp. z o.o.	40-203 Katowice, Al. Różdzieńskiego 188	Wee
Energy-Lębork Sp. z o.o.	40-203 Katowice, Al. Różdzieńskiego 188	Wee
Camanita Holding Sp. z o.o.	40-486 Katowice, ul. Kolisty 25/433	Opc
Activity Sp. z o.o.	40-857 Katowice, ul. Wolnego 14/18	Opc
Firma Handlowa Katarzyna Barbara Cieśla	40-881 Katowice, Plac Grunwaldzki 4/10	Wee
Łukasz Szafarczyk FHU Szafar	41-403 Chełm Śląski, ul. Chełmska	Opc
Michał Walczak Firma Produkcyjno-Handlowo-Uslugowa Mida Gaz	41-902 Bytom, ul. Ligęzy 9/20	Opc
Terawat Dystrybucja Sp. z o.o.	41-902 Bytom, ul. Wrocławska 94	Dee, Oee
Stacja Paliw A. Chajdas, D. Chajdas Sp.j.	42-120 Miedźno, ul. Częstochowska 15	Opc
Dakar-Trans Sp. z o.o.	42-202 Częstochowa, ul. Aleja Najświętszej Maryi Panny 11/15A	Opc
Marcin Kruszyński PH Format	42-216 Częstochowa, ul. Równoległa 63	Opc
Petro-Logistic Sp. z o.o.	42-218 Częstochowa, ul. Dekabrystów 35B/115	Opc
Lucyna Świątek Firma Wielobranżowa Mars	42-256 Olsztyn, ul. Storczykowa 3	Opc
Fabryka Papieru Myszków Sp. z o.o.	42-300 Myszków, Pułaskiego 6	Dee, Oee
Nattoil SC Małgorzata, Sławomir Cupiał	42-300 Myszków, ul. Słowackiego 52	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Zakłady Produkcyjne B – D Brodzik Skład Opalowy Sp.j.	42-400 Zawiercie, ul. 11-go Listopada 2/4	Oee
Petrosell Sp. z o.o.	42-500 Będzin, ul. Małachowskiego 41/76	Opc
FHU Patkar Patrycja Sikora	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Opolska 27	Opc
Magdalena Biela	43-100 Tychy, ul. Strzelecka 69	Opc
Pol-Naft Sp. z o.o.	43-174 Łaziska Górne, ul. Staszica 25	Opc
FPM SA	43-190 Mikołów, ul. Towarowa 11	Dee
Remgaz Sp. z o.o.	43-200 Pszczyna, ul. Hetmańska 14A	Opc
Termo-Rex SA	43-600 Jaworzno, ul. Wojska Polskiego 2 i	Opc
Wojkał Sp. z o.o.	44-120 Pyskowice, ul. Czerwonki 13	Opc
Rydrans Sp. z o.o.	44-280 Rydułtowy, ul. Ofiar Terroru 76A	Opc
Firma Antończyk Sp.j.	44-330 Jastrzębie-Zdrój, ul. Armii Krajowej 1	Opc
EKOLAND OPOLE Sp. z o.o.	45-061 Opole, ul. Katowicka 39 lok. 4a	Opc
INTEXTRADE Sp. z o.o.	45-061 Opole, ul. Katowicka 39/4a	Opc
MS-TANK Sp. z o.o.	46-022 Zawada, ul. Turawska 1a	Opc
Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o.	46-040 Ozimek, ul. Powstańców Śląskich 54	Opc
ANPOL TRADE Sp. z o.o.	46-040 Ozimek, ul. Dworcowa 10b.3	Opc
FHU DAM-GAZ Helena Łaskarzewska	47-208 Reńska Wieś, ul. Kozielska 34, Większyce	Opc
FHU KAMIGAZ Józefa Satarowska	47-280 Pawłowiczki, ul. Wiejska 9, Dobrosławice	Opc
Granti Sp. z o.o.	50-062 Wrocław, Plac Solny 14/3	Opc
GORIVO Sp. z o.o.	50-078 Wrocław, ul. Leszczyńskiego 4/25	Opc
Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich Kogeneracja SA	50-220 Wrocław, ul. Łowiecka 24	Dee
MAGNA OIL Sp. z o.o.	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	Opc
KAZAK Sp. z o.o.	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	Opc
DELTA-GAS SA	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	Opc
PW MENISK Marek Szczerbik	50-559 Wrocław, ul. Puszczykowska 14/1	Wee
Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych i Inżynieryjnych SA	50-950 Wrocław, ul. Kniaziewiczza 19	Opc
PAL Sp. z o.o.	51-162 Wrocław, ul. Długosza 42-46	Dee
Daxin Poland Sp. z o.o.	52-434 Wrocław, Al. Piastów 21	Opc
VERVON Sp. z o.o.	53-111 Wrocław, ul. Ślężna 148	Opc
B&B Sp. z o.o.	53-128 Wrocław, ul. Sudecka 131	Opc
Dolnośląskie Zakłady Usługowo-Produkcyjne DOZAMEL Sp. z o.o.	53-609 Wrocław, ul. Fabryczna 10	Dee, Dpg
Inter Draco Sp. z o.o.	53-609 Wrocław, ul. Wagonowa 5-7	Opc
DGG ECO Sp. z o.o.	53-676 Wrocław, ul. Sokolnicza 5/60	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Firma Przewozowo-Uslugowa SOKÓŁ Sp. z o.o.	55-040 Kobierzyce, ul. Kościelna 10, Tyniec Mały	Opc
Janusz Koszowski Stacja Benzynowa Sprzedaż Art. Wielobranżowych	55-120 Oborniki Śląskie, ul. Wrocławska 59	Opc
Promet-Plast SC Elżbieta Jeżewska, Andrzej Jeżewski	55-200 Oława, Godzikowice 50A	Wee
ESSA-GAL Sp. z o.o.	56-400 Oleśnica, ul. Bratnia 7 lok. 301	Opc
FTD Pajak Michał Pajak	56-410 Dobroszyce, ul. Oleśnicka 39	Opc
Dobitt Energia Sp. z o.o.	56-420 Bierutów, Gorzesław 8	Wee
ABIKS Amanda Skiba	57-300 Kłodzko, ul. Wojska Polskiego 15/12	Opc
ZEC Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	58-250 Pleszyce, ul. Bielawska 6/17	Wcc, Pcc
JB Firma Handlowo-Uslugowa Jan Biłyk	58-500 Jelenia Góra, ul. Graniczna 22c	Opc
ECO Jelenia Góra Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. Karola Miarki 46	Dee
Władysław Kowalczyk MERKURY PHU	59-230 Prochowice, ul. Kochanowskiego 15a	Opc
Henryk Działkowiak PHU POL-TANK	59-400 Jawor, ul. Kuziennicza 9	Opc
Stacja Paliw Zdzisław Marciniak	59-500 Złotoryja, ul. Legnicka 31	Opc
BUGAN Sp. z o.o.	59-724 Osiecznica, ul. Spokojna 9	Opc
PETROMAX Sp. z o.o.	60-129 Poznań, ul. Sielska 17A	Opc
OLIMP TREJD Sp. z o.o.	60-129 Poznań, ul. Sielska 17A	Opc
Rondo Park Sp. z o.o. Sp.kom.	60-175 Poznań, ul. Lawendowa 1	Opc
Energia dla Ciebie Sp. z o.o.	60-184 Poznań, ul. Heleny Modrzejewskiej 41	Wee
Zakład Wielobranżowy MIŚ Sp. z o.o.	60-408 Poznań, ul. Bajana 10	Wee
BALTIC-TRADE Sp. z o.o.	60-702 Poznań, ul. Głogowska 31/33	Opc
GAZANTER Sp. z o.o.	60-702 Poznań, ul. Głogowska 31/33	Opc
WACOIL Sp. z o.o.	60-806 Poznań, ul. Św. Marcin 29/8	Opc
STM PETROL Sp. z o.o.	61-045 Poznań, ul. Kruszwicka 14a	Opc
GB LINOWO 201 Sp. z o.o.	61-248 Poznań, ul. Działoszańska 10	Wee
DSM MATEO Sp. z o.o.	61-695 Poznań, ul. Rataja 42	Opc
Uni-line Sp. z o.o.	61-757 Poznań, ul. Garbary 95 lok. B87	Opc
Maxton Sp. z o.o.	61-806 Poznań, ul. Św. Marcin 29/8	Opc
KARES-OIL Sp. z o.o.	61-806 Poznań, ul. Św. Marcin 29/8	Opc
BL GROUP Sp. z o.o.	61-838 Poznań, ul. Dąbrowskiego 9/11 lok. 6a	Opc
Mariusz Wiśniewski TRADE&SERVICES	62-070 Dopiewo, Dopiewiec, ul. Mariańska 4	Opc
HURTPETROL Sp. z o.o.	62-080 Tarnowo Podgórne, ul. Owocowa 18	Opc
POWER-GAS Natalia Rymar	62-402 Ostrowite, ul. Zachodnia 8a	Opc
FOST Sp. z o.o.	62-500 Konin, ul. Świętojańska 3A	Opc
REMO Sp. z o.o.	62-511 Kramsk, Święte 107	Opc
Marek Miłek Turbina Wiatrowa	62-800 Kalisz, ul. Sądziezka 10/12	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Karolina Olczak WIND-MILL	62-800 Kalisz, ul. Tatrzańska 11	Wee
Renata Teodorczyk Działalność Handlowo-Uslugowa	63-405 Sieroszewice, ul. Ostrowska 102D	Opc
Zbigniew Puślednik FIRMA ZBYSZKO Usługi Transportowe, Skup i Handel	63-840 Krobia, ul. Powstańców Wielkopolskich 91	Opc
WERMAPOL Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Śniadeckich 15	Opc
LIDMERC Zakład Handlowo-Uslugowy Lidia Kramer	64-400 Międzychód, ul. Poznańska 4E	Opc
Michał Ignasiak STACJA PALIW	64-800 Chodzież, ul. Buszczaka 13	Opc
Zakład Energetyki Ciepłej i Usług Komunalnych Sp. z o.o.	64-915 Jastrowie, ul. Wojska Polskiego 29	Wee
Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe NORSUL Jacek Depta	64-920 Piła, ul. Miła 30	Opc
AUTO GAZ Agnieszka Kwiatkowska	65-001 Zielona Góra, ul. Dworcowa 2a	Opc
Tomasz Marciniak WITMAR	65-735 Zielona Góra, ul. Stefana Batorego 128	Opc
Firma Usługowo-Transportowa Ewa Ferszt	66-400 Gorzów Wielkopolski, ul. Matejki 53/1	Opc
Stacja Diagnostyczna Wiesław Widera	66-530 Osów, Osów 63A	Opc
Stacja Paliw i Gazu CIOCH Dorota Pastuszak	67-300 Szprotawa, ul. Parkowa 10B	Opc
CYDIA Sp. z o.o. Sp.kom.	69-100 Słubice, ul. Kościuski 21	Opc
ODRA SPED Sp. z o.o.	70-241 Szczecin, Plac Dziecka 12/8	Opc
PETRO55 Sp. z o.o.	70-470 Szczecin, ul. Wojska Polskiego 11	Opc
SITA JANTRA Sp. z o.o.	70-671 Szczecin, ul. Księżnej Anny 11	Wee
PGP Oil Sp. o.o.	70-900 Szczecin, ul. Henryka Pobożnego	Opc
Durable Sp. z o.o.	72-005 Przeclaw, Al. Kasztanowa 10	Wee
Wiesław Malinowski, Waldemar Malinowski WM Sp.j.	72-006 Szczecin, Mierzyno, ul. Welecka 2	Opc
NEO B. Ziomek i s-ka Sp.j.	72-510 Wolin, ul. Świerczewskiego 31	Opc
CALINECZKA Monika Kamińska	73-110 Stargard Szczeciński, Al. Żołnierza 15	Opc
AUTO-PORT Renice Wiesława Bogusławska, Urszula Malinowicz Sp.j.	74-300 Myślibórz, Renice 59	Opc
ROSPOL Sp. z o.o.	78-449 Borne Sulinowo, al. Niepodległości 14a	Opc
Danske Commodities A/S	8000 Aarhus C, Dania, Vaerkmestergade 3,3	Opg
Prokon New Energy Poland Sp. z o.o. EW Sieradz Sp.kom.	80-298 Gdańsk, ul. Budowlanych 64 D	Wee
Prokon New Energy Poland Sp. z o.o. EW MOG 8 Sp.kom.	80-298 Gdańsk, ul. Budowlanych 64 D	Wee
Zakład Utylizacji Odpadów Sp. z o.o.	82-300 Elbląg, ul. Szańcowa 1	Wee
R.K BIZNES Rafał Kukowski	84-240 Reda, ul. Gdańska 67B	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
FL-WIND SC Krystyna Wiczerzak, Włodzimierz Wiczerzak, Krzysztof Wiczerzak, Paweł Guziński, Magdalena Cyrankowska-Guzińska	87-100 Toruń, ul. Polna 8L/17	Wee
PLT Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Tadeusza Kościuszki 81/40	Opc
Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe HURTOZBYT Jan Birecki, Andrzej Birecki Sp.j.	87-140 Chełmża, ul. Toruńska 8	Opc
PETROLCHEM TRADING Sp. z o.o.	87-162 Lubicz, ul. Widokowa 28	Opc
Marek Twarogowski Stacja Paliw	87-300 Brodnica, ul. Sądowa 9	Opc
Sławomir Drażek DRAŻEK Firma Handlowo-Uslugowa	87-700 Aleksandrów Kujawski, ul. Narutowicza 1	Wee
Henryk Kołtek Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe MIREX	87-853 Kruszyn, Kruszynek 106	Opc
Sebastian Pietrzak HUSAR Hurt, Detal Paliw Płynnych	88-101 Inowrocław, Krusza Duchowna 1	Opc
Bartłomiej Krenc USŁUGI TRANSPORTOWE	88-101 Inowrocław, Tupadły 5	Opc
Ryszard Nowak FIRMA „NOWAK”	89-100 Nakło nad Notecią, Zanotęcie 2	Opc
AGROMAX Sp. z o.o.	90-228 Łódź, ul. Wedmanowej 7	Opc
PETRAL Sp. z o.o.	90-562 Łódź, ul. Łąkowa 7B	Opc
Jan Andrzej Piekut TRANS – OIL	91-024 Łódź, ul. Wielkopolska 53A	Opc
All Trans Speed Sp. z o.o.	91-845 Łódź, ul. Franciszkańska 104/112 lok. 221/222	Oee
Mirowski i Spółka KAMIR Sp.j.	92-516 Łódź, ul. Puszkina 80	Dee
BEST-OIL TRADE Sp. z o.o.	93-228 Łódź, ul. Wedmanowej 7	Opc
WAGO Sp. z o.o. Sp.kom.-akcyjna	93-232 Łódź, ul. Lodowa 107	Opc
PPHU AWIMEX-A Wojciech Boruch	95-100 Zgierz, ul. Łódzka 4/8	Wee
Paweł Pirek Firma Handlowo-Uslugowa PirGas	95-200 Pabianice, ul. Kilińskiego 20	Opc
OILTRA Sp. z o.o.	95-200 Pabianice, ul. Moniuszki 38 lok. 11	Opc
BOR-PEX Marzanna Borowiec	96-300 Żyrardów, ul. Śródkowa 32	Opc
CENTRUM HANDLOWE DOBRZYŃSCY Sp.j.	96-500 Sochaczew, ul. Pokoju 11	Opc
FBO Energia Sp. z o.o.	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Górna 12	Oee
SOLTRADE Solecki M., Solecki Ł., Kiełb M. Sp.j.	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Smugowa 6 lok. 6	Opc
Firma Produkcyjno-Handlowa KAJA SC Katarzyna Moskwa, Paweł Moskwa	97-310 Moszczenica, Sroek, ul. Południowa 46	Wee
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63	Dee
Zakład Usługowo-Handlowy Czesław Szymański	97-400 Bełchatów, ul. Grabowa 33	Wee
Adam Kowalczyk Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	97-500 Radomsko, ul. Narutowicza 59	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
MONIT Sp. z o.o.	97-510 Ręčno, ul. Główna 66	Opc
OLTAN SIEMIŃSCY Sp. z o.o.	97-512 Kodrąb, ul. Armii Ludowej 44	Opc
NOWA LOGISTIC Sp. z o.o.	98-220 Zduńska Wola, ul. Opiesińska 13	Wee
OLINEX Sp. z o.o.	98-220 Zduńska Wola, ul. Żytnia 25	Opc
DOM-SKŁAD Roman Królewski Sp.j.	98-240 Szadek, ul. Rynek 9	Wee
Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Pajęcznie	98-330 Pajęczno, ul. Kościuszki 99	Opc
EKO-GAS M. Mesjasz, Z. Taranek, S. Pluciennik Sp.j.	98-331 Nowa Brzeźnica, Prusicko – Kaflarnia 97	Opc
Fraszek Ireneusz Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna IREX	98-346 Skromlin, ul. Wincentego Witosa 1	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ELJOT Janusz Lenartowicz	99-418 Bełchów, ul. Przemysłowa 2A	Wee

Legenda:

- Wcc – wytwarzanie ciepła
- Pcc – przesył ciepła
- Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
- Dee – dystrybucja energii elektrycznej
- Oee – obrót energią elektryczną
- Opc – obrót paliwami ciekłymi
- Dpg – dystrybucja paliw gazowych
- Opg – obrót paliwami gazowymi

Wykaz przedsiębiorstw, które otrzymały promesy koncesji
(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
J&S Promo Sp. z o.o.	00-549 Warszawa, ul. Piękna 18	Wpc, Mpc
Aqua Vis Sp. z o.o.	01-797 Warszawa, ul. Powązkowska 15	Wee
Elektrownia Wiatrowa Kresy I Sp. z o.o.	02-201 Warszawa, ul. Opaczewska 43 lok. 12	Wee
Natural Gas Trading Sp. z o.o. Sp.kom.-akcyjna	02-495 Warszawa, ul. Dzieci Warszawy 21E/4	Opg, Ogz
NORDEX POLSKA Sp. z o.o.	02-670 Warszawa, ul. Puławska 182	Wee
Energia Dla Firm Sp. z o.o.	02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 37	Ogz
WIND FIELD Sp. z o.o.	02-674 Warszawa, ul. Marynarska 15	Wee
Grupa PEP – Farma Wiatrowa 6 Sp. z o.o.	02-952 Warszawa, ul. Wiertnicza 169	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Wind A. Puchalska	03-528 Warszawa, ul. Smoleńska 70 lok. 36	Wee
EKO-ENERGIA CIEŚLE Sp. z o.o.	03-571 Warszawa, ul. Korzona 117 lok. 46	Wee
VERSUS Sp. z o.o.	04-437 Warszawa, ul. Kramarska 6 lok. 115	Wee
VENTUS Sp. z o.o.	05-091 Ząbki, ul. Kościuski 3 lok. 10	Wee
Przedsiębiorstwo Usług Inżynieryjno-Komunalnych Sp. z o.o.	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Kosowska 75	Wee
Enea Trading Sp. z o.o.	26-900 Kozienice 1, Świerze Górne	Ogz
Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Miechowie	32-200 Miechów, ul. Prusa 5	Wee
LARKIS Sp. z o.o.	32-410 Dobczyce, ul. Obwodowa 4	Wee
JMM Sp. z o.o.	32-700 Bochnia, ul. Sąddecka 27 C	Wee
Ciepłownia Łañcut Sp. z o.o.	37-100 Łañcut, ul. Polna 2a	Wee
Zakład Rafineryjny Jasło Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. 3-go Maja 101	Wee
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. Piotra Skargi 86 A	Wee
Firma Handlowo-Usługowe Venetia SC Danuta i Zbigniew Wal	38-340 Biecz, ul. ks. Jana Bochniewicza 29	Opc
Tauron Polska Energia SA	40-114 Katowice, ul. Piotra Ściegiennego 3	Ogz
TERMO-KLIMA MK Sp. z o.o. Sp.kom.	40-749 Katowice, ul. Tartaczna 12	Wee
Artur Krywult Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Artplast	43-300 Bielsko-Biała, ul. Maczka 9	Wee
Przedsiębiorstwo Energetyczne Gubin Sp. z o.o.	60-106 Poznań, ul. Giżycka 1/10	Wee
POWER TEAM Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Kościelna 12	Wee
Joskin Polska Sp. z o.o.	64-980 Trzcianka, Gorzowska 62	Wee
Przedsiębiorstwo Energetyczne Gubin II Sp. z o.o.	66-106 Poznań, ul. Giżycka 1/10	Wee
Przedsiębiorstwo Energetyczne Gubin III Sp. z o.o.	66-106 Poznań, ul. Giżycka 1/10	Wee
Jerzy Hofman	68-108 Cybinka, ul. Krośnieńska	Opc
AWK 2 Sp. z o.o.	70-479 Szczecin, ul. Wojska Polskiego 70	Wee
RESA ENERGIA Sp. z o.o.	70-515 Szczecin, ul. Małopolska 43	Wee
Danske Commodities A/S	8000 Aarhus C, Dania, Vaerkmestergade 3,3	Ogz
Wiatropol Parnowo Sp. z o.o.	80-286 Gdańsk, ul. Jaśkowa Dolina 81	Wee
Solener Robert Hadman	83-110 Tczew, ul. Żwirki 25c/1	Wee
DP WIND 1 Sp. z o.o.	85-880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 298A	Wee
Wiatrak Sp. z o.o.	87-500 Rypin, Sadlowo 5	Wee
Przemysław Brochocki, Mariusz Witczak ALFMAR SC	88-200 Radziejów, Leonowo 9	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
SANPLAST SA	88-320 Strzelno, Wymysłowice 1	Wee
Artur Wyrwas INEEA	95-083 Lutomiersk, Zygmuntów 3	Wee

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi
Opg – obrót paliwami gazowymi
Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą

Wykaz przedsiębiorstw, którym zmieniono warunki koncesji

(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
RCEkoenergia Sp. z o.o.	43-502 Czechowice-Dziedzice, ul. Łukasiewicza 2	2012.09.11	Wcc, Wee	–
OMEGA PHU Sp. z o.o.	67-200 Głogów, ul. Mickiewicza 46	2012.09.11	Opc	–
M.J. OIL Sp. z o.o.	05-850 Ożarów Mazowiecki, Bronisze, ul. Świerkowa 4	2012.09.11	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
ALMAR Sp. z o.o.	97-340 Rozprza, Mierzyn 147B	2012.09.12	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	32-800 Brzesko, ul. Wincentego Zydronia 11	2012.09.13	Wcc	–
Józef Chamic, Maria Chamic Stacja Paliw AUTO-GAZ SC	37-300 Leżajsk, ul. T. Michałka 50A	2012.09.13	Opc	–
Firma Handlowo-Usługowa MALIBU Z. i M. Niedbalec Sp.j.	39-207 Brzeźnica, ul. Dębicka 48	2012.09.13	Opc	–
TRAWER Sp. z o.o.	02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 47/10	2012.09.13	Opc	–
Megatem EC-Lublin Sp. z o.o.	20-952 Lublin, ul. Mełgiewska 7-9	2012.09.14	Wcc, Wee	zmiana przedmiotu, warunków i zakresu działalności
Antoni Piotr Kowalski Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy KAMA Kowalski	87-630 Skępe, Rumunki Skępskie 28A	2012.09.17	Opc	zmiana terminu ważności koncesji

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Sokół Sp. z o.o. Sp.kom.	38-300 Gorlice, ul. Dukielska 83	2012.09.17	Opc	–
Polskie Elektrownie Wiatrowe Sp. z o.o.	01-563 Warszawa, ul. Felińskiego 40 lok. 1	2012.09.20	Wee	–
NAFTA-TRANS Piotr Słowiński	05-620 Będów	2012.09.20	Opc	–
DUO Master Sp. z o.o.	61-132 Poznań, ul. Łacina 1	2012.09.20	Opc	–
JTK Investments Group Sp. z o.o.	32-400 Myślenice, ul. Hipolita Cegielskiego 3	2012.09.21	Opc	–
QUARTET Maria Gmurowska i Amanda Gmurowska Sp.j.	62-045 Pniewy, ul. Lwówecka 22	2012.09.21	Opc	–
Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej SA	43-100 Tychy, Al. M. Piłsudskiego 12	2012.09.21	Wee	ZPIZPD
BUNKERING PREMIUM GROUP Sp. z o.o.	80-172 Gdańsk, ul. Trzy Lipy 3	2012.09.21	Opc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w Kaliszu	62-800 Kalisz, ul. Marii Dąbrowskiej 3	2012.09.24	Wcc	–
Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	09-411 Płock, ul. Chemików 7	2012.09.24	Opg, Ogz	REGON na KRS i NIP, zmiana terminu ważności koncesji, zmiana przedmiotu, warunków i zakresu działalności
ENERGOUTIL Jan Laskowski	19-300 Elk, Nowa Wieś Elcka, ul. Elcka 1 A	2012.09.24	Wee	zmiana terminu ważności promesy koncesji
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	07-300 Ostrów Mazowiecka, ul. H. Trębickiego 3	2012.09.25	Pcc	–
ECO Malbork Sp. z o.o.	82-200 Malbork, Sikorskiego 39A	2012.09.25	Wcc	–
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63	2012.09.25	Dee	ZPIZPD
BD Sp. z o.o.	50-071 Wrocław, ul. Grabiszewska 241	2012.09.25	Dpg, Opg	–
ENERGOUTIL Jan Laskowski	19-300 Elk, Nowa Wieś Elcka, ul. Elcka 1 A	2012.09.25	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności promesy koncesji
ZARĘBA PALIWA Daniel Zaręba	05-110 Jabłonna, ul. Chotomowska 5	2012.09.25	Opc	–
GAZ MAŁOPOLE Barbara Paszkowska	05-200 Wołomin, ul. Republikańska 54	2012.09.26	Opc	–
Irmak Firma Handlowo-Usługowa Ireneusz Klimaszewski	44-100 Gliwice, ul. Ku Dołom 6	2012.09.26	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Stacja Paliw PETROLAND Radosław Głogowski	05-840 Brwinów, ul. Wiktorska 10	2012.09.26	Opc	–
PETRO-TRANSCARD-NAFT Sp. z o.o.	60-702 Poznań, ul. Głogowska 31/33	2012.09.26	Opc	zmiana siedziby
EVAN Sp. z o.o.	00-515 Warszawa, ul. Żurawia 32/34 lok. 27	2012.09.26	Opc	–
Dalkia Poznań SA	61-016 Poznań, ul. Gdyńska 54	2012.09.27	Wcc, Pcc, Occ	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w Kaliszu	62-800 Kalisz, ul. Marii Dąbrowskiej 3	2012.09.27	Wee	zmiana terminu ważności koncesji
Benedykt Rakowski Zakład Transportu Handlu i Usług	88-220 Osiecin, ul. Leśna 38	2012.09.27	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Elana-Energetyka Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. M. Skłodowskiej-Curie 73	2012.09.27	Wcc, Wee	–
Christos Papanauum Firma PCH	59-900 Zgorzelec, Staszica 2	2012.09.28	Opc	–
Sebastian Pietrzak HUSAR Hurt, Detal Paliw Płynnych	88-101 Inowrocław, Krusza Duchowna 1	2012.09.28	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Paweł Serkowski, Tomasz Serkowski Stacja Paliw ORION SC	83-304 Przdokowo, ul. Przdokowska 33A, Kobysewo	2012.09.28	Opc	–
Łobeska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	73-150 Łobez, ul. Magazynowa 17	2012.09.28	Wcc	–
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ELEKTROS Sp. z o.o.	43-140 Łędziny, ul. Łędzińska 281	2012.09.28	Opc	zmiana siedziby
DUON Marketing and Trading SA	80-830 Gdańsk, ul. Heweliusza 11	2012.09.28	Oee, Opg, Ogz	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
OIL TRUST Sp. z o.o.	83-400 Kościerzyna, Kaliska Kościerskie	2012.09.28	Opc	–
Justyna Marczak ŻWIROWNIA	87-500 Rypin, ul. Zacisze 3	2012.10.01	Opc	–
Prokon New Energy Poland Sp. z o.o. EW MOG 8 Sp.kom.	80-298 Gdańsk, ul. Budowlanych 64 D	2012.10.01	Wee	zmiana promesy koncesji – zmiana nazwy spółki
PKP Energetyka SA	00-681 Warszawa, ul. Hoża 63/67	2012.10.02	Opc	–
TRAKT Norbert Dziuba, Katarzyna Markiewicz Sp.j.	02-777 Warszawa, ul. Cynamonowa 43	2012.10.02	Opc	zmiana terminu ważności koncesji

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Eko-Elektro Energia Faltyn Sp.j.	34-453 Ochotnica Górna, Os. Jurkowski Potok 29	2012.10.02	Wee	–
Trasko Energia Sp. z o.o.	63-500 Ostrzeszów, Al. Wolności 13	2012.10.02	Wee	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	58-306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 19	2012.10.03	Wcc	zmniejszenie mocy zainstalowanej
Zakłady Chemiczne POLICE SA	72-010 Police, ul. Kuźnicka 1	2012.10.03	Wcc	zmniejszenie mocy cieplnej do 617,0 MW
DALKIA Warszawa SA	02-591 Warszawa, ul. Stefana Batorego 2	2012.10.04	Wcc, Pcc, Occ	–
Arkadiusz Węgliński, Leszek Szymański AUTO-ARGAZ SC	26-600 Radom, ul. Kozienicka 165	2012.10.04	Opc	–
Jarosław Chudek, Aleksander Chudek EKOPOWER SC	58-105 Świdnica, ul. Zamenhofa 38/7	2012.10.04	Wee	–
Geotermia-Czarnków Sp. z o.o.	64-700 Czarnków, Os. Parkowe 27	2012.10.05	Wcc	–
PUH GEOFIZYKA TRANS-GAZ Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Chrobrego 50	2012.10.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe METAL Błażej Nowakowski	62-563 Licheń Stary, ul. Konińska 16	2012.10.05	Wee	–
3 E 1 Sp. z o.o.	80-307 Gdańsk, ul. Abrahama 1A lok. 6.10	2012.10.05	Wee	–
TESLA Sp. z o.o.	09-410 Płock, ul. Zbożowa 7	2012.10.05	Opc	–
Eko-Petrol PL Sp. z o.o.	93-228 Łódź, ul. Wedmanowej 7	2012.10.05	Opc	zmiana siedziby
Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Rolnicza 75	2012.10.08	Pcc	–
KORONA KARCZEW Sp. z o.o.	04-480 Karczew, ul. Grota Roweckiego 5 lok. 4	2012.10.08	Opc	–
Złota Kurka Sp. z o.o.	09-320 Biezuń, Borek 5	2012.10.08	Opc	–
Aleksander Hemerling ENERGAZ	86-032 Niemcz, ul. Wojciecha Kossaka 4	2012.10.08	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	30-969 Kraków, Al. Jana Pawła II 188	2012.10.09	Wcc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	87-500 Rypin, ul. Mikołaja Reja 2	2012.10.09	Wcc	–
Elektrociepłownia Zielona Góra SA	65-120 Zielona Góra, ul. Zjednoczenia 103	2012.10.09	Oee	ZPIZPD

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
EDF Toruń SA	87-100 Toruń, ul. Ceramiczna 6	2012.10.09	Wcc, Pcc, Occ, Wee, Dee, Oee	–
PHU PETROPOL Utrata, Cholewa, Utrata Sp.j.	64-200 Wolsztyn, Niałek Wielki 137	2012.10.09	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Sławomir Zareba Petroenergia	05-110 Jabłonna, ul. Chotomowska 5	2012.10.09	Opc	–
Firma Handlowo-Uslugowa Tomex-Serwis Tomasz Ginter	42-320 Niegowa, ul. Wojska Polskiego 7	2012.10.09	Opc	–
Taciewo Sp. z o.o.	00-347 Warszawa, ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 41	2012.10.09	Wee	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Gnieźnie Sp. z o.o.	62-200 Gniezno, ul. Staszica 13	2012.10.10	Wcc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	17-100 Bielsk Podlaski, ul. 3 Maja 22	2012.10.10	Pcc	–
PGKiM Sp. z o.o.	95-070 Aleksandrów Łódzki, ul. 1 Maja 28/30	2012.10.10	Wcc	–
Stacja Paliw Kogut Sp.j.	22-300 Krasnystaw, ul. Okrzei 125	2012.10.10	Opc	–
Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	33-100 Tarnów, ul. Bandrowskiego 16	2012.10.10	Dpg	zmiana adresu siedziby przedsiębiorcy
AB Auto Adam Borysiewicz i Wspólnicy Sp.j.	15-588 Białystok, Kuriany 106	2012.10.10	Wee	–
EBIMEX Sp. z o.o.	04-077 Warszawa, ul. Grochowska 217 lok. 9	2012.10.10	Opc	–
Wodociągowo – Ciepłownicza Sp. z o.o. COWIK	11-200 Bartoszyce, ul. Limanowskiego 1	2012.10.12	Wcc	–
PHU GRAMAX Sp. z o.o.	06-500 Mława, ul. Dzierzgwowska 110	2012.10.12	Opc	–
Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej SC Kowalski Tadeusz i Piotr	26-900 Kozienice, Majdany 24 B	2012.10.12	Opc	–
ONICO SA	00-586 Warszawa, ul. Flory 3 lok. 4	2012.10.12	Opc	–
FW DAREX Dariusz Skalski	40-843 Katowice, ul. Michała Ossowskiego 28	2012.10.12	Opc	–
Kosiorowski Bogusław PHU Stacja Paliw	36-100 Kolbuszowa, Zarebki 102	2012.10.12	Opc	–
VALDI GAZ Sp. z o.o. Sp.kom.	33-100 Tarnów, ul. Przemysłowa 39	2012.10.12	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Andrzej Kurasz Przedsiębiorstwo Transportowo-Uslugowo-Produkcyjne Trans-Bet	41-400 Myslowice, ul. Mikołowska 31	2012.10.15	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
FIRMA EXPRESS PLUS Przemysław Jarosik	32-020 Wieliczka, ul. Narutowicza 5	2012.10.15	Opc	–
Zasada Trans-Spedition Sp. z o.o.	32-800 Brzesko, ul. Szczepanowska 3	2012.10.16	Opc	–
Kot Mariusz MAR-GUM-REMBLER Autoryzowany Serwis Ogumienia Import-Eksport Usługi Transportowe	46-034 Pokój, Zieleniec 47a	2012.10.16	Opc	–
Wspólne Przedsiębiorstwo PROMEX T. Ciarkowski, M. Czechowski Sp.j.	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Dywizjonu 303 3	2012.10.17	Wcc	–
Paweł Szarkowicz Zakład Przetwórstwa Zbożowego	39-321 Tuszyna, Tuszyna 368	2012.10.17	Opc	–
Elektrownie Wiatrowe Gawlik SC Jan Gawlik, Piotr Gawlik, Jarosław Gawlik	99-400 Łowicz, Plac Przyrynek 4/4	2012.10.17	Wee	–
AGENCY Sp. z o.o.	51-514 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	2012.10.17	Opc	–
Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	81-213 Gdynia, ul. Opata Hackiego 14	2012.10.18	Wcc, Pcc	–
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe SIGAS Józef Steć	22-200 Włodawa, Al. Piłsudskiego 65	2012.10.18	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Dalkia Szczytno Sp. z o.o.	12-100 Szczytno, ul. Solidarności 17	2012.10.18	Wcc	–
Jarosław Szymdt Zakład Usług Motoryzacyjnych	98-100 Łask, ul. Lutomińska 5	2012.10.19	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Firma NAFTAKOM Sp.j. Anna Lisewska, Jacek Lisewski	10-900 Olsztyn, ul. Stalowa 4	2012.10.19	Opc	–
GDF SUEZ Zielona Energia Sp. z o.o.	28-230 Połaniec, Zawada 26	2012.10.19	Wee	–
Tauron Wytwarzanie SA	40-389 Katowice, ul. Lwowska 23	2012.10.22	Oee	REGON na KRS i NIP; zmiana terminu ważności koncesji; zmiana przedmiotu, warunków i zakresu działalności

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Antoni Cioch Ekologiczna Stacja Paliw i Gazu CIOCH	67-300 Szprotawa, ul. Wiejska	2012.10.22	Opc	–
Dariusz Szczepański PHU AUTO-DAREX	81-212 Gdynia, ul. Hutnicza 1	2012.10.22	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
PHU Trans-Kol Zenon Sobczak	62-600 Koło, ul. Toruńska 186	2012.10.22	Wee	–
Bratex Dachy Sp. z o.o. Sp.kom.	39-200 Dębica, ul. Drogowców 7	2012.10.22	Opc	–
Andrzej Pańka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe ANPA	87-704 Bądkowo, Tomaszewo 23	2012.10.22	Wee	–
OLKOP Sp. z o.o.	87-410 Kowalewo Pomorskie, Frydrychowo	2012.10.22	Opc	–
Trans Oil Sp. z o.o.	00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 31	2012.10.22	Opc	–
MARROM ENERGIA Sp. z o.o.	26-505 Orońsko, Dobrut 18 C	2012.10.23	Opc	–
Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Sp. z o. o.	02-097 Warszawa, ul. Wolnej Wszechnicy 5	2012.10.23	Wcc, Pcc, Occ	–
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Rol-Pol S. Wojciechowski, Z. Skowroński Sp.j.	48-210 Biała, ul. Głogówecka 1	2012.10.23	Wee	–
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Stalowej Woli SA	37-450 Stalowa Wola, ul. Ofiar Katynia 30	2012.10.24	Opc	–
FS HOLDING SA	20-072 Lublin, ul. Czechowska 19A	2012.10.24	Opc	–
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	63-500 Ostrzeszów, ul. Kąpielowa 5	2012.10.24	Wcc	–
Paweł Paszewski PW Telenerg-Bis	94-111 Łódź, ul. Dolinna 27	2012.10.24	Dee	–
VAPO Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Bydgoska 1/3	2012.10.24	Wcc	–
Inter Energia SA	00-499 Warszawa, Plac Trzech Krzyży 18	2012.10.25	Opc	–
Zenon Malski Stacja Partnerska BP ARKA PHU Stacja Paliw	39-127 Będziemyśl, ul. Olchowa 211B	2012.10.25	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Stacja Paliw Bogusław Stereńczak	76-200 Słupsk, ul. Szczecińska 57	2012.10.25	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Elana-Energetyka Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. M. Skłodowskiej-Curie 73	2012.10.25	Pcc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Przedsiębiorstwo Prywatne Marek Morawiec	31-636 Kraków, Os. Oświecenia 40/85	2012.10.26	Opc	–
Marek Twarogowski Stacja Paliw	87-300 Brodnica, ul. Sądowa 9	2012.10.26	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	25-611 Kielce, ul. Mielczarskiego 139/143	2012.10.29	Wcc	–
EDF Rybnik SA	44-207 Rybnik, ul. Podmiejska	2012.10.29	Pcc, Dee	–
FAŁ Sp. z o.o.	58-400 Kamienna Góra, ul. Spacerowa 1A	2012.10.29	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
H.B. CRAB Sp.j. Stacja Paliw Zając Adam, Bąk Paweł, Piestrak Krzysztof	44-274 Rybnik, ul. Niepodległości 3	2012.10.30	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
EDF Wybrzeże SA	80-867 Gdańsk, ul. Swojska 9	2012.10.31	Wcc, Wee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
EDF Rybnik SA	44-207 Rybnik, ul. Podmiejska	2012.10.31	Wcc, Wee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
EDF Kraków SA	31-587 Kraków, ul. Ciepłownicza 1	2012.10.31	Wcc, Wee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
DELTA OIL PLUS Sp. z o.o.	41-253 Czeladź, ul. Wiosenna 29	2012.10.31	Opc	zmiana siedziby
DUON Marketing and Trading SA	80-830 Gdańsk, ul. Heweliusza 11	2012.10.31	Oee, Opg, Ogz	zmiana siedziby
OIL TRANSFER Sp. z o.o.	16-400 Suwałki, ul. Buczka 183 lok. 1	2012.10.31	Opc	–
Grupa Lotos SA	80-718 Gdańsk, ul. Elbląska 135	2012.11.05	Wcc, Wee	–
EDF Energia Sp. z o.o.	44-207 Rybnik, ul. Podmiejska	2012.11.05	Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
MP Sp.j. Michałowski, Pawlonka	53-149 Wrocław, ul. Raclawicka 15/19	2012.11.05	Opc	–
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Busku Zdroju SA	28-100 Busko Zdrój, ul. Bohaterów Warszawy 118	2012.11.05	Opc	–
Marian Celiński-Spodar TRANS-MIL	08-112 Wiśniew, ul. Siedlecka 8A	2012.11.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
EWE energia Sp. z o.o.	66-300 Międzyrzecz, ul. 30 Stycznia 67	2012.11.05	Dpg	ZPIZPD

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Alicja Rybacka PUH Hurt – Detal	09-140 Raciąż, ul. 11-go Listopada	2012.11.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Dalkia Commodities CZ, s.r.o.	709 74 Moravska Ostrava, Republika Czeska, Řijna 3337/7	2012.11.05	Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Klepierre Poznań Sp. z o.o.	00-609 Warszawa, al. Armii Ludowej 26	2012.11.05	Dee, Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, zmiana nr NIP i KRS, zmiana nr przedsiębiorcy w ewidencji URE
Mondi Świecie SA	86-100 Świecie, ul. Bydgoska 1	2012.11.06	Pcc, Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
OPAL Kotala, Mielczarek, Tomasiak Sp.j.	98-300 Wieluń, ul. Gaszyńska 8	2012.11.06	Opc	–
EKOWAT Leszek Twardziszewski	58-500 Jelenia Góra, Stanisławów 12	2012.11.06	Wee	–
Zakład Gospodarki Komunalnej ZAW-KOM Sp. z o.o.	47-120 Zawadzkie, ul. Świerkłańska 2	2012.11.07	Pcc	–
Anna Wolska M.E.W.A. Energia Odnawialna	34-440 Kluszkowce, ul. Przemysłowa 10	2012.11.07	Wee	–
EXOIL PALIWA Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Okszowska 27	2012.11.07	Opc	zmiana nazwy i adresu
Barbara Junik Elektrownia Wodna Żerzyno	72-315 Resko, ul. B. Prusa 59 m. 3	2012.11.08	Wee	–
Dalkia Chrzanów Sp. z o.o.	32-500 Chrzanów, ul. Pogorska 36	2012.11.09	Wcc, Pcc	–
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	66-300 Międzyrzecz, ul. Zakaszewskiego 2	2012.11.09	Wcc	–
Miasto i Gmina Końskie-Zakład Energetyki Ciepłej w Końskich	26-200 Końskie, ul. Armii Krajowej 5	2012.11.09	Wcc	–
Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Błazowej	36-030 Błazowa, ul. Armii Krajowej 30	2012.11.09	Opc	–
Pelplin Sp. z o.o.	00-867 Warszawa, ul. Ogrodowa 59a	2012.11.09	Wee	–
Przedsiębiorstwo Komunalne THERMA Sp. z o.o.	43-300 Bielsko-Biała, ul. Grażyńskiego 108	2012.11.12	Wcc, Pcc	–
Dalkia Chrzanów Sp. z o.o.	32-500 Chrzanów, ul. Pogorska 36	2012.11.12	Wcc, Pcc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Nowym Tomyślu Sp. z o.o.	64-300 Nowy Tomyśl, ul. Komunalna 1	2012.11.12	Wcc	–
Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	97-500 Radomsko, ul. Stara Droga 85	2012.11.12	Wcc	–
PHU EKO-GAZ SC Ewa Dudzicz, Włodzimierz Dudzicz	15-399 Białystok, ul. Octowa 8	2012.11.12	Opc	zmiana siedziby, CEIDG, warunków prowadzenia działalności
Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o.	46-040 Ozimek, ul. Powstańców Śląskich 54	2012.11.12	Wcc	–
DAMO Sp. z o.o.	99-400 Łowicz, ul. Małszyce 2d/2e	2012.11.12	Opc	–
Superhobby Market Budowlany Sp. z o.o.	02-180 Warszawa, Al. Krakowska 102	2012.11.12	Opc	–
Superhobby Dom i Ogród Sp. z o.o.	02-180 Warszawa, Al. Krakowska 102	2012.11.12	Opc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Lubań Sp. z o.o.	59-800 Lubań, ul. 3-go Maja 11	2012.11.13	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji
EDF Kraków SA	31-587 Kraków, ul. Ciepłownicza 1	2012.11.13	Oee	–
Stacja Paliw ANEX-OIL Sp.j. Anna i Paweł Gumieniuk	21-010 Łęczna, ul. Chełmska 61	2012.11.13	Opc	zmiana terminu ważności koncesji, zmiana przedmiotu i zakresu, zmiana warunków
Swatowscy Sp. z o. o.	49-300 Brzeg, ul. Saperska 1	2012.11.13	Opc	–
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	78-600 Wałcz, ul. Budowlanych 9/4	2012.11.14	Wcc	decyzja nieprawomocna
SŁOMKA Monika Witan, Andrzej Słomka, Marian Słomka Sp.j.	05-400 Otwock, ul. Majowa 25	2012.11.14	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Dariusz Skorupa DAREX	95-200 Pabianice, ul. Zeromskiego 30	2012.11.14	Opc	–
Zbigniew Doniec PRO-CAR	31-752 Kraków, ul. Błokowa 23	2012.11.15	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
TAURON Ekoenergia Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. Obrońców Pokoju 2B	2012.11.15	Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
MULTI Sp. z o.o.	35-068 Rzeszów, ul. Grunwaldzka 26	2012.11.15	Opc	–
RAV Sp. z o.o.	01-471 Warszawa, ul. Narwik 17 lok. 38	2012.11.15	Opc	–
REAL GAS Sp. z o.o.	21-500 Biała Podlaska, ul. Sadowa 14 lok. 4	2012.11.15	Opc	zmiana siedziby
Cooper-s Trans Sp. z o.o.	62-571 Stare Miasto, ul. Główna 24	2012.11.15	Opc	–
COREKT Stacja Paliw Leszek Romek i Leonarda Romek Sp.j.	91-825 Łódź, ul. Organizacji Wolność i Niezawisłość 11/28	2012.11.19	Wee	–
INTERJA Sp. z o.o.	46-300 Olesno, ul. M. Konopnickiej 5	2012.11.19	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Ostróda Sp. z o.o.	14-100 Ostróda, Tyrowo 104	2012.11.19	Wee	zmiana przedmiotu, warunków i zakresu działalności
PALOD INWESTYCJE Sp. z o.o.	26-052 Sitkówka-Nowiny, Zgórsko 31A	2012.11.19	Opc	–
PETROCHEM-GAZ Sp. z o.o.	41-503 Chorzów, ul. Targowa 4	2012.11.20	Opc	–
EURO-CENTER SC Łukasz Kisała, Mateusz Kisała	37-124 Kraczkowa, Kraczkowa 1611	2012.11.20	Opc	–
CLEAN GAZ Katarzyna Kisiel	03-743 Warszawa, ul. Kijowska 11/253	2012.11.20	Opc	–
DASIM Sp. z o.o.	16-400 Suwałki, ul. Diamentowa 5	2012.11.20	Opc	zmiana siedziby
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. Piotra Skargi 86 A	2012.11.21	Wee	ZPIZPD
BALTCHEM SA Zakłady Chemiczne w Szczecinie	70-605 Szczecin, ul. Ks. Kujota 9	2012.11.21	Mpc	ZPIZPD
Firma Handlowo-Usługowa DARGAZ Dariusz Niedźwiecki, Bożena Niedźwiecka Sp.j.	23-114 Jabłonna Majątek, Jabłonna Majątek 13	2012.11.21	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
GAZMA Muliński Andrzej	37-500 Jarosław, ul. Dolnoleżajska 6	2012.11.21	Opc	–
P-Gaz SC Zbigniew Wojda, Agnieszka Skrzypkowska	41-819 Zabrze, ul. Tatarskiewicza 5b/5	2012.11.21	Opc	–
Tomasz Ogórek, Edward Klucowicz PHU TOM-EK	66-600 Krosno Odrzańskie, ul. Bohaterów Wojska Polskiego 33	2012.11.22	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
PEPI-TRANS Kopeck Szczepan	38-306 Libusza, ul. Kolonia 22	2012.11.22	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Jerzy Rączka Handel Usługi AUTO-GAZ	37-220 Kańczuga, ul. Mickiewicza 16	2012.11.23	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
MOLEN Ireneusz Jasiński i Wspólnicy Sp.j.	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Legionów 122D lok. 422	2012.11.23	Opc	–
Flava Oil Sp. z o.o.	90-562 Łódź, ul. Łąkowa 7B	2012.11.23	Opc	zmiana siedziby
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w Kaliszu	62-800 Kalisz, ul. Marii Dąbrowskiej 3	2012.11.26	Wcc	–
PROFUS MANAGEMENT Marek Profus	01-042 Warszawa, ul. Okopowa 58/72 (Klif Tower)	2012.11.26	Opc	–
Alabastro System Sp. z o.o.	01-116 Warszawa, ul. Świętokrzyska 30 lok. 63	2012.11.26	Opc	–
Halina Kopek Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa HALINA	33-163 Rzepiennik Strzyżewski, Rzepiennik Biskupi 78	2012.11.27	Opc	–
Mała Elektrownia Wodna i Tele-usługi TRYNKA Dorota Kubiak	86-300 Grudziądz, ul. Królowej Jadwigi 1	2012.11.27	Wee	–
Dystrybutor Paliw MAANTE w Leżajsku Sp. z o.o.	37-300 Leżajsk, ul. St. Boronia 8	2012.11.27	Mpc	ZPIZPD
MKP-VIN J. Margulski i Wspólnicy Sp.j.	88-200 Radziejów, ul. Brzeska 43	2012.11.27	Wee	–
EdDar Sp. z o.o.	62-580 Grodziec, ul. Zwierzyniecka 8	2012.11.27	Opc	–
PETROIL Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Chemików 5	2012.11.28	Wpc, Opc	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Ciepłownia Rydułtowy Sp. z o.o.	44-280 Rydułtowy, ul. Mickiewicza 21	2012.11.29	Wcc	–
PAK Kopalnia Węgla Brunatnego Konin SA	62-540 Kleczew, ul. 600-lecia 9	2012.11.29	Opc	–
TAURON Ekoenergia Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. Obrońców Pokoju 2B	2012.11.29	Wee	–
Marek Szycc Stacja Paliw	21-542 Leśna Podlaska, ul. Białska 48	2012.11.29	Opc	zmiana terminu ważności koncesji, CEIDG, zmiana warunków prowadzenia działalności
Przedsiębiorstwo MARTRANS Sp. z o.o. Sp.kom.	64-830 Margonin, ul. Rzemieślnicza 5	2012.11.29	Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
EW Koźmin Sp. z o.o.	60-702 Poznań, ul. Głogowska 31/33	2012.11.29	Wee	zmiana siedziby
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	44-335 Jastrzębie-Zdrój, ul. Wrocławska 2	2012.11.30	Wcc	–
Mogileńskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	88-300 Mogilno, ul. Witosa 6	2012.11.30	Wcc	–
Tauron Wytwarzanie SA	40-389 Katowice, ul. Lwowska 23	2012.11.30	Wcc, Wee	ZPIZPD
Morein Marcin Marszałek	01-494 Warszawa, ul. Obrońców Tobruku 19/122	2012.11.30	Wee	–
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Garwolinie SA	08-400 Garwolin, Al. Legionów 48	2012.12.04	Opc	–
Elektrownie Wodne Sp. z o.o.	86-010 Koronowo, Samodązek 92	2012.12.04	Wee	–
Pfeifer & Langen Głinojeck SA	60-959 Poznań, ul. Mickiewicza 35	2012.12.04	Wee	zmiana siedziby
TANK TRADE Sp. z o.o.	61-757 Poznań, ul. Garbary 95B lok. 87	2012.12.04	Opc	zmiana siedziby
Interoil Sp.j. Kameccy – Galuba	97-420 Szczerców, Kolonia Szczercowska 4	2012.12.05	Opc	–
Anna Wieczorek PPHU ANNEX	06-460 Grudusk, ul. Konopnickiej 10B	2012.12.06	Opc	–
Henryk Działkowiak PHU POL-TANK	59-400 Jawor, ul. Kuziennicza 9	2012.12.07	Opc	–
Naftogaz Sp. z o.o.	00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 31	2012.12.07	Opc	–
JAN-MAR Sp. z o.o.	37-405 Jarocin, ul. Szyperki 100	2012.12.07	Opc	–
Bartłomiej Dudziński Energ-Eko	91-862 Łódź, ul. Warszawska 70 A	2012.12.10	Wee	–
BEX-VITA Sp. z o.o.	00-030 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 2	2012.12.10	Opc	–
Fortum Power and Heat Polska Sp. z o.o.	50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5	2012.12.11	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
PPHU RAWSKI Witold Rawski	05-410 Józefów, ul. Graniczna 21b	2012.12.11	Opc	–
Amber Trade Sp. z o.o.	00-695 Warszawa, ul. Nowogrodzka 50 lok. 515	2012.12.11	Opc	–

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
 Pcc – przesył ciepła
 Occ – obrót ciepłem
 Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
 Dee – dystrybucja energii elektrycznej
 Oee – obrót energią elektryczną
 Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
 Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
 Opc – obrót paliwami ciekłymi
 Dpg – dystrybucja paliw gazowych
 Opg – obrót paliwami gazowymi
 Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą
 ZPIZPD – zmiana przedmiotu i zakresu prowadzonej działalności

Wykaz przedsiębiorstw, którym cofnięto koncesje

(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
Zakłady Chemiczne ORGANIKA-AZOT SA	43-600 Jaworzno, ul. Chopina 94	2012.09.12	Dee, Oee	–
VITAPOL Sp. z o.o.	40-585 Katowice, ul. Połomińska 16	2012.09.14	Opc	–
AKWAWIT-Polmos SA	51-501 Wrocław, ul. Monopolowa 4	2012.09.14	Wcc	zgodnie z art. 494, § 2 KSH koncesja K.S.WRATISLAVIA Polmos Wrocław SA przeszła na PPF AKWAWIT SA
PRO – ARTE Sp. z o.o.	57-362 Kłodzko, Krosnowice 149	2012.09.21	Opc	–
PHU TINEA Sp. z o.o.	38-304 Wałbrzych, ul. Baczyńskiego 37	2012.09.24	Opc	–
BP Service Center Łazarz Sp.j.	86-100 Świecie, ul. Wojska Polskiego 76	2012.09.25	Opc	–
Michał Golec FHU MIGO-BENZ	08-210 Płaterów, kol. Ostromęczyn 43 B	2012.09.27	Opc	wyłącznie stacja paliw
Tadeusz Dawidziuk HISPOL	80-298 Gdańsk, ul. Harfowa 26	2012.09.27	Opc	–
Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o.	44-101 Gilwice, ul. Bojkowska 37, Budynek nr 4	2012.09.28	Dee	–
Longin Miśkiewicz Stacja Paliw i Auto-Gaz	55-080 Kąty Wrocławskie, ul. Relaksowa 45	2012.09.28	Opc	–
A-BAK Sp. z o.o.	45-129 Opole, ul. Kępska 12	2012.09.28	Opc	–
Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Pędziwiatr Piotr	23-400 Biłgoraj, ul. 3-go Maja 85	2012.10.02	Opc	–
UNIBUS Sp. z o.o.	44-336 Jastrzębie-Zdrój, ul. Świerczewskiego 2	2012.10.03	Opc	–
FHU SZTAMA Czesław Kruk	21-412 Adamów, ul. S. G. O. Polesie 2	2012.10.09	Opc	ogólny zapis
GAMEX – OIL Sp. z o.o.	02-797 Warszawa, ul. KEN 46 lok. U4/S74	2012.10.09	Opc	ogólny zapis
LFP System Sp. z o.o.	00-549 Warszawa, ul. Piękna 24/26A lok. 1	2012.10.12	Opc	ograniczenie zakresu działalności do obrotu jedynie olejem opalowym – bez wskazania sposobu wykonywania działalności

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
PIK OIL Sp. z o.o.	02-135 Warszawa, ul. Iłżecka 26	2012.10.15	Opc	ogólny zapis
Schneider Paliwa Polska Sp. z o.o.	59-975 Sulików, ul. Garbarska 5 A	2012.10.15	Opc	–
TRANSDAR Sp. z o.o.	00-682 Warszawa, ul. Hoża 66/68	2012.10.16	Opc	ogólny zapis
FLAGA TERMINAL POLSKA Sp. z o.o.	21-512 Zalesie, Wólka Dobryńska 159	2012.10.16	Opc	udzielono na ogólne OPC – nowa koncesja w związku z niedotrzymaniem terminu z art. 39 Pe
FHU SPEED OIL Damian Kwasek	21-220 Siemień, ul. Spacerowa 23	2012.10.16	Opc	udzielono na ogólne OPC
Katarzyna Skalska Autogaz	21-222 Podedwórze, Nowe Mosty 3	2012.10.16	Opc	–
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Jędrzejowie SA	28-300 Jędrzejów, ul. Reymonta 11	2012.10.19	Opc	Koncesjonariusz w upadłości likwidacyjnej
NOPEA Sp. z o.o.	62-030 Luboń, ul. Armii Poznań 49	2012.10.19	Opc	–
EPS Polska Sp. z o.o.	02-954 Warszawa, ul. Królowej Marysieńki 10	2012.10.22	Wcc, Pcc	–
TOSKA Sp. z o.o.	00-695 Warszawa, ul. Nowogrodzka 50	2012.10.22	Opc	ogólny zapis
FHU JAK Kobylański Andrzej	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, Osiedle Rosochy 17/26	2012.10.22	Opc	sprzedaż stacji paliw
Elfast Eugeniusz Wachowski	01-641 Warszawa, ul. Marii Kazimiery 26/69	2012.10.23	Opc	ogólny zapis
Petrolux Sp. z o.o.	91-463 Łódź, ul. Słowiańska 1/9	2012.10.24	Opc	naruszenie warunków koncesji
Tanaft Sp. z o.o.	21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 59	2012.10.25	Opc	obrót paliwami ciekłymi z wykorzystaniem środków transportu przeznaczonych do transportu paliw
Glob-Trading Sp. z o.o.	10-409 Olsztyn, ul. Lubelska 42	2012.10.26	Opc	–
MARTEX INTERTRADE Sp. z o.o.	00-680 Warszawa, ul. Poznańska 16 lok. 4	2012.10.29	Opc	działalność prowadzona wyłącznie przy wykorzystaniu stacji gazu płynnego

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
MIDEX LTD Sp. z o.o.	02-739 Warszawa, ul. Wałbrzyska 11 lok. 254 A	2012.10.31	Opc	ogólny zapis
FOREX SC Michał Koprowski, Krzysztof Klimczak, Bogusław Skorupa	93-368 Łódź, ul. Tuszyńska 60/64	2012.10.31	Opc	zaprzeszanie działalności
Tadeusz Smykowski PUC-GAZ	47-303 Krapkowiec, ul. Damrota 1/42	2012.10.31	Opc	–
FOREST-OIL Sp. z o.o.	40-596 Katowice, ul. W. Pola 20	2012.10.31	Opc	–
Wioletta Omiecińska, Andrzej Omieciński, Ireneusz Cybulski IRANOIL SC	96-100 Skierniewice, ul. Łódzka 28 A	2012.11.05	Opc	naruszenie warunków koncesji
STELMET Bioenergia Sp. z o.o.	66-007 Jeleniów, Jeleniów 15 A	2012.11.05	Pcc	–
Krasnodębski Daniel GASPER	08-300 Sokołów Podlaski, ul. Kupiecka 39 B	2012.11.05	Opc	ogólny zapis
KORONA KARCZEW Sp. z o.o.	04-480 Karczew, ul. Grota Roweckiego 5 lok. 4	2012.11.05	Opc	ogólny zapis
Dalkia Energy & Technical Services Sp. z o.o.	61-696 Poznań, Aleje Solidarności 46, V piętro	2012.11.05	Oee	–
Bartosz Kulig BART-OIL PPUH	20-443 Lublin, ul. Nadrzeczna 125/14	2012.11.07	Opc	–
Paweł Gut BOBOTEX	92-208 Łódź, ul. Niciarniana 2/6	2012.11.07	Opc	naruszenie warunków koncesji
ONTARIO Sp. z o.o.	20-092 Lublin, ul. Obywatelska 14/15	2012.11.07	Opc	–
Ekopal Plus Wicha Sp.j.	43-100 Tychy, ul. Objazdowa 19	2012.11.07	Opc	ogólny zapis
Euro-Consignment Sp. z o.o.	70-405 Szczecin, ul. Struga 42 lok. 212	2012.11.13	Opc	–
CORRADO Transport International Sp. z o.o.	66-016 Płoty, ul. Lubuska 15 A	2012.11.13	Opc	–
DREŹEK Edward Dreżek	05-530 Czersk, Plac 1000-lecia 3	2012.11.13	Opc	ogólny zapis
Grzegorz Struk GEO-GAZ	21-500 Biała Podlaska, Surmacze 9	2012.11.14	Opc	–
Małgorzata Redos DAGOMIZ	05-070 Sulejówkę, Al. Piłsudskiego 59	2012.11.14	Opc	ogólny zapis
PPHU ADAMAX Andrzej Adamski	05-552 Wólka Kosowska, Al. Krakowska 227, Łazy	2012.11.14	Opc	ogólny zapis
Bogusław Jacek Dominas Dolnośląska Giełda Paliw	58-100 Świdnica, ul. Wrocławska 112	2012.11.15	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
Przedsiębiorstwo Produkcyjne Wyrobów Górniczych i Metalowych GWARMET-1	58-200 Dzierżoniów, ul. Kilińskiego 14	2012.11.16	Opc	–
POL-COMPANY Sp. z o.o.	20-952 Lublin, ul. Melgiewska 7-9	2012.11.16	Opc	ogólny zapis
BOZ Olga Buras, Zdzisław Buras SC	41-400 Mysłowice, ul. Wyspiańskiego 7/5	2012.11.19	Opc	–
O.E.B. SERVICE Sp. z o.o.	02-697 Warszawa, ul. Rzymowskiego 53	2012.11.20	Opc	ogólny zapis
CERBER-DETAL Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Hrubieszowska 151	2012.11.21	Opc	ogólny zapis
FLAGA GAZ POLSKA Sp. z o.o.	03-152 Warszawa, ul. Modlińska 344	2012.11.22	Opc	ogólny zapis
CERBER Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Lubelska 166	2012.11.23	Opc	ogólny zapis
ENERGOTRADE Sp. z o.o.	94-214 Łódź, ul. Słonecznikowa 26	2012.11.23	Opc	naruszenie warunków koncesji
W & B Sp. z o.o.	25-734 Kielce, ul. Jagiellońska 92/224	2012.11.23	Opc	naruszenie warunków koncesji
OMEX Polska Sp. z o.o.	25-363 Kielce, ul. Wesola 37A	2012.11.23	Opc	naruszenie warunków koncesji
Lange & Stankiewicz Stanisław Lange, Bartosz Lange, Krzysztof Stankiewicz Sp.j.	75-237 Koszalin, ul. Morska 152	2012.11.26	Opc	koncesja ogólna na OPC
INVESTPOL Sp. z o.o.	00-819 Warszawa, ul. Złota 61 lok. 100	2012.11.26	Opc	–
VIEZZER POLAND Sp. z o.o.	43-400 Cieszyń, ul. Frysztacka 145	2012.11.27	Opc	–
Zofia Światowska	02-483 Warszawa, ul. Ryzowa 7 A	2012.11.27	Opc	–
MAR-SERWIS SC Marcin Łuczyński, Marcin Serafin	05-820 Piastów, ul. mjr. W. Łukasiewskiego 2 lok. 52	2012.11.27	Opc	wyłącznie stacja gazu płynnego
MEW Side Grudzień Tomasz	54-620 Wrocław, ul. Gagarina 32/3	2012.11.28	Wee	–
Centrum Usług Motoryzacyjnych SKORPION Zygmunt Paczkowski	38-401 Krosno, ul. Podkarpacka 38	2012.11.29	Opc	–
Mariusz Madziar i Spółka – ISPEP Sp.j.	81-341 Gdynia, ul. Hutnicza 4 lok. 39	2012.12.03	Wpc	–
PUH TARPAN Sp. z o.o.	62-025 Kostrzyń, ul. Warzywna 14	2012.12.03	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
PORT Sp. z o.o.	01-943 Warszawa, ul. Arkuszowa 93	2012.12.06	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Taksówkowe Sp. z o.o.	02-366 Warszawa, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 11	2012.12.06	Opc	ogólny zapis
Thermo Energia Sp. z o.o.	00-526 Warszawa, ul. Krucza 24/26	2012.12.06	Wcc, Pcc	–
Nasstie Sp. z o.o.	21-044 Trawniki, Dorohuczka	2012.12.06	Opc	–
Petrix Group Sp. z o.o.	05-500 Piaseczno, ul. Kusocińskiego 12/69	2012.12.10	Opc	ogólny zapis
PETROART Sp. z o.o.	02-001 Warszawa, Al. Jerozolimskie 91 lok. 404	2012.12.10	Opc	ogólny zapis
EKONAF Sp. z o.o.	32-540 Trzebinia, ul. Fabryczna 22	2012.12.11	Wpc, Opc	–

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi

Wykaz przedsiębiorstw, którym umorzono postępowanie koncesyjne, uchylono decyzje koncesyjne, pozostawiono wnioski koncesyjne bez rozpatrzenia lub rozpoznania, odmówiono udzielenia koncesji
(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Przedsiębiorstwo Termicznej Utylizacji Odpadów RA-TAR Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, ul. Zakładowa 50	2012.09.11	Wcc, Pcc
AKU OIL Sp. z o.o.	02-764 Warszawa, ul. Egejska 13 lok. 77	2012.09.13	Opc
Dystrybucja Paliw Płynnych Salzer Patryk	84-300 Łęborg, ul. Kossaka 9B m. 1	2012.09.13	Opc
Tellion Sp. z o.o.	33-100 Tarnów, ul. Św. Katarzyny 32	2012.09.14	Oee
BD Sp. z o.o.	50-071 Wrocław, ul. Grabiszyńska 241	2012.09.17	Ogz
PALIWA Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie	20-123 Lublin, ul. Lubartowska 55/9	2012.09.17	Opc
Magdalena Krawczyk Firma Handlowo-Uslugowa	98-160 Sędziejowice, Sędziejowice – Kolonia 10	2012.09.17	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
MEGA PETROL Sp. z o.o.	96-200 Rawa Mazowiecka, ul. Warszawska 17	2012.09.18	Opc
INTEROIL Sp. z o.o.	62-030 Luboń, ul. Galla Anonima 2	2012.09.18	Opc
Stacja Paliw DUET Usługi Transportowe Piekutowski Wiktor	20-465 Lublin, ul. Przybylskiego 19/3	2012.09.20	Opc
Władysław Dębiński Stacja Paliw DUET	20-725 Lublin, ul. Kaszubska 12	2012.09.20	Opc
PATI Sp. z o.o.	00-819 Warszawa, ul. Złota 61	2012.09.20	Opc
Polbud Sp. z o.o.	43-502 Czechowice – Dziedzice, ul. Górnicza 15	2012.09.25	Wpc, Opc
GJK INTERTRADE Sp. z o.o.	00-120 Warszawa, ul. Złota 59	2012.09.26	Opc
KAISER Sp. z o.o.	00-001 Warszawa, ul. Złota 61 lok. 100	2012.09.26	Opc
Schneider Paliwa Polska Sp. z o.o.	59-975 Sulików, ul. Garbarska 5 A	2012.09.27	Opc
Halina Mikołajek PPHU SYLMA	28-200 Staszów, Podmaleniec 3C	2012.09.27	Opc
MEJPOL Sp. z o.o.	26-300 Opoczno, ul. Św. Łukasza 1	2012.10.01	Wee
JB CORPORATION Sp. z o.o.	05-502 Kamionka, ul. Lubczykowa 12	2012.10.03	Opc
EKO-TANK Sp. z o.o.	86-150 Osie, ul. Rynek 6	2012.10.04	Opc
MUSTANG BIS MATEUSZ POPŁAWSKI	21-500 Biała Podlaska, Rakowiska 28	2012.10.04	Opc
Marek Malinowski Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe PEGAZ	17-132 Wyszki, ul. Hetmańska 156	2012.10.04	Opc
KARPIEL Sp. z o.o.	32-862 Porąbka Iwkowska, Kąty 146	2012.10.05	Mpc
DIVALDI Sp. z o.o.	00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 31	2012.10.05	Opc
Green Fields Dariusz Wyrzykowski	02-384 Warszawa, ul. Włodarzewska 12 lok. 17	2012.10.05	Oee
MEWODLEW Roman Murawski	18-230 Ciecchanowiec, ul. Łomżyńska 59	2012.10.09	Wee
EKO-MOC Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, Pl. Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego 45	2012.10.09	Wee
Polkam Przedsiębiorstwo Handlowe Jerzy Wierbol	58-300 Wałbrzych, ul. Przebieg 4	2012.10.09	Wee
KARPIEL Sp. z o.o.	32-862 Porąbka Iwkowska, Kąty 146	2012.10.11	Opc
SwePol Link (Poland) Sp. z o.o.	00-828 Warszawa, ul. Jana Pawła II 15	2012.10.11	Pee
Global-Oil Sp. z o.o.	66-470 Kostrzyn n/Odrą, ul. Orła Białego 31b/5	2012.10.15	Opc
INTEXTRADE Sp. z o.o.	45-061 Opole, ul. Katowicka 39/4a	2012.10.15	Opc
PETROLIK Sp. z o.o.	03-044 Warszawa, ul. Płochocińska 93 E	2012.10.15	Opc
Józef Duduś Zakład Produkcyjno-Uslugowo-Handlowy	38-505 Bukowsko, Bukowsko 347	2012.10.17	Opc
Firma Haller SA	40-833 Katowice, ul. Obroki 133	2012.10.19	Opc
Ekenergy Tomasz Kalisiak	71-312 Szczecin, ul. Bolesława Domańskiego 3/2	2012.10.24	Wee
DAZLER Sp. o.o.	80-258 Gdańsk, Al. Grunwaldzka 164/4	2012.10.25	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
OILUX Sp. z o.o.	00-521 Warszawa, ul. Hoża 19 lok. 57	2012.10.26	Opc
Z.K. TRANSOIL Sp. z o.o.	02-786 Warszawa, ul. S. Kazury 22/9	2012.10.29	Opc
Enerpato Łukasz Patorski	42-500 Będzin, ul. Siemońska 21/68	2012.10.29	Wee
LUNA Sp. z o.o.	88-180 Złotniki Kujawskie, ul. Szosa Bydgoska 2	2012.10.30	Opc
SALINEX Sp. z o.o.	88-100 Inowrocław, ul. P. Bartoszcze 25	2012.10.31	Wpc
SENERIS Sp. z o.o.	25-323 Kielce, Al. Solidarności 15A	2012.11.05	Opc
UNIREX Sp. z o.o.	90-562 Łódź, ul. Łąkowa 7B	2012.11.08	Opc
Energetyka Ciepła Kępno Sp. z o.o.	63-600 Kępno, ul. Wiosny Ludów 12 A	2012.11.08	Wcc
Arkadiusz Zakrzewski Firma Wielobranżowa TAJM	85-880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 155F	2012.11.08	Opc
Dariusz Miśkiewicz PHU EKO-OIL	98-270 Złoczew, Kamasze 14	2012.11.12	Opc
EKO-SUROWCE Sp. z o.o.	62-540 Kleczew, ul. 600-lecia 9	2012.11.14	Wcc
Kasante Sp. z o.o.	00-517 Warszawa, ul. Marszałkowska 80 lok. 172	2012.11.14	Opc
Stacja Paliw TAKRYS A. Dega, P. Kaczor, T. Kaczor Sp.j.	64-600 Oborniki, ul. Łukowska 11	2012.11.14	Opc
Firma Handlowo-Usługowa TOMEX Tomasz Milcarz	64-541 Podrzewie, ul. Sportowa 3	2012.11.14	Opc
Irena Jańska Punkt Sprzedaży Paliw GW	63-604 Baranów, Mroczeń	2012.11.14	Opc
Aminix Sp. z o.o.	41-400 Mysłowice, ul. Obrzeźna Północna 16	2012.11.15	Opc
AMAJ Sp. z o.o.	62-300 Września, ul. Świętokrzyska 83	2012.11.16	Opc
INTER-EKO Sp. z o.o.	38-300 Gorlice, ul. Piłsudskiego 8	2012.11.19	Opc
DB Schenker Rail Polska SA	41-800 Zabrze, ul. Wolności 337	2012.11.20	Opc
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63	2012.11.21	Dee
Spółdzielnia Transportu Wiejskiego w Rzeszowie	36-100 Kolbuszowa, ul. Handlowa 2	2012.11.22	Opc
ARTEMIDA Sp. z o.o.	60-216 Poznań, ul. Szczanieckiej 8A/2	2012.11.22	Opc
Promolux Sp. z o.o.	00-819 Warszawa, ul. Złota 61 lok. 100	2012.11.22	Opc
Polska Energia PRO Sp. z o.o.	00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 61 ok. A2102	2012.11.23	Oee
Neva Sp. z o.o.	41-800 Zabrze, ul. Zaolziańska 11/406	2012.11.26	Opc
NEXUS FINANCE Robert Fedak	85-863 Bydgoszcz, ul. Xsawerego Dunikowskiego 1 lok. 62	2012.11.26	Opc
B.P. TRANSPORT PRZYGDZKA I WSPÓLNICY Sp.j.	24-130 Końskowola, Witowice 44C	2012.11.27	Opc
Handel Usługi Auto-Gaz Łukasz Huk	37-600 Lubaczów, ul. Adama Mickiewicza 105	2012.11.27	Opc
DIVALDI Sp. z o.o.	00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 31	2012.11.29	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
SEDRUM Sp. z o.o.	93-228 Łódź, ul. Wedmanowej 7	2012.11.30	Opc
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe HANEX Piotr Kukla	64-603 Ludomy, Ludomy 52	2012.12.04	Opc
Michał Świątek Przedsiębiorstwo Handlowe Święty	98-300 Wieluń, ul. Wojska Polskiego 45	2012.12.04	Opc
Nasstie Sp. z o.o.	21-044 Trawniki, Dorohuczka	2012.12.04	Opc
Małgorzata Gachewicz PHU Stacja Paliw	62-814 Blizanów, Janków I 101C	2012.12.07	Opc
Firma Handlowo-Usługowa MELGÓR Zofia Apostołów	42-200 Częstochowa, ul. Kilińskiego 110	2012.12.10	Wee
KOZMAR Sp. z o.o.	03-475 Warszawa, ul. T. Borowskiego 2 lok. 421	2012.12.11	Opc

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Pee – przesył energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi
Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą

Wykaz przedsiębiorstw, którym wygasły decyzje koncesyjne
(stan na 2012.12.11)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Promet-Plast SC Elżbieta Jeżewska, Andrzej Jeżewski	55-200 Oława, Godzikowice 50A	2012.09.17	Wee
Mariusz Madziar i Spółka – ISPEP Sp.j.	81-341 Gdynia, ul. Hutnicza 4 lok. 39	2012.09.25	Opc
Paweł Müller PHU MULLER	58-530 Kowary, ul. 1 Maja 82a	2012.09.25	Opc
Małe Elektrownie Wodne SA	40-142 Katowice, ul. Modelarska 9A	2012.09.27	Oee
Edward Kokoszko Stacja Paliw	59-700 Bolesławiec, ul. Jana Pawła II 19/8	2012.09.30	Opc
Krzysztof Chrościcki Stacja Paliw DAKOIL	05-310 Kaluszyń, ul. Wojska Polskiego 31A	2012.09.30	Opc
RENEWIN Sp. z o.o.	59-300 Lubin, ul. Odrodzenia 35	2012.09.30	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- Usługowe Miga Sp. z o.o.	13-200 Działdowo, ul. Księżodworska 6	2012.09.30	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Chemeko-System Sp. z o.o. Zakład Utylizacji, Recyklingu, Przerobu i Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych i Przemysłowych	54-519 Wrocław, ul. Jerzmanowska 4/6	2012.09.30	Wee
Jan Andrzej Piekut TRANS – OIL	91-024 Łódź, ul. Wielkopolska 53A	2012.10.01	Opc
Firma Usługowo-Handlowa Roman Wrzosek	07-320 Małkinia Górna, ul. Wyszyńskiego 11	2012.10.01	Opc
PETRO-EKO-OIL Sp. z o.o.	64-514 Pamiętkowo, Baborowo 30	2012.10.07	Opc
Alicja Ignasiak Stacja Paliw	64-800 Chodzież, ul. Buszczaka 13	2012.10.08	Opc
Stacja Paliw Zdzisław Marciniak	59-500 Złotoryja, ul. Legnicka 31	2012.10.10	Opc
Firma Przewozowo-Usługowa SOKÓŁ Sp. z o.o.	55-040 Kobierzyce, ul. Kościelna 10, Tyniec Mały	2012.10.10	Opc
EKO-GAS M. Mesjasz, Z. Taranek, S. Płuciennik Sp.j.	98-331 Nowa Brzeźnica, Prusicko – Kafłarnia 97	2012.10.10	Opc
Wind Invest Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	2012.10.15	Pee
Firma Transportowa MIRKO SC	59-700 Bolesławiec, ul. Kościuszki 51	2012.10.17	Opc
Radosław Pajor OLE-OIL PPHU	91-341 Łódź, ul. Brukowa 90	2012.10.20	Opc
DMG Sp. z o.o.	21-200 Parczew, Wierzbówka 38	2012.10.21	Wee
ROLMAR Gołacki Mariusz	21-200 Parczew, Wierzbówka 38	2012.10.21	Wee
Eko-Farm Sp. z o.o.	21-200 Parczew, Wierzbówka 38	2012.10.21	Wee
Anna Wieczorek PPHU ANNEX	06-460 Grudusk, ul. Konopnickiej 10B	2012.10.23	Opc
PPH PROMESA Sp. z o.o.	48-130 Kietrz, ul. Wojska Polskiego 24	2012.10.25	Opc
Polpetrol Oil Sp. z o.o.	30-222 Kraków, ul. Nad Drwiną 7	2012.10.25	Opc
EKO-TANK Sp.j. I.J.W.P.T. Kielbasa	33-170 Tuchów, Dąbrówka Tuchowska 66B	2012.10.25	Opc
GRE-ART G. Rogala, A. Drozd Sp.j.	32-050 Skawina, ul. Hallerów 18	2012.10.25	Opc
Jankowska Agnieszka AGMADOR FHU	52-241 Wrocław, ul. Zawiszy Czarnego 48	2012.10.25	Opc
Marek Twarogowski Stacja Paliw	87-300 Brodnica, ul. Sądowa 9	2012.10.26	Opc
Lubomir Gryca MIRON-OIL	60-513 Poznań, ul. Jackowskiego 43/3	2012.10.31	Opc
Przedsiębiorstwo Transportu Samochodowego SA	31-752 Kraków, ul. Mrozowa 6	2012.10.31	Opc
AgroElektroGaz Sp. z o.o.	02-201 Warszawa, ul. Opaczewska 43	2012.10.31	Wee
TERMO-KLIMA MK Sp. z o.o. Sp.kom.	40-749 Katowice, ul. Tartaczna 12	2012.10.31	Wee
EOLOS NOVO Sp. z o.o.	00-020 Warszawa, ul. Szpitalna 1/58	2012.11.03	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe NANI Marek Sarzyński, Mirosława Sarzyńska, Krystyna Sarzyńska Sp.j.	37-310 Nowa Sarzyna, Sarzyna 609A	2012.11.05	Opc
DSM MATEO Sp. z o.o.	61-695 Poznań, ul. Rataja 42	2012.11.05	Opc
FHU PETROKRAK Maciej Lorenz	31-419 Kraków, ul. Liryczna 4	2012.11.05	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Wojciech Teodorczyk Działalność Handlowo-Usługowa	63-400 Ostrów Wielkopolski, Nowa Krępa 13A	2012.11.05	Opc
EkoStrom Sp. z o.o.	60-313 Poznań, ul. Grunwaldzka 115	2012.11.05	Wee
PGE Elektrownia Opole SA	97-400 Bełchatów, ul. 1 Maja 63	2012.11.06	Dee
MOBI' OIL Wiktor Wachowski	01-641 Warszawa, ul. Marii Kazimiery 26 lok. 69	2012.11.14	Opc
Firma Handlowo-Usługowa WOJAS Sp.j. Wojas-Surma Edyta, Wojas Leszek, Wojas Szczepan	32-420 Gdów, Podolany 45	2012.11.15	Opc
PHU Import-Eksport Stacja Paliw WOJRAD S. Maj, B. Jabłoński, M. i R. Wejman Sp.j.	63-421 Przygodzice, Antonin	2012.11.15	Opc
ZOCH-GAZ Krzysztof Zoch	05-170 Zakroczym, ul. Warszawska 25b/23	2012.11.15	Opc
Jerzy Sawicki PORT-OIL	81-516 Gdynia, ul. Bł. Królowej Jadwigi 54	2012.11.20	Opc
H.B. CRAB Sp.j. Stacja Paliw Zajac Adam, Bąk Paweł, Piestrak Krzysztof	44-274 Rybnik, ul. Niepodległości 3	2012.11.25	Opc
PETROBAZA Sp. z o.o.	58-306 Rawicz, ul. Hallera 2A	2012.11.25	Opc
Eko-Energia Grzmiąca Sp. z o.o.	78-450 Grzmiąca, Grzmiąca 11	2012.11.27	Wee
KATE Krzysztof Twardowski	02-699 Warszawa, ul. Kłobucka 10 A	2012.11.27	Opc
Zakład Utrzymania Ruchu Sp. z o.o.	21-045 Świdnik, Al. Lotników Polskich 1	2012.11.29	Pcc
Stacja Paliw A. Chajdas, D. Chajdas Sp.j.	42-120 Miedzno, ul. Częstochowska 15	2012.11.30	Opc
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Nowym Sączu SA	33-306 Nowy Sącz, ul. Wyspiańskiego 2	2012.11.30	Opc
Betafin Sp. z o.o.	61-568 Poznań, ul. Wierzbicice 44 A	2012.11.30	Wee
Energia dla Ciebie Sp. z o.o.	60-184 Poznań, ul. Heleny Modrzejewskiej 41	2012.11.30	Wee
ENPROJEKT Mariusz Owczarek	98-200 Sieradz, ul. Słowackiego 5	2012.12.01	Wee
WJ Wojciech Jagieła	42-200 Częstochowa, ul. Poznańska 88	2012.12.05	Wpc, Opc
Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Pajęcznie	98-330 Pajęczno, ul. Kościuszki 99	2012.12.05	Opc
Teresa Kamińska ORION	87-500 Rypin, Puszczka Rządowa 35/1	2012.12.05	Opc
WIDOK KOGENERACJA Sp. z o.o.	81-726 Sopot, ul. Parkowa 24	2012.12.08	Wee
Henryk Działkowiak PHU POL-TANK	59-400 Jawor, ul. Kuziennicza 9	2012.12.10	Opc

Legenda:

Pcc – przesył ciepła
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Pee – przesył energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi